

I EES-STOFNANIR

1. Sameiginlega EES-nefndin

2020/EES/54/01	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2398 frá 12. desember 2017 um breytingu á tilskipun ráðsins 2004/37/EB um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum eða stökkbreytivöldum á vinnustað 1
2020/EES/54/02	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/1519 frá 9. október 2018 um breytingu á framkvæmdarákvörðun 2014/150/ESB um tilhögun tímabundinnar tilraunar varðandi tilteknar undanþágur sem varða markaðssetningu á stofnum plöntu- tegundanna hveitis, byggs, hafra og maíss samkvæmt tilskipun ráðsins 66/402/EBE 10
2020/EES/54/03	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/1984 frá 13. desember 2018 um viðurkenningu á KZR INiG System til að sýna fram á að viðmiðunum um sjálfbærni samkvæmt tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB og 2009/28/EB hafi verið fylgt 12
2020/EES/54/04	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/867 frá 7. febrúar 2017 um flokka ráðstafana sem vernda skal við hlutaframsal eigna skv. 76. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB 14
2020/EES/54/05	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/860 frá 4. febrúar 2016 um nánari tilgreiningu á aðstæðum þar sem nauðsynlegt er að veita undanþágu frá beitingu heimilda til niðurfærslu eða umbreytingar skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja 19
2020/EES/54/06	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1678 frá 4. október 2019 um breytingu á ákvörðun 2009/821/EB að því er varðar skrárnar yfir skoðunarstöðvar á landamærum og dýralæknæiningar í Traces-tölvukerfinu 29
2020/EES/54/07	Framseld ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/790 frá 13. janúar 2016 um breytingu á V. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB að því er varðar vitnisburð um formlega menntun og hæfi og heiti náms 33
2020/EES/54/08	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/29 frá 14. janúar 2020 um að samþykkja ekki tannín úr vínviðnum Vitis vinifera sem grunnefni í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað 127

2020/EES/54/09	Framkvæmdareglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/1293 frá 29. júlí 2019 um breytingu á framkvæmdareglugerð (ESB) nr. 577/2013 að því er varðar skrána yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd í II. viðauka og fyrirmyndina að dýraheilbrigðisvottorði fyrir hunda, ketti og frettur sem sett er fram í IV. viðauka	129
2020/EES/54/10	Framkvæmdareglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2164 frá 17. desember 2019 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 889/2008 um ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 834/2007 um lífræna framleiðslu og merkingu lífrænna vara að því er varðar lífræna framleiðslu, merkingar og eftirlit	142
2020/EES/54/11	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/11 frá 29. október 2019 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 um flokkun, merkingu og þökkun efna og blandna að því er varðar upplýsingar um viðbúnað í neyðartilvikum sem varða lýðheilsu	162
2020/EES/54/12	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/515 frá 19. mars 2019 um gagnkvæma viðurkenningu á vörum sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 764/2008	169
2020/EES/54/13	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2108 frá 15. nóvember 2017 um breytingu á tilskipun ráðsins 2009/45/EB um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip	187
2020/EES/54/14	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2109 frá 15. nóvember 2017 um breytingu á tilskipun ráðsins 98/41/EB um skráningu einstaklinga sem eru um borð í farþegaskipum sem sigla til og frá höfnum aðildarríkja Bandalagsins og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/65/ESB um formsatriði við skýrslugjöf að því er varðar skip sem koma í og/eða láta úr höfn í aðildarríkjum	199
2020/EES/54/15	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2110 frá 15. nóvember 2017 um skoðunarkerfi fyrir öruggan rekstur ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara í áætlanarferðum og um breytingu á tilskipun 2009/16/EB og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 1999/35/EB	208
2020/EES/54/16	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/697 frá 25. maí 2020 um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/352 um að heimila hafnarstjórn eða lögbærur yfirvaldi möguleika á sveigjanleika að því er varðar álagningu hafnargrunnvirkjagjalda í tengslum við útbreiðslu COVID-19 faraldursins	225
2020/EES/54/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/436 frá 24. mars 2020 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 906/2009 að því er varðar gildistíma hennar	228
2020/EES/54/18	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/130 frá 16. janúar 2019 um breytingu á tilskipun 2004/37/EB um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabba-meinsvöldum eða stökkbreytivöldum á vinnustað	230
2020/EES/54/19	Tilskipun ráðsins (ESB) 2018/131 frá 23. janúar 2018 um framkvæmd samningsins sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samband félaga flutninga-verkamanna í Evrópu (ETF) hafa gert með sér um breytingar á tilskipun 2009/13/EB í samræmi við breytingarnar frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna, 2006, eins og þær voru samþykktar á Alþjóðavinnuálagningu þann 11. júní 2014	239
2020/EES/54/20	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/410 frá 14. mars 2018 um breytingu á tilskipun 2003/87/EB til að efla kostnaðarhagkvæmar losunarskerðingar og fjárfestingar sem fela í sér litla losun kolefna og á ákvörðun (ESB) 2015/1814	245
2020/EES/54/21	Reglugerð ráðsins (ESB) 2020/699 frá 25. maí 2020 um tímabundnar ráðstafanir varðandi hluthafafundi Evrópufélaga (SE) og félagsfundi evrópskra samvinnufélaga (SCE)	270

II EFTA-STOFNANIR

- 1. Fastanefnd EFTA-rikjanna**
- 2. Eftirlitsstofnun EFTA**
- 3. EFTA-dómstóllinn**

III ESB-STOFNANIR

- 1. Framkvæmdastjórnin**

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/2398

2020/EES/54/01

frá 12. desember 2017

um breytingu á tilskipun ráðsins 2004/37/EB um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum eða stökkbreytivöldum á vinnustað (*)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAM BANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum b-lið 2. mgr. 153. gr. í tengslum við a-lið 1. mgr. 153. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/37/EB ⁽³⁾ hefur það að markmiði að vernda starfsmenn gegn hættu sem ógnað getur heilsu þeirra og öryggi vegna váhrifa af krabbameinsvöldum eða stökkbreytivöldum á vinnustöðum. Í tilskipuninni er kveðið á um samræmda vernd gegn áhættu vegna krabbameinsvalda eða stökkbreytivalda með ramma almennra meginreglna til að gera aðildarríkjum kleift að tryggja að lágmarkskröfunum sé beitt á samræmdan hátt. Bindandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi, sem sett eru á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, fjárhagslegrar hagkvæmni, ítarlegs mats á félagslegum og hagrænum áhrifum og aðgengis að aðferðalýsingum fyrir váhrifamælingar á vinnustað og tækni við þær, eru mikilvægir þættir í almennu fyrirkomulagi til að vernda starfsmenn, sem komið er á fót með þeirri tilskipun. Þær lágmarkskröfur, sem kveðið er á um í þeirri tilskipun, hafa það að markmiði að vernda starfsmenn á vettvangi Sambandsins. Aðildarríkin geta sett sér strangari, bindandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi.
- 2) Viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi eru hluti af áhættustjórnun samkvæmt tilskipun 2004/37/EB. Það að farið sé að þessum viðmiðunarmörkum hefur ekki áhrif á aðrar skyldur vinnuveitenda samkvæmt þeirri tilskipun, einkum þær að draga úr notkun krabbameinsvalda og stökkbreytivalda á vinnustað, að koma í veg fyrir eða draga úr því að starfsmenn verði fyrir váhrifum af krabbameins- eða stökkbreytivöldum og framkvæmd ráðstafana þar að lútandi. Þessar ráðstafanir ættu að fela í sér, eftir því sem er tæknilega mögulegt, að nota í stað krabbameins- eða stökkbreytivalda efni, blöndu eða vinnsluferli sem er ekki hættulegt eða er síður hættulegt heilsu starfsmanna, að nota lokað kerfi eða aðrar ráðstafanir sem hafa það að markmiði að draga úr váhrifum á starfsmenn. Í því samhengi er brýnt að tekið sé tillit til varúðarreglunnar þar sem óvissa ríkir.
- 3) Það á við um flesta krabbameins- og stökkbreytivalda að það er vísindalega ógerlegt að tilgreina viðmiðunarmörk þar sem snerting við þá undir þeim mörkum teldist ekki hafa í för með sér skaðleg áhrif. Þótt það að setja viðmiðunarmörk á vinnustað í tengslum við krabbameins- og stökkbreytivalda í samræmi við þessa tilskipun komi ekki algerlega í veg fyrir áhættu fyrir heilbrigði og öryggi starfsmanna vegna váhrifa á vinnustöðum (eftirstæðir áhættuþættir), stuðlar það engu

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 345, 27.12.2017, bls. 87. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 129/2019 frá 8. maí 2019 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 487, 28.12.2016, bls. 113.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 25. október 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 7. desember 2017.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/37/EB frá 29. apríl 2004 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum eða stökkbreytivöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EEB) (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 50).

að síður að því að draga verulega úr áhættu af völdum slíkra váhrifa innan ramma þrepaskiptu markmiðasetningar-nálgunarinnar skv. tilskipun 2004/37/EB. Fyrir aðra krabbameins- og stökkbreytivalda er vísindalega gerlegt að tilgreina viðmiðunarmörk þar sem ekki er talið að snerting við þá undir þeim mörkum hafi skaðleg áhrif.

- 4) Hámarksgildi tiltekinna krabbameins- eða stökkbreytivalda vegna snertingar starfsmanna við þá eru ákvörðuð með mörkum sem samkvæmt tilskipun 2004/37/EB má ekki fara yfir. Endurskoða ætti þessi viðmiðunarmörk og setja viðmiðunarmörk fyrir aðra krabbameins- og stökkbreytivalda.
- 5) Á grundvelli framkvæmdaskýrsla sem aðildarríkin leggja fram á fimm ára fresti skv. 17. gr. a í tilskipun ráðsins 89/391/EBE ⁽¹⁾ skal framkvæmdastjórnin meta framkvæmd lagarammans um heilbrigði og öryggi á vinnustað, þ.m.t. tilskipun 2004/37/EB og, ef nauðsyn krefur, upplýsa viðeigandi stofnanir og ráðgjafarnefndina um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum um framtaksverkefni sem miða að því að bæta virkni þess ramma, þ.m.t., ef nauðsyn krefur, viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf.
- 6) Viðmiðunarmörkin sem sett eru fram í þessari tilskipun ætti að endurskoða, ef nauðsyn krefur, í ljósi fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. nýrra vísinda- og tæknigagna og gagnreyndra bestu starfsvenja, tækni við váhrifastigsmælingar á vinnustað og aðferðalýsinga fyrir þær. Þær upplýsingar ættu, ef unnt er, að innihalda gögn um eftirstæða áhættuþætti gagnvart heilsu starfsmanna og álit vísindanefndarinnar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi (SCOEL) og ráðgjafarnefndarinnar um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum. Upplýsingar um eftirstæða áhættuþætti, sem gerðar eru öllum aðgengilegar á vettvangi Sambandsins, eru dýrmætar vegna vinnu í framtíðinni við að takmarka áhættu af váhrifum af krabbameins- og stökkbreytivöldum í starfi, þ.m.t. með endurskoðun á þeim viðmiðunarmörkum sem sett eru fram í þessari tilskipun. Hvetja ætti enn frekar til gagnsæis slíkra upplýsinga.
- 7) Sökum þess að samræmd gögn um váhrif af efnum eru ekki fyrir hendi er nauðsynlegt að vernda starfsmenn sem verða fyrir, eða eiga á hættu að verða fyrir, váhrifum með því að framfylgja viðeigandi heilsufarseftirliti. Því ætti að vera mögulegt að hafa áfram undir viðeigandi heilsufarseftirliti starfsmenn, sem matið sem um getur í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2004/37/EB leiðir í ljós að búa við hættu gagnvart heilsu eða öryggi, eftir að þeir eru lausir við váhrifin, að ábendingu læknis eða yfirvalds sem ber ábyrgð á heilsufarseftirliti. Eftirlit af þessu tagi ætti að fara fram í samræmi við landslög eða venjur aðildarríkjanna. Því ætti að breyta 14. gr. tilskipunar 2004/37/EB til að tryggja slíkt heilsufarseftirlit fyrir alla hlutaðeigandi starfsmenn.
- 8) Viðeigandi og samræmd gagnaöflun aðildarríkja frá vinnuveitendum er nauðsynleg til að tryggja öryggi og hag starfsmanna. Aðildarríkin eiga að láta framkvæmdastjórninni í té upplýsingar vegna skýrsla hennar um framkvæmd tilskipunar 2004/37/EB. Framkvæmdastjórnin styður nú þegar bestu starfsvenjur að því er varðar gagnaöflun í aðildarríkjunum og ætti að bera fram tillögur, eins og við á, um frekari umbætur á gagnaöflun sem krafist er samkvæmt tilskipun 2004/37/EB.
- 9) Í tilskipun 2004/37/EB er þess krafist að vinnuveitendur noti tiltækar aðferðir sem við eiga til að mæla váhrifastig krabbameins- og stökkbreytivalda á vinnustað, í ljósi þess að vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla tiltekur í tilmælum sínum að framkvæmanlegt sé að vakta váhrif við sérhver ráðlögð viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi og líffræðileg viðmiðunarmörk. Mikilvægt er að bæta jafngildi aðferða við mælingar á styrk krabbameins- og stökkbreytivalda í lofti með tilliti til viðmiðunarmarkna sem sett eru fram í tilskipun 2004/37/EB, til að styrkja þær skuldbindingar sem þar er kveðið á um og til að tryggja sambærilegar, strangar kröfur um heilsuvernd starfsmanna og stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum alls staðar í Sambandinu.
- 10) Breytingarnar á III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru fyrsta skrefið í lengra ferli við að uppfæra hana. Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram, sem næsta skref í ferlinu, tillögu um að ákvörðuð verði viðmiðunarmörk og tákun fyrir húð fyrir sjö krabbameinsvalda til viðbótar. Enn fremur lýsti framkvæmdastjórnin því yfir í orðsendingu sinni frá 10. janúar 2017 undir heitinu „Öruggeri og heilsusamlegri vinna fyrir alla — nútímavæðing löggjafar og stefnu ESB um heilbrigði og öryggi á vinnustað“, að frekari breytinga á tilskipun 2004/37/EB væri að vænta. Framkvæmdastjórnin ætti stöðugt að halda áfram að vinna að uppfærslum á III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB, í samræmi við 16. gr. hennar og viðteknar venjur. Niðurstaða þeirra vinnu ætti, eftir því sem við á, að skila tillögum um framtíðarendurskoðun á viðmiðunarmörkunum, sem sett eru fram í tilskipun 2004/37/EB og í þessari tilskipun, sem og tillögum um ný viðmiðunarmörk.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum (Stjútíð. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1).

- 11) Nauðsynlegt er að hafa í huga aðrar upptökuleiðir fyrir alla krabbameins- og stökkbreytivalda, þ.m.t. möguleikann á upptöku í gegnum húð, til að tryggja eins mikla vernd og hugsanlegt er.
- 12) Vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla aðstoðar framkvæmdastjórnina einkum við að bera kennsl á, meta og greina í smáatriðum nýjustu vísindagögn, sem tiltæk eru, og við gerð tillagna um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi, til að vernda starfsmenn gegn áhættu vegna efna, sem ber að setja á vettvangi Sambandsins skv. tilskipun ráðsins 98/24/EB ⁽¹⁾ og tilskipun 2004/37/EB. Að því er varðar hvarfmiðlana o-tólúidín og 2-nítroprópan voru engin tilmæli frá vísindanefndinni um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla til staðar árið 2016 og því var tekið tillit til annarra nægilega traustra, vísindalegra upplýsinga í almenningseign.
- 13) Viðmiðunarmörkin fyrir vínýlklóríðeinliðu og harðviðarryk sem sett eru fram í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB ætti að endurskoða í ljósi nýrrar vísinda- og tæknigagna. Meta ætti enn frekar þann greinarmun sem gerður er milli harðviðarryks og mjúkvíðarryks að því er varðar viðmiðunarmörkin sem sett eru fram í þeim viðauka, eins og mælst er til af vísindanefndinni um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla og Alþjóðakrabbameinsrannsóknastofnuninni.
- 14) Mjög algengt er að fólk komist í snertingu við blöndu fleiri en einnar viðartegundar, sem flækir váhrifamatið á mismunandi viðartegundum. Algengt er að starfsmenn í Sambandinu komist í snertingu við ryk frá mjúkvíði og harðviði sem getur valdið einkennum og sjúkdómum í öndunarferum, þar sem alvarlegustu áhrifin á heilbrigði eru hætta á krabbameini í nefi og afholum nefs. Því er rétt að fastsetja að ef harðviðarryk er blandað öðru viðarryki ættu viðmiðunarmörkin fyrir harðviðarryk, sem sett eru fram í viðaukanum, að gilda um allar tegundir viðarryks í viðkomandi blöndu.
- 15) Tiltekin sexgild krómsambönd (e. chromium (VI) compounds) uppfylla flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokk 1A eða 1B) í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 ⁽²⁾ og eru því krabbameinsvaldar í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir sexgild krómsambönd sem eru krabbameinsvaldar í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir þessi sexgildu krómsambönd.
- 16) Að því er varðar sexgilt króm kunna viðmiðunarmörk sem nema 0,005 mg/m³ að vera óviðeigandi og, í sumum geirum, erfitt að ná þeim fram á skömmum tíma. Því ætti að koma á umbreytingartímabili þar sem viðmiðunarmörk sem nema 0,010 mg/m³ ættu að gilda. Við þær sérstöku aðstæður þar sem starfsemi varðar vinnu sem felur í sér suðu eða rafgasskurð eða áþekk ferli sem mynda reyk, ættu viðmiðunarmörk að vera 0,025 mg/m³ á umbreytingartímabilinu, en eftir það ættu almennt gildandi viðmiðunarmörk að vera 0,005 mg/m³.
- 17) Tilteknar eldfastar keramiktfrefjar uppfylla flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokk 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og eru því krabbameinsvaldar í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir eldfastar keramiktfrefjar sem eru krabbameinsvaldar í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir þessar eldföstu keramiktfrefjar.
- 18) Nægjanlegar vísbendingar liggja fyrir um krabbameinsvaldandi áhrif kristallaðs kísilryks sem hægt er að anda að sér. Setja ætti viðmiðunarmörk fyrir kristallað kísilryk sem hægt er að anda að sér á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna. Kristallað kísilryk sem hægt er að anda að sér og verður til við vinnsluferli fellur ekki undir flokkun í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008. Því er við hæfi að tiltaka störf þar sem menn verða fyrir váhrifum af kristölluðu kísilryki sem hægt er að anda að sér og verður til við vinnsluferli í I. viðauka við tilskipun 2004/37/EB og setja viðmiðunarmörk fyrir kristallað kísilryk sem hægt er að anda að sér („lungnablöðruhluti“), sem ættu að vera háð endurskoðun, einkum með tilliti til þess hve margir starfsmenn verða fyrir váhrifum.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 frá 16. desember 2008 um flokkun, merkingu og þökkun efna og blandna, um breytingu og niðurfellingu á tilskipunum 67/548/EBE og 1999/45/EB og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1907/2006 (Stjtið. ESB L 353, 31.12.2008, bls. 1).

- 19) Leiðbeiningar og dæmi um góðar starfsvenjur sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins, aðildarríkin eða aðilar vinnumarkaðarins hafa tekið saman eða önnur framtaksverkefni, eins og t.d. samkomulag aðila vinnumarkaðarins um heilsuvernd starfsmanna með rétttri meðhöndlun og notkun á kristölluðum kísil og vörum sem innihalda hann (NEPSi) eru verðmæt og nauðsynleg tæki til fyllingar stjórnvaldsráðstöfunum, einkum til að styðja við skilvirka framkvæmd viðmiðunarmarkna og ætti því að íhuga alvarlega. Í þeim felast aðgerðir til að koma í veg fyrir eða lágmarka váhrif, s.s. binda ryk með vatni til að koma í veg fyrir að það berist í lofti þegar um er að ræða kristallað kísilryk sem hægt er að anda að sér.
- 20) Etýlenoxíð uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir þann krabbameinsvald. Vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla hefur greint möguleikann á umtalsverðri upptöku etýlenoxíðs í gegnum húð. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir etýlenoxíð og setja við þau tákun sem gefur til kynna möguleikann á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 21) 1,2-epoxýprópan uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að tilgreina stig þar sem ekki er talið að snerting við þann krabbameinsvald undir þeim mörkum hafi í för með sér skaðleg áhrif. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir 1,2-epoxýprópan.
- 22) Akrýlamíð uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir þann krabbameinsvald. Vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla hefur greint möguleikann á umtalsverðri upptöku akrýlamíðs í gegnum húð. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir akrýlamíð og setja við þau tákun sem gefur til kynna möguleikann á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 23) 2-nítróprópan uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir þann krabbameinsvald. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir 2-nítróprópan.
- 24) o-tólúídín uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir þann krabbameinsvald. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir o-tólúídín og setja við þau tákun sem gefur til kynna möguleikann á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 25) 1,3-bútadíen uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1A) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir þann krabbameinsvald. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir 1,3-bútadíen.
- 26) Hýdrasín uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir þann krabbameinsvald. Vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla hefur greint möguleikann á umtalsverðri upptöku hýdrasíns í gegnum húð. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir hýdrasín og setja við þau tákun sem gefur til kynna möguleikann á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 27) Brómetýlen uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur í skilningi tilskipunar 2004/37/EB. Mögulegt er, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir þann krabbameinsvald. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir brómetýlen.

- 28) Þessi tilskipun eflir verndun heilbrigðis og öryggis starfsmanna á vinnustað. Aðildarríki ættu að taka þessa tilskipun upp í landslög sín. Þau ættu að tryggja að lögbær yfirvöld hafi nægjanlegan fjölda þjálfaðs starfsfólks og önnur tilföng sem nauðsynleg eru til að þau geti sinnt verkefnum sínum sem tengjast rétttri og skilvirkri framkvæmd þessarar tilskipunar í samræmi við landslög eða venjur. Það myndi auðvelda vinnuveitendum að beita þessari tilskipun ef þeir fengju leiðsögn, þar sem við á, við að koma auga á betri leiðir til að fara að ákvæðum hennar.
- 29) Framkvæmdastjórnin hefur haft samráð við ráðgjafarnefndina um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum. Hún hefur einnig látið fara fram tveggja þrepa samráð milli aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Sambandsins í samræmi við 154. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 30) Í álitum sínum hefur ráðgjafarnefndin um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum vísað til endurskoðunartímabils fyrir bindandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif nokkurra efna í starfi, s.s. kristallaðs kísilryks sem hægt er að anda að sér, akrýlamíðs og 1,3-bútadíens. Framkvæmdastjórnin skal taka tillit til þessara álita við forgangsöröðun efna fyrir vísindalegt mat.
- 31) Í áliti sínu um eldfastar keramiktréffjar var ráðgjafarnefndin um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum sammála því að bindandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi séu nauðsynleg en tókst ekki að ná fram sameiginlegri afstöðu um viðmiðunarmörkin. Framkvæmdastjórnin ætti því að hvetja ráðgjafarnefndina til að leggja fram uppfært álit um eldfastar keramiktréffjar í því skyni ná fram sameiginlegri afstöðu um viðmiðunarmörk fyrir það efni, án þess þó að hafa áhrif á starfsaðferðir hennar og sjálfræði aðila vinnumarkaðarins.
- 32) Á vinnustað komast karlar og konur oft í snertingu við blöndu hinna ýmsu efna sem getur aukið heilbrigðisáhættu og valdið skaðlegum áhrifum, m.a. á æxlunarferri þeirra, þ.m.t. skertri frjósemi eða ófrjósemi, og haft neikvæð áhrif á fósturþroska og mjólkurmyndun. Efni sem hafa eiturrhif á æxlun falla undir ráðstafanir Sambandsins sem kveða á um lágmarkskröfur um heilsuvernd og öryggi starfsmanna, einkum þær sem kveðið er á um í tilskipun 98/24/EB og tilskipun ráðsins 92/85/EBE ⁽¹⁾. Efni sem hafa eiturrhif á æxlun og sem einnig eru krabbameins- eða stökkbreytivaldar falla undir ákvæði tilskipunar 2004/37/EB. Framkvæmdastjórnin ætti að meta þörfina á að rýmka gildissvið ráðstafananna um verndun heilbrigðis og öryggis starfsmanna, sem kveðið er á um í tilskipun 2004/37/EB, svo þau taki til allra efna sem hafa eiturrhif á æxlun.
- 33) Í þessari tilskipun eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem felast í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, einkum rétturinn til lífs og rétturinn til sanngjarnra og réttláttra vinnuskilyrða sem kveðið er á um í 2. og 31. gr. hans, eftir því sem við á.
- 34) Þau viðmiðunarmörk sem sett eru fram í þessari tilskipun verða endurskoðuð reglulega í ljósi framkvæmdar á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 ⁽²⁾, einkum með hliðsjón af samspili milli viðmiðunarmarkna, sem sett eru fram samkvæmt tilskipun 2004/37/EB, og afleiddra áhrifaleysismarkna fyrir hættuleg iðefni samkvæmt þeirri reglugerð, með það að markmiði að vernda starfsmenn með skilvirkum hætti.
- 35) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, sem er að bæta vinnuskilyrði og vernda heilsu starfsmanna fyrir sértækri áhættu sem stafar af váhrifum krabbameins- og stökkbreytivalda, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 36) Þar eð þessi tilskipun varðar verndun heilbrigðis og öryggis starfsmanna á vinnustað þeirra ætti að leiða hana í lög innan tveggja ára frá gildistökudegi hennar.
- 37) Því ætti að breyta tilskipun 2004/37/EB til samræmis við það.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 92/85/EBE frá 19. október 1992 um lögleiðingu ráðstafana til að auka öryggi og heilbrigði á vinnustöðum fyrir starfsmenn sem eru þungaðir, hafa nýlega alið börn eða hafa börn á brjósti (tíunda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtið. EB L 348, 28.11.1992, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 frá 18. desember 2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir, að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)), um stofnun Efnastofnunar Evrópu, um breytingu á tilskipun 1999/45/EB og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94, sem og tilskipun ráðsins 76/769/EBE og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 91/155/EBE, 93/67/EBE, 93/105/EB og 2000/21/EB (Stjtið. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2004/37/EB er breytt sem hér segir:

1) Í 6. gr. bætist við eftirfarandi málsgrein:

„Aðildarríkin skulu taka tillit til upplýsinganna í a- til g-lið fyrstu málsgreinar þessarar greinar í skýrslum sínum sem þau leggja fyrir framkvæmdastjórnina skv. 17. gr. a í tilskipun 89/391/EBE.“

2) Ákvæðum 14. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríki skulu, í samræmi við landslög eða venjur, skipuleggja framkvæmd viðeigandi heilsufarseftirlits fyrir þá starfsmenn sem matið, sem um getur í 2. mgr. 3. gr., leiðir í ljós að búa við hættu gagnvart heilsu eða öryggi. Læknir eða það yfirvald sem ber ábyrgð á heilsufarseftirliti með starfsmönnum getur lýst því yfir að starfsmenn skuli vera áfram undir eftirliti eftir að þeir eru lausir við váhrifin, eins lengi og nauðsynlegt er talið til að vernda heilsu viðkomandi starfsmanns.“

b) Í stað 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„8. Tilkynna ber lögbæru yfirvaldi um öll krabbameinstilvik sem eru, í samræmi við landslög eða venjur, álitin stafa af váhrifum af krabbameins- eða stökkbreytivaldi í starfi.“

Aðildarríkin skulu taka tillit til upplýsinganna samkvæmt þessari málsgrein í skýrslum sínum sem þau leggja fyrir framkvæmdastjórnina skv. 17. gr. a í tilskipun 89/391/EBE.“

3) Eftirfarandi grein bætist við:

„18. gr. a

Mat

Sem hluta af næsta mati á framkvæmd þessarar tilskipunar, innan ramma matsins sem um getur í 17. gr. a í tilskipun 89/391/EBE, skal framkvæmdastjórnin einnig meta þörfina á að breyta viðmiðunarmörkum fyrir kristallað kísilryk sem hægt er að anda að sér. Framkvæmdastjórnin skal leggja til, eftir því sem við á, nauðsynlegar breytingar og lagfæringar sem tengjast því efni.

Eigi síðar en á fyrsta ársfjórðungi ársins 2019 skal framkvæmdastjórnin, að teknu tilliti til nýjustu þróunar á sviði vísinda, meta þann kost að breyta gildissviði þessarar tilskipunar svo hún nái einnig yfir efni sem hafa eiturrhif á æxlun. Á þeim grundvelli skal framkvæmdastjórnin, ef við á, og að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, leggja fram tillögu að nýrri löggjöf.“

4) Eftirfarandi liður bætist við I. viðauka:

„6. Störf þar sem menn verða fyrir váhrifum af kristölluðu kísilryki sem hægt er að anda að sér og verður til við vinnsluferli“.

5) Í stað III. viðauka kemur textinn í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 17. janúar 2020. Þau skulu þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina um texta þessara ráðstafana.

Þegar aðildarríki samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í tilskipun þessa eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 12. desember 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. MAASIKAS

forseti.

VIÐAUKI

„III. VIÐAUKI

Viðmiðunarmörk og önnur ákvæði sem tengjast þeim beint (16. gr.)

A.VIÐMIÐUNARMÖRK FYRIR VÁHRIF Í STARFI

Heiti hvarfmiðils	EB-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Viðmiðunarmörk ⁽³⁾			Táknun	Umbreytingarráðstafanir
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	milljónarhlutar ⁽⁵⁾	trefjar/ml ⁽⁶⁾		
Harðviðarryk	—	—	2 ⁽⁷⁾	—	—	—	Viðmiðunarmörk 3 mg/m ³ til 17. janúar 2023
Sexgild krómsambönd sem eru krabbameinsvaldar í skilningi i. liðar í a-lið 2. gr. (sem króm)	—	—	0,005	—	—	—	Viðmiðunarmörk 0,010 mg/m ³ til 17. janúar 2025 Viðmiðunarmörk: 0,025 mg/m ³ fyrir suðu eða rafgasskurð eða áþekk vinnsluferli sem mynda reyk til 17. janúar 2025
Eldfastar keramíktrefjar sem eru krabbameinsvaldar í skilningi i. liðar í a-lið 2. gr.	—	—	—	—	0,3	—	
Kristallað kísilryk sem hægt er að anda að sér	—	—	0,1 ⁽⁸⁾	—	—	—	
Bensen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	húð ⁽⁹⁾	
Vínýlklóríðeinliða	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	
Etýlenoxíð	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	húð ⁽⁹⁾	
1,2-epoxýprópan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	
Akrýlamíð	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	húð ⁽⁹⁾	
2-nítróprópan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	
o-tólúidín	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	húð ⁽⁹⁾	

Heiti hvarfmiðils	EB-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Viðmiðunarmörk ⁽³⁾			Táknun	Umbreytingarráðstafanir
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	milljónarhlutar ⁽⁵⁾	trefjar/ml ⁽⁶⁾		
1,3-bútadíen	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hýdrasín	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	húð ⁽⁹⁾	
Brómetýlen	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

⁽¹⁾ EB-númerið, þ.e. EINECS-, ELINCS- eða NLP-númerið, er opinbert númer efnisins innan Evrópusambandsins, sbr. skilgreiningu í lið 1.1.1.2 í 1. hluta VI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1272/2008.

⁽²⁾ CAS-númer: Skráningarnúmer hjá Upplýsingaþjónustu um íðefni (Chemical Abstract Service Registry Number).

⁽³⁾ Mæld eða reiknuð miðað við átta stunda viðmiðunartíma.

⁽⁴⁾ mg/m³ = milligrömm á rúmmetra lofts við 20 °C og 101,3 kPa (760 mm kvikasilfursþrýstingur).

⁽⁵⁾ milljónarhlutar = hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

⁽⁶⁾ trefjar/ml = trefjar á millilítra.

⁽⁷⁾ Innandanlegur hluti: ef harðviðarryk blandast saman við annað viðarryk gildir viðmiðunarmarkið fyrir allar tegundir viðarryks sem viðkomandi blanda felur í sér.

⁽⁸⁾ Lungnablöðruhluti.

⁽⁹⁾ Verulegur hluti af heildarálagi á líkamann getur stafað af váhrifum á húð.

B.ÖNNUR ÁKVÆÐI SEM TENGJAST BEINT

p.m.“

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2018/1519****2020/EES/54/02****frá 9. október 2018**

um breytingu á framkvæmdarákvörðun 2014/150/ESB um tilhögun tímabundinnar tilraunar varðandi tiltekna undanþágur sem varða markaðssetningu á stofnum plöntutegundanna hveitis, byggs, hafra og maíss samkvæmt tilskipun ráðsins 66/402/EBE

(tilkynnt með númeri C(2018) 5470) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽¹⁾, einkum 13. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/150/ESB ⁽²⁾ er skipulögð tímabundin tilraun fram til 31. desember 2018, sem öll aðildarríki mega taka þátt í, til að meta hvort framleiðsla á fræi, með það fyrir augum að setja það á markað, og setning á markað við tiltekin skilyrði, úr stofnum í skilningi 2. gr. þeirrar ákvörðunar sem tilheyra tegundunum *Avena* spp., *Hordeum* spp., *Triticum*, spp., og *Zea mays* L, geti verið betri valkostur en útilokun á setningu fræs á markað sem uppfyllir ekki kröfurnar í E-, F- og G-liðum 1. mgr. 2. gr tilskipunar 66/402/EBE varðandi þætti er varða yrki tiltekinna frætegunda og kröfurnar í 1. mgr. 3. gr. þeirrar tilskipunar varðandi setningu á markað með opinberri vottun sem „vottað fræ“, „vottað fræ af fyrsta ættlið“ eða „vottað fræ af öðrum ættlið“.
- 2) Matinu er enn ekki lokið því afla þarf fleiri upplýsinga yfir lengra tímabil um nokkra þætti tilraunarinnar. Því er nauðsynlegt að framlengja gildistíma tímabundu tilraunarinnar.
- 3) Sex aðildarríki hafa til þessa tekið þátt í tímabundnu tilrauninni. Í ljósi framlengingar á gildistíma tilraunarinnar þykir rétt að gera nýjum aðildarríkjum kleift að hefja þátttöku eigi síðar en 31. desember 2019.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2014/150/ESB er breytt sem hér segir:

- a) Í stað „janúar 2017“ í 1. mgr. 3. gr. kemur „31. desember 2019“.
- b) Í stað „31. desember 2018“ í 19. gr. kemur „28. febrúar 2021“.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 256, 12.10.2018, bls. 65. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/2019 frá 13. júní 2019 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2309/66.

⁽²⁾ Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/150/ESB frá 18. mars 2014 um tilhögun tímabundinnar tilraunar varðandi tiltekna undanþágur sem varða markaðssetningu á stofnum plöntutegundanna hveitis, byggs, hafra og maíss samkvæmt tilskipun ráðsins 66/402/EBE (Stjtið. ESB L 82, 20.3.2014, bls. 29).

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. október 2018.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Vytenis ANDRIUKAITIS

framkvæmdastjóri.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2018/1984****2020/EES/54/03****frá 13. desember 2018****um viðurkenningu á KZR INiG System til að sýna fram á að viðmiðunum um sjálfbærni samkvæmt
tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB og 2009/28/EB hafi verið fylgt (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensíns og díseilsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 4. mgr. 7. gr. c,með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og um breytingu og síðar niðurfellingu á tilskipunum 2001/77/EB og 2003/30/EB ⁽²⁾, einkum annarri undirgrein 4. mgr. 18. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í 7. gr. b og 7. gr. c í tilskipun 98/70/EB og í IV. viðauka við hana og í 17. og 18. gr. tilskipunar 2009/28/EB og í V. viðauka við hana er mælt fyrir um svipaðar viðmiðanir um sjálfbærni fyrir lífoldsneyti og fljótandi lífoldsneyti og svipaðar málsmeðferðarreglur um sannprófun á því að lífoldsneyti og fljótandi lífoldsneyti uppfylli þessar viðmiðanir.
- 2) Þegar telja skal lífoldsneyti og fljótandi lífoldsneyti með, að því er a-, b- og c-lið 1. mgr. 17. gr. tilskipunar 2009/28/EB varðar, ættu aðildarríkin að krefjast þess að rekstraraðilar sýni að lífoldsneyti og fljótandi lífoldsneyti uppfylli viðmiðanirnar um sjálfbærni sem settar eru fram í 2.–5. mgr. 17. gr. þeirrar tilskipunar.
- 3) Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að valfrjálssar landsbundnar eða alþjóðlegar áætlanir, sem setja staðla um framleiðslu lífmassaafurða, innihaldi nákvæm gögn að því er varðar 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 2009/28/EB og/eða sýni fram á að sendingar af lífoldsneyti eða fljótandi lífoldsneyti uppfylli viðmiðanirnar um sjálfbærni sem settar eru fram í 3., 4. og 5. mgr. 17. gr. og/eða að engum efnum hafi verið breytt af ásetningi eða þeim fleygt til að sendingin eða hluti hennar myndi falla undir IX. viðauka. Þegar rekstraraðili leggur fram sannanir eða gögn, sem aflað er í samræmi við valfrjálssa áætlun sem framkvæmdastjórnin hefur viðurkennt, að því marki sem þau falla undir þá ákvörðun um viðurkenningu, skal aðildarríki ekki krefjast þess að birgir leggi fram frekari gögn sem sýna fram á að viðmiðanirnar um sjálfbærni hafi verið uppfylltar.
- 4) Beiðni um að viðurkenna að „KZR INiG System“ sýni fram á að lífoldsneytissendingar uppfylli viðmiðanir um sjálfbærni, sem settar eru fram í tilskipunum 98/70/EB og 2009/28/EB, var lögð fyrir framkvæmdastjórnina 11. ágúst 2017. Áætlunin, sem hefur aðsetur í ul. Lubicz 25A, 31-503 Kraká, Póllandi, nær yfir margs konar hráefni, þ.m.t. úrgang og leifar og alla aðfangakeðjuna.
- 5) Í mati sínu á „KZR INiG System“ komst framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að hún taki með fullnægjandi hætti tillit til viðmiðana um sjálfbærni sem settar eru fram í tilskipun 98/70/EB og tilskipun 2009/28/EB, auk þess sem beitt er massajöfnuðaraðferð í samræmi við kröfurnar í 1. mgr. 7. gr. c í tilskipun 98/70/EB og 1. mgr. 18. gr. tilskipunar 2009/28/EB.
- 6) Í mati á „KZR INiG System“ kom fram að hún uppfyllir með fullnægjandi hætti kröfur um áreiðanleika, gagnsæi og óháða endurskoðun og uppfyllir einnig aðferðafræðilegar kröfur í IV. viðauka við tilskipun 98/70/EB og V. viðauka við tilskipun 2009/28/EB.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um sjálfbærni lífoldsneytis og fljótandi lífoldsneytis.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 317, 14.12.2018, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 156/2019 frá 13. júní 2019 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58.

(2) Stjtið. ESB L 140, 5.6. 2009, bls. 16.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

„KZR INiG System“ (hér á eftir nefnd „áætlunin“), en beiðni um viðurkenningu hennar var lögð fyrir framkvæmdastjórnina 11. ágúst 2017, sýnir að sendingar á lífeldsneyti og fljótandi lífeldsneyti, sem er framleitt í samræmi við staðla fyrir framleiðslu á lífeldsneyti og fljótandi lífeldsneyti sem settir eru fram í áætluninni, uppfylla viðmiðanir um sjálfbærni eins og mælt er fyrir um í 3., 4. og 5. mgr. 7. gr. b í tilskipun 98/70/EB og 3., 4. og 5. mgr. 17. gr. tilskipunar 2009/28/EB.

Áætlunin inniheldur einnig nákvæm gögn að því er varðar 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 2009/28/EB og 2. mgr. 7. gr. b í tilskipun 98/70/EB.

2. gr.

Ef gerðar eru breytingar á efni áætlunarinnar, eins og hún var lögð fyrir framkvæmdastjórnina 11. ágúst 2017 til viðurkenningar, sem kunna að hafa áhrif á grundvöll þessarar ákvörðunar, skal tilkynna framkvæmdastjórninni um breytingarnar án tafar. Framkvæmdastjórnin leggur mat á tilkynntar breytingar með það fyrir augum að ákvarða hvort áætlunin taki enn með fullnægjandi hætti til viðmiðana um sjálfbærni sem liggja að baki viðurkenningu hennar.

3. gr.

Framkvæmdastjórnin getur felld þessa ákvörðun úr gildi, m.a. við eftirfarandi aðstæður:

- a) ef sýnt hefur verið fram á það með skýrum hætti að áætlunin hafi ekki komið til framkvæmda þáttum sem eru mikilvægir fyrir þessa ákvörðun eða ef alvarlegt rof hefur orðið í uppbyggingu þessara þátta,
- b) ef ekki er lögð ársskýrsla fyrir framkvæmdastjórnina vegna áætlunarinnar skv. 6. mgr. 7. gr. c í tilskipun 98/70/EB og 6. mgr. 18. gr. tilskipunar 2009/28/EB,
- c) ef ekki eru innleiddir staðlar með áætluninni vegna óháðrar endurskoðunar, sem eru tilgreindir í framkvæmdargerðum sem um getur í þriðju undirgrein 5. mgr. 7. gr. c í tilskipun 98/70/EB og þriðju undirgrein 5. mgr. 18. gr. tilskipunar 2009/28/EB, eða endurbætur á öðrum hlutum áætlunarinnar sem teljast vera mikilvægir fyrir áframhaldandi viðurkenningu.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir til 3. janúar 2024.

Gjört í Brussel 13. desember 2018.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNKER

forseti.

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2017/867****2020/EES/54/04****frá 7. febrúar 2017****um flokka ráðstafana sem vernda skal við hlutaframsal eigna skv. 76. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EEB og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 76. mgr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2014/59/ESB er þess krafist að aðildarríkin tryggja vernd tiltekinna flokka ráðstafana við hlutaframsal eigna, réttinda og skuldbindinga stofnunar sem er í skilameðferð. Krafist er sömu verndar þegar skilastjórnvald þvingar fram breytingar á skilmálum samnings sem stofnun í skilameðferð á aðild að. Slík vernd miðar að því að koma í veg fyrir að eignir, réttindi og skuldbindingar, sem tengjast fyrir tilstilli þess konar ráðstafana, skiljist að þegar hlutaframsal eða samningsbreytingar hafa orðið.
- 2) Til að tryggja að þessari vernd sé beitt á réttan hátt er nauðsynlegt að tilgreina nákvæmlega hvaða gerðir ráðstafana falla undir hvern flokk sem settur er fram í tilskipun 2014/59/ESB. Sú aðferð sem hentar best við þessa tilgreiningu er að setja fram nákvæmar reglur og skilgreiningar til viðbótar við þær sem fram koma í tilskipun 2014/59/ESB. Það telst betra en að taka saman lista yfir tilteknar ráðstafanir sem hægt er að semja um samkvæmt mismunandi landslögum aðildarríkjanna þar sem erfitt væri að ljúka við slíkan lista og hann þyrfti stöðugt að uppfæra. Þannig ætti þessi reglugerð að skýra og, ef nauðsyn krefur, takmarka gildissvið verndar í hinum ýmsu formum sem kveðið er á um í tilskipun 2014/59/ESB fyrir hvern flokk ráðstafana.
- 3) Hinum mismunandi flokkum ráðstafana í 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er lýst á ólíkan hátt: sumir flokkar eru skilgreindir að fullu en aðrir eru ekki eins skýrt ákvarðaðir. Auk þess vísa sumir flokkar til einnar tegundar samningsbundinna tengsla og skuldbindinga eða fárra tegunda samningsbundinna tengsla og skuldbindinga en aðrir ná yfir meiri fjölda og ótakmarkað svið samningsbundinna skuldbindinga, viðskipta og tengsla. Þeir síðarnefndu gætu mögulega náð yfir öll lagaleg og samningsbundin tengsl stofnana við einn eða fleiri mótaðila sína. Ef vernda ætti þessa flokka ráðstafana að fullu gætu skilavöld átt í erfiðleikum með að beita hlutaframsali, ef það væri þá hægt yfir höfuð. Því er rétt að forðast of víðtæka vernd sem gæti mögulega náð til allra eigna, réttinda og skuldbindinga stofnunar við mótaðila sína.
- 4) Nokkrir flokkar verndaðra ráðstafana eru skilgreindir á almennari hátt í tilskipun 2014/59/ESB. Til að auka vissu um gildissvið þeirra, nánar tiltekið í tengslum við tryggingaráðstafanir, skuldajöfnun, greiðslujöfnunarráðstafanir og samsetta fjárhagslega samninga, ætti að tilgreina þessa flokka nánar. Þessi framselda reglugerð ætti ekki að koma í veg fyrir að við hlutaframsal geti skilastjórnvöld tilgreint nánar þær gerðir skuldajöfnunar og greiðslujöfnunar sem vernda

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 131, 20.5.2017, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 187/2018 frá 10. júlí 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjóð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190.

skal í einstökum tilvikum hlutaframsals, ef þær ráðstafanir eru viðurkennt úrræði til áhættumildunar samkvæmt gildandi varfærnisreglum og vernd er skilyrði slíkrar viðurkenningar, einkum vegna þess að hún kemur í veg fyrir uppskiptingu. Skilastjórnvöld ættu að geta tekið ákvarðanir um slíka aukna vernd í hverju skilameðferðartilviki fyrir sig.

- 5) Mótaðilar stofnunarinnar geta komið sér saman um svonefndan almennan skuldajöfnunarsamning sem tekur til allra réttinda og skuldbindinga milli aðilanna. Með þess háttar samningi væru hvers konar skuldbindingar milli aðilanna verndaðar fyrir því að skiljast frá hvor annarri. Það myndi gera hlutaframsal í tengslum við þann mótaðila ómögulegt og myndi almennt séð stofna í hættu hagkvæmni úrræðisins yfir höfuð, þar sem skilastjórnvöld gætu mögulega ekki einu sinni greint hvaða skuldbindingar féllu undir slíkar ráðstafanir og hverjar ekki. Enn fremur ætti að taka skýrt fram að almennir samningar um greiðslujöfnun og skuldajöfnun, sem taka til allra eigna, réttinda og skuldbindinga milli aðilanna, ættu ekki að teljast verndaðar ráðstafanir.
- 6) Ákvæði 80. gr. tilskipunar 2014/59/ESB felur í sér að þó skilgreiningarnar á vernduðum ráðstöfunum, í samræmi við 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, verði þrengdar ætti það ekki að hafa áhrif á rekstur viðskipta-, stöðustofnunar- og uppgjörskerfa, svo fremi að þessi kerfi falli undir gildissvið a-liðar 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/26/EB⁽¹⁾. Skilastjórnvöldum ætti því að vera skylt að vernda allar gerðir ráðstafana sem um getur í 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og tengjast starfsemi mótaðila sem miðlægs mótaðila. Þetta á við, en þarf ekki að takmarkast við, starfsemina sem fellur undir vanskilasjóð í 42. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012⁽²⁾.
- 7) Það sama á við um eignir, réttindi og skuldbindingar sem tengjast greiðslukerfum eða verðbréfauppgjörskerfum. Þar sem greiðslujöfnunarráðstafanir, sem falla undir gildissvið tilskipunar 98/26/EB, njóta verndar, komi til ógjaldfærni, ættu þeir einnig að njóta verndar skv. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB í samræmingarskyni. Samt sem áður þykir rétt að rýmka gildissvið verndarinnar skv. 2. mgr. 76. gr. þeirrar tilskipunar svo hún nái yfir allar ráðstafanir með greiðslu- eða verðbréfauppgjörskerfi og starfsemi sem tengist þeim, eftir því sem við á.
- 8) Þó nauðsynlegt sé að tilgreina gildissvið ráðstöfunar sem nýtur verndar í ákveðnum tilvikum, skv. 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ætti það almennt ekki að koma í veg fyrir að skilastjórnvöld verndi einhvern flokk ráðstafana sem hægt er að fella undir einhvern flokkinn í þeirri grein og sem við ógjaldfærnimeðferð nýtur verndar fyrir uppskiptingu eigna, réttinda og skuldbindinga sem falla undir þá samninga samkvæmt landslögum um ógjaldfærni þ.m.t. landsbundinni lögleiðingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/24/EB⁽³⁾. Þetta á við í tilfellum þar sem lánardrottinn nýtur enn góðs af þeim réttindum sem fylgja ráðstöfuninni nema viðskiptin í heild sinni hafi verið ógild samkvæmt landslögum um ógjaldfærni. Þetta gildir einkum um tryggingaráðstafanir, skuldajöfnun og greiðslujöfnunarráðstafanir sem njóta verndar samkvæmt landslögum um ógjaldfærni.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar sem settar eru fram í tilskipun 2014/59/EB. Jafnframt gilda eftirfarandi skilgreiningar:

- 1) „verðbréfun“: verðbréfun eins og hún er skilgreind í 61. lið 1. mgr. 4. gr. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013⁽⁴⁾,
- 2) „greiðslujöfnunarsamningur [áður samningsbundin skuldajöfnun]“: greiðslujöfnunarsamningur eins og hann er skilgreindur í 295. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/26/EB frá 19. maí 1998 um endanlegt uppgjör í greiðslukerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf (Stjúd. EB L 166, 11.6.1998, bls. 45).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjúd. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/24/EB frá 4. apríl 2001 um endurskipulagningu og slit lánastofnana (Stjúd. EB L 125, 5.5.2001, bls. 15).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjúd. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

*2. gr.***Skilyrði er varða tryggingaráðstafanir, þ.m.t. fjármögnunarviðskipti með verðbréf**

Tryggingaráðstafanir, skv. a-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skulu ná yfir eftirfarandi:

- 1) ráðstafanir sem mæla fyrir um tryggingar, persónulegar skuldaábyrgðir og aðrar ábyrgðir,
- 2) veð og aðrar tryggingar í fasteignum
- 3) verðbréfalánveitingar sem fela ekki í sér framsal fulls eignarhalds á tryggingunni og sem snerta einn aðila (lánveitandann) sem lánar verðbréf til hins aðilans (lántakans) gegn gjaldi eða greiðslu vaxta og þar sem lántakinn veitir lánveitandanum tryggingu yfir allan lánstímann.

Tryggingaráðstafanir skulu aðeins teljast ráðstafanir skv. a-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/29/ESB ef réttindin eða eignirnar, sem tryggingaréttindin tengjast, eða myndu tengjast ef grundvöllur yrði til fullnustu, eru nægilega vel skilgreind eða þau er hægt að skilgreina í samræmi við skilmála ráðstöfunarinnar og gildandi landslög.

*3. gr.***Skilyrði sem varða skuldajöfnun**

1. Skuldajöfnun sem stofnun og einn mótaðili koma sér saman um skal teljast ráðstöfun skv. c-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB ef það varðar réttindi og skuldbindingar sem leiðir af fjárhagslegum samningum eða afleiðum.
2. Skuldajöfnun sem stofnun og einn eða fleiri mótaðilar koma sér saman um skal teljast ráðstöfun skv. c-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB við eftirfarandi aðstæður:
 - a) ef ráðstöfunin tengist starfsemi mótaðila sem miðlægs mótaðila, einkum vegna starfsemi sem fellur undir vanskilasjóð sem um getur í 42. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
 - b) ef ráðstöfunin varðar réttindi og skyldur gagnvart kerfum sem skilgreind eru í a-lið 2. gr. tilskipunar 98/26/EB eða öðrum greiðslukerfum eða verðbréfauppgjörskerfum og tengist starfsemi þess sem greiðslukerfi eða verðbréfauppgjörskerfi.
3. Skilastjórnvöld geta ákveðið, í einstökum tilvikum, að skuldajöfnun sem stofnun og einn eða fleiri mótaðilar koma sér saman um, svo fremi það varði annars konar réttindi og skuldbindingar en þau sem um getur í 1. og 2. mgr., geti talist ráðstöfun skv. c-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB ef hún er viðurkennt úrræði til áhættumildunar samkvæmt gildandi varfærnisreglum og verndin er skilyrði slíkrar viðurkenningar, einkum vegna þess að hún kemur í veg fyrir uppskiptingu.

*4. gr.***Skilyrði sem varða greiðslujöfnunarráðstafanir**

1. Greiðslujöfnunarsamningar sem stofnun og einn mótaðili stofna til skulu teljast greiðslujöfnunarráðstafanir eins og um getur í d-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB ef þeir varða réttindi og skuldbindingar sem leiðir af fjárhagslegum samningum eða afleiðum.
2. Greiðslujöfnunarsamningar sem stofnun og einn mótaðili stofna til skulu teljast greiðslujöfnunarráðstafanir eins og um getur í d-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB við eftirfarandi aðstæður:
 - a) ef ráðstafanirnar tengjast starfsemi mótaðila sem miðlægs mótaðila, einkum vegna starfsemi sem fellur undir vanskilasjóð sem um getur í 42. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
 - b) ef ráðstafanirnar varða réttindi og skyldur gagnvart kerfum sem skilgreind eru í a-lið 2. gr. tilskipunar 98/26/EB eða öðrum greiðslukerfum eða verðbréfauppgjörskerfum og tengjast starfsemi þess sem greiðslukerfi eða verðbréfauppgjörskerfi.

3. Skilastjórnvöld geta ákveðið, í einstökum tilvikum, að greiðsluöfnunarráðstafanir sem stofnun og einn eða fleiri mótaðilar stofna til, geti talist ráðstafanir skv. d-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB ef þær eru viðurkenndar til áhættumildunar samkvæmt gildandi varfærnisreglum og verndin er skilyrði slíkrar viðurkenningar, einkum vegna þess að hún kemur í veg fyrir uppskiptingu.

5. gr.

Almenn skilyrði sem gilda um tryggingaráðstafanir, skuldajöfnun, greiðsluöfnunarráðstafanir og samsetta fjárhagslega samninga

1. Ákvæði 2., 3. og 4. gr. hafa ekki áhrif á eftirfarandi heimildir skilastjórnsvalda:

- a) til að vernda hvers konar ráðstafanir sem hægt er að fella undir einhvern flokkanna í a-, c-, d-, og f-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og sem, við hefðbundna ógjaldfærimeðferð, er verndað fyrir tímabundinni eða varanlegri uppskiptingu, frestun eða afturköllun á eignum, réttindum og skuldbindingum sem falla undir þessar ráðstafanir samkvæmt landslögum um ógjaldfærni þ.m.t. landsbundinni lögleiðingu á tilskipun 2001/24/EB,
- b) til að vernda hvers konar ráðstafanir sem ekki falla undir gildissvið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og sem, við hefðbundna ógjaldfærimeðferð, er verndað fyrir tímabundinni eða varanlegri uppskiptingu, frestun eða afturköllun á eignum, réttindum og skuldbindingum sem falla undir þessar ráðstafanir samkvæmt landslögum um ógjaldfærni þ.m.t. landsbundinni lögleiðingu á tilskipun 2001/24/EB.

2. Skilastjórnvöld geta, í einstökum tilvikum, undanskilið tryggingarráðstafanir, skuldajöfnun og greiðsluöfnunarráðstafanir frá verndinni sem veitt er skv. 1. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ef þær varða samninga sem hafa að geyma ákvæði sem, komi til vanskila mótaðila, heimila mótaðila sem ekki er í vanskilum að inna aðeins af hendi takmarkaðar eða alls engar greiðslur til bús vanskilaaðilans, jafnvel þótt vanskilaaðilinn eigi hreina kröfu.

6. gr.

Skilyrði er varða samsetta fjárhagslega samninga, þ.m.t. verðbréfanir og gerninga sem notaðir eru til áhættuvarna

1. Samsettir fjárhagslegir samningar skv. f-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skulu ná yfir eftirfarandi:

- a) verðbréfanir þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar hafa verið settar í áhættulög og yfirfærðar með framsali fulls eignarréttar af efnahagsreikningi upphafsaðila til stofnunar eða einingar í skilameðferð (hefðbundin verðbréfun),
- b) verðbréfanir með samningsbundnum gerningum, þar sem undirliggjandi eignir eru áfram á efnahagsreikningi stofnunarinnar eða einingarinnar sem er í skilameðferð (gerviverðbréfun).

Í hefðbundinni verðbréfun skal hvers konar hlutverk upphafsaðila í skipulagi, s.s. við umsýslu lánanna, veitingu hvers konar áhættuvarnar eða veitingu lausafjár, teljast skuldbinding sem myndar hluta samsettu fjárhagslegu samninganna.

Í gerviverðbréfun skulu tryggingaréttindin aðeins álitinn réttindi sem mynda hluta samsettu fjárhagslegu samninganna ef hann tengist sérstökum og nægilega vel skilgreindum eignum eða eignum sem hægt er að skilgreina í samræmi við skilmála samkomulagsins og gildandi landslög.

2. Samningar sem mynda verðbréfun sem nær yfir gagnkvæm tengsl milli upphafsaðila, útgefenda, vörsluaðila, umsýsluaðila, þeirra sem fara með reiðufjárstjórnun og mótaðila í skiptasamningum og við útlánavarnir, skulu teljast hluti samsettra fjárhagslegra samninga ef þessi gagnkvæmu tengsl tengjast með beinum hætti undirliggjandi eignum og greiðslum vegna ágóða af þessum eignum til eigenda samsettu gerninganna. Til þessara gagnkvæmu tengsla teljast skuldbindingar og réttindi er varða undirliggjandi eignir, skuldbindingar samkvæmt útgefnum gerningum og tryggingaráðstafanir, þ.m.t. afleiðuvíðskipti, sem nauðsynleg eru til að viðhalda greiðsluflæði samkvæmt þessum skuldbindingum.

3. Ákvæði 2. mgr. skal ekki hafa áhrif á heimildir skilavalds til að ákveða, í hverju tilviki fyrir sig og með hliðsjón af sérstakri uppbyggingu samsettu fjárhagslegu samninganna í samræmi við f-lið 2. mgr. 76. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, hvort aðrir samningar milli aðilanna sem um getur í 2. mgr., s.s. lánaumsýslusamningar, sem ekki tengjast með beinum hætti undirliggjandi eignum og greiðslum sem inna skal af hendi, skuli vera hluti af slíkum samsettum fjárhagslegum samningi.

7. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. febrúar 2017.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/860****2020/EES/54/05****frá 4. febrúar 2016**

um nánari tilgreiningu á aðstæðum þar sem nauðsynlegt er að veita undanþágu frá beitingu heimilda til niðurfærslu eða umbreytingar skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 11. mgr. 44. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar um skilameðferð er að ræða er nauðsynlegt að skilastjórnmöld hafi fullnægjandi leiðbeiningar til að tryggja að úrræðinu um eftirgjöf sé beitt á tilhlýðilegan og samræmdan hátt alls staðar í Sambandinu. Meginreglan um að heimilt sé að beita eftirgjafarúrræðinu á allar skuldbindingar, nema þær séu sérstaklega undanþegnar skv. 2. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, er grundvallarregla. Því ætti ekki að gera ráð fyrir að skuldbindingar verði alltaf undanþegnar eftirgjöf nema þær séu taldar upp meðal skuldbindinganna sem eru sérstaklega undanskildar samkvæmt því ákvæði. Raunar ættu skilastjórnmöld að stefna að því, um leið og þau hefja gerð áætlana um skilameðferð og mat á skilabærni, að lágmarka undanþágur frá eftirgjöf með það í huga að virða þá meginreglu að hluthafar og lánardrotnar taki á sig kostnaðinn af skilameðferð.
- 2) Almenn meginregla í tengslum við skilameðferð er sú að hluthafar og lánardrotnar ættu að bera tap af skilameðferðinni í samræmi við forgangs röðun krafna þeirra samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð. Enn fremur ætti að meðhöndla lánardrotna af sama flokki á sama hátt. Í ljósi þessa ætti að skilgreina með skýrum hætti heimildir skilastjórnmölda til að undanskilja ákveðnar skuldbindingar, að fullu eða hluta, frá eftirgjöf og flytja tapið áfram yfir á aðra lánardrotna eða, þegar nauðsyn krefur, yfir á skilasjóðinn. Því þarf að skilgreina nákvæmlega við hvaða aðstæður má undanskilja lánardrotna frá eftirgjöf og ef frávik verða frá meginreglunni um jafna meðferð lánardrotna í sama flokki (svokallaðri meginreglu um jafngildi krafna) verða þau að vera hófleg, réttlætt með almannahagsmunum og án mismununar.
- 3) Mikilvægt er að setja ramma fyrir skilastjórnmöld um beitingu valdheimilda þeirra við að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf við sérstakar aðstæður, sem settar eru fram í 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, til frekari glöggvunar í tengslum við tiltekna sviðsmynd skilameðferðar. Skilastjórnmöldum er þó nauðsynlegt að hafa ákveðinn sveigjanleika til að meta hvort undanþágur séu strangt til tekið nauðsynlegar og hóflegar í hverju tilviki fyrir sig.
- 4) Taka ætti ákvörðun um að nota eftirgjafarúrræðið (eða önnur skilauðræði) til að ná markmiðum skilameðferðar í 2. mgr. 31. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Á sama hátt ættu þessi markmið skilameðferðar einnig að vera grundvöllur ákvarðana sem teknar eru varðandi notkun úrræðisins, þ.m.t. ákvörðunarinnar um að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafar í tilteknu máli.
- 5) Í samræmi við þessar meginreglur ætti að takmarka getuna til að undanskilja, að fullu eða að hluta, ákveðnar skuldbindingar frá beitingu heimilda til niðurfærslu eða umbreytingar skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB við

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 144, 1.6.2016, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 237/2019 frá 27. september 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190.

Það lágmark sem nauðsynlegt er til að ná þeim markmiðum sem réttlæta undanþáguna. Í því skyni ætti heldur að velja þann kost að undanskilja skuldbindingu að hluta, verði því við komið, með því að takmarka umfang niðurfærslu hennar, dugi það til að ná markmiðinu, í stað þess að undanþiggja hana að öllu leyti frá eftirgjöf.

- 6) Beiting valdheimilda í sérstökum tilvikum til að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga, að fullu eða að hluta, ætti ekki að hafa áhrif á ábyrgð skilastjórnvalda til að tryggja að stofnanir og samstæður séu tækar til skilameðferðar og að þær búi yfir nægjanlegu fjármagni til að fullnægja lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (MREL) til að bera tap við skilameðferð og tryggja endurfjármögnun í samræmi við skilaáætlunina. Í raun verða viðkomandi skilastjórnvöld, skv. c-lið 6. mgr. 45 gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að taka tillit til líklegra undanþága þegar þær tryggja að stofnun hafi nægjanlegt tapþol og getu til endurfjármögnunar. Að því marki sem undanþága tiltekinna skuldbindinga frá eftirgjöf gæti dregið verulega úr þessari getu sem tiltæk er við skilameðferð ætti skilastjórnvaldið að beina sjónum að líklegri þörf fyrir slíkar undanþágur þegar það setur lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar í samræmi við c-lið 6. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
- 7) Þar eð skilastjórnvaldið getur aðeins í sérstökum undantekningartilfellum undanskilið skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB verður mat skilastjórnvaldsins að vera vel rökstutt. Ef slíkar undanþágur fælu í sér nýtingu fjármuna úr skilasjóði ætti skilastjórnvaldið að veita haldþæra skýringu á þeim sérstöku aðstæðum sem kalla á undanþágu. Þessi skýring er mikilvæg til þess að framkvæmdastjórnin geti sinnt umboði sínu skv. 12. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB en samkvæmt henni verður framkvæmdastjórnin að ákveða, innan 24 klukkustunda frá því að skilastjórnvaldið tilkynnir ákvörðunina um að undanskilja tilteknar skuldbindingar, hvort hún ætti að banna fyrirhugaða undanþágu eða óska eftir breytingum á henni. Skýringin sem skilastjórnvaldið gefur framkvæmdastjórninni ætti að vera hófleg og taka ætti tillit til nauðsynlegrar framvindu með hliðsjón af aðstæðum í hverju tilviki fyrir sig.
- 8) Komi til skilameðferðar ætti í meginatriðum alltaf að beita eftirgjöf á skuldbindingar sem teljast til lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, eftir því sem þurfa þykir, í því skyni að bera tap og endurfjármagna stofnunina, svo fremi skilastjórnvöldin sjái einmitt fram á það við skipulagningu skilameðferðarinnar að þessar skuldbindingar myndu stuðla að tapþoli og endurfjármögnun á trúverðugan og raunhæfan hátt. Í þeim undantekningartilvikum þegar skilastjórnvald þarf að veita undanþágu skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, án þess að hún sé fyrirhuguð í skilaáætluninni, og þegar slíkar undanþágur myndu fela í sér nýtingu fjármuna úr skilasjóði, ætti skilastjórnvaldið að útskýra hvaða sérstöku aðstæður réttlæta undanþáguna og ástæðurnar fyrir því að hafa ekki getað séð fyrir þessar sérstöku aðstæður við gerð skilaáætlunarinnar. Beita ætti kröfunni um að útskýra þessa þætti á hóflegan og viðeigandi hátt miðað við þörfina fyrir tímanlega skilaðgerð.
- 9) Beita ætti heimildum til að undanskilja skuldbindingar frá eftirgjöf skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB með fullu tilliti til meginreglna í lögum Sambandsins og einkum ætti það ekki að hafa áhrif á verndarráðstafanir sem vernda aðra lánardrottna, einkum meginregluna um að enginn lánardrottinn ætti að taka á sig meira tap en hann hefði bakað sér hefði stofnuninni verið slitið með hefðbundinni ógjaldfærimeðferð („enginn lánardrottinn standi verr“ (NCWO) meginreglan). Þegar skilastjórnvöld beita undanþágum skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og við gerð skilaáætlunar ættu þau að hafa í huga að nauðsynlegt er að virða þessar verndarráðstafanir sem og að séu þær ekki virtar er hættu er á því það hafi í för með sér bætur til lánardrottna. Sú staðreynd að dómstólar hafa heimild til að endurskoða ákvörðun skilastjórnvaldsins um að undanskilja skuldbindingu ætti þó ekki að vera eina ástæðan fyrir frekari undanþágu. Þetta ætti ekki að hafa áhrif á að tilhlýðilegt tillit verði tekið til fyrri ákvarðana dómstóla að því er varðar skilaðgerðir, ef þær skipta máli í einstökum tilvikum.
- 10) Heildargeta skilastjórnvaldsins til að veita undanþágur takmarkast af því að tap sem lánardrottnar taka ekki á sig að fullu vegna undanþága geta aðeins fallið undir fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar þegar hluthafar og lánardrottnar hafa lagt af mörkum fjárhæð sem er að minnsta kosti 8% af heildarskuldbindingum stofnunarinnar að meðtöldum eiginfjárgrunni.

- 11) Taka ætti undanþágur til athugunar í hverju tilviki fyrir sig með því að greina viðeigandi álitamál fyrir hverja hugsanlega ástæðu fyrir undanþágu skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB frekar en að taka aðeins til athugunar sérstakt eðli hverrar stofnunar fyrir sig. Nálgun þessi ætti að tryggja samræmda athugun á sérstökum aðstæðum og forðast ónauðsynlega röskun á samkeppni. Taka ætti tillit til einkenna stofnunar (eins og stærðar, innbyrðis tengsla eða flækjustigs), ef við á, í því skyni að meta hvort aðstæður sem réttlæti að skuldbinding fái undanþágu frá eftirgjöf séu uppfylltar. Einkenni þessi ættu þó ekki sjálfkrafa að réttlæta að skuldbindingar slíkrar stofnunar fái undanþágu frá eftirgjöf.
- 12) Sumir almennt þættir, eins og markaðsaðstæður, aðstæður við greiðsluþrot eða hve miklu stofnunin hefur tapað, gætu haft áhrif á líkurnar á því að sérstakar aðstæður, eins og þær eru skilgreindar í 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, komi fram. Slíkir almennt þættir ættu þó ekki að teljast vera frekari óháðar ástæður til að veita undanþágur til viðbótar við þær sem skráðar eru í a- til d-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
- 13) Þegar skilastjórnvald skoðar hvort aðstæður sem réttlæta undanþágur frá eftirgjöf séu til staðar ætti það að taka til athugunar hve langur tími er þangað til ekki verður lengur hægt að taka á yfirvofandi greiðsluþroti stofnunar með skipulegum hætti. Þegar skilaáætlanir og lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir hverja stofnun hafa verið skilgreindar og tekið hefur verið á annmörkum á skilameðferð er þess vænst að stofnunin búi yfir nægri getu til að standa undir tapinu og ráðast í endurfjármögnun. Skilafyrirkomulagið ætti að fylgja skilaáætluninni, þ.m.t. skilastefnunni, nema skilastjórnvaldið meti það svo, að teknu tilliti til aðstæðna í umræddu tilviki, að markmiðum skilameðferðar verði náð með skilvirkari hætti með því að grípa til aðgerða sem ekki var kveðið á um í skilaáætluninni.
- 14) Á meðan skilaáætlanir og lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar hafa ekki enn verið samþykktar og þegar takmarkaður tími hefur gefist til að taka ákvörðun um nákvæma framkvæmd skilastjórnvaldsins á skilastefnunni, er líklegra að upp komi tilvik þar sem ekki verði hægt að beita eftirgjafarúrræðinu á allar hæfar skuldbindingar innan hæfilegs frests. Ákvörðun um hvað telst „hæfilegur frestur“ ætti að tengjast þeim hraða og þeirri vissu sem er krafist til að ljúka við eftirgjöf fyrir tiltekinn dag til að koma jafnvægi á fyrirtækið á skilvirknan hátt. Þegar ekki er mögulegt að framkvæma öll verkefni sem þörf er á til að gefa eftir tilteknar skuldbindingar fyrir þann dag ætti að líta svo á að ekki sé unnt að koma á eftirgjöf „innan hæfilegs frests“. Byggja skal ákvörðunina um hvenær „erfitt“ samsvarar „ömögulegu“ á þeim viðmiðunum sem skilgreina „hæfilegan frest“.
- 15) Að jafnaði er hægt að beita eftirgjöf á skuldbindingar sem falla undir lög þriðja lands að því marki sem þær eru ekki undanþegnar skv. 2. mgr. 44. gr. Tilhögunin sem kveðið er á um í 55. gr. miðar að því að auka líkurnar á að hægt verði að beita eftirgjöf á þessar skuldbindingar innan hæfilegs frests. Það er ekki síður mikilvægt að í 67. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er kveðið á um heimild skilastjórnvalda til að krefjast þess að stjórnandi, skiptastjóri eða annar aðili sem stjórnar stofnun í skilameðferð geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að niðurfærsla eða umbreyting skuldbindinga sem falla undir lög þriðja lands taki gildi. Í ljósi þess að slíkar skuldbindingar falla ekki undir lög ESB er sú hætta þó enn fyrir hendi, í undantekningartilvikum og þrátt fyrir bestu viðleitni af hálfu skilastjórnvaldsins, þ.m.t. beitingu heimilda skv. 67. gr., að upp komi vandamál við eftirgjöf á slíkum skuldbindingum innan hæfilegs frests.
- 16) Meðal hindrana sem lúta að framkvæmd eftirgjafar á tilteknum skuldbindingum getur verið sú staðreynd að fjárhæð skuldbindingarinnar er ekki ákvörðuð eða að erfitt er að ákvarða hana á þeim tíma þegar skilastjórnvaldið beitir eftirgjafarúrræðinu. Þetta getur átt við um tryggðar skuldbindingar sem eru meira virði en viðkomandi trygging eða skuldbindingar sem eru háðar óvissum atburðum í framtíðinni, t.d. þáttum utan efnahagsreiknings eða ónotuðum skuldbindingum. Hægt er að sigrast á slíkum hindrunum með viðeigandi verðmati, t.d. með því að afturkalla skuldbindinguna og ákvarða verðgildið með matsgerð, með því að nota viðeigandi aðferð við verðmat eða beita „sýndar“ hlutfalli frádrags.
- 17) Þótt erfitt geti reynst í einhverjum tilvikum að beita eftirgjöf á afleiður, er skýrt kveðið á um það í 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB hvornig beita ætti eftirgjöf á afleiður, þ.e. eftir uppgjör. Þó erfitt gæti reynst að ákvarða jafnaðar fjárhæðir í kjölfar uppgjörs á skömmum tíma ætti það ekki að hafa í för með sér sjálfkrafa undanþágu þar eð einnig mætti taka á þessu með viðeigandi verðmatsaðferðum, eins og framkvæmdastjórnin mælir fyrir um skv. 5. mgr. 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, einkum á því stigi sem bráðabirgðamat fer fram. Með hliðsjón af þessu ættu stofnanir að þurfa að sýna fram á að þær geti veitt nauðsynlegar upplýsingar vegna framkvæmdar verðmats að því er varðar skilameðferð, Skilastjórnvöld ættu einkum að tryggja að stofnanir séu í aðstöðu til að veita umbeðnar uppfærðar upplýsingar innan

tímamarka samkvæmt skilastefnunni, einkum til að styðja trúverðugt verðmat áður en og á meðan á skilameðferð stendur skv. 36. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Í viðmiðunarreglunum er að auki mælt fyrir um að skilastjórnvöld hugi að því að krefja stofnanir um að afhenda eignir sem hamla verulega hagkvæmni verðmatsins.

- 18) Í 2. gr. tilskipunar 2015/59/ESB eru hugtökin nauðsynlegir starfsþættir og kjarnastarfsemi skilgreind. Framkvæmdastjórnin hefur heimild til að samþykka framselda gerð til að tilgreina frekar við hvaða aðstæður ákveðin starfsemi, þjónusta eða aðgerðir gætu fallið undir skilgreininguna á nauðsynlegum starfsþætti eða kjarnastarfsemi. Hvað þetta varðar er arðsemi tiltekins viðskiptasviðs ein og sér ekki nægjanleg ástæða til að veita undanþágu frá eftirgjöf skuldbindinga sem varða það viðskiptasvið. Þó má réttlæta undanþágur þegar mikilvægt er að viðhalda kjarnastarfsemi til að ná markmiðum skilameðferðar, þ.m.t. að viðhalda nauðsynlegum starfsþáttum þar sem þeir eflast við það að lykilstarfsemi, þjónusta og viðskipti haldi áfram.
- 19) Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar sem krafist er vegna áhættustýringar (áhættuvarnar) í tengslum við nauðsynlega starfsþætti ef áhættustýringin (áhættuvörnin) er viðurkennd í varfærnissskyni og er nauðsynleg til að viðhalda starfsemi í tengslum við nauðsynlega starfsþætti þannig að ef áhættuvörnin væri slitið gæti svo farið að áframhaldi nauðsynlegra starfsþátta yrði stefnt í verulega tvísýnu.
- 20) Einnig er skilastjórnvöldum aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar sem krafist er vegna áhættustýringar (áhættuvarnar) í tengslum við nauðsynlega starfsþætti ef, væri áhættustýringarráðstöfun lögð niður, útilokað væri fyrir stofnunina að koma annarri ráðstöfun á í staðinn með sanngjörnum skilmálum til að viðhalda nauðsynlegum starfsþáttum, til dæmis vegna verðbila eða óvissu í verðmati.
- 21) Frekara markmið skilameðferðar er að koma í veg fyrir smitáhrif til að forðast umtalsverð skaðleg áhrif á fjármálakerfið og getur það réttlætt undanþágu frá beitingu eftirgjafarúrræðisins. Einungis ætti þó að veita undanþágu á þessum grundvelli þegar hún er algerlega nauðsynleg og hófleg en einnig þegar smitáhrifin eru svo alvarleg að þau myndu breiðast út og raska verulega starfsemi fjármálamarkaðar á þann hátt að það gæti valdið alvarlegri röskun á efnahagslífi aðildarríkis eða Sambandsins.
- 22) Beiting eftirgjafarúrræðisins getur falið í sér ákveðna hættu á smitáhrifum. Lagaákvörðunin um að hafa eftirgjafarúrræðið í tilskipun 2014/59/ESB sem helsta skilaúrræðið, ásamt meginreglunni um að lánardrottnar og hluthafar ættu að taka á sig tap, þýðir að innbyggða hættan á smitáhrifum, sem eftirgjafarúrræðið gæti haft í för með sér, ætti ekki sjálfkrafa að teljast ástæða til að undanskilja skuldbindingar. Skilastjórnvöld ættu því að meta þessar forsendur vandlega og útskýra undanþágu skuldbindingar frá eftirgjöf á grundvelli þess að meiri líkur séu á að hún valdi víðtækri útbreiðslu þess konar smitáhrifa sem lýst er í c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB en þær sem ekki eru undanþegnar. Í því skyni ættu þau að grundvallar mat sitt á viðeigandi aðferðafræði, þ.m.t. magngreiningu, til að ákvarða áhættu og alvarleika víðtækrar útbreiðslu smitáhrifa og alvarlegrar röskunar á efnahagslífi aðildarríkis eða Sambandsins.
- 23) Þörfin fyrir undanþágu á grundvelli hættu á víðtækri útbreiðslu smitáhrifa gæti haft áhrif á markaðsaðstæður þegar eftirgjöfin fer fram, einkum þegar greiðsluþrot fyrirtækisins verður þegar fjármálakerfið er undir töluverðu álagi eða er rúið trausti. Áhættan við að beita skilaúrræðum og heimildum skilastjórnvalds gæti haft umtalsverð bein eða óbein skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika og tiltrú markaðar og ætti að fjalla um hana í mati á skilabærni, eins og krafist er í 26. lið C-þáttar viðaukans við tilskipun 2014/59/ESB. Þegar skilastjórnvald undanskilur skuldbindingu frá eftirgjöf, skv. 3. mgr. 44. gr. þeirrar tilskipunar á grundvelli hættu á víðtækri útbreiðslu smitáhrifa er þess vegna ætlast til þess að skilastjórnvaldið útskýri hvers vegna ekki hafi verið tekið á hindrunum á eftirgjöf við gerð áætlana um skilameðferð þegar þessar undanþágur teljast annmarki á skilabærni. Skilastjórnvald ætti einnig að meta hvort smitáhrif orsakast af, eða verða umtalsvert alvarlegri vegna beitingar eftirgjafarúrræðisins gagnvart viðeigandi skuldbindingu, eða hvort það orsakast í reynd af sjálfu greiðsluþroti stofnunarinnar.

- 24) Hættan á víðtækri útbreiðslu smítáhrifa getur verið bein ef beint tap sem mótaðilar stofnunar í skilameðferð verða fyrir leiðir til vanskila eða alvarlegs vanda í tengslum við greiðslugetu þessara mótaðila og síðan mótaðila þeirra. Möguleiki á greiðsluþroti einnar eða fleiri fjármálastofnana sem komast í greiðsluþrot eða eiga í erfiðleikum beinlínis vegna eftirgjafar ætti ekki að leiða sjálfkrafa til undanþágu skuldbindinga frá eftirgjöf. Ákvarðanir um undanþágur ættu að vera í réttu hlutfalli við kerfisáhættuna sem bein smítáhrif gætu haft í för með sér.
- 25) Hættan á víðtækri útbreiðslu smítáhrifa getur einnig verið óbein, til dæmis vegna þess að tiltrú ákveðinna markaðsaðila, eins og innstæðueiganda, glatast eða í gegnum áhrif á eignaverð. Glötuð tiltrú á fjármögnunarmarkaði (smásölu eða heildsölu) getur verið mikilvæg óbein smitleið — fjárframboð þurrkast upp, krafa um hærri tryggingarþekju almennt eða fyrir stofnanir með svipuð einkenni og stofnunin sem stefnir í greiðsluþrot eða brunaútsala á eignum hjá stofnunum með lausafjárskort.
- 26) Eftirgjöf á tilteknum skuldbindingum gæti leitt til virðistaps þegar þessar skuldbindingar eru hluti af arðbærri starfsemi sem annars myndi aukast verulega að virði fyrir bankann, eins og t.d. við sölu til kaupanda í einkageiranum. Skilastjórnvald getur aðeins undanskilið skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf ef sl hluti virðisins sem varðveitist er fullnægjandi til að setja lánardrottna, sem ekki fá undanþágu, í betri stöðu en þeir væru í ef viðkomandi skuldbindingar hefðu ekki verið undanskildar frá eftirgjöf. Skilastjórnvöldum er því heimilt að undanskilja skuldbindingar frá eftirgjöf skv. d-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB ef ávinningur undanþágu fyrir aðra lánveitendur myndi vega þyngra en framlag þeirra til tapþols og endurfjármögnunar hefði ekki komið til undanþágu. Þannig getur þetta til dæmis verið þegar greinilega er hægt að greina þann hluta virðisins sem varðveitist út frá samsvarandi hækkun endurgjalds sem kaupandi í einkageiranum reiðir fram.
- 27) Ákvæði 16. mgr. 36. gr. og 5. mgr. 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, í þeirri röð, veita framkvæmdastjórninni heimild til að samþykka tæknilega eftirlitsstaðla um verðmat sem snýr að skilameðferð og verðmat á afleiðum, í tengslum við mat á hugsanlegum ávinningi með tilliti til viðhalds á verðmæti við undanþágu frá eftirgjöf. Allt eftir þeirri aðferðafræði sem beitt er getur viðbótartap komið í ljós við endanlegt uppgjör afleiðna og reynst meira en möguleg eftirgjöf samsvarandi skuldbindingar og orsakað þar með frekara tap sem gæti aukið byrði eftirgjafar fyrir aðra lánardrottna stofnunar í skilameðferð. Viðbótartap getur komið til vegna endurnýjunarkostnaðar sem mótaðili hefur stofnað til eða kostnaðar sem stofnun í skilameðferð hefur stofnað til í því skyni að koma aftur á fót áhættuvörnum sem voru opnar og endurspeglast ekki í virði afleiðunnar við áframhaldandi rekstur. Við slíkar aðstæður ætti skilastjórnvaldið að meta hvort sú virðislækkun myndi þýða að tap sem lánardrottinn, sem ekki fengu undanþágu, bera yrið herra en ef viðkomandi skuldbinding væri undanþegin frá eftirgjöf. Væntingar um mögulega virðisaukningu sem byggjast á hreinum tilgátum geta ekki verið grundvöllur undanþágu.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur sem tilgreina frekar undantekningartilvik sem kveðið er á um í 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB þegar skilastjórnvaldi er heimilt að undanskilja, að fullu eða að hluta, ákveðnar skuldbindingar frá beitingu niðurfærslu- eða umbreytingarheimilda þegar eftirgjafarúrræðið er notað.
2. Skilastjórnvald, sem aðildarríki tilnefnir, skal beita ákvæðum þessarar reglugerðar í samræmi við 3. gr. tilskipunar 2014/59/ESB svo og sameiginleg skilastjórn innan ramma þeirra verkefna og valdheimilda sem hún hefur samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinna verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilasjóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB. L 225, 30.7.2014, bls. 1).

*2. gr.***Gildissvið**

Reglugerð þessi gildir um aðila sem um getur í a- til e-lið í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

*3. gr.***Skilgreiningar**

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í 3. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Í þessari reglugerð gilda jafnframt eftirfarandi skilgreiningar:

- 1) „Bein smitáhrif“: aðstæður þar sem beint tap mótaðila stofnunar í skilameðferð, sem orsakast af niðurfærslu skuldbindinga stofnunarinnar, leiðir til vanskila eða líklegra vanskila þessara mótaðila innan skamms tíma.
- 2) „Óbein smitáhrif“: aðstæður þar sem niðurfærsla eða umbreyting á skuldbindingum stofnunar veldur neikvæðum viðbrögðum markaðsaðila sem leiða til alvarlegrar röskunar á fjármálakerfinu sem getur hugsanlega skaðað raunhagkerfið.

*4. gr.***Almenn ákvæði**

1. Skilastjórnvöld skulu ekki undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf nema hún sé á meðal skuldbindinga skv. 2. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
2. Ákvörðun skilastjórnvalds um að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skal byggjast á greiningu á stofnun í skilameðferð í hverju tilviki fyrir sig og skal ekki tekin með sjálfvirkum hætti.
3. Þegar skilastjórnvald skoðar undanþágur skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, og áður en það undanskilur alfarið skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf, skal það fyrst taka til athugunar hvort hægt sé að undanskilja skuldbindingu að hluta með því að takmarka umfang niðurfærslu hennar, þegar hægt er.
4. Þegar skilastjórnvald ákvarðar hvort undanskilja ætti skuldbindingu skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal það meta hvort skilyrðin í þeirri málsgrein séu uppfyllt á þeim tíma þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt gagnvart stofnuninni. Mat þetta skal vera með fyrirvara um skyldu skilastjórnvaldsins til að fylgja skilaáætluninni sbr. 87. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
5. Ákvörðun um að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal byggjast á a.m.k. einu af markmiðum skilameðferðar sem lýst er í 2. mgr. 31. gr. þeirrar tilskipunar.
6. Ákvörðun um að undanskilja, að fullu eða að hluta, skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins, skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, sem myndi fela í sér nýtingu fjármuna úr skilasjóði, skal vera tilhlýðilega rökstudd, að teknu tilliti til nauðsynlegrar framvindu með hliðsjón af aðstæðum í hverju tilviki fyrir sig.
7. Ef skilastjórnvald telur víst að skuldbinding eða flokkur skuldbindinga gæti á trúverðugan og framkvæmanlegan hátt stuðlað að tapþoli og endurfjármögnun og að þessar skuldbindingar myndu ekki uppfylla kröfur um undanþágu skv. 3. mgr. 44. gr., skal það útskýra sérhvern eftirfarandi þátt, ef það ákveður síðan að undanskilja, að fullu eða að hluta, skuldbindingu eða flokk skuldbindinga skv. 3. mgr. 44. gr. sem myndi fela í sér færslu taps yfir á skilasjóð:
 - a) þær sérstöku aðstæður sem eru frábrugðnar þeim sem voru uppi þegar áætlanir um skilameðferð voru gerðar og valda því að þörf er á að undanskilja þessar skuldbindingar frá eftirgjöf þegar gripið er til skilaáðgerðar,
 - b) hvers vegna ekki var hægt að sjá fyrir þörfina á undanþágu og einkum hinar sérstöku aðstæður sem leiddu til hennar við gerð skilaáætlunar,
 - c) ef kveðið var á um þörf á undanþágu í skilaáætluninni, hvernig skilastjórnvaldið tók tillit til þeirrar þarfar til að koma í veg fyrir að hún teldist til annmarka á skilabærni.

8. Þegar skilastjórnvald ákveður hvort veita eigi skuldbindingu eða flokki skuldbindinga undanþágu, að fullu eða að hluta, skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skal það einnig útskýra eftirfarandi ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð:

- a) hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 5. og 6. gr. þessarar reglugerðar hafi verið uppfylltar og
- b) hvers vegna ekki var hægt að takast á við þörfina fyrir undanþágu með viðeigandi matsaðferð skv. 36. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

9. Þegar skilastjórnvald ákveður hvort veita eigi skuldbindingu eða flokki skuldbindinga undanþágu, að fullu eða að hluta, til að tryggja áframhald á nauðsynlegum starfsþáttum og kjarnastarfsemi skv. b-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skal það einnig útskýra eftirfarandi, ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð:

- a) hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. gr. þessarar reglugerðar hafi verið uppfylltar,
- b) hvers vegna skuldbindingarnar sem verða undanþegnar eru mikilvægari fyrir áframhald skýrt tilgreindra, nauðsynlegra starfsþátta eða kjarnastarfsemi en skuldbindingar sem ekki fengu undanþágu.

10. Þegar skilastjórnvald undanskilur skuldbindingu eða flokk skuldbindinga, að fullu eða að hluta, til að komast hjá útbreiðslu smitáhrifa skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal það einnig útskýra eftirfarandi, ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð:

- a) hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 8. gr. þessarar reglugerðar hafi verið uppfylltar,
- b) ástæður þess að líklegra sé að undanþegnar skuldbindingar valdi útbreiðslu smitáhrifa af þeirri tegund sem lýst er í c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB en þær sem ekki eru undanþegnar.

11. Þegar skilastjórnvald ákveður hvort veita eigi skuldbindingu eða flokki skuldbindinga undanþágu, að fullu eða að hluta, skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal það, ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð, einnig útskýra hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 9. gr. þessarar reglugerðar séu uppfylltar.

5. gr.

Undanþága á grundvelli þess að ekki er hægt að beita eftirgjöf skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins þegar hindranir, sem skirskotað er til við slíka beitingu, koma í veg fyrir að unnt sé að grípa til úrræðisins innan hæfilegs frests, þrátt fyrir bestu viðleitni skilastjórnvaldsins.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu skilastjórnvöld einkum uppfylla eftirfarandi skilyrði áður en þau taka ákvörðun um undanþáguna sem þar er vísað til:

- a) skyldu skilastjórnvalds til að setja fram í skilaáætlun lýsingu á ferlum til að tryggja að umbeðnar upplýsingar að því er varðar matsgerð skv. 36. og 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB verði tiltækar innan viðeigandi tímamarka,
- b) skyldu skilastjórnvaldsins til að takast á við annmarka á skilabærni stofnunarinnar, þ.m.t. aðstæður sem leiða til hugsanlegrar undanþágu sem hægt væri að sjá fyrir við gerð áætlana um skilameðferð þegar þessar hugsanlegu undanþágur teljast til annmarka á skilabærni.

6. gr.

Hæfilegur frestur

1. Þegar skilastjórnvöld leitast við að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og til að ákvarða hvað telst „hæfilegur frestur“, skulu þau ákvarða eftirfarandi:

- a) hvenær fjárhæð niðurfærslu verður að vera endanlega ákveðin,
- b) hvenær öll verkefnin, sem þörf er á til eftirgjafar skuldbindinga, verða að hafa komist í framkvæmd til að uppfylla markmið skilameðferðar, að teknu tilliti til aðstæðna þegar gripið var til skilaáðgerðar.

2. Þegar skilastjórnvöld ákveða kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skulu þau meta eftirfarandi:
- a) þörfina á að birta ákvörðun um eftirgjöf og til að ákvarða fjárhæð eftirgjafar og lokaúthlutun hennar til ýmissa flokka lánardrottna,
 - b) afleiðingar þess að seinka slíkri ákvörðun á tiltrú markaðarins, hugsanleg viðbrögð markaðarins, eins og útstreymi lausafjár, og skilvirkni skilaaðgerðar, að teknu tilliti til beggja eftirfarandi atriða:
 - i. hvort markaðsaðilum er kunnugt um erfiðleika og hættu á greiðsluþroti stofnunarinnar,
 - ii. hvort markaðsaðilar gera sér grein fyrir afleiðingum erfiðleika eða hugsanlegs greiðsluþrots stofnunar,
 - c) opnunartíma markaða að því marki sem þeir hafa áhrif á áframhald nauðsynlegra starfsþátta og smitáhrif,
 - d) viðmiðunardagsetning(ar) þegar eiginfjákröfur þurfa að hafa verið uppfylltar,
 - e) dagsetningar gjalddaga á greiðslum stofnunarinnar og gjaldfellingum hlutaðeigandi skuldbindinga.

7. gr.

Undanþága á grundvelli verndunar tiltekinna nauðsynlegra starfsþátta skv. b-lið 3. mgr. 44 gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Skilastjórnvöldum er heimilt að undanskilja skuldbindingar eða flokk skuldbindinga á grundvelli þess að það sé nauðsynlegt og hóflegt til að varðveita tiltekna nauðsynlega starfsþætti ef skilastjórnvöld telja að skuldbinding eða flokkur skuldbindinga sé tengdur nauðsynlegum starfsþætti og til að vernda áframhald hans ætti ekki að beita eftirgjöf á þá skuldbindingu eða þann flokk skuldbindinga, ef öðrum eftirfarandi þátta hefur verið fullnægt:
- a) eftirgjöf skuldbindingar eða flokks skuldbindinga myndi grafa undan starfsþættinum vegna aðgengis að fjármögnun eða vegna þess að stofnunin er háð mótaðilum, s.s. mótaðilum í áhættuvörnum, þjónustuaðilum innviða eða þjónustuveitendum, sem mögulega gætu ekki eða vildu ekki halda áfram viðskiptum við stofnunina í kjölfar eftirgjafar,
 - b) viðkomandi nauðsynlegur starfsþáttur er veitt þjónusta sem stofnunin hefur veitt þriðju aðilum sem treysta á samfelldar efndir skuldbindingarinnar.
2. Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar sem þörf er á vegna áhættustýringar (áhættuvarnar) í tengslum við nauðsynlega starfsþætti þegar báðum eftirfarandi skilyrðum hefur verið fullnægt:
- a) áhættustýring (áhættuvörn) er viðurkennd varúðarráðstöfun og er nauðsynleg til að viðhalda starfsemi sem tengist nauðsynlegum starfsþáttum,
 - b) útilokað yrði fyrir stofnunina að skipta út niðurlagðri áhættustýringarráðstöfun með sanngjörnum skilmálum innan þeirra tímamarka sem krafist er til að viðhalda nauðsynlegum starfsþætti.
3. Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar í þeim tilgangi að viðhalda fjármögnunarsambandi þegar báðum eftirfarandi skilyrðum hefur verið fullnægt:
- a) skilastjórnvaldið metur að fjármögnunin sé nauðsynleg til að viðhalda nauðsynlegum starfsþætti,
 - b) útilokað væri fyrir stofnunina, í ljósi 6. gr. þessarar reglugerðar, að afla nýrrar fjármögnunar í stað hinnar fyrri innan þeirra tímamarka sem krafist er til að viðhalda nauðsynlegum starfsþætti.

4. Skilastjórnvöld skulu ekki undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga einungis á grundvelli einhvers eftirfarandi:

- a) gjalddaga hennar,
- b) væntrar hækkunar fjármögnunarkostnaðar sem teflir áframhaldi nauðsynlegs starfsþáttar ekki í tvísýnu,
- c) væntingar um hugsanlegan framtíðarhagnað.

5. Skilastjórnvöldum er heimilt að undanskilja skuldbindingar eða flokk skuldbindinga á grundvelli þess að það sé nauðsynlegt og hóflegt til að varðveita kjarnastarfsemi þegar undanþága þeirrar skuldbindingar er mikilvæg fyrir möguleika stofnunar í skilameðferð til að halda áfram lykilstarfsemi, þjónustu og viðskiptum og til að ná markmiðum skilameðferðar sem sett eru fram í a- og b-lið 2. mgr. 31. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

8. gr.

Undanþága á grundvelli þess að forðast útbreidd smitáhrif skv. c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Þegar skilastjórnvöld taka til athugunar undanþágur sem grundvallast á hættu á beinum smitáhrifum skv. c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ættu þau að meta innbyrðis tengsl stofnana í skilameðferð við mótaðila sína eins nákvæmlega og mögulegt er.

Matið, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal a.m.k. taka til eftirfarandi atriða:

- a) athugunar á áhættuskuldbindingum gagnvart viðkomandi mótaðilum að því er varðar hættuna á að eftirgjöf slíkra áhættuskuldbindinga gæti valdið keðjuverkandi greiðsluþrotum,
- b) kerfislægt mikilvægi mótaðila sem hætta er á að lendi í greiðsluþroti, einkum að því er varðar aðra aðila á fjármálamarkaði og innviðaveitendur á fjármálamarkaði.

2. Þegar skilastjórnvöld taka til athugunar undanþágur sem grundvallast á hættu á óbeinum smitáhrifum, skv. c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ættu þau að meta, að svo miklu leyti sem unnt er, nauðsyn og meðalhóf undanþágunnar sem byggist á mörgum hlutlægum viðeigandi vísunum. Vísarnir sem kunna að vera viðeigandi fyrir umrætt tilvik eru meðal annars:

- a) fjöldi, stærð og innbyrðis tengsl stofnana með svipaða eiginleika og stofnunin í slitameðferð, að því marki sem þetta gæti valdið útbreiddum skorti á tiltrú á bankageiranum eða fjármálakerfinu almennt,
- b) fjöldi einstaklinga sem eftirgjöfin hefur bein eða óbein áhrif á, sýnileiki skilaaðgerðarinnar og umfjöllun fjölmiðla um hana að því marki sem þetta felur í sér töluverða hættu á að grafið verði undan heildartiltrú á bankakerfinu eða fjármálakerfinu almennt,
- c) fjöldi, stærð, innbyrðis tengsl mótaðila sem verða fyrir áhrifum af eftirgjöfinni, þ.m.t. markaðsaðila utan bankageirans, og mikilvægi nauðsynlegra starfsþátta sem þessir mótaðilar framkvæma,
- d) hæfni mótaðila til að tengjast öðrum þjónustuveitendum vegna starfsemi sem hefur verið metin staðgönguþæf, að teknu tilliti til hinna sérstöku aðstæðna,
- e) hvort verulegur fjöldi mótaðila myndi draga fjármögnun til baka eða hætta viðskiptum við aðrar stofnanir í kjölfar eftirgjafar eða hvort markaðir myndu hætta að starfa eðlilega sökum eftirgjafar slíkra markaðsaðila, einkum þegar um er að ræða almennt dvínandi tiltrú markaðarins eða uppnám,
- f) útbreidd afturköllun á skammtímafjárfestingu eða úttekt hárra fjárhæða innstæðna,
- g) fjöldi, stærð eða mikilvægi stofnana sem hætta er á að uppfylli skilyrði fyrir tímanlegum inngripum eða uppfylli skilyrði til að teljast á fallanda fæti [áður á leið í greiðsluþrot eða líklegt að verði greiðsluþrota] skv. 4. mgr. 32. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,

- h) hættan á að nauðsynlegir starfsþættir leggist af að verulegu leyti eða að verð fyrir afhendingu slíkra þátta hækki verulega (eins og sést í breytingum á markaðsaðstæðum fyrir slíka þætti eða tiltækileika þeirra), eða væntingar mótaðila og annarra markaðsaðila,
- i) útbreidd veruleg lækkun á hlutabréfaverði stofnana eða á verði eigna sem stofnanir ráða yfir, einkum þegar það getur haft áhrif á eiginfjárstöðu stofnana,
- j) almenn og útbreidd, veruleg lækkun á fjármögnun til skamms tíma eða meðallangs tíma sem er tiltæk stofnunum,
- k) veruleg virðisrýrnun á starfsemi með fjármögnun á millibankamarkaði, eins og greinilega má sjá á verulegri aukningu á kröfum um tryggingarþekju eða fækkun tryggingaréttinda sem stofnunum standa til boða,
- l) útbreidd og veruleg verðhækkun á skuldatryggingum eða rýrnun á lánsþæfismati stofnana eða annarra markaðsaðila sem eru mikilvægir fyrir fjárhagsstöðu stofnana.

9. gr.

Undanþága á grundvelli þess að komast hjá virðisrýrnun skv. d-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Skilastjórnvöldum er heimilt að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf þegar með slíkri undanþágu yrði komist hjá virðistapi svo að eigendur skuldbindinga, sem ekki eru beittar eftirgjöf, yrðu betur settir en ef fyrirnefnd skuldbinding eða flokkur skuldbindinga yrði beittur eftirgjöf.
2. Til að skilastjórnvöld geti lagt mat á hvort skilyrðum í 1. mgr. sé fullnægt, skulu þau bera saman og meta niðurstöður fyrir alla lánardrotna sem leiða af hugsanlegri eftirgjöf og ef eftirgjöf yrði ekki beitt í samræmi við 16. mgr. 36. gr. og 5. mgr. 39. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

10. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. febrúar 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/1678****2020/EES/54/06****frá 4. október 2019****um breytingu á ákvörðun 2009/821/EB að því er varðar skrárnar yfir skoðunarstöðvar á landamærum og
dýralæknaeiningar í Traces-tölvukerfinu***(tilkynnt með númeri C(2019) 7067) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á (⁽¹⁾), einkum 1. og 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til Bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE (⁽²⁾), einkum annarri undirgrein 4. mgr. 6. gr. og 5. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum (⁽³⁾), einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/821/EB (⁽⁴⁾) er mælt fyrir um skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru samþykktar í samræmi við tilskipanir 91/496/EBE og 97/78/EB, og skrá yfir miðlægar einingar, svæðisbundnar einingar og staðareiningar í samþætta, tölvuvædda upplýsingakerfinu um heilbrigði dýra og dýraafurða (Traces-kerfinu). Umræddar skrár eru settar fram í I. og II. viðauka við þá ákvörðun, eftir því sem við á.
- 2) Í kjölfar tillögu frá Belgíu ætti að rýmka samþykkið fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Antwerpen svo það nái yfir ópakkaðar afurðir til manneldis. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 3) Í kjölfar tillögu frá Danmörku ætti að skrá nýja skoðunarmiðstöð á skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Skagen fyrir skoðanir á aukaafurðum úr dýrum. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 4) Í kjölfar tillögu frá Spáni ætti að samþykkja nýja skoðunarstöð á landamærunum við höfnina í Ferrol til skoðunar á pakkaðri vöru til manneldis. Að auki ætti að aflétta tímabundinni niðurfellingu á samþykki fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Santander fyrir afurðir sem eru ekki ætlaðar til manneldis og einnig fyrir eina af skoðunarmiðstöðvunum á skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Vigo. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 257, 8.10.2019, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 275/2019 frá 13. desember 2019 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 14, 5.3.2020, bls. 4.

(⁽¹⁾) Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29.

(⁽²⁾) Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56.

(⁽³⁾) Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

(⁽⁴⁾) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/821/EB frá 28. september 2009 um að taka saman skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum, um að mæla fyrir um tilteknar reglur um skoðanir, sem framkvæmdar eru af heilbrigðissérfræðingum framkvæmdastjórnarinnar á sviði dýra og dýraafurða og um að mæla fyrir um dýralæknaeiningar í Traces-tölvukerfinu (Stjtið. ESB L 296, 12.11.2009, bls. 1).

- 5) Í kjölfar tillögu frá Ítalíu og fullnægjandi skoðunar sem framkvæmdastjórnin framkvæmdi ætti að samþykkja nýju skoðunarstöðina á landamærunum á flugvelli í Verona til skoðunar á pakkaðri vöru til manneðis. Því ætti að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 6) Í kjölfar orðsendingar frá Finnlandi ætti að fella samþykkið fyrir skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Hamina brott úr skránni í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB.
- 7) Í kjölfar orðsendingar frá Svíþjóð ætti að veita undanþágu að því er varðar starfsfólk sem framkvæmir skoðanir og varðandi útgáfu vottorða á skoðunarstöðinni á landamærunum við höfnina í Helsingborg. Því er rétt að breyta skránni yfir færslur, sem varða það aðildarríki, í I. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 8) Þýskaland tilkynnti framkvæmdastjórninni að í kjölfar stjórnsýslulegrar endurskipulagningar ætti að gera tilteknar breytingar á skránni yfir staðareiningar í Traces-kerfinu að því er það aðildarríki varðar. Því er rétt að breyta II. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB til samræmis við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og II. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. október 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Vytenis ANDRIUKAITIS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Ákvæðum I. og II. viðauka við ákvörðun 2009/821/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi athugasemdum er bætt við sérstakar athugasemdir:

„(16) = Að undanskildum skrokkum af hóf- og klaufdýrum.“

b) Þeim hluta sem varðar Belgíu er breytt sem hér segir:

i. Í stað færslunnar fyrir höfnina í Antwerpen kemur eftirfarandi:

„Antwerpen Anvers	BE ANR 1	P	GIP LO	HC(16), NHC	
			Afrulog	HC(2), NHC“	

ii. Í stað færslunnar fyrir höfnina í Zeebrugge kemur eftirfarandi:

„Zeebrugge	BE ZEE 1	P		HC(16), NHC(2)“	
------------	----------	---	--	-----------------	--

c) Í þeim hluta sem varðar Danmörku kemur eftirfarandi í stað færslunnar fyrir höfnina í Skagen:

„Skagen	DK SKA 1	P	BIP	HC-(FR)(1)(2)(3), NHC(6)	
			IC	NHC-NT(4)(6)“	

d) Þeim hluta sem varðar Spán er breytt sem hér segir:

i. Eftirfarandi færslu fyrir höfnina í Ferrol er bætt við á eftir færslunni fyrir Ciudad Real:

„Ferrol	ES FRO 1	P		HC(2)“	
---------	----------	---	--	--------	--

ii. Í stað færslunnar fyrir höfnina í Santander kemur eftirfarandi:

„Santander	ES SDR 1	P		NHC-NT“	
------------	----------	---	--	---------	--

iii. Í stað færslunnar fyrir höfnina í Vigo kemur eftirfarandi:

„Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)“	

e) Í þeim hluta sem varðar Ítalíu bætist eftirfarandi færsla fyrir höfnina í Verona við á eftir færslunum fyrir Venezia:

„Verona	IT VRN 4	A		HC(2)“	
---------	----------	---	--	--------	--

f) Í þeim hluta sem varðar Finnland fellur færslan fyrir höfnina í Hamina brott.

g) Í þeim hluta sem varðar Svíþjóð kemur eftirfarandi í stað færslunnar fyrir höfnina í Helsingborg:

„Helsingborg	SE HEL 1	P		HC(1)(2), NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)“	
--------------	----------	---	--	---------------------------------------	--

2) Ákvæðum II. viðauka er breytt sem hér segir:

Í þeim hluta sem varðar Þýskaland falla brott færslurnar fyrir einingarnar „DE38210 REGIONALSTELLE MITTE“ og „DE38310 REGIONALSTELLE WEST“ undir liðnum „DE00010 SAARLAND“.

FRAMSELD ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2016/790

2020/EES/54/07

frá 13. janúar 2016

um breytingu á V. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB að því er varðar vitnisburð um formlega menntun og hæfi og heiti náms*(tilkynnt með númeri C(2016) 1) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 21. gr. a,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í V. viðauka við tilskipun 2005/36/EB eru skrár yfir vitnisburð um formlega menntun og hæfi lækna, hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, tannlækna, dýralækna, ljósmæður, lyfjafræðinga og arkitekta.
- 2) Allmörg aðildarríki hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni um uppfærslur laga- og stjórnsýslufyrirmæla að því er varðar útgáfu á vitnisburði um formlega menntun og hæfi lækna, hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, tannlækna, dýralækna, ljósmæður, lyfjafræðinga og arkitekta. Framkvæmdastjórnin telur að tilkynnt laga- og stjórnsýslufyrirmæli séu í samræmi við skilyrði sem sett eru fram í III. kafla III. bóls tilskipunar 2005/36/EB. Því er nauðsynlegt að uppfæra V. viðauka við tilskipun 2005/36/EB.
- 3) Til glöggvunar og í þágu réttarvissu er nauðsynlegt að skipta út öllum viðeigandi liðum V. viðauka við tilskipun 2005/36/EB um vitnisburð um formlega menntun og hæfi og heiti náms.
- 4) Því ætti að breyta tilskipun 2005/36/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum V. viðauka við tilskipun 2005/36/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. janúar 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Elżbieta BIEŃKOWSKA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtfð. ESB L 134, 24.5.2016, bls. 135. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 303/2019 frá 13. desember 2019 um breytingu á VII. viðauka (Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 14, 5.3.2020, bls. 55.AD

⁽¹⁾ Stjtfð. ESB L 255, 30.9. 2005, bls. 22.

VIÐAUKI

Ákvæðum V. viðauka við tilskipun 2005/36/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað liða 5.1.1-5.1.4 kemur eftirfarandi:

„5.1.1. Vitnisburður um formlega menntun og hæfi í undirstöðunámi í lækisfræði

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir prófskríteinið	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/Belgien	Diplôme de “médecin”/Master in de geneeskunde	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20.12.1976
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен “магистър” по Медицина и професионална квалификация “Магистър-лекар”	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i medicin (cand.med.)	Universitet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20.12.1976
Eesti	Arstikraad Degree in Medicine (MD) Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir prófskírteinið	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
Ελλάδα	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1.1.1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura		1.1.1986
	Título de Graduado/a en Medicina	— El rector de una Universidad — El rector de una Universidad		1.1.1986
France	Diplôme de fin de deuxième cycle des études médicales	Universités		20.12.1976
Hrvatska	Diploma “doktor medicine/ doktorica medicine”	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		1.7.2013
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (medicinos gydytojo profesinė kvalifikacija)	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20.12.1976
Magyarország	Okleveles orvosdoktor oklevél (dr. med)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	1.5.2004
Nederland	Getuigenschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20.12.1976

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir prófskírteinið	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
Österreich	Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)	Medizinische Fakultät einer Universität, bzw Medizinische Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem “lekarza”	szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Państwowego ⁽¹⁾ ⁽³⁾ /Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Końcowego ⁽²⁾ ⁽³⁾	1.5.2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Certificado emitido pela Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov “doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza	Potrnilo o Opravljenem Strokovnem Izpitu za Poklic Zdravnik/Zdravnica	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM všeobecné lékařstvo doktor všeobecného lékařstva (“MUDr.”)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentia-examen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976

(1) Til 2012.

(2) Frá og með 2013.

(3) Til 1. október 2017 skal vottorð um að starfsnámi eftir útskrift („staż podyplomowy“) sé lokið einnig fylgja vitnisburði um formlega menntun og hæfi.

5.1.2. Vitnisburður um formlega menntun og hæfi sérmenntaðra lækna

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir prófskírteinið	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/Belgie	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20.12.1976
България	Свидетелство за призната специалност	Университет	1.1.2007

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir prófskírteinið	Viðmiðunardagsetning
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20.12.1976
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάδα	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Περιφέρεια 2. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 3. Νομαρχία	1.1.1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1.1.1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié accompagnée du diplôme d'Etat de docteur en médecine 3. Diplôme d'études spécialisées ou diplôme d'études spécialisées complémentaires qualifiant de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités	20.12.1976
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	1.7.2013
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20.12.1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	“Sertifikāts”-kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1.5.2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo specialisto profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir prófskírteinið	Viðmiðunardagsetning
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20.12.1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister Diploma geneeskundig specialist	— Medische Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie (SGRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ⁽¹⁾	20.12.1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1.1.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Titulo de especialista	Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății	1.1.2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	1. Slovenská zdravotnícka univerzita 2. Univerzita Komenského v Bratislave 3. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	1.5.2004
Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of training	Postgraduate Medical Education and Training Board General Medical Council	20.12.1976 1.4.2010

⁽¹⁾ Frá og með janúar 2013.

5.1.3. Heiti náms í sérgreinum lækisfræði

	Svæfingalækningar	Almennar skurðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie-reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a intenzivní medicína	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάδα	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia, rianimazione e terapia intensiva	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestezija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	— Chirurgie — Allgemeinchirurgie und Viszeralchirurgie (1)
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral

	Svæfingalækningar	Almennar skurðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in peri-operativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

(¹) Frá og með júní 2015.

	Taugaskurðlækningar	Fæðinga- og kvenlækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie — verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство и гинекология
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi	Gynækologi og obstetrik
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάδα	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία

	Taugaskurðlækningar	Fæðinga- og kvenlækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészeti-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetrijka u Ġinekoloģija
Nederland	Neurochirurgie	Obstetrie en Gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetria
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

	Lyflækningar	Augnlækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark		Oftalmologi
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde

	Lyflækningar	Augnlækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάδα	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
Ireland	General (Internal) Medicine	Ophthalmic surgery Ophthalmology ⁽¹⁾
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

⁽¹⁾ Frá og með 1991/1992.

	Háls-, nef- og eyrnalækningar	Barnalækningar
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Педиатрия
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi	Pædiatri
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder— und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάδα	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie et chirurgie cervico-faciale	Pédiatrie
Hrvatska	Otorinolarinologija	Pedijatrija
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolarinologia	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolarinologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő— és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolarinologija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus— en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	— Hals-, Nasen— und Ohrenkrankheiten — Hals-, Nasen— und Ohrenheilkunde ⁽¹⁾	Kinder— und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolarinologie	Pediatrie

	Háls-, nef- og eyrnalækningar	Barnalækningar
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä— ja kurkkutaudit/Öron-, näs— och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs— och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn— och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

(¹) Frá og með júní 2015.

	Lungnalækningar	Þvagfæralækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Pneumologie a ftizeologie	Urologie
Danmark	Intern medicin: lungesygdomme	Urologi
Deutschland	— Pneumologie — Innere Medizin und Pneumologie (¹)	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάδα	Φυματιολογία— Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Chirurgie urologique
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija

	Lungnalækningar	Þvagfæralækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratoria	Urologija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	— Lungenkrankheiten — Innere Medizin und Pneumologie ⁽²⁾	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmonologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

⁽¹⁾ Frá og með júlí 2011.

⁽²⁾ Frá og með júní 2015.

	Bæklunarskurðlækningar	Líffærameinafræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi og cytology
Deutschland	— Orthopädie (und Unfallchirurgie) — Orthopädie und Unfallchirurgie ⁽¹⁾	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia

	Bæklunarskurðlækningar	Líffærameinafræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Ελλάδα	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia és traumatológia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	— Orthopädie und Orthopädische Chirurgie — Orthopädie und Traumatologie ⁽²⁾	— Pathologie — Klinische Pathologie und Molekularpathologie ⁽²⁾ — Klinische Pathologie und Neuropathologie ^e
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija; Travmatologija	Patologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

(1) Frá og með maí 2006.

(2) Frá og með júní 2015.

	Taugalækningar	Geðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie, particulièrement de l'adulte/ Psychiatrie, meer bepaald in de volwassen- psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάδα	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapeutische Medizin
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija

	Taugalækningar	Geðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

	Geislagreining	Geislameðferð
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Radiologi	Klinisk Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάδα	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie option oncologie radiothérapique
Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
Ireland	Radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnosticiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia

	Geislagreining	Geislameðferð
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Radiologie	Strahlentherapie-Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

	Lýtalækningar	Klínísk líffræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна и естетична хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	— Plastische (und Ästhetische) Chirurgie — Plastische und Ästhetische Chirurgie (1)	Laboratoriumsmedizin (2)
Eesti	Plastika— ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin
Ελλάδα	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos

	Lýtalækningar	Klínísk líffræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica, ricostruttiva ed estetica	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische, Ästhetische und Rekonstruktive Chirurgie Plastische, Rekonstruktive und Ästhetische Chirurgie ⁽³⁾	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica, estética e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratorna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

(1) Frá og með 2006.

(2) Frá og með 2012.

(3) Frá og með júní 2015.

	Örveru- og gerlafræði	Lífefnafræði
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	— Mikrobiologie (Virologie) und Infektions- onsepideologie — Mikrobiologie, Virologie und Infektions- onsepideologie ⁽³⁾	Laboratoriumsmedizin ⁽¹⁾
Eesti		
Ελλάδα	— Ιατρική Βιοπαθολογία — Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie ⁽²⁾
Österreich	— Hygiene und Mikrobiologie — Klinische Mikrobiologie und Hygiene ⁽⁴⁾ — Klinische Mikrobiologie und Virologie ⁽⁴⁾	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		

	Örveru- og gerlafræði	Lífefnafræði
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

(¹) Til ársins 2012.

(²) Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.: 4. apríl 2000.

(³) Frá og með maí 2006.

(⁴) Frá og með júní 2015.

	Ónæmisfræði	Brjóstholsskurðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (¹)
България	Клинична имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Hrudní chirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάδα		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	— Cirugía torácica — Cirugía cardiovascular
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Cardiothoracic surgery
Italia		— Chirurgia toracica — Cardiochirurgia

	Ónæmisfræði	Brjóstholsskurðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Kύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	— Immunologie — Klinische Immunologie ⁽²⁾	Thoraxchirurgie
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt— och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

⁽¹⁾ Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.: 1. janúar 1983.

⁽²⁾ Frá og með júní 2015.

	Barnaskurðlækningar	Æðaskurðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde ⁽¹⁾
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi

	Barnaskurðlækningar	Æðaskurðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάδα	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekesebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinder— und Jugendchirurgie	Allgemeinchirurgie und Gefäßchirurgie
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Angiologia/Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn— och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	Vascular surgery

(1) Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.: 1. janúar 1983.

	Hjartalækningar	Meltingarfæralækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
България	Кардиология	Гастроентерология (1)
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Intern medicin: kardiologi	Intern medicin: gastroenterology og hepatologi
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie — Innere Medizin und Kardiologie (2)	— Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie — Innere Medizin und Gastroenterologie (2)
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάδα	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Cardiologie et maladies vasculaires	Gastro-entérologie et hépatologie
Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Malattie dell'apparato cardiovascolare	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztróenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Maag-darm-leverziekten
Österreich	Innere Medizin und Kardiologie	Innere Medizin und Gastroenterologie und Hepatologie
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie

	Hjartalækningar	Meltingarfæralækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Slovenija	Kardiologija in vaskularna medicina	Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastroenterology

(1) Til 14. september 2010.

(2) Frá og með október 2009.

	Gigtarlækningar	Almenn blóðmeinafræði
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Клинична хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Intern medicin: reumatologi	Intern medicin: hæmatologi
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie — Innere Medizin und Rheumatologie ⁽¹⁾	— Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie — Innere Medizin und Hämatologie und Onkologie ⁽¹⁾
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάδα	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija

	Gigtarlækningar	Almenn blóðmeinafræði
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Hematológia
Malta	Rewmatologija	Ematologija
Nederland	Reumatologie	
Österreich	Innere Medizin und Rheumatologie	Innere Medizin und Hämatologie und internistische Onkologie
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija	Revmatologija	Hematologija
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

(¹) Frá og með október 2009.

	Innkirtlalækningar	Endurhæfingalækningar
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Diabetologie a endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Intern medicin: endokrinologi	
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie — Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie (¹)	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria

	Innkirtlalækningar	Endurhæfingalækningar
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Ελλάδα	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie — diabète — maladies métaboliques	Médecine physique et de réadaptation
Hrvatska	Endokrinologija i diabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizikális medicina és rehabilitációs orvoslás
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische Medizin und Allgemeine Rehabilitation
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia/Nutrição	Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Reabilitare Medicală
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

(1) Frá og með október 2009.

	Taugageðlækningar	Húð- og kynsjúkdómalækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie ⁽¹⁾	Dermato-vénéréologie/Dermato-venereologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut— und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάδα	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie ⁽²⁾	Dermatologie et vénéréologie
Hrvatska		Dermatologija i venerologija
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria ⁽³⁾	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie ³⁴	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten ⁽⁵⁾	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie ⁽⁶⁾	Haut— und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia

	Taugageðlækningar	Húð- og kynsjúkdómalækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 3 ár
Land	Heiti	Heiti
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud— och könssjukdomar
United Kingdom		

Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.:

(¹) 1. ágúst 1987, að undanskildum einstaklingum sem hófu nám fyrir þann dag.

(²) 31. desember 1971.

(³) 31. október 1999.

(⁴) Ekki er lengur veittur vitnisburður um menntun og hæfi fyrir nám sem hófst eftir 5. mars 1982.

(⁵) 9. júlí 1984.

(⁶) 31. mars 2004.

	Geislalækningar	Barnageðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie, particulièrement en psychiatrie infanto-juvénile/Psychiatrie, meer bepaald in de kinder— en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne— og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder — und Jugendpsychiatrie und — psychotherapie
Eesti		
Ελλάδα	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología (¹)	
France	Electro-radiologie (²)	Pédopsychiatrie (⁷)
Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
Ireland		Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (³)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihijatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija

	Geislalækningar	Barnageðlækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Luxembourg	Électroradiologie ⁽⁴⁾	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek— és ifjúsági pszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie ⁽⁵⁾	
Österreich	Radiologie ⁽⁶⁾	— Kinder— und Jugendpsychiatrie — Kinder— und Jugendpsychiatrie und Psychotherapeutische Medizin ⁽⁸⁾
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Psiquiatria da infância e da adolescência
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija	Radiologija	Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

— Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.:

⁽¹⁾ 1. febrúar 1984.

⁽²⁾ 3. desember 1971.

⁽³⁾ 31. október 1993.

⁽⁴⁾ Ekki er lengur veittur vitnisburður um menntun og hæfi fyrir nám sem hófst eftir 5. mars 1982.

⁽⁵⁾ 8. júlí 1984.

⁽⁶⁾ 31. mars 2004.

⁽⁷⁾ 1. janúar 1991.

⁽⁸⁾ Frá og með júní 2015.

	Öldrunarlækningar	Nýrnalækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Gériatrie/Geriatrie	
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Intern medicin: geriatri	Intern medicin: nefrologi

	Öldrunarlækningar	Nýrnalækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Deutschland		— Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie — Innere Medizin und Nephrologie ⁽¹⁾
Eesti		Nefroloogia
Ελλάδα		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Hrvatska		Nefrologija
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatría	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		Innere Medizin und Nephrologie
Polska	Geriatría	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatría	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrík	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatric medicine	Renal medicine

⁽¹⁾ Frá og með október 2009.

	Smitsjúkdómar	Félagslækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Intern medicin: infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάδα		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	— Υγειονομία
		— Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich	Innere Medizin und Infektiologie	— Sozialmedizin — Public Health (¹)
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Doenças infecciosas	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management

	Smitsjúkdómar	Félagslækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystiete/Infektionssjukdomar
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

(¹) Frá og með júní 2015.

	Lífylfjafræði	Atvinnusjúkdómalækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάδα		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina

	Líflyfjafræði	Atvinnusjúkdómalækningar
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	— Arbeitsmedizin — Arbeitsmedizin und angewandte Physiologie ⁽¹⁾
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes— och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

⁽¹⁾ Frá og með júní 2015.

	Ofnæmislækningar	Geislalæknisfræði
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucléaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Якларна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark		Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin

	Ofnæmislækningar	Geislalæknisfræði
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Eesti		
Ελλάδα	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie ⁽¹⁾	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

⁽¹⁾ Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.: 12. ágúst 1996.

	Kjálkaskurðlækningar (undirstöðunám í læknisfræði)	Blóðmeinafræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		
България	Лицево-челюстна хирургия	Трансфузионна хематология
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάδα		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	Hématologie
Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	Hématologie biologique
Magyarország	Szájsebészet (1)	
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund— Kiefer — und Gesichtschirurgie (2)	
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	Hematologia clinica
România		
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija	

	Kjálkaskurðlækningar (undirstöðunám í læknisfræði)	Blóðmeinafræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.:

(¹) 30. september 2007.

(²) 28. febrúar 2013.

	Munnfræði	Húðsjúkdómafræði
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάδα		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Hrvatska		
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (¹)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

	Munnfræði	Húðsjúkdómafræði
	Lágmarkslengd náms: 3 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

(¹) Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.: 31. desember 1994.

	Kynsjúkdómafræði	Hitabeltissjúkdómafræði
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάδα		
España		
France		
Hrvatska		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

	Kynsjúkdómafræði	Hitabeltissjúkdómafræði
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		— Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin — Klinische Immunologie und Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin ⁽¹⁾
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

⁽¹⁾ Frá og með júní 2015.

	Meltingarfæraskurðlækningar	Slysa- og bráðalækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen ⁽¹⁾	
България	Гастроентерологична хирургия	Спешна медицина
Česká republika		— Traumatologie — Urgentní medicína

	Meltingarfæraskurðlækningar	Slysa- og bráðalækningar
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 5 ár
Land	Heiti	Heiti
Danmark		
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάδα		
España		
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	Medicina d'emergenza-urgenza ⁽²⁾
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Oxyológia és sürgősségi orvostan
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	Urgentna medicina
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	— Úrazová chirurgia — Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	Akuuttilääketiede/Akutmedicin
Sverige		
United Kingdom		Emergency medicine

⁽¹⁾ Dagsetning niðurfellingar í skilningi 3. mgr. 27. gr.: 1. janúar 1983.

⁽²⁾ Frá og með 17.2.2006.

	Klínísk taugálífeðlisfræði	Tann-, munn- og kjálkaskurðlækningar (undirstöðunám í læknisfræði og tannlækningum) ⁽¹⁾
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak— en aangezichtschirurgie
България		Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		— Mund-, Kiefer— und Gesichtschirurgie — Mund-Kiefer-Gesichtschirurgie ⁽²⁾
Eesti		
Ελλάδα		Στοματική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική ⁽³⁾
España	Neurofisiología clínica	
France		
Hrvatska		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wieċ
Nederland		
Österreich		Mund-, Kiefer— und Gesichtschirurgie
Polska		
Portugal		
România	Chirurgie Orală și Maxilo-facială ⁽⁴⁾	
Slovenija		

	Klínísk taugalífeðlisfræði	Tann-, munn- og kjálkaskurðlækningar (undirstöðunám í læknisfræði og tannlækningum) ⁽¹⁾
	Lágmarkslengd náms: 4 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu— ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Nám sem veitir vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem sérfræðingur í tann-, munn- og kjálkaskurðlækningum (undirstöðunám í læknisfræði og tannlækningum) gerir ráð fyrir að undirstöðunámi í læknisfræði sé lokið og það staðfest (24. gr.) og þar að auki að undirstöðunámi í tannlækningum sé lokið og það staðfest (34. gr.).

(2) Frá og með 2006.

(3) Frá og með 10. júlí 2014.

(4) Frá og með 2009.

	Krabbameinslækningar	Læknisfræðileg erfðafræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Belgique/België/ Belgien	Oncologie médicale/Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάδα	Παθολογική Ογκολογία	
España	Oncología Médica	
France	Oncologie	Génétique médicale
Hrvatska		
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika

	Krabbameinslækningar	Læknisfræðileg erfðafræði
	Lágmarkslengd náms: 5 ár	Lágmarkslengd náms: 4 ár
Land	Heiti	Heiti
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

5.1.4. Vitnisburður um formlega menntun og hæfi almennra heimilislækna

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van huisarts/Titre professionnel particulier de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31.12.1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci všeobecné praktické lékařství	Všeobecný praktický lékař	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31.12.1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Diplom peremeditSiini erialal	Perearst	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Ελλάδα	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31.12.1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31.12.1994
France	Diplômes d'études spécialisées de médecine générale accompagnés du diplôme d'Etat de docteur en médecine	Médecin qualifié en médecine générale	31.12.1994
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	1.7.2013
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31.12.1994
Italia	— Attestato di formazione specifica in medicina generale — Diploma di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31.12.1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1.5.2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1.5.2004
Lietuva	1. Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas 2. Rezidentūros pažymėjimas (šeimos gydytojo profesinė kvalifikacija)	Šeimos medicinos gydytojas Šeimos gydytojas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31.12.1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1.5.2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1.5.2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in een specialistenregister van huisartsen Diploma geneeskundig specialist	Huisarts, Verpleeghuisarts en arts voor verstandelijk gehandicapte Registratie Commissie (HVRG) Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst (1)	31.12.1994
Österreich	Diplom über die besondere Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1.5.2004
Portugal	Título de especialista em medicina geral e familiar	Especialista em medicina geral e familiar	31.12.1994

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1.1.2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore “všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Todistus yleislääketieteen erityiskoulutuksesta/Bevis om särskild allmänläkarutbildning	Yleislääketieteen erityiskoulutuksen suorittanut laillistettu lääkäri/ Legitimerad läkare som har fullgjort särskild allmänläkarutbildning	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i allmänmedicin	Specialist i allmänmedicin	31.12.1994
United Kingdom	Certificate of completion of training	General practitioner	31.12.1994 ⁽¹⁾

(¹) Frá og með janúar 2013.

2. Í stað liðar 5.2.2 kemur eftirfarandi:

„5.2.2. Vitnisburður um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29.6.1979

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен “Бакалавър” с професионална квалификация “Медицинска сестра”	Университет	Медицинска сестра	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	— Všeobecná sestra — Všeobecný ošetřovatel	1.5.2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i sygepleje	Professionshøjskole	Sygeplejerske	29.6.1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits— und Krankenpflegerin/Gesundheits— und Krankenpfleger	29.6.1979
Eesti	1. Diplom õe erialal 2. Õe põhikoolituse diplom 3. Õe põhiõpe diplom	1. Tallinna Meditsiinikool Tartu Meditsiinikool Kohtla-Järve Meditsiinikool 2. Tallinna Tervishoiu Kõrgkool 3. Tartu Tervishoiu Kõrgkool	õde	1.5.2004
Ελλάδα	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1.1.1981

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
	6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 7. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου	6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 7. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου		
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad	Enfermero/a diplomado/a	1.1.1986
	Titulo de Graduado/a en Enfermería	— El rector de una Universidad	Graduado/a en Enfermería	1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29.6.1979
Hrvatska	1. Svjedodžba “medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege” 2. Svjedodžba “prvostupnik (baccalaureus) sestinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestinstva”	1. Srednje strukovne škole koje izvide program za stjecanje kvalifikacije “medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege” 2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege 2. prvostupnik (baccalaureus) sestinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestinstva	1.7.2013
Ireland	1. Certificate of Registered General Nurse ⁶⁰ 2. B.Sc. in Nursing Studies (General) approved by the NMBI ⁽¹⁾ 3. B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI ⁽²⁾	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [up to 1 October 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hÉireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland) [from 2 October 2012] 2. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Nursing Studies approved by the NMBI [as of September 2002] 3. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI [as of September 2006]	Registered General Nurse (RGN)	29.6.1979

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Italia	1. Diploma di infermiere professionale 2. Diploma di laurea in infermieristica	1. Scuole riconosciute dallo Stato 2. Università	1. Infermiere professionale 2. Infermiere	29.6.1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου Πτυχίο Νοσηλευτικής Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου Πτυχίο Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας — BSc in Nursing Πτυχίο Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου Πανεπιστήμιο Λευκωσίας University of Nicosia Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Frederick	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής Νοσηλευτής(τρια) Γενικής Νοσηλευτικής	1.5.2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 3. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) 4. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija)	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Universitetas 4. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1.5.2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29.6.1979

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Ápoló oklevél 3. Okleveles ápoló oklevél	1. Szakképző iskola 2. Felsőoktatási intézmény 3. Felsőoktatási intézmény	Ápoló	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita "ta' Malta"	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1.5.2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29.6.1979
Österreich	1. Diplom über die Ausbildung in der all-gemeinen Gesundheits— und Krankenpflege 2. Diplom als "Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger" 3. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Gesundheits— und Krankenpflege"	1. Schule für allgemeine Gesundheits— und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule 3. Fachhochschulrat/ Fachhochschule	— Diplomierte Gesundheits— und Krankenschwester — Diplomierter— und Gesundheits Krankenpfleger	1.1.1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa" — Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności pielęgniarstwo z tytułem "licencjat pielęgniarstwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze	Pielęgniarka	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Diploma/Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1.1.1986
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată 3. Certificat de competențe profesionale (de asistent medical generalist)	1. Universități 2. Universități 3. Ministerul Educației Naționale	Asistent medical generalist	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM ošetrovatel'stvo "magister" ("Mgr.") 2. DIPLOM ošetrovatel'stvo "bakalár" ("Bc.") 3. DIPLOM diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Vysoká škola/Univerzita 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/ Sjukskötarexamen 2. Sosiaali— ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/ Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/Hälsöförhållningsanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1.1.1994

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1.1.1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies as attesting to the completion of training required for general nurses by article 31 and the standard of proficiency as required for registration as a Registered Nurse — Adult in its register ⁽³⁾	Education institutions approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies	Registered Nurse — Adult	29.6.1979

- (1) Þessi vitnisburður um formlega menntun og hæfi veitir handhafanum sjálfkrafa viðurkenningu þegar hann er gefinn út til handa ríkisborgurum aðildarríkja sem öðlast hafa menntun og hæfi á Írlandi.
- (2) Þessum vitnisburði um menntun og hæfi var bætt við til að tryggja að útskriftarnemar, sem stunduðu nám á Írlandi, eigi tilkall til sjálfkrafa viðurkenningar án þess að þurfa að skrá sig á Írlandi, þar sem slík skráning er ekki hluti af ferli til staðfestingar á menntun og hæfi.
- (3) Þessar upplýsingar um vitnisburð um menntun og hæfi koma í stað fyrri færslna fyrir Bretland til að tryggja að útskriftarnemar, sem stunduðu nám í Bretlandi, eigi tilkall til sjálfkrafa viðurkenningar á menntun sinni og hæfi án þess að þurfa að skrá sig, þar sem slík skráning er ekki hluti af ferli til staðfestingar á menntun og hæfi.“

3. Í stað liða 5.3.2 og 5.3.3 kemur eftirfarandi:

„5.3.2. Vitnisburður um formlega grunnmenntun og hæfi tannlækna

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licenci é en science dentaire	28.1.1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен “Магистър” по “Дентална медицина” с професионална квалификация “Магистър-лекар по дентална медицина”	Университет		Лекар по дентална медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		Zubní lékař	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Danmark	Bevis for kandidateuddannelsen i odontologi (cand.odont.)	Universitet	1. Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen 2. Tilladelse til selvstændig virke som tandlæge	Tandlæge	28.1.1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28.1.1980
Eesti	Hambaarstikraad Degree in Dentistry (DD) Diplom hambaars-titeaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1.5.2004
Ελλάδα	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1.1.1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en Odontología	1.1.1986
	Título de Graduado/a en Odontología	El rector de una Universidad		Graduado/a en Odontología	1.1.1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28.1.1980
Hrvatska	Diploma “doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine”	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	1.7.2013
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.)	— Universities		— Dentist	28.1.1980
	— Bachelor of Dental Surgery (BDS)	— Royal College of Surgeons in Ireland		— Dental practitioner	
	— Licentiate in Dental Surgery (LDS)			— Dental surgeon	
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28.1.1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Sertifikāts — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtējusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (odontologijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo odontologo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (gydytojo odontologo profesinė kvalifikacija)	Gydytojas odontologas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28.1.1980
Magyarország	Okleveles fogorvos doktor oklevél (doctor medicinae dentariae, dr. med. dent)	Egyetem		Fogorvos	1.5.2004
Malta	Lawrja fil— Kirurgija Dentali	Universita` ta Malta		Kirurgu Dentali	1.5.2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28.1.1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades “Doktor der Zahnheilkunde”	— Medizinische Universität — Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarsko-dentystycznym lekarskim z tytułem “lekarz dentysta”	Szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarsko — Dentystycznego Egzaminu Państwowego ⁽¹⁾ ⁽²⁾ / Świadectwo złożenia Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego ⁽²⁾ ⁽³⁾	Lekarz dentysta	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina dentária — Mestrado integrado em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1.1.1986 24.3.2006
România	Diplomă de licență de medic dentist	— Universități		Medic dentist	1.10.2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov “doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	— Univerza	Potrđilo o opravljenu strokovnem izpitu za poklic doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM zubné lekárstvo doktor zubného lekárstva (“MDDr.”)	Univerzita		Zubný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentia-texamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Itä-Suomen yliopisto — Turun yliopisto	Sosiaali— ja terveystalupa— ja valvontaviraston päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Tillstånds— och tillsynsverket för social— och hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1.1.1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som tandläkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Tandläkare	1.1.1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28.1.1980

(1) Til 2012.

(2) Frá og með 2013.

(3) Til 1. október 2016 skal vottorð um að starfsnámi eftir útskrift („staż podyplomowy“) sé lokið einnig fylgja vitnisburði um formlega menntun og hæfi.“

5.3.3. Vitnisburður um menntun og hæfi sérmenntaðra tannlækna

Tannskurðlækningar

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/Belgien			
България	Свидетелство за призната специалност по “Орална хирургия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci (v oboru orální a maxilofaciální chirurgie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i tand-, mund- og kæbekirurgi	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28.1.1980
Eesti			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (fram til 31. desember 2002)	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1.1.2003
España			
France			
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija			
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (burnos chirurgo profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Viðmiðunardagsetning
Luxembourg			
Magyarország	Dento-alveoláris sebészeti szakorvosi bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen (RTS) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28.1.1980
Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Título de Especialista em Cirurgia Oral	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008
România	Certificatul de specialist în Chirurgie dento-alveolară	Ministerul Sănătății	17.12.2008
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v špecializačnom odbore maxilofaciálna chirurgia	— Slovenská zdravotnícka univerzita — Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu-ja leukakirurgia / Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i oral kirurgi	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980

Tannréttingar

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/ Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/ Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27.1.2005
България	Свидетелство за призната специалност по "Ортодонтия"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Viðmiðunardagsetning
Česká republika	Diplom o specializaci (v oboru ortodoncie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landes Zahnärztekammer	28.1.1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal Ortodontia residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1.1.1981
España			
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28.1.1980
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	“Sertifikāts” – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1.5.2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg			

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Viðmiðunardagsetning
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen (RTS) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheerkunde	28.1.1980
Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Título de Especialista em Ortodontia	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008
România	Certificatul de specialist în Ortodonție și Ortopedie dento-facială	Ministerul Sănătății	17.12.2008
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v špecializačnom odbore čelústná ortopédia	Slovenská zdravotnícka univerzita	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/ Specialtandläkarexamen, tandreglering	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i ortodonti	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980“

4. Í stað liðar 5.4.2 kemur eftirfarandi:

„5.4.2. Vitnisburður um menntun og hæfi dýralækna

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/ Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21.12.1980

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет София Факултет Ветеринарна медицина — Тракийски университет Стара Загора, Ветеринарно-медицински факултет		1.1.2007
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i veterinærmedicin (cand.med.vet.)	Københavns Universitet		21.12.1980
Deutschland	— Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung — Zeugnis über das Ergebnis der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21.12.1980 1.1.2006
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava Loomaarstikraad <i>Degree in Veterinary Medicine (DVM)</i>	Eesti Põllumajandusülikool Eesti Maaülikool		1.5.2004
Ελλάδα	Πτυχίο Κτηνιατρικής	1. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 2. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας		1.1.1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria Título de Graduado/a en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad — El rector de una Universidad		1.1.1986 1.1.1986

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire	— L'Institut d'enseignement supérieur et de recherche en alimentation, santé animale, sciences agronomiques et de l'environnement (Vet Agro Sup); — L'Ecole nationale vétérinaire, agroalimentaire et de l'alimentation, Nantes-Atlantique (ONIRIS); — L'Ecole nationale vétérinaire d'Alfort; — L'Ecole nationale vétérinaire de Toulouse.		21.12.1980
Hrvatska	Diploma “doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		1.7.2013
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21.12.1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1.1. 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)) 2. Magistro diplomas (veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir veterinarijos gydytojo profesinė kvalifikacija)	1. Lietuvos Veterinarijos Akademija 2. Lietuvos sveikatos mokslų universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21.12.1980
Magyarország	Okleveles állatorvos doktor oklevél (dr. vet)	Felsőoktatási intézmény		1.5.2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21.12.1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu ⁽¹⁾ 3. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu ⁽²⁾ 4. Akademia Rolnicza w Lublinie ⁽³⁾ 5. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie ⁽⁴⁾ 6. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1.5.2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária — Carta de mestrado integrado em medicina veterinária	Universidade		1.1.1986
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov “doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1.5.2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu “doktor veterinárskeho lekárstva” (“MVDr.”)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1.1.1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (Vet MB)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge		21.12.1980

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVMS) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed) 7. Bachelor of Veterinary Medicine and Bachelor of Veterinary Surgery (B.V.M., B.V.S.)	4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London 7. University of Nottingham		

(¹) Gildir til 22.11.2006.

(²) Frá og með 23.11.2006.

(³) Gildir til 10.4.2008.

(⁴) Frá og með 11.4.2008.

5. Í stað liðar 5.5.2 kemur eftirfarandi:

„5.5.2 Vitnisburður um formlega menntun og hæfi ljósmæðra

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23.1.1983
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен “Бакалавър” с професионална квалификация “Акушерка”	Университет	Акушерка	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním programu porodní asistence ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 3. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 3. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i jordemoderkundskab	Professionshøjskole	Jordemoder	23.1.1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23.1.1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal Ämmaemanda diplom	— Tallinna Meditsiinikool — Tartu Meditsiinikool — Tallinna Tervishoiu Kõrgkool — Tartu Tervishoiu Kõrgkool	Ämmaemand	1.5.2004
Ελλάδα	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	Μαία Μαιευτής	23.1.1983
España	— Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1.1.1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23.1.1983
Hrvatska	Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva"	— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) Primaljstva/Prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	1.7.2013
Ireland	1. Certificate in Midwifery ⁽¹⁾ 2. B.Sc. in Midwifery approved by the NMBI ⁽²⁾	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [up to 1 October 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hEireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland, NMBI) [from 2 October 2012]. 2. A third-level Institution delivering a Midwifery education programmes approved by the NMBI	Registered Midwife (RM)	23.1.1983

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
	3. Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI ⁷⁴	3. third-level Institution delivering Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI		
Italia	1. Diploma d'ostetrica 2. Laurea in ostetricia	1. Scuole riconosciute dallo Stato 2. Università'	Ostetrica	23.1.1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1.5.2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją 4. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija 4. Universitetas	Akušeris	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
	5. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	5. Kolegija		
	6. Profesinio bakalauro diplomas (akušerijos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir akušerio profesinė kvalifikacija)	6. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23.1.1983
Magyarország	1. Szülészni bizonyítvány 2. Szülészni oklevél	1. Iskola/főiskola 2. Felsőoktatási intézmény	Szülészni	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl—Istudji tal-Qwiebel	Universita` ta' Malta	Qabla	1.5.2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23.1.1983
Österreich	1. Hebammen-Diplom 2. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Hebamme"	1. — Hebammenakademie — Bundes-hebammenlehranstalt 2. Fachhochschulrat	Hebamme	1.1.1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa" — Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności położnictwo z tytułem "licencjat położnictwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher education institution recognised by the competent authorities)	Położna	1.5.2004

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Starfsheiti	Viðmiðunardagsetning
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1.1.1986
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov “diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM pôrodná asistancia “bakalár” (“Bc.”) 2. DIPLOM diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali— ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuslaitokset/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Kättilö/Barnmorska	1.1.1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1.1.1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies as attesting to the completion of training as required for midwives by article 40 and the standard of proficiency as required for registration as a Registered Midwife in its register ⁽³⁾	Education institution approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies	Registered Midwife	23.1.1983

(1) Þessi vitnisburður um formlega menntun og hæfi veitir handhafanum sjálfkrafa viðurkenningu þegar hann er gefinn út til handa ríkisborgurum aðildarríkja sem öðlast hafa menntun og hæfi á Írlandi.

(2) Þessum vitnisburði um menntun og hæfi var bætt við til að tryggja að útskriftamennar, sem stunduðu nám á Írlandi, eigi tilkall til sjálfkrafa viðurkenningar án þess að þurfa að skrá sig á Írlandi, þar sem slík skráning er ekki hluti af ferli til staðfestingar á menntun og hæfi.

(3) Þessar upplýsingar um vitnisburð um menntun og hæfi eru settar með til að tryggja að útskriftamennar, sem stunduðu nám í Bretlandi, eigi tilkall til sjálfkrafa viðurkenningar á menntun sinni og hæfi án þess að þurfa að skrá sig, þar sem slík skráning er ekki hluti af ferli til staðfestingar á menntun og hæfi.

6. Í stað liðar 5.6.2 kemur eftirfarandi:

„5.6.2. Vitnisburður um formlega menntun og hæfi lyfjafræðinga

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker / Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1.10.1987
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен “Магистър” по “Фармация” с професионална квалификация “Магистър-фармацевт”	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.) Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.)	Det Farmaceutiske Fakultet, Københavns Universitet Syddansk Universitet		1.10.1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1.10.1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise Farmaatsiamagister Master of Science in Pharmacy (MSc)	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1.10.1987
España	Título de Licenciado en Farmacia Título de Graduado/a en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad — El rector de una Universidad		1.10.1987 1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1.10.1987

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
Hrvatska	Diploma 'magistar farmacije/magistra farmacije'	— Farmaceutsko-bi- okemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu — Kemijsko-tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu		1.7. 2013
Ireland	1. Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist (¹) Certificate of Registration as a Pharmacist (¹) 2. A degree in Pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland (²)	1. Cumann Cógaiseoirí na hEireann (Pharmaceutical Society of Ireland) 2. Universities delivering degrees in pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland	2. Notification from the Pharmaceutical Society of Ireland that the person named therein is the holder of a qualification appropriate for practicing as pharmacist	1.10.1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1.11.1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1.5.2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistin- inko profesinę kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (farmacijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir vaistinininko profesinė kvalifikacija)	Universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1.10.1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. Pharm)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		1.5.2004
Nederland	Getuigingschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersex- amen	Faculteit Farmacie		1.10.1987

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunardagsetning
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Österreichische Apothekerkammer		1.10.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1.5.2004
Portugal	— Licenciatura em Farmácia — Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Instituição de Ensino Superior Universitário		1.10.1987
	Mestrado Integrado em Ciências Farmacêuticas			1.1.2007
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv “magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM farmácia magister (“Mgr.”)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	Yliopisto		1.10.1994
Sverige	Apotekarexamen	Universitet och högskolor		1.10.1994
United Kingdom	1. Certificate of Registered Pharmacist ⁽³⁾ 2. A degree in pharmacy approved by either the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland ⁽⁴⁾	Universities delivering pharmacy degrees approved by the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland	Notification from the General Pharmaceutical Council or Pharmaceutical Society of Northern Ireland confirming successful completion of the approved pharmacy degree, 12 months practical training and a pass of the registration assessment.	1.10.1987

(1) Þessi vitnisburður um formlega menntun og hæfi veitir handhafanum sjálfkrafa viðurkenningu þegar hann er gefinn út til handa ríkisborgurum aðildarríkja sem öðlast hafa menntun og hæfi á Írlandi.

(2) Þessum vitnisburði um menntun og hæfi var bætt við til að tryggja að útskriftarnemar, sem stunduðu nám á Írlandi, eigi tilkall til sjálfkrafa viðurkenningar án þess að þurfa að skrá sig á Írlandi. Í slíkum tilvikum staðfestir meðfylgjandi skírteini að allar kröfur varðandi menntun og hæfi hafi verið uppfylltar.

(3) Þessi vitnisburður um formlega menntun og hæfi veitir handhafanum sjálfkrafa viðurkenningu á menntun sinni og hæfi þegar hann er gefinn út til handa ríkisborgurum aðildarríkja sem öðlast hafa menntun og hæfi í Bretlandi.

(4) Þessar upplýsingar um vitnisburð um menntun og hæfi eru settar með til að tryggja að útskriftarnemar, sem stunduðu nám í Bretlandi, eigi tilkall til sjálfkrafa viðurkenningar á menntun sinni og hæfi án þess að þurfa að skrá sig. Í slíkum tilvikum staðfestir meðfylgjandi skírteini að allar kröfur varðandi menntun og hæfi hafi verið uppfylltar.“

7. Í stað liðar 5.7.1 kemur eftirfarandi:

„5.7.1. Vitnisburður um formlega menntun og hæfi arkitekta sem viðurkenndur er skv. 46. gr.

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
België/Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur/Ecoles nationales supérieures d'architecture		1988/1989
	2. Architect/Architecte	2. Hogere-architectuur-instituten/Instituts supérieurs d'architecture		
	3. Architect/Architecte	3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt/Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt		
	4. Architect/Architecte	4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten/Académies royales des Beaux-Arts		
	5. Architect/Architecte	5. Sint-Lucasscholen/Ecoles Saint-Luc		
	6. Burgerlijke ingenieur-architect	6. — Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten/Facultés des sciences appliquées des universités — “Faculté Polytechnique” van Mons		
	7. Burgerlijk Ingenieur—Architect (Ir. Arch.)	7. K.U. Leuven, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afg-eleverd door de Orde van Architecten	2004/2005
	8. Burgerlijk Ingenieur—Architect (Ir. Arch.)	8. Vrije Universiteit Brussel, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afg-eleverd door de Orde van Architecten	2004/2005
България	Магистър-Специалност архитектура	— Университет по архитектура, строителство и геодезия София, Архитектурен факултет	Свидетелство, издадено от компетентната Камара на архитектите, удостоверяващо изпълнението на предпоставките, необходими за регистрация като архитект с пълна проектантска правоспособност в регистъра на архитектите	2010/2011
		— Варненски свободен университет “Черноризец Храбър”, Варна, Архитектурен факултет		2007/2008

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Висше строително училище “Любен Каравелов”, Архитектурен факултет		2009/2010
Česká republika	Architektura a urbanismus	— Fakulta architektury, České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze — Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury	Osvědčení o splnění kvalifikačních požadavků pro samostatný výkon profese architekta vydané Českou komorou architektů	2007/2008
	Inženýr architekt (Ing.Arch.)	— Technická univerzita v Liberci, Fakulta umění a architektury		
	Magistr umění v oboru architektura (MgA.)	— Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze		
	Magistr umění v oboru Architektonická tvorba, MgA	— Akademie výtvarných umění v Praze		2007/2008
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i arkitektur (cand.arch.)	— Kunstakademiets Arkitekt-skole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste	Bescheinigung einer zuständigen Architektenkammer über die Erfüllung der Qualifikationsvoraussetzungen im Hinblick auf eine Eintragung in die Architektenliste	1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	Master of Arts — M.A.	— Hochschule Bremen — University of applied Sciences, Fakultät Architektur, Bau und Umwelt — School of Architecture Bremen		2003/2004
		— Fachhochschule Münster (University of Applied Sciences) — Muenster School of Architecture		2000/2001
		— Georg-Simon-Ohm-Hochschule Nürnberg Fakultät Architektur		2005/2006
		— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation		2010/2011
		— Hochschule Regensburg (University of Applied Sciences), Fakultät für Architektur		2007/2008
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/2010
		— Hochschule Lausitz, Studiengang Architektur, Fakultät für Bauen “seit Juli 2013: Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg”		2009/2010
		— Fachhochschule Lübeck, University of Applied Sciences, Fachbereich Bauwesen		2004/2005
		— Fachhochschule für Technik und Wirtschaft Dresden, Fakultät Bauingenieurwesen/ Architektur		2005/2006
		— Fachhochschule Erfurt/ University of Applied Sciences		2006/2007
		— Hochschule Augsburg/Augsburg University of Applied Sciences		2005/2006
		— Hochschule Koblenz, Fachbereich Bauwesen		2004/2005
		— Hochschule München/ Fakultät für Architektur		2005/2006

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	Master of Arts (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Architektur)	Hochschule Trier Fachbereich Gestaltung — Fachrichtung Architektur		2007/2008
	Master of Engineering (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Engineering)	Technische Hochschule Mittelhessen (University of Applied Sciences) Fachbereich Bauwesen		2010/2011
	Bachelor of Arts — B.A.	— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation		2010/2011
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/2010
		— Alanus Hochschule für Kunst und Gesellschaft, Bonn		2007/2008
	Bachelor of Sciences (B.Sc.)	Hochschule Bochum, Fachbereich Architektur		2003/2004
	Master of Science	Leibniz Universität Hannover, Fakultät für Architektur und Landschaft		2011/2012
Ελλάδα	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα—Μηχανικού	— Πανεπιστήμιο Πατρών, τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής		2003/2004
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès		1988/1989

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid — Escuela de Arquitectura de la Universidad de Las Palmas de Gran Canaria — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona — Universidad de A Coruña — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada. — Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante — Universidad Europea de Madrid — Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle — Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona		1991/1992 1994/1995 1997/1998 1998/1999 1999/2000

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada — Universidad de Alcalá (Escuela de Arquitectura) — Universidad Internacional de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura — Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia — Universidad Camilo José Cela de Madrid — Universidad San Pablo CEU — Universidad CEU Cardenal Herrera, Valencia-Escuela Superior de Enseñanzas Técnicas — Universidad Rovira i Virgili — Universidad Francisco de Vitoria — IE Universidad. Escuela Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura — IE Universidad, Escuela Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura — Universidad Europea de Madrid — Universitat Internacional de Catalunya — Universidad San Jorge (Zaragoza) — Universidad de Navarra — Universidad San Pablo CEU — Madrid — Universitat Politècnica de València		2000/2001 2001/2002 2002/2003 2005/2006 2006/2007 2009/2010 2008/2009 2009/2010 2010/2011
	Título de Graduado/a en Arquitectura			

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	Graduado en fundamentos de la arquitectura + Máster en Arquitectura	— Universidad de A Coruña. Escuela Técnica Superior de Arquitectura de A Coruña — Universidad Rovira i Virgili — Universidad Cardenal Herrera CEU — Universidad Francisco de Vitoria — Universidad Politécnica de Madrid. Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid — Universidad Antonio de Nebrija		2010/2011 2011/2012
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS 4. Diplôme d'Etat d'architecte (DEA)	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 4. Ecole Nationale Supérieure d'Architecture et de Paysage de Bordeaux (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole Nationale Supérieure d'Architecture de Bretagne (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Clermont-Ferrand (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Grenoble (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre (HMONP) (Ministère chargé de l'architecture)	1988/1989 2005/2006 2005/2006 2004/2005 2004/2005

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		Ecole nationale supérieure d'architecture et de paysage de Lille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marne La Vallée (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nancy (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Normandie (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-Belleville (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-La Villette (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Malaquais (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Val-de-Seine (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Saint-Etienne (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Toulouse (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Versailles (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
	Diplôme d'Etat d'architecte (DEA), dans le cadre de la formation professionnelle continue	Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007 2006/2007 2006/2007
	5. Diplôme d'études de l'école spéciale d'architecture Grade 2 équivalent au diplôme d'Etat d'architecte	5. Ecole spéciale d'architecture (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Diplôme d'architecte de l'ESA habilitant à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre, équivalent à l'habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre, reconnu par le Ministère chargé de l'architecture	2006/2007
	6. Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours architecte) Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours d'architecte pour ingénieur)	6. Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur) Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, reconnue par le ministère chargé de l'architecture Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, délivrée par le ministère chargé de l'architecture	2005/2006 2005/2006
Hrvatska				
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) — (Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)	Certificate of fulfilment of qualifications requirements for professional recognition as an architect in Ireland issued by the Royal Institute of Architects of Ireland (RIAI)	1988/1989

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	3. Certificate of association (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIA)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
	5. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) UL)	5. University of Limerick		2005/2006
	6. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) WIT)	6. Waterford Institute of Technology		2005/2006
Italia ⁽¹⁾	Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma “La Sapienza” — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione (ora Ministero dell'istruzione, dell'università e della ricerca) dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma “La Sapienza”		1998/1999

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma “La Sapienza” — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano		2000/2001
		— Università degli studi di Brescia — Università degli Studi di Cagliari		2001/2002
		— Università Politecnica delle Marche		2002/2003
		— Università degli studi della Calabria		2003/2004
		— Università degli studi di Salerno		2005/2006
	Laurea magistrale in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma “La Sapienza” — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano		2004/2005
		— Università degli studi di Salerno		2010/2011

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Università degli studi della Calabria		2004/2005
		— Università degli studi di Brescia		2004/2005
		— Università Politecnica delle Marche		2004/2005
		— Università degli Studi di Perugia		2006/2007
		— Università degli Studi di Padova		2008/2009
		— Università degli Studi di Genova		2014/2015
	Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza"		1998/1999
		— Università di Ferrara		1999/2000
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Politecnico di Milano		
		— Politecnico di Bari		
		— Università di Firenze		2001/2002
	Laurea magistrale quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza"		2004/2005
		— Università di Ferrara		
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Politecnico di Bari		
		— Università di Firenze		
		— Politecnico di Milano		
	Laurea specialistica in architettura (Progettazione architettonica)	— Università di Roma Tre		2001/2002
		Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2005/2006
	Laurea magistrale in architettura (Progettazione architettonica)	Università di Roma Tre		2004/2005
	Laurea specialistica in Architettura	— Università di Napoli II		2001/2002
		— Politecnico di Milano II		
		— Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara		

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano — Facoltà di Architettura dell'Università degli studi di Trieste — Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania — Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma — Facoltà di Architettura, Università di Bologna — Università di Firenze — Università IUAV di Venezia — Facoltà di Architettura Valle Giulia, Università degli Studi di Roma "La Sapienza" — Università degli Studi di Camerino — Università di Napoli Federico II		2002/2003 2004/2005
	Laurea magistrale in Architettura	— Politecnico di Milano II — Università di Napoli II — Università di Napoli Federico II — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara — Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano — Università IUAV di Venezia — Facoltà di Architettura, Università di Bologna — Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania — Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi di Trieste		2004/2005

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Università degli Studi di Trieste		2014/2015
		— Università degli Studi di Camerino		2006/2007
		— Università degli Studi di Enna “Kore”		2004/2005
		— Università degli Studi di Firenze		2008/2009
		— Università degli Studi di Cagliari		
		— Università degli Studi di Udine		2009/2010
		— Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		
		— Università degli Studi di Sassari		2010/2011
		— Università degli Studi della Basilicata		
		— Università degli Studi di Genova		2014/2015
	Laurea specialistica in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà “Ludovico Quaroni” dell'Università degli Studi “La Sapienza” di Roma		2000/2001
	Laurea Magistrale in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà “Ludovico Quaroni” dell'Università degli Studi “La Sapienza” di Roma		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2001/2002
	Laurea Magistrale in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione urbana e territoriale)	Politecnico di Torino		2002/2003
	Laurea Specialistica in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2001/2002
	Laurea magistrale in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi “La Sapienza” di Roma		2004/2005
		— Università degli Studi di Roma Tre — Facoltà di Architettura		2001/2002

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Università degli Studi di Napoli “Federico II”		2005/2006
	Laurea Magistrale in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi “La Sapienza” di Roma — Università degli Studi di Roma Tre — Facoltà di Architettura — Università degli Studi di Napoli “Federico II”		2009/2010 2004/2005
	Laurea Specialista in Architettura (costruzione)	Politecnico di Torino		2002/2003
	Laurea Magistrale in Architettura — Progettazione architettonica	Università degli Studi di Napoli “Federico II” — Politecnico di Torino		2004/2005 2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli “Federico II”		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli “Federico II”		2007/2008
	Laurea Magistrale in Architettura — Arredamento e Progetto	Università degli Studi di Napoli “Federico II”		2008/2009
	Laurea Magistrale in Architettura Manutenzione e Gestione	Università degli Studi di Napoli “Federico II”		2008/2009
	Laurea Magistrale in Architettura Costruzione Città	Politecnico di Torino		2010/2011
	Laurea Magistrale in Architettura per il Progetto Sostenibile	Politecnico di Torino		2010/2011
	Laurea Magistrale in Architettura per il Restauro e la Valorizzazione del Patrimonio	Politecnico di Torino		2010/2011
	Laurea Magistrale in Architettura e Culture del Progetto	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura e Innovazione	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura per il Nuovo e l'Antico	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura — Restauro	Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		2013/2014

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
Κύπρος	Δίπλωμα αρχιτεκτονα — μηχανικού στην αρχιτεκτονική	— Πανεπιστήμιο κυπρου	Βεβαίωση που εκδίδεται από το επιστημονικό και τεχνικό επιμελητήριο κυπρου (ετεκ) η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	2005/2006
	Professional Diploma in Architecture	— University of Nicosia		2006/2007
	Δίπλωμα Αρχιτεκτονικής (5 έτη)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/2009
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα Μηχανικού (5 ετούς φοίτησης)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/2009
Latvija	Arhitekta diploms	Rīgas Tehniskā universitāte	Latvijas Arhitektu savienības sertificēšanas centra Arhitekta prakses sertifikāts	2007/2008
Lietuva	Bakalauro diplomas (Architektūros bakalauros)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija	Architekto kvalifikacijos atestatas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje (Atestuotas architektas) išduodamas po architektūros bakalauro studijų baigimo ir trejų metų praktinės veiklos atestuoto architekto priežiūroje.	2008/2009
	Magistro diplomas (Architektūros magistras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija		
Magyarország	Okleveles építészmérnök MSc	— Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem — Építészmérnöki Kar	A területi illetékes építészkamara hatósági bizonyítványa a szakmagyakorlási jogosultságról.	2007/2008
	Okleveles építészmérnök	— Széchenyi István Egyetem, Győr — Műszaki Tudományi Kar		2007/2008
	Okleveles építészmérnök	— Pécsi Tudományegyetem — Pollack Mihály Műszaki Kar		2007/2008
Malta	Degree in Bachelor of Engineering and Architecture (Hons)	Universita' ta' Malta	Warrant b'titlu ta' "Perit" mahrug mill-Bord tal-Warrant	2007/2008

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
Nederland	1. Het getuigsschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46. Frá og með 2014/2015:	1988/1989
	2. Het getuigsschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van Bureau Architectenregister die bevestigt dat aan de eisen voor de beroepskwalificatie van architect is voldaan	
	3. Het getuigsschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			1988/1989
	4. Master of Science in Architecture, Urbanism & Building Sciences variant Architecture	4. Technische Universiteit Delft Faculteit Bouwkunde		2003/2004
	— Master of Science in Architecture, Building and Planning (specialisatie: Architecture)	Technische Universiteit Eindhoven		2002/2003

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	Master of Architecture	ArtEZ hogeschool voor de kunsten/ArtEZ Academie van Bouwkunst Amsterdamse Hogeschool van de Kunsten/Academie van Bouwkunst Amsterdam Hanze Hogeschool Groningen/Academie van Bouwkunst Groningen Hogeschool Rotterdam/Rotterdamse Academie van Bouwkunst Fontys Hogeschool voor de Kunsten/Academie voor Architectuur en Stedenbouw in Tilburg		2003/2004 2003/2004 2003/2004 2003/2004 2003/2004
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 7. Bachelor of Science in Engineering (BSc) (aufgrund eines Bachelorstudiums), Diplom-Ingenieur/in (Dipl.-Ing. oder DI) für technisch-wissenschaftlich Berufe (aufgrund eines Bachelor— und eines Masterstudiums entspricht MSc) 8. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Universität für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz 7. Fachhochschule Kärnten 8. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens— Universität Innsbruck)	Bescheinigung des Bundesministers für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft über die Erfüllung der Voraussetzung für die Eintragung in die Architektenkammer/ Bescheinigung einer Bezirksverwaltungsbehörde über die Ausbildung oder Befähigung, die zur Ausübung des Baumeistergewerbes (Berechtigung für Hochbauplanung) berechtigt	1998/1999 2004/2005 2008/2009

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	9. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	9. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann—Universität Graz)		2008/2009
	10. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	10. Technische Universität Wien		2006/2007
	11. Master of Architecture (MArch) (aufgrund eines Bachelor— und eines Masterstudiums entspricht MSc)	11. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung Linz		2008/2009
		11. Akademie der bildenden Künste Wien		2008/2009
	12. Masterstudium der Architektur	12. Universität für angewandte Kunst Wien		2011/2012
Polska	magister inżynier architekt (mgr inż. arch.)	— Politechnika Białostocka — Politechnika Gdańska — Politechnika Łódzka — Politechnika Śląska — Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie — Politechnika Warszawska — Politechnika Krakowska — Politechnika Wrocławska	Zaświadczenie o członkostwie w okręgowej izbie architektów/Zaświadczenie Krajowej Rady Izby Architektów RP potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta zgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej osoby nie będącej członkiem Izby	2007/2008
		— Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego		2003/2004
	dypłom ukończenia studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	— Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie		2011/2012
		— Politechnika Lubelska		2008/2009
	dypłom studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	Politechnika Świętokrzyska		2012/2013

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de Arquitectura da Universidade técnica de Lisboa	Certificado de cumprimento dos pré-requisitos de qualificação para inscrição na Ordem dos Arquitectos, emitido pela competente Ordem dos Arquitectos	1988/1989
		— Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto		
		— Escola Superior Artística do Porto		
		— Faculdade de Ciências e Tecnologia da Universidade de Coimbra		
		— Universidade Lusíada de Lisboa		1986/1987
		— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		1993/1994
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologia		1995/1996
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		1997/1998
		— Universidade do Minho		1997/1998
		— Instituto Superior Técnico da Universidade Técnica de Lisboa		1998/1999
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1998/1999
	Carta de Curso de Licenciatura em Arquitectura e Urbanismo	— Escola Superior Gallaecia		2002/2003
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992
	Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade Autónoma de Lisboa		2001/2002
		— Universidade Técnica de Lisboa (Instituto Superior Técnico)		2001/2002
	Carta de curso de Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade do Minho		1997/1998
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1999/2000
		— Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		2006/2007

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologias		1995/1996
		— Faculdade de Arquitectura da Universidade Técnica de Lisboa		2008/2009
		— Universidade de Évora		2007/2008
		— Escola Superior Artística do Porto (ESAP)		1988/1989 (Licenciatura) 2007/2008 (Mestrado)
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		2006/2007
		Universidade Lusíada do Porto		2006/2007
	Carta de curso de Mestrado Integrado em Arquitectura e Urbanismo	— Universidade Fernando Pessoa		2006/2007
		— ESG/Escola Superior Galileia		2002/2003
	Diploma de Mestre em Arquitectura	— Universidade Lusíada de Lisboa		1988/1989
	Carta de Curso, Grau de Licenciado	— Universidade de Évora		2001/2002
	Carta de curso de mestre em Arquitectura	— Universidade do Porto		2003/2004
	Certidão de Licenciatura em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/2002
	Diploma de Mestrado Integrado em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/2002
România	Diploma de arhitect	— Universitatea de arhitectură și urbanism “ION MINCU” — la propunerea Facultății de Arhitectură	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2010/2011
		— Universitatea “Politehnică” din Timișoara	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2011/2012
		— Universitatea Tehnică din Cluj—Napoca		2010/2011
		— Universitatea Tehnică “Gheorghe Asachi” din Iași		2007/2008

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
Slovenija	Magister inženir arhitekture/Magistrica inženirka arhitekture	Univerza v Ljubljani, Fakulteta za Arhitekturo	Potrdilo Zbornice za arhitekturo in prostor o usposobljenosti za opravljanje nalog odgovornega projektanta arhitekture	2007/2008
Slovensko	Diplom inženiera Architekta (titul Ing. arch.)	— Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta architektúry, študijný odbor 5.1.1 Architektúra a urbanizmus	Certifikát vydaný Slovenskou komorou architektov na základe 3-ročnej praxe pod dohľadom a vykonania autorizačnej skúšky	2007/2008
		— Technická univerzita v Košiciach, Fakulta umení, študijný odbor 5.1.1. Architektúra a urbanizmus		2004/2005
	Diplom magistra umení (titul Mgr. art.)	— Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, študijný odbor 2.2.7 “Architektonická tvorba”		2007/2008
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu/ Tekniska högskolan (Helsinki)		1998/1999
		— Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola		
		— Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		
		— Aalto-yliopisto/Aalto— universitetet		
		— Tampereen teknillinen yliopisto/Tammerfors tekniska universitet		
Sverige	Arkitektexamen	— Oulun yliopisto		2010/2011
		— Tampereen teknillinen yliopisto		2010/2011
		— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		2010/2011
		— Chalmers Tekniska Högskola AB		1998/1999
		— Kungliga Tekniska Högskolan		
		— Lunds Universitet		
		— Umeå universitet		2009/2010

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art — Cardiff University — University for the Creative Arts — Birmingham City University — University of Nottingham	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.	1988/1989 2006/2007 2008/2009 2008/2009 2008/2009 1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination — Final Examination (ARB/RIBA Part 2)	3. Architectural Association — Architectural Association	EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also	2011/2012
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art	EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.	
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects	An Architects Registration Board Part 3 Certificate of Architectural Education	
	6. Master of Architecture	6. — University of Liverpool — Cardiff University — University of Plymouth — Queens University, Belfast — Northumbria University — University of Brighton — Birmingham City University — University of Kent — University of Ulster — University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture — Leeds Metropolitan University — University of Newcastle upon Tyne — University of Lincoln — University of Huddersfield — University of the West of England		2006/2007 2006/2007 2007/2008 2009/2010 2009/2010 2010/2011 2010/2011 2006/2007 2008/2009 2009/2010 2011/2012 2011/2012 2011/2012 2012/2013 2011/2012

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
		— University of Westminster		2011/2012
		— University for the Creative Arts		2013/2014
	7. Graduate Diploma in Architecture	7. University College London		2006/2007
	8. Professional Diploma in Architecture	8. University of East London		2007/2008
		— Northumbria University		2008/2009
	9. Graduate Diploma in Architecture/MArch Architecture	9. University College London		2008/2009
	10. Postgraduate Diploma in Architecture	10. — Leeds Beckett University (until 2014 Leeds Metropolitan University)		2007/2008
		— University of Edinburgh		2008/2009
		— Sheffield Hallam University		2009/2010
	11. MArch Architecture (ARB/RIBA Part 2)	11. University College London		2011/2012
		— University of Nottingham		2013/2014
		— University of East London		2013/2014
	12. Master of Architecture (MArch)	12. Liverpool John Moores University		2011/2012
		— De Montfort University		2011/2012
		— Arts University Bournemouth		2011/2012
		— Nottingham Trent University		2012/2013
		— Sheffield Hallam University		2013/2014
	13. Postgraduate Diploma in Architecture and Architectural Conservation	13. University of Edinburgh		2008/2009
	14. Postgraduate Diploma in Architecture and Urban Design	14. University of Edinburgh		2008/2009
	15. MPhil in Environmental Design in Architecture (Option B)	15. University of Cambridge		2009/2010
	— MPhil in Architecture and Urban Design	— University of Cambridge		2013/2014

Land	Vitnisburður um formlega menntun og hæfi	Stofnunin sem veitir vitnisburð um menntun og hæfi	Vottorð sem fylgir vitnisburði	Viðmiðunar-skólaár
	16. Professional Diploma in Architecture: Advanced Environmental and Energy Studies	16. University of East London/Centre for Alternative Technology		2008/2009
	17. MArchD in Applied Design in Architecture	17. Oxford Brookes University		2011/2012
	18. M'Arch	18. University of Portsmouth		2011/2012
	19. Master of Architecture (International)	19. University of Huddersfield		2012/2013
	20. Master of Architecture with Honours	20 Cardiff University		2015/2016
	21. MArch (Architecture)	21. Kingston University		2013/2014
	22. MArch in Architecture	22. University of Greenwich		2013/2014
	23. The degree of Master of Architecture in the College of Humanities and Social Science	23. University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2012/2013

(1) Heitin tvö „Università degli studi di (heiti bæjarins)“ og „Università di (heiti bæjarins)“ eru samsvarandi hugtök sem tilgreina sama háskóla.“

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2020/29****2020/EES/54/08****frá 14. janúar 2020**

um að samþykkja ekki tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera* sem grunnefni í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 um setningu plöntuverndarvara á markað (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað og um niðurfellingu á tilskipunum ráðsins 79/117/EEB og 91/414/EEB ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 23. gr. í tengslum við 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 30. júní 2017 barst framkvæmdastjórninni umsókn frá Biomolécules et Biotechnologies Végétales (BBV) EA2106 og Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB) um samþykki fyrir tannínum úr vínviðnum *Vitis vinifera* sem grunnefni. Umsókninni fylgdu upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009.
- 2) Framkvæmdastjórnin bað Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) um vísindalega aðstoð. Matvælaöryggisstofnunin lagði tæknilega skýrslu sína um tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera* fyrir framkvæmdastjórnina 2. maí 2018 ⁽²⁾. Hinn 24. júní 2019 lagði framkvæmdastjórnin endurskoðunarskýrslu ⁽³⁾ og drög að þessari reglugerð um að samþykkja ekki tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera* fyrir fastanefndina um plöntur, dýr, matvæli og fóður og lauk við þau fyrir fund nefndarinnar 22. október 2019.
- 3) Gögnin sem umsækjendurnir lögðu fram sýna ekki að tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera* uppfylli viðmiðanirnar fyrir matvæli eins og þau eru skilgreind í 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾.
- 4) Í tæknilegri skýrslu Matvælaöryggisstofnunarinnar voru tilgreind sértæk áhyggjuefni varðandi tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera*. Ekkert eiturefnafræðilegt mat lá fyrir að því er varðar tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera*, sem eru notuð sem plöntuverndarvara, einkum að því er varðar vernd barna. Þetta á við um áætlun á áhættumati á váhrifum, sem ekki eru fæðutengd, einkum fyrir vegfarendur og íbúa. Enn fremur voru ekki fyrir hendi fullnægjandi upplýsingar til að vinna mat á umhverfisáætlu fyrir efnið.
- 5) Ekki lá fyrir neitt mat, sem skipti máli, sem fór fram í samræmi við aðra löggjöf Sambandsins eins og um getur í 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 9, 15.1.2020, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 77/2020 frá 12. Júní 2020 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1.

(2) EFSA (Matvælaöryggisstofnun Evrópu), 2017. „Technical report on the outcome of the consultation with Member States and EFSA on the basic substance application for *Vitis vinifera* cane tannins for use in plant protection as protectant and repellent“ (Tæknileg skýrsla um niðurstöður samráðs við aðildarríkin og Matvælaöryggisstofnun Evrópu um umsókn vegna grunnefnisins tannína úr vínviðnum *Vitis vinifera* sem grunnefni til notkunar við plöntuvernd sem varnarefni og fæliefni). EFSA supporting publication 2018:EN-1414. 46 bls. doi: 10.2903/sp.efsa.2018.EN-1414.

(3) <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmæðferð vegna öryggis matvæla (Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

- 6) Framkvæmdastjórnin gaf umsækjendunum færi á að leggja fram athugasemdir sínar varðandi tæknilega skýrslu Matvælaöryggisstofnunarinnar og drög framkvæmdastjórnarinnar að endurskoðunarskýrslunni. Umsækjendurnir lögðu ekki fram athugasemdir.
- 7) Af þessum sökum, eins og mælt er fyrir um í endurskoðunarskýrslu framkvæmdastjórnarinnar, hefur ekki verið sýnt fram á að kröfurnar sem mælt er fyrir um í 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 séu uppfylltar. Því er rétt að samþykkja ekki tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera* sem grunnefni.
- 8) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á framlagningu frekari umsókna um samþykki fyrir tannínum úr vínviðnum *Vitis vinifera* sem grunnefni í samræmi við 3. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Tannín úr vínviðnum *Vitis vinifera* eru ekki samþykkt sem grunnefni.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. janúar 2020.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDAREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/1293****2020/EES/54/09****frá 29. júlí 2019**

um breytingu á framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013 að því er varðar skrána yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd í II. viðauka og fyrirmyndina að dýraheilbrigðisvottorði fyrir hunda, ketti og frettur sem sett er fram í IV. viðauka (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 576/2013 frá 12. júní 2013 um gæludýraflutninga, sem ekki eru viðskiptalegs eðlis, og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 998/2003 ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 13. gr. og 2. mgr. 25. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 577/2013 ⁽²⁾ er meðal annars kveðið á um skránar yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd, sem um getur í 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013, og dýraheilbrigðisvottorðið sem er krafist fyrir tilflutninga, sem ekki eru viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæðum og þriðju löndum.
- 2) Framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013 var tekin upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið (EES) með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/2016 ⁽³⁾ og gildir að fullu um Noreg á sama hátt og um aðildarríki Evrópusambandsins.
- 3) Noregur er tilgreindur í 1. hluta II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013. Með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/2016 eru settar reglur um tilflutning, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum inn til aðildarríkis frá Noregi. Því er nauðsynlegt að fella Noreg brott úr skránni yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd sem sett er fram í 1. hluta II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013.
- 4) Einnig er nauðsynlegt að birta nýtt heiti Makedóníu (Fyrirverandi Lýðveldi Júgóslavíu) í skránni yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd sem sett er fram í 2. hluta II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013.
- 5) Í reglugerð (ESB) nr. 576/2013 er meðal annars kveðið á um að hundar, kettir og frettur sem eru flutt inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi, í tilgangi sem ekki er viðskiptalegs eðlis, skulu hlíta fyrirbyggjandi heilbrigðisráðstöfunum gegn sjúkdómum og sýkingum, öðrum en hundaeði, sem samþykkt voru skv. 1. mgr. 19. gr. og að þeim skuli fylgja auðkennisskírteini á sniði dýraheilbrigðisvottorðs. Í 1. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 577/2013 er sett fram fyrirmynd að dýraheilbrigðisvottorði.
- 6) Að auki, í kjölfar skyldubundinnar endurskoðunar á framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1152/2011 ⁽⁴⁾, samþykkti framkvæmdastjórnin framselda reglugerð (ESB) 2018/772 ⁽⁵⁾ þar sem m.a. er mælt fyrir um reglur um flokkun aðildarríkja eða hluta þeirra í ljósi hæfni þeirra til að beita fyrirbyggjandi heilbrigðisráðstöfunum til varnar sýkingu í hundum af völdum *Echinococcus multilocularis*. Með framseldri reglugerð (ESB) 2018/772 er framseld reglugerð (ESB) nr. 1152/2011 felld úr gildi frá og með 1. júlí 2018.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 204, 2.8.2019, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 96/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 178, 28.6.2013, bls. 1.

(2) Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 577/2013 frá 28. júní 2013 um fyrirmyndir að auðkennisskírteinum fyrir flutninga, sem ekki eru viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum, um að koma á fót skrá yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd og um snið, útlit og tungumálakröfur sem varða yfirlýsingarnar sem staðfesta að tiltekin skilyrði, sem kveðið er á um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 576/2013, séu uppfyllt (Stjtið. ESB L 178, 28.6.2013, bls. 109).

(3) Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/2016 frá 29. apríl 2016 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn [2017/2017] (Stjtið. ESB, L 300, 16.11.2017, bls. 1).

(4) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1152/2011 frá 14. júlí 2011 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 998/2003 að því er varðar fyrirbyggjandi heilbrigðisráðstafanir til varnar sýkingum í hundum af völdum *Echinococcus multilocularis* (Stjtið. ESB L 296, 15.11.2011, bls. 6).

(5) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/772 frá 21. nóvember 2017 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 576/2013 að því er varðar fyrirbyggjandi heilbrigðisráðstafanir til varnar sýkingum í hundum af völdum *Echinococcus multilocularis* og um niðurfellingu á framseldri reglugerð (ESB) nr. 1152/2011 (Stjtið. ESB L 130, 28.5.2018, bls. 1).

- 7) Skráin yfir aðildarríki sem fara að reglum um flokkun, sem mælt er fyrir um í framseldri reglugerð (ESB) 2018/772, fyrir allt yfirráðasvæðið eða hluta þess er sett fram í viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/878 ⁽¹⁾.
- 8) Því er rétt að skipta tilvísununum í framselda reglugerð (ESB) nr. 1152/2011 út fyrir tilvísanir í framselda reglugerð (ESB) 2018/722 og í framkvæmdarreglugerð (ESB) 2018/878 í fyrirmyndinni að heilbrigðisvottorði í IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013.
- 9) Því ætti að breyta II. og IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013 til samræmis við það.
- 10) Til að forðast röskun á tilflutningi á hundum, köttum og frettum ætti að heimila notkun dýraheilbrigðisvottorða sem gefin eru út í samræmi við 1. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013, eins og henni var breytt með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/561 ⁽²⁾, til 28. febrúar 2020.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 1. hluta II. viðauka kemur textinn í I. viðauka við þessa reglugerð.
- 2) Í stað 2. hluta II. viðauka kemur textinn í II. viðauka við þessa reglugerð.
- 3) Í stað 1. hluta IV. viðauka kemur textinn í III. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Aðildarríki skulu, á umbreytingartímabili sem stendur til 28. febrúar 2020, heimila komu hunda, katta og fretta sem eru flutt inn til aðildarríkis, í tilgangi sem ekki er viðskiptalegs eðlis, frá yfirráðasvæði eða þriðja landi og sem fylgir dýraheilbrigðisvottorði sem er gefið út eigi síðar en 31. október 2019 í samræmi við fyrirmyndina sem sett er fram í 1. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013, eins og henni var breytt með framkvæmdarreglugerð (ESB) 2016/561.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2019.

⁽¹⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/878 frá 18. júní 2018 um að samþykkja skrá yfir aðildarríki eða hluta af yfirráðasvæði aðildarríkja sem fara að reglum um flokkun, sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 2. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2018/772, varðandi beitingu fyrirbyggjandi heilbrigðisráðstafana til varnar sýkingum í hundum af völdum *Echinococcus multilocularis* (Stjútíð. ESB L 155, 19.6.2018, bls. 1).

⁽²⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/561 frá 11. apríl 2016 um breytingu á IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013 að því er varðar fyrirmynd að dýraheilbrigðisvottorði fyrir hunda, ketti og frettur sem eru flutt inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi í tilgangi sem ekki er viðskiptalegs eðlis (Stjútíð. ESB L 96, 12.4.2016, bls. 26).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. júlí 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIÐAUKI

„1. HLUTI

Skrá yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd sem um getur í 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013

ISO-kóði	Yfirráðasvæði eða þriðja land
AD	Andorra
CH	Sviss
FO	Færeyjar
GI	Gíbraltar
GL	Grænland
IS	Ísland
LI	Liechtenstein
MC	Mónakó
SM	San Marínó
VA	Páfagarður (Vatíkanið)“

II. VIÐAUKI

„2. HLUTI

Skrá yfir yfirráðasvæði og þriðju lönd sem um getur í 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013

ISO-kóði	Yfirráðasvæði eða þriðja land	Meðtalin yfirráðasvæði
AC	Ascension-eyja	
AE	Sameinuðu arabísku furstadæmin	
AG	Antígva og Barbúda	
AR	Argentína	
AU	Ástralía	
AW	Arúba	
BA	Bosnía og Hersegóvína	
BB	Barbados	
BH	Barein	
BM	Bermúdaeyjar	
BQ	Bonaire, Sankti ESTATÍUSEY og Saba (BES-eyjarnar)	
BY	Belarús (Hvíta-Rússland)	
CA	Kanada	
CL	Chile (Síle)	
CW	Curaçao	
FJ	Fíjví	
FK	Falklandseyjar	
HK	Hong Kong	
JM	Jamaíka	
JP	Japan	
KN	Sankti Kitts og Nevis	
KY	Cayman-eyjar	
LC	Sankti Lúsía	
MS	Montserrat	
MK	Norður-Makedónía	
MU	Máritíus	
MX	Mexíkó	
MY	Malasía	

ISO-kóði	Yfirráðasvæði eða þriðja land	Meðtalin yfirráðasvæði
NC	Nýja-Kaledónía	
NZ	Nýja-Sjáland	
PF	Franska Pólýnesía	
PM	Sankti Pierre og Miquelon	
RU	Rússland	
SG	Singapúr	
SH	Sankti Helena	
SX	Sankti Martin	
TT	Trínidad og Tóbagó	
TW	Taívan	
US	Bandaríkin	AS — Bandaríska Samóa GU — Gvam MP — Norður-Maríanaeyjar PR — Púertó Ríkó VI — Bandarísku Jómfrúaeýjar“
VC	Sankti Vinsent og Grenadínur	
VG	Bresku Jómfrúaeýjar	
VU	Vanúatú	
WF	Wallis- og Fútúnaeyjar	

III. VIÐAUKI

„1. HLUTI

Fyrirmynd að dýraheilbrigðisvottorði fyrir tilflutning, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi í samræmi við 1. og 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013

LAND:

Heilbrigðisvottorð fyrir dýr og dýraafurðir sem eru flutt inn í ESB

I. hluti: Upplýsingar um vörusendingu	I.1. Sendandi		I.2. Tilvísunarnúmer vottorðs		I.2.a.			
	Heiti							
	Heimilisfang		I.3. Lögbært stjórnvald					
	Sími		I.4. Lögbært staðaryfirvald					
	I.5. Viðtakandi		I.6. Aðili sem er ábyrgur fyrir sendingunni í ESB					
	Heiti							
	Heimilisfang							
	Póstnúmer							
	Sími							
	I.7. Upprunaland		ISO-kóði	I.8. Upprunasvæði	Kóði	I.9. Viðtökuland	ISO-kóði	I.10. Viðtökusvæði
I.11. Upprunastaður				I.12. Viðtökustaður				
I.13. Fermingarstaður				I.14. Brottfarardagur				
I.15. Flutningatæki				I.16. Skoðunarstöð á landamærum við innflutning til ESB				
				I.17. CITES-nr.				
I.18. Lýsing á vöru					I.19. Vörunúmer (ST-númer)			
					010619			
					I.20. Magn			
I.21. Hitastig afurða					I.22. Heildarfjöldi pakkninga			
I.23. Nr. innsiglis/gáms					I.24. Tegund umbúða			

LAND:**Heilbrigðisvottorð fyrir dýr og dýraafurðir sem eru
flutt inn í ESB**

I.25. Vörur sem eru vottaðar: Gæludýr ☐						
I.26. Til umflutnings til þriðja lands				I.27. Til innflutnings eða inntöku í ESB		
I.28. Auðkenning varanna						
Tegund (Vísindaheiti)	Kyn	Litur	Ræktun arkyn	Auðkennisnúmer	Auðkenningarkerfi	Fæðingardagur [dd/mm/áááá]

**Tilflutningur, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og
frettum inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi í
samræmi við 1. og 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013**

LAND

II. hluti: Vottun

II.	Upplýsingar um heilbrigði	II.a. Tilvísunarnúmer vottorðs	II.b.
	Ég, undirritaður, opinber dýralæknir ⁽¹⁾/dýralæknir með leyfi frá lögbæru yfirvaldi ⁽¹⁾ (heiti yfirráðasvæðis eða þriðja lands) votta að: <u>Tilgangur/eðli ferðarinnar, vottfest af eiganda:</u>		
	II.1.	í meðfylgjandi yfirlýsingu ⁽²⁾ frá eiganda eða einstaklingi sem hefur skriflegt leyfi frá eiganda til að annast tilflutning, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á dýrunum fyrir hönd eiganda, sem er studd sönnunargögnum ⁽³⁾, kemur fram að dýrin sem er lýst í reit I.28 fylgi eigandanum eða einstaklingnum sem hefur skriflegt leyfi frá eiganda til að annast tilflutninginn, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á dýrunum fyrir hönd eigandans, eigi síðar en fimm dögum frá tilflutningi hans og eru ekki í tilflutningi sem miðar að sölu þeirra eða yfirfærslu eignarhalds, og eru meðan á tilflutningi stendur, sem er ekki viðskiptalegs eðlis, áfram á ábyrgð	
⁽¹⁾ annaðhvort		[eigandans.]	
⁽¹⁾ eða		[einstaklingsins sem hefur skriflegt umboð frá eigandanum til að annast tilflutning, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á dýrunum fyrir hönd eigandans.]	
⁽¹⁾ eða		[einstaklingsins sem er tilnefndur af flutningsaðila sem eigandinn hefur samið við til að sinna tilflutningi á dýrunum, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, fyrir hönd eigandans.]	
⁽¹⁾ annaðhvort	II.2.	dýrin sem er lýst í reit I.28 eru flutt í hóp sem telur fimm dýr eða færri.]	
⁽¹⁾ eða	II.2.	dýrin sem er lýst í reit I.28 eru flutt í hóp sem telur fleiri en fimm dýr, eru eldri en sex mánaða og munu taka þátt í keppnum, sýningum eða íþróttaviðburðum eða eru í þjálfun fyrir þessa viðburði og eigandinn eða einstaklingurinn sem um getur í lið II.1. hefur lagt fram sannanir ⁽³⁾ fyrir því að dýrin eru skráð	
⁽¹⁾ annaðhvort		[til þátttöku í slíkum viðburði.]	
⁽¹⁾ eða		[hjá félagi sem skipuleggur slíka viðburði.]	
	<u>Vottorð vegna bólusetningar gegn hundaeði og mótefnatítunarpöfunar vegna hundaeðis:</u>		
⁽¹⁾ annaðhvort	III.3.	dýrin sem er lýst í reit I.28 eru yngri en 12 vikna og hafa ekki verið bólusett gegn hundaeði eða þau eru á bilinu 12 til 16 vikna og hafa verið bólusett gegn hundaeði en ekki er liðinn a.m.k. 21 dagur frá því að fyrsta bólusetningin gegn hundaeði fór fram í samræmi við kröfur um gildistíma sem settar eru fram í III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 576/2013 ⁽⁴⁾ og	
	II.3.1	yfirráðasvæðið eða þriðja landið sem dýrin koma frá og tilgreint er í reit I.1 er skráð í II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013 og aðildarríki ákvörðunarstaðar sem tilgreint er í reit I.5 hefur upplýst almenning um að það gefur leyfi til tilflutnings á slíkum dýrum inn á sitt yfirráðasvæði og þeim fylgir	
⁽¹⁾ annaðhvort	III.3.2.	meðfylgjandi yfirlýsing ⁽⁵⁾ eigandans eða einstaklingsins sem um getur í lið II.1 þar sem fram kemur að dýrin hafi frá fæðingu og þar til kemur að tilflutningi, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, ekki komist í snertingu við villt dýr af tegundum sem eru næm fyrir hundaeði]	
⁽¹⁾ eða	III.3.2	móðir þeirra sem þau eru enn háð og hægt er að staðfesta að móðirin hafi fyrir fæðingu þeirra fengið bólusetningu gegn hundaeði sem uppfyllir kröfurnar um gildistíma sem settar eru fram í III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 576/2013,]]	
⁽¹⁾ eða/og	III.3.	dýrin sem er lýst í reit I.28 voru minnst 12 vikna þegar þau voru bólusett gegn hundaeði og minnst 21 dagur er liðinn frá fyrstu bólusetningu gegn hundaeði ⁽⁴⁾ sem fór fram í samræmi við kröfurnar um gildistíma sem eru settar fram í III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 576/2013 og hver síðari endurbólusetning fór fram innan gildistíma fyrri bólusetningar ⁽⁶⁾ , og	
⁽¹⁾ annaðhvort	III.3.1	dýrin sem er lýst í reit I.28 koma frá yfirráðasvæði eða þriðja landi sem er skráð í II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013, annaðhvort beint, í gegnum yfirráðasvæði eða þriðja land sem er skráð í II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013, eða í gegnum annað yfirráðasvæði eða þriðja land en þau sem skráð eru í II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013, skv. c-lið 1. mgr. 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013 ⁽⁷⁾ , og upplýsingarnar um gildandi bólusetningu gegn hundaeði eru gefnar í töflunni hér á eftir.]	

Tilflutningur, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi í samræmi við 1. og 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013

LAND

II. Upplýsingar um heilbrigði		II.a. Tilvísunarnúmer vottorðs			II.b.		
(¹) eða	[II.3.1	dýrin sem er lýst í reit I.28 koma frá eða áætlað er að þau fari í gegnum annað yfirráðasvæði eða þriðja land en þau sem eru skráð í II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013 og mótefnatítrunarprófun vegna hundaæðis (⁸), sem var gerð á blóðsýni sem dýralæknir, með leyfi frá lögbæru yfirvaldi, tók á þeim degi sem tilgreindur er í töflunni hér fyrir neðan a.m.k. 30 dögum eftir fyrri bólusetningu og minnst þremur mánuðum fyrir útgáfudag þessa vottorðs, sýndi mótefnatítrun sem svarar til 0,5 IU/ml eða meiri (⁹) og allar endurbólusetningar sem fóru fram innan gildistíma fyrri bólusetningar (⁹), og upplýsingarnar um gildandi bólusetningu gegn hundaæði og dagsetning sýnatöku vegna prófunar á ónæmissvörun eru gefnar í töflunni hér á eftir:					
Merkissvari eða húðflúr		Dagsetning bólusetningar [dd/mm/áááá]	Heiti og framleiðandi bóluefnisins	Númer framleiðs lulotu	Gildistími bólusetningar		Dagsetning blóðsýnatöku [dd/mm/áááá]
Alstafakóði dýrs	Dagsetning ístungu og/eða aflesturs (¹⁰) [dd/mm/áááá]				Frá [dd/mm/áááá]	til [dd/mm/áááá]	
]]							
<u>Vottorð vegna meðhöndlunar gegn sníkum:</u>							
(¹) annaðhvort	[II.4.	hundarnir sem er lýst í reit I.28 eiga að fara til aðildarríkis sem er skráð í viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/878 og hafa verið meðhöndlaðir vegna <i>Echinococcus multilocularis</i> og upplýsingarnar um meðhöndlunina sem dýralæknir framkvæmdi, í samræmi við 6. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/772 (¹¹) (¹²) (¹³), eru gefnar í töflunni hér á eftir.]					
(¹) eða	[II.4.	hundarnir sem lýst er í reit I.28 hafa ekki verið meðhöndlaðir vegna <i>Echinococcus multilocularis</i> (¹¹).]					
Merkissvara- eða húðflúrsnúmer hundsins		Meðhöndlun gegn <i>Echinococcus</i>		Meðhöndlandi dýralæknir			
		Heiti og framleiðandi vörunnar	Dagsetning [dd/mm/áááá] og meðhöndlunartími [00:00]	Nafn ritað með hástöfum, stimpill og undirskrift			
]]							

Tilflutningur, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi í samræmi við 1. og 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013

LAND

II.	Upplýsingar um heilbrigði	II.a. Tilvísunarnúmer vottorðs	II.b.
Athugasemdir a) Þetta vottorð er ætlað fyrir hunda (<i>Canis lupus familiaris</i>), ketti (<i>Felis silvestris catus</i>) og frettur (<i>Mustela putorius furo</i>). b) Þetta vottorð gildir í 10 daga frá því að opinber dýralæknir gefur það út og fram að þeim degi þegar sannprófun skjala og auðkenna fer fram á tilnefndum komustað inn í Sambandið (aðgengilegt á http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/pointsentry_en.htm). Ef um er að ræða sjóflutninga skal framlengja þetta 10 daga tímabil um viðbótartíma sem samsvarar lengd sjóferðarinnar. Að því er varðar frekari tilflutninga inn til annarra aðildarríkja gildir þetta vottorð í fjóra mánuði í heild frá sannprófun skjala og auðkenna eða til lokadagsetningar gildistíma bólusetningarinnar gegn hundaeði, eða þar til skilyrðin varðandi dýr sem eru yngri en 16 vikna og um getur í lið II.3 falla úr gildi, eftir því hvor dagurinn er á undan. Vakin er athygli á því að tiltekin aðildarríki hafa upplýst að tilflutningur á dýrum, sem eru yngri en 16 vikna og um getur í lið II.3, inn á yfirráðasvæði þeirra er óheimill. Hægt er að afla upplýsinga á http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/index_en.htm. I. hluti: Reitur I.5: <i>Viðtakandi:</i> tilgreinið fyrsta viðtökuaðildarríki. Reitur I.28: <i>Auðkenningarkerfi:</i> veljið eitt af eftirfarandi: merkissvari eða húðflúr. <i>Auðkennisnúmer:</i> tilgreinið alstafakóða merkissvara eða húðflúrs. <i>Fæðingardagur og -ár/ræktunarkyn:</i> eins og tilgreint af eiganda. II. hluti: (¹) Strikið út það sem á ekki við. (²) Yfirlýsingin sem um getur í lið II.1 skal fylgja vottorðinu og vera í samræmi við fyrirmyndina og uppfylla viðbótarkröfurnar sem settar eru fram í 3. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013. (³) Sönnunargögnin sem um getur í lið II.1 (t.d. brottfararspjald, flugmiði) og í lið II.2 (t.d. kvittun fyrir skráningu í viðburðinn, sönnun fyrir aðild) skal afhenda að beiðni lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð á sannprófununum sem um getur í b-lið athugasemdanna. (⁴) Hver endurbólusetning telst fyrsta bólusetning ef hún fór ekki fram innan gildistíma fyrri bólusetningar. (⁵) Yfirlýsingin sem um getur í lið II.3.2 og fylgir vottorðinu uppfyllir kröfurnar um snið, útlit og tungumál sem mælt er fyrir um í 1. og 3. hluta I. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013. (⁶) Vottorðinu skal fylgja staðfest afrit upplýsinganna um auðkenningu og bólusetningu viðkomandi dýra. (⁷) Þriðji möguleikinn er háður þeim skilyrðum að eigandinn eða einstaklingurinn sem um getur í lið II.1 leggi fram, að beiðni lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð á sannprófununum sem um getur í b-lið, yfirlýsingu þar sem fram kemur að dýrin hafi ekki komist í snertingu við dýr af tegundum sem eru næm fyrir hundaeði og séu áfram örugg í flutningatækinu eða á svæði alþjóðaflugvallar meðan á umflutningi í gegnum yfirráðasvæði eða þriðja land, annað en þau sem eru skráð í II. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013, standur. Yfirlýsingin skal uppfylla kröfurnar um snið, útlit og tungumál sem settar eru fram í 2. og 3. hluta I. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 577/2013.			

Tilflutningur, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi í samræmi við 1. og 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013

LAND

II.	Upplýsingar um heilbrigði	II.a. Tilvísunarnúmer vottorðs	II.b.
(⁹)	Mótefnatítrunarprófun vegna hundaæðis sem um getur í lið II.3.1:		
—	skal gerð á sýni sem dýralæknir, með leyfi frá lögbæru yfirvaldi, tekur a.m.k. 30 dögum eftir dagsetningu bólusetningu og þremur mánuðum fyrir dagsetningu innflutnings,		
—	skal mæla gildi hlutleysandi mótefna gegn hundaæðiveirunni í sermi sem svarar til 0,5 IU/ml eða meiri,		
—	skal gerð á rannsóknarstofu sem er samþykkt í samræmi við 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2000/258/EB (skrá yfir samþykktar rannsóknarstofur er aðgengileg á http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm),		
—	þarf ekki að endurnýja fyrir dýr sem hefur, eftir fullnægjandi niðurstöður úr þeirri prófun, verið endurbólusett gegn hundaæði innan gildistíma fyrri bólusetningar.		
	Vottorðinu skal fylgja staðfest afrit af opinberri skýrslu samþykktu rannsóknarstofunnar um niðurstöðurnar úr mótefnaprófuninni vegna hundaæðis sem um getur í lið II.3.1.		
(⁹)	Opinber dýralæknir staðfestir með vottun þessarar niðurstaðna að hann hafi sannprófað eftir bestu getu, og ef nauðsyn krefur með því að hafa samband við rannsóknarstofuna sem er tilgreind í skýrslunni, ósvikni skýrslu rannsóknarstofunnar um mótefnatítrunarprófunina sem um getur í lið II.3.1.		
(¹⁰)	Í tengslum við neðanmálsgrein (6) skal merking viðkomandi dýra með ístungu merkissvara eða með auðlæsilegu húðflúrí frá því fyrir 3. júlí 2011 sannprófuð áður en færsla er gerð í þetta vottorð og skal hún ávallt fara fram fyrir bólusetningu eða, eftir atvikum, prófun sem er gerð á þeim dýrum.		
(¹¹)	Meðhöndlun gegn <i>Echinococcus multilocularis</i> sem um getur í lið II.4 skal:		
—	veitt af dýralækni innan 120 klst. en a.m.k. 24 klst. fyrir áætlaða komu hundanna til eins af aðildarríkjunum eða hluta þeirra sem skráðir eru í viðaukanum við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2018/878,		
—	veitt með samþykktu lyfi sem inniheldur viðeigandi skammt prasikvantels eða lyfjafræðilega virkra efna sem sýnt hefur verið fram á að, ein og sér eða í samsetningum, dragi úr ásókn <i>Echinococcus multilocularis</i> í þroskuðu og óþroskuðu formi í þörmum viðkomandi hýsiltegunda.		
(¹²)	Taflan sem um getur í lið II.4 skal notuð til að skjalfesta upplýsingarnar um frekari meðhöndlun ef hún var veitt eftir dagsetninguna þegar vottorðið var undirritað og fyrir áætlaða komu til eins af aðildarríkjunum eða hluta þeirra sem skráðir eru í viðaukanum við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2018/878.		
(¹³)	Taflan sem um getur í lið II.4 skal notuð til að skjalfesta upplýsingarnar um meðhöndlun ef hún er veitt eftir dagsetninguna þegar vottorðið var undirritað að því er varðar frekari tilflutning inn til annarra aðildarríkja sem lýst er í b-lið athugasemdana og í tengslum við neðanmálsgrein (11).		
Opinber dýralæknir/viðurkenndur dýralæknir			
Nafn (með hástöfum):		Menntun, hæfi og titill:	
Heimilisfang			
Sími:			
Dagsetning:		Undirskrift:	
Stimpill:			

Tilflutningur, sem ekki er viðskiptalegs eðlis, á hundum, köttum og frettum inn til aðildarríkis frá yfirráðasvæði eða þriðja landi í samræmi við 1. og 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 576/2013

LAND

II.	Upplýsingar um heilbrigði	II.a. Tilvísunarnúmer vottorðs	II.b.
Áritun lögbærs yfirvalds (ekki nauðsynlegt þegar vottorðið er undirritað af opinberum dýralækni)			
Nafn (ritað með hástöfum):		Menntun, hæfi og titill:	
Heimilisfang			
Sími:			
Dagsetning:		Undirskrift:	
Stimpill:			
Opinber starfsmaður á komustað ferðamanna (að því er varðar frekari tilflutning inn til annarra aðildarríkja)			
Nafn (ritað með hástöfum):		Titill:	
Heimilisfang			
Sími:			
Tölvupóstfang:			
Dagsetning þegar sannprófun skjala og auðkenna er lokið:		Undirskrift:	Stimpill:“

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/2164****2020/EES/54/10****frá 17. desember 2019****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 889/2008 um ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins
(EB) nr. 834/2007 um lífræna framleiðslu og merkingu lífrænna vara að því er varðar lífræna
framleiðslu, merkingar og eftirlit (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 834/2007 frá 28. júní 2007 um lífræna framleiðslu og merkingu lífrænna vara og til
niðurfellingar á reglugerð (EBE) nr. 2092/91 ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. og a-lið 3. mgr. 16. gr. og 2. mgr. 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við b-lið 3. mgr. 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 834/2007 hafa nokkur aðildarríki lagt málsskjöl um tiltekin efni fyrir framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin í því skyni að fá leyfi fyrir efnunum og bæta þeim við í I., II., VI. og VIII. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 889/2008 ⁽²⁾. Þessi málsskjöl voru yfirfarin af sérfræðingahópi um tækniráðgjöf við lífræna framleiðslu (hér á eftir nefndur sérfræðingahópurinn) og framkvæmdastjórninni.
- 2) Í ráðleggingum sínum að því er varðar áburð ⁽³⁾ komst sérfræðingahópurinn meðal annars að þeirri niðurstöðu að efnin „lifkol“, „lindýraúrgangur og eggjaskurn“ og „húminsýra og fúlvínsýra“ séu í samræmi við markmið og meginreglur lífrænnar framleiðslu. Því ætti að skrá þessi efni í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 889/2008. Sérfræðingahópurinn mælti einnig með því að skýra skilgreininguna á „kalsíumkarbónati“ sem sett er fram í þeim viðauka.
- 3) Í ráðleggingum sínum að því er varðar plöntuverndarvörur ⁽⁴⁾ komst sérfræðingahópurinn meðal annars að þeirri niðurstöðu að efnin „maltódeksín“, „vetnisperoxíð“, „terpen (evgenól, geraniól og þýmól)“, „natríumklóríð“, „serevísan“ og píretrín úr öðrum plöntum en *Chrysanthemum cinerariaefolium* séu í samræmi við markmið og meginreglur lífrænnar framleiðslu. Því ætti að skrá þessi efni í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 889/2008. Ennfremur veitti sérfræðingahópurinn ráðleggingar um uppbyggingu þessa viðauka.
- 4) Í ráðleggingum sínum að því er varðar fóður ⁽⁵⁾ komst sérfræðingahópurinn meðal annars að þeirri niðurstöðu að efnin „gúargúmmí“ sem fõðuraukefni, „útdráttur úr kastaníuhnetum“ sem skynrænt aukefni og „vatnsfritt betáín“ fyrir einmaga dýr og eingöngu af náttúrulegum eða lífrænum uppruna séu í samræmi við markmið og meginreglur lífrænnar framleiðslu. Því ætti að skrá þessi efni í VI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 889/2008. Í þeim viðauka er tilvísun til tiltekinna íblöndunarefna til votheysverkunar óskýr og hana þarf að skýra nánar til að koma í veg fyrir rugling.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 328, 18.12.2019, bls. 61. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 101/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 189, 20.7.2007, bls. 1.

(2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 889/2008 frá 5. september 2008 um ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 834/2007 um lífræna framleiðslu og merkingu lífrænna vara að því er varðar lífræna framleiðslu, merkingar og eftirlit (Stjtið. ESB L 250, 18.9.2008, bls. 1).

(3) Lokaskýrsla um áburð III https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/final-report-egtop-fertilizers-iii_en.pdf

(4) Lokaskýrsla um plöntuverndarvörur IV https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en

(5) Lokaskýrsla um fóður III og matvæli V https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en

- 5) Í ráðlegginum sínum að því er varðar matvæli ⁽⁶⁾ komst sérfræðingahópurinn meðal annars að þeirri niðurstöðu að efnin „glýseról“ sem rakaefni í hlauphyllkjum og yfirborðshúð á töflum, „bentónít“ sem vinnsluhjálparefni, „L(+) mjólkursýra og natríumhýdroxíð“ sem vinnsluhjálparefni til útdráttar plöntupróteína og „taragúmmíduft“ sem þykkingarefni og „humlakjarni og fururósínkjarni“ í sykurfarmleiðslu séu í samræmi við markmið og meginreglur lífrænnar framleiðslu. Því ætti að skrá þessi efni í VIII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 889/2008. Ennfremur mælti sérfræðingahópurinn með því að þess verði krafist að taragúmmíduft, lesítín, glýseról, karóbgúmmí, gellangúmmí, arabískt gúmmí, gúargúmmí og karnúbavax séu framleidd lífrænt. Rekstraraðilar ættu að fá þriggja ára umbreytingartímabil til að veita þeim nægan tíma til að laga sig að nýju kröfunni.
- 6) Í VIII. viðauka a við reglugerð (EB) nr. 889/2008 eru tilteknaðar tilvísanir í heiti aukefna ónákvæmar og þær þarf að skýra nánar til að koma í veg fyrir rugling.
- 7) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 889/2008 til samræmis við það.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um lífræna framleiðslu.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 889/2008 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað I. viðauka kemur textinn í I. viðauka við þessa reglugerð.
- 2) Í stað II. viðauka kemur textinn í II. viðauka við þessa reglugerð.
- 3) Í stað VI. viðauka kemur textinn í III. viðauka við þessa reglugerð.
- 4) Í stað VIII. viðauka kemur textinn í IV. viðauka við þessa reglugerð.
- 5) Í stað VIII. viðauka a kemur textinn í V. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. desember 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

⁽⁶⁾ Lokaskýrsla um matvæli IV og lokaskýrsla um fóður III og matvæli V https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

Áburður, jarðvegsnæring og næringarefni sem um getur í 1. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 6. gr. d*Athugasemd:*

A: Heimilt samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2092/91 og yfirfært með c-lið 3. mgr. 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 834/2007

B: Heimilt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 834/2007

Heimild	Heiti Samsettar afurðir eða afurðir sem innihalda aðeins efni sem tilgreind eru hér á eftir:	Lýsing, kröfur um samsetningu, skilyrði fyrir notkun
A	Húsdýraáburður	Afurð sem er blanda af húsdýraskít og plöntuefni (hálmur). Ekki úr verksmiðjubúskap
A	Þurkaður húsdýraáburður og þurkaður alifuglaáburður	Ekki úr verksmiðjubúskap
A	Myлтаður húsdýraskítur, þ.m.t. alifuglaáburður og myлтаður húsdýraáburður	Ekki úr verksmiðjubúskap
A	Fljótandi húsdýraúrgangur	Notkun eftir stýrða gerjun og/eða hæfilega þynningu Ekki úr verksmiðjubúskap
B	Myлтаð eða gerjuð blanda af húsasorpi	Afurð fengin úr flokkuðu húsasorpi, sem hefur verið myлтаð eða beitt loftfirrtri gerjun til að framleiða lífgas Einungis húsasorp úr jurta- og dýraríki Einungis ef það er framleitt í lokuðu og vöktuðu söfnunarkerfi sem aðildarríkið samþykkir Hámarksstyrkur í mg/kg af þurrefni: kadmíum: 0,7, kopar: 70, nikkell: 25, blý: 45, sink: 200, kvikasílfur: 0,4, króm (heildarmagn): 70, króm (VI): ógreinanlegt
A	Mór	Notkun takmörkuð við garðyrkju (garðyrkja í atvinnuskyni, blómarækt, trjárækt, gróðrarstöð)
A	Úrgangur frá svepparæktun	Upprunaleg samsetning næringarefnablöndunnar skal takmarkast við afurðirnar í þessum viðauka
A	Úrgangur frá ormum (ormamolta) og skordýrum	
A	Gúanó	
A	Myлтаð eða gerjuð blanda úr plöntuefni	Afurð fengin úr blöndum plöntuefnis, sem hafa verið myлтаðar eða beittar loftfirrtri gerjun til að framleiða lífgas
B	Lífgasmelta sem inniheldur aukaafurðir úr dýrum sem hafa verið brotnar niður ásamt efni úr jurta- eða dýraríkinu eins og tilgreint er í þessum viðauka	Aukaafurðir úr dýrum (þ.m.t. aukaafurðir úr villtum dýrum) úr 3. flokki og innihald meltingarvegjar úr 2. flokki (2. og 3. flokkur eins og þeir eru skilgreindir í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 (¹)) skulu ekki koma úr verksmiðjubúskap. Vinnsluaðferðirnar verða að vera í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 142/2011. Ekki til notkunar á æta hluta nytjaplantanna

Heimild	Heiti Samsettar afurðir eða afurðir sem innihalda aðeins efni sem tilgreind eru hér á eftir:	Lýsing, kröfur um samsetningu, skilyrði fyrir notkun
B	Eftirfarandi afurðir eða aukaafurðir úr dýraríkinu: Blóðmjöl Mjöl úr hófum og klaufum Mjöl úr hornum Beinamjöl eða gelatínsneytt beinamjöl Fiskimjöl Kjötmjöl Fjaðrir, hár og „chiquette“-mjöl Ull Loðskinn (1) Hár Mjólkurafurðir Vatnsrofin prótín (2)	1) Hámarksstyrkur í mg/kg af þurrefni úr krómi (VI): ógreinanlegt. 2) Ekki til notkunar á æta hluta nytjaplantnanna
A	Afurðir og aukaafurðir úr jurtaríkinu sem notaðar eru í áburði	Dæmi: mjöl úr olíukökum, kakóhýði, maltspírur
B	Vatnsrofin prótín úr jurtaríkinu	
A	Þang og þari og afurðir úr þangi og þara	Þegar þær eru fengnar með: i. eðlisrænum aðferðum, þ.m.t. vatnssneyðingu, frýstingu og mólun ii. útdrætti með vatni eða vatnskenndri sýru og/eða basískri lausn iii. gerjun
A	Sag og viðarspænir	Viður sem hefur ekki verið efnafræðilega meðhöndlaður eftir að hann var höggvinn
A	Myltur börkur	Viður sem hefur ekki verið efnafræðilega meðhöndlaður eftir að hann var höggvinn
A	Viðaraska	Af viði sem hefur ekki verið efnafræðilega meðhöndlaður eftir að hann var höggvinn
A	Lint, mulið hráfosfat	Vara eins og tilgreint er í 7. lið I. viðauka A.2. við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 ⁽²⁾ . Kadmíuminnihald ekki meira en 90 mg/kg P205
A	Álkalsíumfosfat	Vara eins og tilgreint er í 6. lið I. viðauka A.2. við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 Kadmíuminnihald ekki meira en 90 mg/kg P205 Notkun takmörkuð við basískan jarðveg (pH > 7,5)
A	Basískt gjall	Vörur eins og tilgreindar eru í 1. lið I. viðauka A.2. við reglugerð (EB) nr. 2003/2003
A	Kalíumhrásalt eða kaínít	Vörur eins og tilgreindar eru í 1. lið I. viðauka A.3. við reglugerð (EB) nr. 2003/2003
A	Kalíumsúlfat sem inniheldur hugsanlega magnesíumsalt	Vara fengin úr kalíumhrásalti með eðlisfræðilegri útdráttaraðferð og inniheldur hugsanlega einnig magnesíumsölt

Heimild	Heiti Samsettar afurðir eða afurðir sem innihalda aðeins efni sem tilgreind eru hér á eftir:	Lýsing, kröfur um samsetningu, skilyrði fyrir notkun
A	Eimingarsafi og eimingarsafaútdráttur	Að undanskildum ammóníumeimingarsafa
A	Kalsíumkarbónat, t.d. (kalksteinn, mergill, malaður kalksteinn, þörungakalk (Breton ameliorant), fosfatkalksteinn	Aðeins af náttúrulegum uppruna
B	Lindýraúrgangur	Einungis úr sjálfbærum sjávarútvegi, eins og skilgreint er í 7. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1380/2013, eða úr lífrænu lagareldi
B	Eggjaskurn	Ekki úr verksmiðjubúskap.
A	Magnesium og kalsíumkarbónat	Aðeins af náttúrulegum uppruna t.d. magnesiumkalk, mulið magnesium, kalksteinn
A	Magnesiumsúlfat (kíserít)	Aðeins af náttúrulegum uppruna
A	Kalsíumklóríðlausn	Meðhöndlun laufblaða á eplatrjám eftir að kalsíumskortur hefur komið í ljós
A	Kalsíumsúlfat (gífs)	Vörur eins og tilgreindar eru í 1. lið I. viðauka D við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 Aðeins af náttúrulegum uppruna
A, B	Kalkleðja úr sykurframleiðslu	Aukaafurð sem fellur til við sykurframleiðslu úr sykurrófum og sykurreyr
A	Kalkleðja úr vakúmsaltframleiðslu	Aukaafurð sem fellur til við framleiðslu á vakúmsalti úr saltvatni sem finnst í fjöllum
A	Brennisteinn sem frumefni	Vörur eins og tilgreindar eru í I. viðauka D.3. við reglugerð (EB) nr. 2003/2003
A	Snefilefni	Ólífræn snefilefni eins og tilgreind eru í E-hluta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003
A	Natríumklóríð	
A	Steinduft og leir	
B	Leónardít (óunnið, lífrænt set, auðugt af húmínsýru)	Einungis ef það er aukaafurð úr námuvinnslu
B	Húmínsýra og fúlvínsýra	Einungis ef þær eru fengnar úr ólífrænum söltum/lausnum, þó ekki ammóníumsöltum, eða fengnar úr hreinsun drykkjarvatns
B	Xýlít	Einungis ef það er aukaafurð úr námuvinnslu (t.d. aukaafurð úr brúnkolavinnslu)
B	Kítín (fjölsýkra sem er fengin úr skeljum krabbadýra)	Einungis ef það er fengið úr sjálfbærum sjávarútvegi, eins og skilgreint er í 7. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1380/2013 eða úr lífrænu lagareldi
B	Set, auðugt af lífrænu efni úr ferskvatnshlotum, sem myndast án þess að súrefni komi þar nærri (t.d. saprópel)	Einungis lífrænt set sem er aukaafurð úr vatnsstjórnun ferskvatnshlota eða dregið út úr svæðum sem voru áður ferskvatnssvæði Þegar það á við skal útdrátturinn gerður á þann hátt sem hefur sem minnst áhrif á lagarkerfið Einungis set sem er af uppruna sem er laus við mengun af völdum varnarefna, þrávirkra, lífrænna mengunarefna og bensínlíkra efna Hámarksstyrkur í mg/kg af þurrefni: kadmíum: 0,7, kopar: 70, nikkell: 25, blý: 45, sink: 200, kvikasilfur: 0,4, króm (heildarmagn): 70, króm (VI): ógreinanlegt

Heimild	Heiti Samsettar afurðir eða afurðir sem innihalda aðeins efni sem tilgreind eru hér á eftir:	Lýsing, kröfur um samsetningu, skilyrði fyrir notkun
B	Lífkol — hitasundrunarafurð úr margs konar lífrænum efnum úr jurtaríkinu og notuð sem jarðvegsbætandi efni	Einungis úr plöntuefnum, ómeðhönduðum eða meðhöndluðum með vörum sem eru skráðar í II. viðauka. Hámarksgildi sem nemur 4 mg af fjölhringa arómatískum vetniskolefnum á hvert kg þurrefnis. Þetta gildi skal endurskoðað á tveggja ára fresti með tilliti til áhættu á uppsöfnun vegna endurtekinnar notkunar

(¹) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 142/2011 frá 25. febrúar 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 um heilbrigðisreglur, að því er varðar aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir sem ekki eru ætlaðar til manneldis, og um framkvæmd tilskipunar ráðsins 97/78/EB að því er varðar tiltekin sýni og hluti sem eru undanþegin heilbrigðiseftirliti með dýrum og dýraafurðum á landamærum samkvæmt þeirri tilskipun (Stjóð ESB L 54, 26.2.2011, bls. 1).

(²) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 frá 13. október 2003 um áburð (Stjóð. ESB L 304, 21.11.2003, bls. 1).

II. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

Varnarefni — Plöntuverndarvörur eins og um getur í 1. mgr. 5. gr.

Öll efni sem tilgreind eru í þessum viðauka skulu a.m.k. uppfylla skilyrðin fyrir notkun sem tilgreind eru í viðaukanum við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 ⁽¹⁾. Strangari skilyrði fyrir notkun í lífrænni framleiðslu eru tilgreind í öðrum dálki í hverri töflu.

1. Efni úr jurta- eða dýraríki

Heiti	Lýsing, kröfur um samsetningu, skilyrði fyrir notkun
<i>Allium sativum</i> (hvítlaukskjarni)	
Asadíraktín, dregið út úr <i>Azadirachta indica</i> (Neem-tré)	
Bývax	Einungis sem efni til að meðhöndla sár á trjám/til að vernda sár
COS-OGA	
Vatnsrofin prótín, þó ekki gelatín	
Lamínarín	Þari skal annaðhvort ræktaður lífrænt í samræmi við 6. gr. d eða uppskorinn á sjálfbæran hátt í samræmi við 6. gr. c
Maltóðextrín	
Ferómón	Einungis í gildrum og skammtara.
Plöntuolíur	Öll notkun heimil nema sem illgresiseyðir.
Pýretrín	Einungis úr jurtaríkinu
Sviðatré, dregið út úr <i>Quassia amara</i>	Einungis sem skordýraeitur, fæliefni
Efni sem fæla með lykt af dýrum eða plöntum/kindamör	Einungis á óæta hluta nytjaplantna og þar sem sauðfé eða geitur éta ekki nytjaplöntur
<i>Salix</i> spp. Cortex (einnig þekkt sem víðibörkur)	
Terpen, (evgenól, geraníól og þýmól)	

2. Grunnefni

Grunnefni með matvæli sem uppistöðu (þ.m.t.: lesitín, súkrósi, frúktósi, edik, mysa, kítósanhydrolóríð ⁽¹⁾ og <i>Equisetum arvense</i> o.s.frv.)	Einungis þau grunnefni, eins og þau eru skilgreind í 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1107/2009 ⁽²⁾ , sem eru matvæli eins og þau eru skilgreind í 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002, og eru upprunnin í jurta- eða dýraríkinu Efni sem á ekki að nota sem illgresiseyðir
---	--

⁽¹⁾ Fengið úr sjálfbærum sjávarútvegi eða lífrænu lagareldi

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 frá 21. október 2009 um setningu plöntuverndarvara á markað (Stjtið. ESB L 309, 24.11.2009, bls. 1).

⁽¹⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 540/2011 frá 25. maí 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1107/2009 að því er varðar skrána yfir samþykkt, virk efni (Stjtið ESB L 153, 11.6.2011, bls. 1).

3. Örverur eða efni sem er framleitt með eða fengið úr örverum

Heiti	Lýsing, kröfur um samsetningu, skilyrði fyrir notkun
Örverur	Ekki úr erfðabreyttum lífverum
Spínósað	
Serevísan	

4. Önnur efni en þau sem tilgreind eru í 1., 2. og 3. lið

Heiti	Lýsing, kröfur um samsetningu, skilyrði eða takmarkanir á notkun
Álsílikat (kaólín)	
Kalsíumhýdroxíð	Ef notað sem sveppaeyðir, aðeins í aldintrjám, þ.m.t. í gróðrarstöðvum, til varnar gegn <i>Nectria galligena</i>
Koltvísýringur	
Koparefnasambönd í formi: koparhýdroxíðs, koparoxýklóríðs, koparoxíðs, Bordeaux-blöndu og tríbasíks koparsúlfats	
Díammóníumfosfat	Einungis sem löðunarefni í gildrum
Etýlen	
Fítusýrur	Öll notkun heimil nema sem illgresiseyðir
Járnfosfat (járn (III) ortófosfat)	Efnablöndur sem á að sprauta á yfirborðið milli ræktaðra plantna
Vetnisperoxíð	
Kísilgúr	
Brennisteinskalk (kalsíumfjölsúlfíð)	
Paraffínolía	
Kalíum- og natríumvetniskarboínat (einnig þekkt sem kalíumbíkarboínat/natríumbíkarboínat)	
Pýretróíð (einungis deltametrín eða lambda-sýhalótrín)	Eingöngu í gildrum með sérstöku löðunarefni; eingöngu gegn <i>Bactrocera oleae</i> og <i>Ceratitis capitata</i> Wied
Kvarssandur	
Natríumklóríð	Öll notkun heimil nema sem illgresiseyðir
Brennisteinn	

III. VIÐAUKI

„VI. VIÐAUKI

Fóðuraufefni notuð í fóður sem um getur í 22. gr. (g-lið), 24. gr. (2.mgr.) og 25. gr. m (2. mgr.)

Fóðuraufefni, sem tilgreind eru í þessum viðauka, verða að vera heimiluð samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003.

1. TÆKNILEG AUKEFNI

a) Rotvarnarefni

Kenninúmer eða virkir hópar		Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
	E 200	Sorbínsýra	
	E 236	Maurasýra	
	E 237	Natríumformat	
	E 260	Ediksýra	
	E 270	Mjólkursýra	
	E 280	Própiónsýra	
	E 330	Sítrónusýra	

b) Þráaarnarefni

Kenninúmer eða virkir hópar		Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
	1b306(i)	Tókóferólkjarni úr jurtaolíum	
	1b306(ii)	Tókóferólauðugur kjarni úr jurtaolíum (δ-auðugur)	

c) Ýruefni, stöðgarar, þykkingarefni og hleypiefni

Kenninúmer eða virkir hópar		Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
	1c322	Lesítín	Einungis ef fengið úr lífrænu hráefni.
			Notkun takmörkuð við fóður fyrir lagareldisdýr.

d) Bindiefni og kekkjavarnarefni

Kenninúmer eða virkir hópar		Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
	E 412	Gúargúmmí	
	E 535	Natríumferrósýaníð	Hámarksskammtur á 20 mg/kg NaCl reiknað sem mínusjón ferrósýaníðs.

Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
E 551b	Silíkat sem myndar sviflausn	
E 551c	Kísilgúr (hreinsaður)	
1m558i	Bentónít	
E 559	Kaólínleir án asbests	
E 560	Náttúrlegar blöndur steatíts og klóríts	
E 561	Vermikúlít	
E 562	Sepíólít	
E 566	Natrólít-fónólít	
1g568	Klínoptílólit sem er upprunnið úr seti	
E 599	Perlusteinn	

e) Íblöndunarefni til votheysverkunar

Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
1k 1k236	Ensím, örverur Maurasýra,	Notkun takmörkuð við votheysverkun þegar veðurskilyrði eru þannig að gerjun verður annars ófullnægjandi. Því aðeins er heimilt að nota maura- og própíónsýru og natríumsölt þeirra við votheysverkun að veðurskilyrði séu þannig að gerjun verði annars ófullnægjandi
1k237	Natríumformat	
1k280	Própíónsýra	
1k281	Natríumprópíónat	

2. SKYNRÆN AUKEFNI

Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
2b	Bragðefni	Eingöngu útdráttur úr landbúnaðarafurðum.
	<i>Castanea sativa</i> Mill.: Útdráttur úr kastaníuhnetum	

3. NÆRINGARAUKEFNI

a) Vítamín, forvítamín og efnafræðilega vel skilgreind efni með áþekka verkun

Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
3a	Vítamín og forvítamín	Unnin úr landbúnaðarafurðum. Ef þau eru unnin með efnafræðilegum aðferðum er eingöngu heimilt að nota þau, sem eru eins og vítamín sem unnin eru úr landbúnaðarafurðum, fyrir einmaga dýr og lagareldisdýr.

Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
		Ef þau eru unnin með efnafræðilegum aðferðum er eingöngu heimilt að nota A-, D- og E-vítamín, sem eru eins og vítamín sem eru unnin úr landbúnaðarafurðum, fyrir jórturdýr, notkunin er háð fyrirframleyfi aðildarríkjanna á grundvelli mats á möguleika lífrænt alinna jórturdýra á að afla sér nauðsynlegs magns af fyrrnefndum vítamínunum úr fódurskömmum.
3a920	Vatnsfrítt betaín	Einungis fyrir einmaga dýr Einungis af náttúrulegum uppruna og, þegar það er fánlegt, af lífrænum uppruna

b) *Snefilefnasambönd*

	Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
	E1 Járn		
	3b101	Járn(II)karbónat (síderít)	
	3b103	Járn(II)súlfatmónóhýdrat	
	3b104	Járn(II)súlfatheptahýdrat	
	3b201	Kalíumjoðið	
	3b202	Kalsíumjoðat, vatnsfrítt	
	3b203	Húðað, kornað, vatnsfrítt kalsíumjoðat	
	3b301	Kóbalt(II)asetattetrahýdrat	
	3b302	Kóbalt(II)karbónat	
	3b303	Kóbalt(II)karbónathýdroxíð(2:3)mónóhýdrat	
	3b304	Húðað, kornað kóbalt(II)karbónathýdroxíð(2:3)mónóhýdrat	
	3b305	Kóbalt(II)súlfatheptahýdrat	
	3b402	Kopar(II)karbónatdihýdroxýmónóhýdrat	
	3b404	Kopar(II)oxíð	
	3b405	Kopar(II)súlfatpentahýdrat	
	3b409	Tvíkoparklóríðtrihýdroxíð (TBCC)	
	3b502	Mangan(II)oxíð	
	3b503	Mangansúlfat, einvatnað	
	3b603	Sinkoxíð	
	3b604	Sinksúlfatheptahýdrat	

	Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
	3b605	Sinksúlfatmónóhýdrat	
	3b609	Sinkklóríðhýdroxíðmónóhýdrat (TBZC)	
	3b701	Natríummólýbdatdíhýdrat	
	3b801	Natríumselenít	
	3b810, 3b811, 3b812 3b813 og 3b817	Selenauðgað ger, óvirkjað	

4. DÝRARÆKTARAUKEFNI

Kenninúmer eða virkir hópar	Efni	Lýsing, skilyrði fyrir notkun
4a, 4b, 4c og 4d	Ensím og örverur í hópnum „dýra-ræktaraukefni“ ^{““““}	

IV. VIÐAUKI

„VIII. VIÐAUKI

Tilteknar vörur og efni til notkunar við framleiðslu á unnum lífrænum matvælum, geri og gerafurðum sem um getur í a-lið 1. mgr. 27. gr. og a-lið 27. gr. a

A-ÞÁTTUR — MATVÆLAAUKEFNI, Þ.M.T. BURÐAREFNI

Að því er varðar útreikninginn sem um getur í ii. lið a-liðar 4. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 834/2007 skal reikna matvælaaukefni, sem merkt eru með stjörnu í kenninúmersdálkinum, sem innihaldsefni úr landbúnaði

Kóði	Heiti	Vinnsla matvæla úr		Sértæk skilyrði og takmarkanir til viðbótar við reglugerð (EB) nr. 1333/2008
		jurtaríkinu	dýraríkinu	
E 153	Viðarkolsvart		X	Geitaostur með ösku (Ashy goat cheese) Morbier-ostur
E 160b*	Annattó, bixín, norbixín		X	Red Leicester-ostur Double Gloucester-ostur Cheddar Mimolette ostur
E 170	Kalsíumkarbónat	X	X	Má ekki nota til litunar eða kalsíumauðgunar í matvælum
E 220	Brennisteinstvíoxíð	X	X (eingöngu fyrir mjöð)	Í ávaxtavíni (víni úr aldinum, öðrum en þrúgum, þ.m.t. epla- og peruvín) og miði með og án viðbættis sykurs: 100 mg/l (hámarksgildi án tillits til uppruna, gefin upp sem SO ₂ í mg/l)
E 223	Natríummetabísúlfít		X	Krabbadýr
E 224	Kalíummetabísúlfít	X	X (eingöngu fyrir mjöð)	Í ávaxtavíni (víni úr aldinum, öðrum en þrúgum, þ.m.t. epla- og peruvín) og miði með og án viðbættis sykurs: 100 mg/l (hámarksgildi án tillits til uppruna, gefin upp sem SO ₂ í mg/l)
E250	Natríumnítrít		X	Fyrir kjötafurðir. Einungis heimilt að nota ef sýnt hefur verið fram á með fullnægjandi hætti, að mati lögbærs yfirvalds, að annars konar tækni, sem tryggir sömu ábyrgðir og/eða viðheldur tilteknum eiginleikum vörunnar, sé ekki fáanleg. Ekki í samsetningu með E252 Leiðbeinandi viðbótarmagn, gefið upp sem NaNO ₂ : 80 mg/kg, hámarksmagn leifa, gefið upp sem NaNO ₂ : 50 mg/kg
E252	Kalíumnítrat		X	Fyrir kjötafurðir. Einungis heimilt að nota ef sýnt hefur verið fram á með fullnægjandi hætti, að mati lögbærs yfirvalds, að annars konar tækni, sem tryggir sömu ábyrgðir og/eða viðheldur tilteknum eiginleikum vörunnar, sé ekki fáanleg. Ekki í samsetningu með E250 Leiðbeinandi viðbótarmagn, gefið upp sem NaNO ₃ : 80 mg/kg, hámarksmagn leifa, gefið upp sem NaNO ₃ : 50 mg/kg

Kóði	Heiti	Vinnsla matvæla úr		Sértæk skilyrði og takmarkanir til viðbótar við reglugerð (EB) nr. 1333/2008
		jurtaríkinu	dýraríkinu	
E 270	Mjólkursýra	X	X	
E 290	Koltvísýringur	X	X	
E 296	Eplasýra	X		
E 300	Askorbínsýra	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Kjötafurðir
E 301	Natríumaskorbat		X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Kjötafurðir í tengslum við nítrít og nítröt
E 306 (*)	Tókóferólauðugur kjarni	X	X	Þráavarnarefni
E 322 (*)	Lesítín	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Mjólkurafurðir. Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022. Fram að þeim degi einungis ef fengið úr lífrænu hráefni.
E 325	Natríumlaktat		X	Afurðir sem eru að stofni til úr mjólk og kjötafurðir
E 330	Sítrónusýra	X	X	
E 331	Natríumsítrat	X	X	
E 333	Kalsíumsítröt	X		
E 334	Vínsýra (L(+)-)	X	X (eingöngu fyrir mjöð)	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Mjöður.
E 335	Natríumtartrat	X		
E 336	Kalíumtartrat	X		
E 341 (i)	Einkalsíumfosfat	X		Lyftiefni fyrir sjálflyftandi hveiti
E 392*	Rósmaurínkjarni	X	X	Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu
E 400	Algínsýra	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: afurðir sem eru að stofni til úr mjólk
E 401	Natríumalgínat	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: afurðir sem eru að stofni til úr mjólk
E 402	Kalíumalgínat	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: afurðir sem eru að stofni til úr mjólk
E 406	Agar	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: afurðir sem eru að stofni til úr mjólk og kjötafurðir
E 407	Karragenan	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: afurðir sem eru að stofni til úr mjólk
E 410*	Karóbgúmmí	X	X	Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022.

Kóði	Heiti	Vinnsla matvæla úr		Sértæk skilyrði og takmarkanir til viðbótar við reglugerð (EB) nr. 1333/2008
		jurtaríkinu	dýraríkinu	
E 412*	Gúargúmmí	X	X	Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022.
E 414*	Arabískt gúmmí	X	X	Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022.
E 415	Xantángúmmí	X	X	
E 417	Taragúmmíduft	X	X	Þykkingarefni Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022.
E 418	Gellangúmmí	X	X	Eingöngu með miklu asýli Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022.
E 422	Glýseról	X	X	Einungis úr jurtaríkinu Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022. Fyrir plöntuseyði, bragðefni, rakaefni í hlauphyllkjum og sem yfirborðshúð á töflum
E 440 (i)*	Pektín	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: afurðir sem eru að stofni til úr mjólk
E 464	Hýdroxýprópýlmetýl sellulósi	X	X	Hylkjaefni fyrir hylki
E 500	Natríumkarbónöt	X	X	
E 501	Kalíumkarbónöt	X		
E 503	Ammóníumkarbónöt	X		
E 504	Magnesíumkarbónöt	X		
E 509	Kalsíumklóríð		X	Hleyping mjólkur
E 516	Kalsíumsúlfat	X		Burðarefni
E 524	Natríumhýdroxíð	X		Yfirborðsmeðferð „Laugengebäck“ og stjórnun á sýruinnihaldi lífrænna bragðefna
E 551	Kísildíoxíð	X	X	Fyrir þurrkaðar kryddjurtir og krydd í duftformi, bragðefni og býpétti
E 553b	Talkúm	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: yfirborðsmeðferð á pylsum
E 901	Bývax	X		Eingöngu sem húðunarefni fyrir sælgæti. Bývax frá lífrænni framleiðslu
E 903	Karnúbavax	X		Sem húðunarefni fyrir sælgæti Sem aðferð til að milda skyldubundna kuldameðhöndlun á aldinum sem sóttvarnarráðstöfun gegn skaðlegum lífverum (framkvæmdartilskipun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/1279) ⁽¹⁾ . Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022. Fram að þeim degi einungis ef fengið úr lífrænu hráefni.

Kóði	Heiti	Vinnsla matvæla úr		Sértæk skilyrði og takmarkanir til viðbótar við reglugerð (EB) nr. 1333/2008
		jurtaríkinu	dýraríkinu	
E 938	Argon	X	X	
E 939	Helíum	X	X	
E 941	Köfnunarefni	X	X	
E 948	Súrefni	X	X	
E 968	Erytrítól	X	X	Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu án þess að nota jónaskiptatækni

(¹) Framkvæmdartilskipun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/1279 frá 14. júlí 2017 um breytingu á I. til V. viðauka við tilskipun ráðsins 2000/29/EB um verndarráðstafanir gegn því að inn í Bandalagið berist lífverur sem eru skaðlegar plöntum eða plöntuafurðum og gegn útbreiðslu þeirra innan Bandalagsins (Stjtið. ESB L 184, 15.7.2017, bls. 33).

**B-DÁTTUR — HJÁLPAEFNI VIÐ VINNSLU OG AÐRAR VÖRUR SEM HEIMILT ER AÐ NOTA VIÐ VINNSLU LÍFRÆNT
FRAMLEIDDRA LÍFRÆNNA INNIHALDSEFNA ÚR LANDBÚNAÐI**

Heiti	Vinnsla allra matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla allra matvæla úr dýraríkinu	Sértæk skilyrði og takmarkanir til viðbótar við reglugerð (EB) nr. 1333/2008
Vatn	X	X	Drykkjarvatn í skilningi tilskipunar ráðsins 98/83/EB
Kalsíumklóríð	X		Storknunarefni
Kalsíumkarbónat	X		
Kalsíumhýdroxíð	X		
Kalsíumsúlfat	X		Storknunarefni
Magnesíumklóríð (eða nígari)	X		Storknunarefni
Kalíumkarbónat	X		Að því er varðar matvæli úr jurtaríkinu: þurrkun þrúgna
Natríumkarbónat	X	X	
Mjólkursýra		X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: til að stjórna sýrustiginu á saltleginum sem ostarnir eru baðaðir upp úr í framleiðsluferlinu
L(+) mjólkursýra frá gerjun	X		Að því er varðar matvæli úr jurtaríkinu: til tilreiðslu á plöntupróteínkjarna
Sítrónusýra	X	X	
Natríumhýdroxíð	X		Að því er varðar matvæli úr jurtaríkinu: til sykurframleiðslu, til olíuframleiðslu að undanskilinni ólífuolíuframleiðslu, til tilreiðslu á plöntupróteínkjarna
Brennisteinssýra	X	X	Gelátínframleiðsla Sykurframleiðsla
Humlakjarni	X		Að því er varðar matvæli úr jurtaríkinu: einungis í örverueyðandi tilgangi við sykurframleiðslu. Ef fáanlegt úr lífrænni framleiðslu

Heiti	Vinnsla allra matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla allra matvæla úr dýraríkinu	Sértæk skilyrði og takmarkanir til viðbótar við reglugerð (EB) nr. 1333/2008
Fururósínkjarni	X		Að því er varðar matvæli úr jurtaríkinu: einungis í örverueyðandi tilgangi við sykurframleiðslu. Ef fáanlegt úr lífrænni framleiðslu
Saltsýra		X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Gelatín-framleiðsla: til að stjórna sýrustiginu á saltleginum sem Gouda-, Edam-, og Maasdammer-ostar, Boerenkaas, Friese og Leidse Nagelkaas eruð baðaðir upp úr í framleiðsluferlinu
Ammóníumhýdroxíð		X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: gelatín-framleiðsla
Vetnisperoxíð		X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: gelatín-framleiðsla
Koltvísýringur	X	X	
Köfnunarefni	X	X	
Etanól	X	X	Leysir
Tannínsýra	X		Hjálparefni til síunar
Eggjahvítualbúmín	X		
Kasein	X		
Gelatín	X		
Fiskilím	X		
Jurtaolíur	X	X	Smurningsefni, leysari eða froðueyðir. Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu
Kísildíoxíðhlaup eða kvoðulausn	X		
Virk kolefni	X		
Talkúm	X		Í samræmi við sérstök hreinleikaskilyrði fyrir matvælaaukefnið E 553b
Bentónít	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: sem tærunarefni fyrir mjöð
Sellulósi	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Gelatín-framleiðsla
Kísilgúr	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Gelatín-framleiðsla
Perlusteinn	X	X	Að því er varðar matvæli úr dýraríkinu: Gelatín-framleiðsla
Heslihnetuskurn	X		
Hrísmjöl	X		
Bývax	X		Leysari. Bývax frá lífrænni framleiðslu

Heiti	Vinnsla allra matvæla úr jurtaríkinu	Vinnsla allra matvæla úr dýraríkinu	Sértæk skilyrði og takmarkanir til viðbótar við reglugerð (EB) nr. 1333/2008
Karnúbavax	X		Leysari. Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Gildir frá og með 1. janúar 2022. Fram að þeim degi einungis ef fengið úr lífrænu hráefni
Ediksýra/edik		X	Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu. Einungis til vinnslu á fiski. Úr náttúrulegri gerjun, má ekki framleiða með eða úr erfðabreyttum lífverum
Díamínvetnisklóríð	X	X	Eingöngu til notkunar við vinnslu ávaxtavíns, þ.m.t. epla- og peruvíns og mjaðar
Díammóníumfosfat	X	X	Eingöngu til notkunar við vinnslu ávaxtavíns, þ.m.t. epla- og peruvíns og mjaðar
Viðartrefjar	X	X	Takmarka ætti uppruna viðar við vottaðan við úr sjálfbærri skógrækt. Viður sem er notaður má ekki innihalda eitruða efnisþætti (frá meðhöndlun eftir uppskeru, eiturefni úr náttúrulegu umhverfi eða eiturefni frá örverum)

C-ÞÁTTUR — HJÁLPAEFNI VIÐ VINNSLU TIL FRAMLEIÐSLU Á GERI OG GERAÐURDUM

Heiti	Frumræktarger	Verkun/lögun gers	Sértæk skilyrði
Kalsíumklóríð	X		
Koltvísýringur	X	X	
Sítrónusýra	X		Til að stjórna sýrustiginu við framleiðslu gers
Mjólkursýra	X		Til að stjórna sýrustiginu við framleiðslu gers
Köfnunarefni	X	X	
Súrefni	X	X	
Kartöflusterkja	X	X	Til síunar Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu
Natríumkarbónat	X	X	Til að stjórna sýrustiginu
Jurtaolíur	X	X	Smurningsefni, leysari eða froðueyðir Einungis ef fengið úr lífrænni framleiðslu“

V. VIÐAUKI

„VIII. VIÐAUKI a

Vörur og efni sem eru leyfð til notkunar eða viðbótar í lífrænar vörur í vingeiranum sem um getur í 29. gr. c

Tegund meðhöndlunar í samræmi við I. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 606/2009	Heiti varanna eða efnanna	Sértæk skilyrði og takmarkanir innan þeirra marka og skilyrða sem sett eru fram í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 og reglugerð (EB) nr. 606/2009
1. liður: Notkun til loftunar eða súrefnismettunar	— Loft — Loftkennt súrefni	
3. liður: Skiljun í skilvindu og síun	— Perlusteinn — Sellulósi — Kísilgúr	Notkun eingöngu sem hvarftregt síunarhjálparefni
4. liður: Notkun til að skapa óvirkar aðstæður og til að meðhöndla vöruna án þess að hún komist í snertingu við loft	— Köfnunarefni — Koltvísýringur — Argon	
5., 15. og 21. liður Notkun	— Gersveppir ⁽¹⁾ , frumuveggir gersveppa	
6. liður: Notkun	— Díammóníumfosfat — Þíamínvetnisklóríð — Sjálfrofin gerefni	
7. liður: Notkun	— Brennisteinstvíoxíð — Kalíumbísúlfít eða kalíummetabísúlfít	a) Hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs skal ekki fara yfir 100 mg á lítra að því er varðar rauðvín, eins og um getur í a-lið 1. liðar A-hluta í I. viðauka B við reglugerð (EB) nr. 606/2009 og magn sykurleifa skal vera minna en 2 g á lítra, b) Hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs skal ekki fara yfir 150 mg á lítra að því er varðar hvítvín og rósavín, eins og um getur í lið b-lið 1. liðar A-hluta í I. viðauka B við reglugerð (EB) nr. 606/2009 og magn sykurleifa skal vera minna en 2 g á lítra, c) Að því er varðar öll önnur léttvín skal minnka hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs, sem gildir í samræmi við I. viðauka B við reglugerð (EB) nr. 606/2009 1. ágúst 2010, um 30 mg á lítra.
9. liður: Notkun	— Viðarkol til vínfræðilegrar notkunar	
10. liður: Felling	— Æt gelatín ⁽²⁾ — Plöntuprótein úr hveiti eða ertum ⁽²⁾ — Fiskilím ⁽²⁾ — Eggjahvítualbúmín ⁽²⁾ — Tannín ⁽²⁾ — Kartöfluprótein ⁽²⁾ — Gerprótínkjarnar ⁽²⁾ — Kaseín — Kítósan sem er fengið úr <i>Aspergillus niger</i> — Kalíumkaseínat — Kísildíoxíð — Bentónít — Pektólítísk ensím	

Tegund meðhöndlunar í samræmi við I. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 606/2009	Heiti varanna eða efnanna	Sértæk skilyrði og takmarkanir innan þeirra marka og skilyrða sem sett eru fram í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 og reglugerð (EB) nr. 606/2009
12. liður: Notkun til sýringar	— Mjólkursýra — L(+) vínsýra	
13. liður: Notkun til afsýringar	— L(+) vínsýra — Kalsíumkarbónat — Hlutlaust kalíumtartrat — Kalíumbíkarbónat	
14. liður: Viðbót	— Resín úr aleppófuru	
17. liður: Notkun	— Mjólkursýrugerlar	
19. liður: Viðbót	— L-askorbínsýra	
22. liður: Notkun til loftbólunar	— Köfnunarefni	
23. liður: Viðbót	— Koltvísýringur	
24. liður: Viðbót til að stöðga vín	— Sítrónusýra	
25. liður: Viðbót	— Tannín ⁽²⁾	
27. liður: Viðbót	— Metavínsýra	
28. liður: Notkun	— Arabískt gúmmí ⁽²⁾	
30. liður: Notkun	— Kalíumbítartrat	
31. liður: Notkun	— Kúprísítrat	
35. liður: Notkun	— Mannóprótín úr geri	
38. liður: Notkun	— Eikarspæinir	
39. liður: Notkun	— Kalíumalgínat	
44. liður: Notkun	— Kítósan sem er fengið úr <i>Aspergillus niger</i>	
51. liður: Notkun	— Óvirkt ger	
Tegund meðhöndlunar í samræmi við b-lið 2. liðar A-hluta í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 606/2009	— Kalsíumsúlfat	Eingöngu fyrir „vino generoso“ eða „vino generoso de licor“

⁽¹⁾ Varðandi staka gerstofna: ef aðgengilegt, fengnir úr lífrænu hráefni.

⁽²⁾ Fengið úr lífrænu hráefni ef það er aðgengilegt.

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2020/11****2020/EES/54/11****frá 29. október 2019****um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 um flokkun, merkingu og pökkun efna og
blandna að því er varðar upplýsingar um viðbúnað í neyðartilvikum sem varða lýðheilsu (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 frá 16. desember 2008 um flokkun, merkingu og pökkun efna og blandna, um breytingu og niðurfellingu á tilskipunum 67/548/EBE og 1999/45/EB og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 45. gr. og 1. mgr. 53. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Reglugerð (EB) nr. 1272/2008 var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/542 ⁽²⁾ í því skyni að bæta við tilteknum kröfum að því er varðar framlagningu upplýsinga um viðbúnað í neyðartilvikum sem varða lýðheilsu og til að bæta við „einkvæmu formúlauauðkenni“ í viðbótarupplýsingarnar sem koma fram á merkimiða hættulegrar blöndu. Breytingarnar eiga að koma til framkvæmda frá og með 1. janúar 2020 en innflytjendum og eftirnotendum er einungis skylt að byrja að fara að þessum nýju reglum í áföngum samkvæmt tímaáætlun um reglufylgni þar sem dagsetning setningar blöndu á markað fer eftir fyrirhugaðri notkun hennar. Fyrsta dagsetning fyrir reglufylgni er 1. janúar 2020.
- 2) Eftir að reglugerð (ESB) 2017/542 var samþykkt voru settar fram nokkrar tillögur að drögum meðan viðræður við landsbundin yfirvöld og aðra hagsmunaaðila stóðu yfir með það fyrir augum að auðvelda framkvæmd nýju reglnanna sem voru innleiddar með þeirri reglugerð og skýra nánar merkingu þeirra. Því ætti að breyta nýju reglunum, sem voru innleiddar með þeirri reglugerð, til að auka samkvæmni við túlkun þeirra, til að bæta innra samræmi og til að draga úr hugsanlegum ótilætluðum afleiðingum sem hafa eingöngu komið í ljós eftir að fyrrgreind reglugerð var samþykkt. Þar eð e.t.v. þarf oft að uppfæra einkvæmt formúlauauðkenni (hér á eftir nefnt UFI-kóði) ætti að kveða á um það í nýju reglunum að UFI-kóðinn komi annaðhvort fram á merkimiða hættulegrar blöndu eða á umbúðum hennar nálægt merkimiðanum. Með 5. mgr. 31. gr. reglugerðar (EB) nr. 1272/2008 er nú þegar einnig gefinn sá kostur að setja öll merkingaratriðin á umbúðirnar frekar en á merkimiðann. Að auki er í 3. mgr. 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 1272/2008 fjallað um aðstæður þar sem blanda er afhent án allra umbúða.
- 3) Til viðbótar við tillögurnar að drögum hafa landsbundin yfirvöld og aðrir hagsmunaaðilar vakið athygli á tilteknum atriðum varðandi framkvæmanleika nýju reglnanna, sem voru innleiddar með reglugerð (ESB) 2017/542, t.d. áhrif mikils breytileika í samsetningu blandna vegna náttúrulegs uppruna efnisþátta, vandkvæða við að vita nákvæma samsetningu vara ef um er að ræða flóknar aðfangakeðjur og áhrifin af mörgum birgjum fyrir efnisþætti í blöndur með sömu tæknilegu eiginleikana og hættur. Um leið og lausnir sem eru nauðsynlegar til að bregðast við þessum atriðum hafa verið þróaðar verður að gera sérhverjar breytingar á nýju reglunum, sem af því leiða, fyrir fyrstu dagsetningu fyrir reglufylgni þegar innflytjendum og eftirnotendum er gert skylt að byrja að fara að nýju reglunum að því er varðar

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 6, 10.1.2020, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 103/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 353, 31.12.2008, bls. 1.

(2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/542 frá 22. mars 2017 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 um flokkun, merkingu og pökkun efna og blandna með því að bæta við viðauka um samræmdar upplýsingar um viðbúnað í neyðartilvikum sem varða lýðheilsu (Stjtið. ESB L 78, 23.3.2017, bls. 1).

blöndur til nota fyrir neytendur. Því er rétt að fresta fyrstu dagsetningu fyrir reglufylgni frá 1. janúar 2020 til 1. janúar 2021 til þess að veita nægan tíma til að þróa nauðsynlegar lausnir og gera nauðsynlegar breytingar á nýju reglunum. Þessi frestun hefur ekki áhrif á það að aðildarríkin verða að sjá til þess að kerfi þeirra séu starfhæf með góðum fyrirvara fyrir 1. janúar 2021 til þess að innflytjendur og eftirnotendur hafi nægan tíma til að undirbúa framlagningu upplýsinga fyrir þann dag.

- 4) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1272/2008 til samræmis við það.
- 5) Fresta ætti gildistökudegi þessarar reglugerðar til að laga hann að gildistökudegi reglugerðar (ESB) 2017/542.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1272/2008 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 7. mgr. 25. gr. kemur eftirfarandi:

„7. Ef framleggjandi býr til einkvæmt formúlauðkenni skv. VIII. viðauka skal það koma fram í viðbótarupplýsingum á merkimiða í samræmi við ákvæði 5. liðar A-hluta þess viðauka“.

- 2) Í 29. gr. er eftirfarandi málsgrein bætt við:

„4a. Ef framleggjandi býr til einkvæmt formúlauðkenni skv. VIII. viðauka er honum heimilt, í stað þess að það komi fram í viðbótarupplýsingum á merkimiða, að velja að birta það á annan hátt sem er leyfður í samræmi við ákvæði 5. liðar A-hluta þess viðauka“.

- 3) Ákvæðum VIII. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2020.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. október 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNKER

forseti.

VIÐAUKI

Ákvæðum VIII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum A-hluta er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 1.1 kemur eftirfarandi:

„1.1. Innflytjendur og eftirnotendur sem setja á markað blöndur til nota fyrir neytendur, í skilningi liðar 2.4 í A-hluta þessa viðauka, skulu fara að ákvæðum þessa viðauka frá 1. janúar 2021.“

b) Í stað liðar 2.3 kemur eftirfarandi:

„2.3. Ef um er að ræða blöndur sem settar eru á markað eingöngu til nota í iðnaði geta framleggjendur kosið takmarkaða framlagningu í stað framlagningar samkvæmt almennum kröfum, í samræmi við lið 3.1.1 í B-hluta, að því tilskildu að skjótt aðgengi að ítarlegum viðbótarupplýsingum um vöruna sé tryggt í samræmi við lið 1.3 í þeim hluta.“

c) Í stað liðar 4.1 kemur eftirfarandi:

„4.1 Heimilt er að leggja fram eina framlagningu, hér á eftir „hópframlagning“, fyrir fleiri en eina blöndu ef allar blöndur í hópnum hafa sömu flokkun varðandi heilbrigðishættur og eðlisrænar hættur.“

d) Í stað liðar 4.3 kemur eftirfarandi:

„4.3. Þrátt fyrir lið 4.2 skal einnig heimila hópframlagningu ef munurinn á samsetningu ólíkra blandna í hópnum varðar eingöngu ilmvatn eða ilmefni, að því tilskildu að heildarstyrkur mismunandi ilmvatna, sem hver blanda inniheldur, fari ekki yfir 5%.“

e) Í stað þriðju undirgreinar í lið 5.1 kemur eftirfarandi:

„Þrátt fyrir annan undirlið skal ekki krafist nýs UFI-kóða fyrir blöndur í hópframlagningu sem innihalda ilmvötn að því tilskildu að breytingin í samsetningunni varði eingöngu þau ilmvötn eða viðbót nýrra ilmvatna.“

f) Í stað liðar 5.2 kemur eftirfarandi:

„5.2. Í stað þess að UFI-kóðinn komi fram í viðbótarupplýsingunum á merkimiðanum er framleggjandanum heimilt að velja að prenta eða festa hann á innri umbúðir og skal hann staðsettur með hinum merkingaratriðunum.

Ef innri umbúðir eru annaðhvort þannig í laginu eða það litlar að það er ógerlegt að festa UFI-kóðann á þær er framleggjandanum heimilt að prenta eða festa hann á ystu umbúðir og skal hann staðsettur með hinum merkingaratriðunum.

Ef um er að ræða blöndur sem eru ekki í umbúðum skal UFI-kóðinn tilgreindur á öryggisblaðinu eða hafður með á eintaki af merkingaratriðunum, sem um getur í 3. mgr. 29. gr., eftir því sem við á.

Á undan kóðanum skal standa upphafsstafaorðið „UFI“ í hástöfum og tvípunktur þar á eftir („UFI:“) og það skal vera vel sýnilegt, læsilegt og óafmáanlega merkt.“

g) Í stað liðar 5.3 kemur eftirfarandi:

„5.3 Þrátt fyrir fyrstu undirgrein í lið 5.2 er að öðrum kosti heimilt, ef um er að ræða blöndur til nota á iðnaðarstöðvum, að tilgreina UFI-kóðann á öryggisblaðinu.“

2) Ákvæðum B-hluta er breytt sem hér segir:

a) Í stað annars undirliðar í lið 1.1 kemur eftirfarandi:

Full/fullt viðskiptaheiti blöndunnar skulu gefin upp, þ.m.t. þar sem við á, sérheiti, vöruheiti og önnur heiti eins og þau koma fyrir á merkimiða, án skammstafana og þannig að sértækri sanngreiningu á henni verði komið við.“

b) Í stað liðar 1.2 kemur eftirfarandi:

„1.2. *Nánari upplýsingar um framleggjanda og tengilið*

Nafn, fullt heimilisfang, símanúmer og tölvupóstfang framleggjandans skulu gefin upp og, ef hann er ekki sá sami, nafn, fullt heimilisfang, símanúmer og tölvupóstfang tengiliðarins sem skal nota til að afla frekari upplýsinga sem skipta máli í tengslum við viðbúnað í neyðartilvikum sem varða lýðheilsu.“

c) Í stað liðar 1.3 kemur eftirfarandi:

„1.3. *Heiti, símanúmer og tölvupóstfang fyrir skjótt aðgengi að viðbótarupplýsingum um vöruna*

Ef um er að ræða takmarkaða framlagningu, eins og mælt er fyrir um í lið 2.3 í A-hluta, skal gefa upp símanúmer og tölvupóstfang þar sem skjótt aðgengi fæst að ítarlegum viðbótarupplýsingum um vöruna, sem skipta máli í tengslum við viðbúnað í neyðartilvikum sem varða lýðheilsu, á tungumálinu sem kveðið er á um í lið 3.3 í A-hluta. Símanúmerið skal vera aðgengilegt allan sólarhringinn, alla daga vikunnar.“

d) Í stað þriðja undirliðar í lið 2.4 kemur eftirfarandi:

„— sýrustig blöndunnar, ef það liggur fyrir, eins og hún er afhent eða, ef blandan er í föstu formi, sýrustig vatnskennds vökva eða lausnar við tiltekinn styrkleika. Tilgreina skal styrkleika prófunarblöndunnar í vatni. Ef sýrustigið liggur ekki fyrir skal tilgreina ástæðurnar fyrir því.“

e) Í stað þriðja og fjórða undirliðar í lið 3.1 kemur eftirfarandi:

„Í hópframlagningu skulu efnisþættir úr ilmvatni í blöndum vera til staðar í a.m.k. einni blöndu, þrátt fyrir annan undirlið.

Að því er varðar hópframlagningar, ef blöndurnar í hópnum innihalda mismunandi ilmvatn, skal leggja fram skrá yfir blöndurnar og ilmvatnið sem þær innihalda, þ.m.t. flokkun þeirra.“

f) Í stað liðar 3.1.1 kemur eftirfarandi:

„3.1.1. *Kröfur vegna blandna til notkunar í iðnaði*

Ef um er að ræða takmarkaða framlagningu, eins og mælt er fyrir um í lið 2.3 í A-hluta, mega upplýsingarnar sem þarf að leggja fram um samsetningu blöndu til notkunar í iðnaði takmarkast við upplýsingarnar sem koma fram á öryggisblaði í samræmi við II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1907/2006, að því tilskildu að viðbótarupplýsingar um samsetningu séu aðgengilegar með litlum fyrirvara sé þess óskað í samræmi við lið 1.3.“

g) Í stað fyrirsagnar liðar 3.2 kemur eftirfarandi:

„*Auðkenning efnisþátta blöndunnar*“

h) Í lið 3.2 er eftirfarandi málsgrein bætt við á undan lið 3.2.1:

„Efnisþáttur blöndu er annað hvort efni eða blanda í blöndu.“

- i) Í stað annarrar undirgreinar í lið 3.2.2 kemur eftirfarandi:

„Upplýsingar um efnin sem blanda í blöndu inniheldur skulu veittar í samræmi við viðmiðanirnar í lið 3.2.1, nema framleggjandi hafi ekki aðgang að upplýsingum um heildarsamsetningu blöndunnar í blöndunni. Í síðara tilvikinu skal blanda í blöndu auðkennd með vörukenninu sínu í samræmi við a-lið 3. mgr. 18. gr., ásamt styrk hennar og UFI-kóðanum, ef það liggur fyrir, og ef tilnefnda stofnunin hefur fengið upplýsingarnar um blönduna í blöndunni í fyrri framlagningu. Ef UFI-kóðinn liggur ekki fyrir eða ef tilnefnda stofnunin hefur ekki fengið upplýsingarnar um blönduna í blöndunni í fyrri framlagningu skal blandan í blöndunni auðkennd með vörukenninu sínu, í samræmi við a-lið 3. mgr. 18. gr., ásamt styrk hennar og upplýsingum um samsetningu, sem finna má á öryggisblaði blöndunnar í blöndunni, og öllum öðrum þekktum efnisþáttum, ásamt heiti, tölvupóstfangi og símanúmeri birgis blöndunnar í blöndunni.“

- j) Í stað liðar 3.2.3 kemur eftirfarandi:

„3.2.3. Almenn vörukenni

Þrátt fyrir liði 3.2.1 og 3.2.2 má nota almennu vörukennin „ilmvötn“ eða „litunarefni“ fyrir efnisþætti blöndu sem notaðir eru eingöngu til að bæta við ilmvatni eða lit ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- efnisþættir blöndunnar eru ekki flokkaðir með tilliti til heilbrigðishættu,
- styrkur efnisþátta blöndu sem eru tilgreindir með tilteknu almennu vörukenni fari í heild ekki yfir:
 - a) 5% fyrir summu ilmvatns og
 - b) 25% fyrir summu litunarefna.“

- k) Í stað liðar 3.3 kemur eftirfarandi:

„3.3 Efnisþættir blöndu sem falla undir framlagningarkröfur

Tilgreina skal eftirfarandi efnisþætti blöndu:

- 1) efnisþættir blöndu sem flokkast sem hættulegir á grundvelli áhrifa þeirra á heilbrigði og eðlifrænna áhrifa þeirra sem:
 - eru til staðar í styrk sem er jafnt og eða meiri en 0,1%,
 - greinast, jafnvel í styrk undir 0,1%, nema framleggjandi geti sýnt fram á að þessir efnisþættir skipti engu máli að því er varðar viðbúnað í neyðartilvikum og forvarnarráðstafanir,
- 2) efnisþættir blöndu sem flokkast ekki sem hættulegir á grundvelli áhrifa þeirra á heilbrigði og eðlifrænna áhrifa þeirra og greinast og eru til staðar í styrk sem er jafn og eða meiri en 1%.“

- l) Í stað liðar 3.4 kemur eftirfarandi:

„3.4. Styrkur og styrkbil efnisþátta blöndu

Framleggjendur skulu leggja fram upplýsingarnar sem mælt er fyrir um í liðum 3.4.1 og 3.4.2 að því er varðar styrk efnisþátta blöndunnar sem greinast í samræmi við lið 3.3.“

- m) Í stað fyrirsagnar í töflu 1 í lið 3.4.1 kemur eftirfarandi:

„Styrkbil sem gilda um hættulega efnisþætti sem hafa mikla þýðingu vegna viðbúnaðar í neyðartilvikum sem varða lýðheilsu“

n) Í stað liðar 3.4.2 kemur eftirfarandi:

„3.4.2. Aðrir hættulegir efnispáttir og efnispáttir sem eru ekki flokkaðir sem hættulegir

Styrkur hættulegra efnispátta í blöndu sem eru ekki flokkaðir í neina af þeim hættuundirflokkum sem eru skráðir í lið 3.4.1 og styrkur greindra efnispátta sem eru ekki flokkaðir sem hættulegir skal gefinn upp sem hundradshlutableil í lækandi röð eftir massa eða rúmmáli, í samræmi við töflu 2. Þess í stað má tilgreina nákvæma hundradshluta

Að því er varðar efnispátti í ilmvatni sem fá enga flokkun eða fá eingöngu flokkun sem húðnæmandi í undirflokki 1, 1A eða 1B, eða sem eiturrif við ásvellingu, er þess ekki krafist, þrátt fyrir fyrsta undirlið, að framleggjendur leggi fram upplýsingar um styrk þeirra að því tilskildu að heildarstyrkur þeirra fari ekki yfir 5%.

Tafla 2

Styrkbil sem gildir um aðra hættulega efnispátti og efnispátti sem eru ekki flokkaðir sem hættulegir

Styrkbil fyrir efnispátt sem blandan inniheldur (%)	Hámarksbreidd styrkbils sem nota skal í framlagningunni
$\geq 25 - < 100$	20% einingar
$\geq 10 - < 25$	10% einingar
$\geq 1 - < 10$	3% einingar
$> 0 - < 1$	1% einingar“

o) Í stað liðar 3.5 kemur eftirfarandi:

„3.5. Flokkun efnispátta blöndu

Flokkun efnispátta blöndu vegna heilbrigðishættu og eðlisrænnar hættu (hættuflokkar, hættuundirflokkar og hættusetningar), skal gefin upp. Það felur í sér flokkun a.m.k. allra efna sem um getur í lið 3.2.1 í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1907/2006 um kröfur um samantekt öryggisblaða. Ef um er að ræða blöndu í blöndu, sem er auðkennd með vörukenni sínu og UFI-kóða í samræmi við lið 3.2.2 í B-hluta, skal einungis gefa upp flokkun blöndunnar í blöndunni vegna heilbrigðishættu og eðlisrænnar hættu.“

p) Í stað fyrirsagnar í töflu 3 í lið 4.1 kemur eftirfarandi:

„Breytingar á styrk efnispátta sem gera uppfærslu framlagningar nauðsynlega“

q) Í stað lokaundirliðar í lið 4.1 kemur eftirfarandi:

„Ef ilmvötn í hópframlagningu breytast skal uppfæra skrána yfir blöndur og ilmvötnin sem þær innihalda, eins og krafist er í lið 3.1.“

3) Ákvæðum C-hluta er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 1.2 kemur eftirfarandi:

„1.2 Auðkenning blöndunnar og framleggjandans

Vörukenni

- Fullt/full viðskiptaheiti vörunnar (ef um er að ræða hópframlagningu skal tilgreina öll vörukennin)
- Önnur heiti, samheiti
- Einkvæm(t) formúlauauðkenni (UFI-kóði)
- Önnur auðkenni (leyfisnúmer, vörukóðar fyrirtækis)

Samskiptaupplýsingar framleggjanda og, eftir atvikum, tengiliðar

- Heiti
- Fullt heimilisfang
- Símanúmer
- Tölvupóstfang

Samskiptaupplýsingar fyrir skjótt aðgengi að viðbótarupplýsingum um vöruna (allan sólarhringinn, alla daga vikunnar). Eingöngu fyrir takmarkaða framlagningu.

- Heiti
- Símanúmer (aðgengilegt allan sólarhringinn, alla daga vikunnar)
- Tölvupóstfang“

b) Í stað skrárinnar „Viðbótarupplýsingar um blönduna“ í lið 1.3 kemur eftirfarandi:

„Viðbótarupplýsingar um blönduna

- Litur/litir
 - sýrustig blöndunnar, ef það liggur fyrir, eins og hún er afhent eða, ef blandan er í föstu formi, sýrustig vatnskennds vökva eða lausnar við tiltekinn styrkleika. Tilgreina skal styrkleika prófunarblöndunnar í vatni. Ef sýrustigið liggur ekki fyrir skal tilgreina ástæðurnar fyrir því.
 - Eðlisástand
 - Umbúðir (gerð(ir) og stærð(ir))
 - Fyrirhuguð notkun (flokkur vörunnar)
 - Notkun (af neytendum, af fagfólki, í iðnaði)“.
-

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/515**2020/EES/54/12****frá 19. mars 2019**

um gagnkvæma viðurkenningu á vörum sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 764/2008 (*)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Innri markaðurinn myndar svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar eru tryggðir í samræmi við sáttmálana. Magntakmarkanir á innflutningi og allar ráðstafanir, sem hafa sams konar áhrif, eru bannaðar meðal aðildarríkjanna. Bannið tekur til allra landsbundinna ráðstafana sem geta, beint eða óbeint, í reynd eða mögulega, hindrað viðskipti með vörur innan Sambandsins. Frjálsir vöruflutningar eru tryggðir á innri markaðinum með samræmingu reglna á vettvangi Sambandsins þar sem settar eru sameiginlegar kröfur um að setja á markað tiltekna vörur eða að því er varðar vörur eða þætti vara sem samræmdar reglur Sambandsins taka ekki að öllu leyti til með því að beita meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu í skilningi Dómstóls Evrópusambandsins.
- 2) Vel virk meginregla um gagnkvæma viðurkenningu er mikilvæg viðbót við samræmingu reglna á vettvangi Sambandsins, einkum þegar tekið er tillit til þess að margar vörur hafa bæði samræmda og ósamræmda þætti.
- 3) Ólögð mætar hindranir geta skapað meðal aðildarríkjanna á frjálsum vöruflutningum ef, án samræmdra reglna á vettvangi Sambandsins um vörur eða tiltekna þætti vara, lögbært yfirvald aðildarríkis beitir eigin reglum á vörur, sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki, þar sem krafist er að vörurnar uppfylli tiltekna tæknilegar kröfur, t.d. kröfur varðandi hönnun, lögun, stærð, þyngd, samsetningu, framsetningu, merkingar eða umbúðir. Beiting slíkra reglna á vörur, sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki, gæti brotið í bága við 34. og 36. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, jafnvel þótt reglurnar gildi um allar vörur án aðgreiningar.
- 4) Meginreglan um gagnkvæma viðurkenningu á rætur sínar að rekja til dómaframkvæmdar Dómstóls Evrópusambandsins. Samkvæmt þessari meginreglu geta aðildarríki ekki bannað sölu á vörum á yfirráðasvæði sínu, sem eru löglega

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjótd. ESB L 91, 29.3.2019, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(¹) Stjótd. ESB C 283, 10.8.2018, bls. 19.

(²) Afstaða Evrópuþingsins frá 14. febrúar 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 5. mars 2019.

markaðssettar í öðru aðildarríki, jafnvel þótt þessar vörur hafi verið framleiddar í samræmi við aðrar tæknireglur, þ.m.t. vörur sem ekki eru afleiðing af framleiðsluferli. Meginreglan um gagnkvæma viðurkenningu er þó ekki algild. Aðildarríki geta takmarkað markaðssetningu vara, sem hafa verið löglega markaðssettar í öðru aðildarríki, þar sem slíkar takmarkanir eru réttlætanager skv. 36. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða á grundvelli annarra brýnna almannahagsmuna, sem viðurkenndir eru samkvæmt dómaframkvæmd Dómstóls Evrópusambandsins, og þar sem gætt er meðalhófs við að ná því markmiði sem stefnt er að. Í þessari reglugerð er lögð á sú kvöð að rökstyðja þurfi með skýrum hættu af hverju markaðsaðgangur hafi verið takmarkaður eða synjað um hann.

- 5) Hugtakið „brýnir almannahagsmunir“ er hugtak í mótun sem hefur þróast í dómaframkvæmd Dómstóls Evrópusambandsins í tengslum við 34. og 36. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Ef lögmætur mismunur er til staðar frá einu aðildarríki til annars gætu slíkir brýnir almannahagsmunir réttlætt að lögbæra yfirvaldið beiti landsbundnum tæknireglum. Hins vegar þurfa stjórnvaldsákvæðanir alltaf að vera tilhlýðilega rökstuddar, lögmætar, hóflegar og virða meginregluna um meðalhóf og lögbæra yfirvaldið verður að taka ákvörðun sem er eins lítið takmarkandi og auðið er. Til að styrkja starfsemi innri markaðarins fyrir vörur ættu landsbundnar tæknireglur að henta til fyrirhugaðrar notkunar og ættu ekki að skapa óhóflegar hindranir aðrar en tolla. Enn fremur mega stjórnvaldsákvæðanir sem takmarka eða synja um markaðsaðgang, að því er varðar vörur sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki, ekki einungis byggjast á því að vörurnar sem verið er að meta uppfylli lögmætt almannamarkmið, sem aðildarríkið stefnir að, á annan hátt en vörur í því aðildarríki uppfylla það markmið. Til þess aðstoða aðildarríkin ætti framkvæmdastjórnin að veita valfrjálsar leiðbeiningar í tengslum við dómaframkvæmd Dómstóls Evrópusambandsins um hugtakið „brýnir almannahagsmunir“ og hvernig beita eigi meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu. Lögbær yfirvöld ættu að eiga þess kost að leggja sitt af mörkum til leiðbeininganna og skila athugasemdum um þær.
- 6) Í niðurstöðum samkeppnisráðsins um stefnu innri markaðarins frá desember 2013 kom fram að til að bæta rammaskilyrði fyrirtækja og neytenda á innri markaðinum ætti að beita öllum viðeigandi gerningum með tilhlýðilegum hætti, þ.m.t. gagnkvæmri viðurkenningu. Ráðið hvatti framkvæmdastjórnina til að gefa skýrslu um tilvik þar sem virkni meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu er enn ófullnægjandi eða vandkvæðum bundin. Í niðurstöðum sínum um stefnu innri markaðarins frá febrúar 2015 hvatti samkeppnisráðið framkvæmdastjórnina til að gera ráðstafanir til að tryggja að meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu sé beitt á skilvirkan hátt og með hliðsjón af því að leggja fram tillögur.
- 7) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 764/2008 ⁽³⁾ var samþykkt til að greiða fyrir beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu með því að fastsetja málsmæðferð til að lágmarka möguleika á því að skapa ólögmætar hindranir á frjálsum flutningum á vörum sem hafa þegar verið löglega markaðssettar í öðru aðildarríki. Þrátt fyrir samþykkt þeirrar reglugerðar eru enn mörg vandamál til staðar að því er varðar beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu. Matið, sem var unnið á árunum 2014–2016, sýndi að meginreglan um gagnkvæma viðurkenningu virkar ekki sem skyldi og að reglugerðin (EB) nr. 764/2008 hefur haft takmörkuð áhrif á að greiða fyrir beitingu þeirrar meginreglu. Þrátt fyrir innleiðingu gerninga og málsmæðferðarréttar með fyrrnefndri reglugerð tókst ekki að ná því markmiði að bæta beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu. Vörutengiliðanet, sem komið var á til að veita rekstraraðilum upplýsingar um viðeigandi landsreglur og beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu, er t.d. nánast óþekkt eða ekkert notað af hálfu rekstraraðila. Landsyfirvöld starfa ekki nægilega vel saman innan þessa nets. Sjaldan er farið að kröfunni um að tilkynna stjórnvaldsákvæðanir sem takmarka eða synja um markaðsaðgang. Þar af leiðandi eru hindranir á frjálsum vöruflutningum á innri markaðinum enn til staðar.
- 8) Reglugerð (EB) nr. 764/2008 hefur allmarga annmarka og ætti því að endurskoða hana og styrkja. Fyrir skýrleika sakir ætti þessi reglugerð að koma í stað reglugerðar (EB) nr. 764/2008. Með þessari reglugerð ætti að setja skýrar málsmæðferðarreglur til að tryggja frjálsa flutninga á vörum sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki og til að tryggja að einungis sé hægt að takmarka þá frjálsu flutninga ef aðildarríki geri það á grundvelli lögmætra almannahagsmuna og sú takmörkun sé rökstudd og hófleg. Þessi reglugerð ætti einnig að tryggja að rekstraraðilar og landsbundin yfirvöld virði núverandi réttindi og skyldur sem leiða af meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu.
- 9) Þessi reglugerð ætti ekki að koma í veg fyrir frekari samræmingu skilyrða fyrir markaðssetningu vara í því skyni að bæta starfsemi innri markaðarins, eftir því sem við á.

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 764/2008 frá 9. júlí 2008 um málsmæðferð við beitingu tiltekinna innlendra tæknireglna vegna löglega markaðssettrar vöru í öðru aðildarríki og um niðurfellingu á ákvörðun 3052/95/EB (Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 21).

- 10) Viðskiptahindranir geta einnig skapast vegna annarra ráðstafana sem falla innan gildissviðs 34. og 36. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Þessar ráðstafanir geta t.d. falið í sér tækniforskriftir sem samdar eru fyrir reglur um opinber innkaup eða kröfur til þess að nota opinber tungumál í aðildarríkjunum. Slíkar ráðstafanir ættu þó ekki að teljast landsbundnar tæknireglur í skilningi þessarar reglugerðar og ættu ekki að falla undir gildissvið hennar.
- 11) Landsbundnum tæknireglum er stundum beitt í aðildarríki með málsmeðferð við fyrirframleyfi en samkvæmt því verður að fá formlegt samþykki frá lögbæru yfirvaldi áður en heimilt er að setja vörur á markað þar. Tilvist slíkrar málsmeðferðar við fyrirframleyfi takmarkar í sjálfu sér frjálsa vöruflutninga. Til að slík málsmeðferð sé réttlætanleg, með tilliti til grundvallarreglunnar um frjálsa vöruflutninga á innri markaðinum, verður hún að framfylgja markmiði um almannahagsmunum, sem er viðurkennt samkvæmt lögum Sambandsins, vera án mismununar og fylgja meðalhófi. Meta á hvort slík málsmeðferð samrýmist lögum Sambandsins í ljósi þeirra sjónarmiða sem sett eru fram í dómaframkvæmd Dómstóls Evrópusambandsins. Því ættu stjórnvaldsákvæðanir, sem takmarka eða synja um markaðsaðgang einungis á grundvelli þess að vörurnar hafa ekki gilt fyrirframleyfi, að falla utan gildissviðs þessarar reglugerðar. Þegar sótt er um skyldubundið fyrirframleyfi fyrir vörur ættu þó allar stjórnvaldsákvæðanir um að hafna umsókninni á grundvelli landsbundinna tæknireglna, sem gilda í því aðildarríki, að vera teknar í samræmi við þessa reglugerð þannig að umsækjandinn geti notið góðs af þeirri vernd málsmeðferðarinnar sem reglugerðin kveður á um. Hið sama gildir um valfrjálst fyrirframleyfi fyrir vörur þar sem það er til staðar.
- 12) Mikilvægt er að gera grein fyrir því að þær tegundir vara sem falla undir þessa reglugerð taka til landbúnaðarafurða. Hugtakið „landbúnaðarafurðir“ tekur til afurða fiskveiða, eins og kveðið er á um í 1. mgr. 38. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Til þess að auðveldara verði að ákvarða hvaða tegundir vara falla undir þessa reglugerð ætti framkvæmdastjórnin að meta hagkvæmni og ávinning af því að þróa frekar viðmiðunarskrá yfir afurðir fyrir gagnkvæma viðurkenningu.
- 13) Þar að auki er mikilvægt að gera nánari grein fyrir því að hugtakið „framleiðandi“ tekur ekki einungis til vöruframleiðenda, heldur einnig til einstaklinga sem framleiða vörur sem eru ekki afleiðing af framleiðsluferli, þ.m.t. landbúnaðarafurðir, sem og til einstaklinga sem gefa sig út fyrir að vera vöruframleiðendur.
- 14) Ákvarðanir landsdómstóla eða -réttar sem meta lögmæti mála þar sem vörur, sem eru löglega markaðssettar í einu aðildarríki fá ekki aðgang að markaði í öðru aðildarríki sökum þess að landsbundinni tæknireglu er beitt, og ákvarðanir landsdómstóla eða -réttar um að beita viðurlögum, ættu að falla utan gildissviðs þessarar reglugerðar.
- 15) Til að njóta góðs af meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu verða vörur að vera löglega markaðssettar í öðru aðildarríki. Einnig ætti að gera skýra grein fyrir því að til þess að vörur teljist löglega markaðssettar í öðru aðildarríki þurfa þær að uppfylla viðeigandi reglur sem gilda í því aðildarríki og gera þarf þær aðgengilegar endanlegum notendum í því aðildarríki.
- 16) Til að auka þekkingu landsbundinna yfirvalda og rekstraraðila á meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu ættu aðildarríki að íhuga að setja skýr og ótvíræð „ákvæði um innri markaðinn“ í tæknireglurnar sínar með það fyrir augum að auðvelda beitingu þeirrar meginreglu.
- 17) Umtalsverður munur er á milli aðildarríkjanna á tilskildum gögnum til að sýna fram á að vörur séu löglega markaðssettar í öðru aðildarríki. Þetta veldur óþarfa álagi, seinkunum og viðbótarkostnaði fyrir rekstraraðila og kemur í veg fyrir að landsbundin yfirvöld fái nauðsynlegar upplýsingar til að meta vörurnar tímanlega. Þetta kann að hindra beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu. Mikilvægt er því að auðvelda rekstraraðilum að sýna fram á að vörur þeirra séu löglega markaðssettar í öðru aðildarríki. Rekstraraðilar ættu að njóta góðs af eigin yfirlýsingu sem veitir lögbærum yfirvöldum allar nauðsynlegar upplýsingar um vörurnar og hlítir þeirra við gildandi reglur í því aðildarríki. Notkun valfrjálsra yfirlýsinga ætti ekki að koma í veg fyrir að landsbundin yfirvöld taki stjórnvaldsákvæðanir sem takmarka eða synja um markaðsaðgang, að því tilskildu að slíkar ákvarðanir séu hóflegar, réttlætanlegar og virði meginregluna um gagnkvæma viðurkenningu og samrýmist þessari reglugerð.
- 18) Framleiðandinn, innflytjandinn eða dreifingaraðilinn ætti að eiga kost á að semja yfirlýsingu um löglega markaðssetningu vara að því er varðar gagnkvæma viðurkenningu („yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu“). Framleiðandinn er í bestri stöðu til að veita upplýsingarnar í yfirlýsingunni um gagnkvæma viðurkenningu þar sem hann þekkir vörurnar best og hefur undir höndum nauðsynleg gögn til að sannprófa upplýsingarnar í yfirlýsingunni um gagnkvæma viðurkenningu. Framleiðandinn ætti að geta veitt viðurkenndum fulltrúa umboð til að semja slíka yfirlýsingu fyrir sína

hönd og á sína ábyrgð. Ef rekstraraðili getur hins vegar aðeins veitt upplýsingar um lögmæti markaðssetningar vörunnar í yfirlýsingunni ætti að vera mögulegt fyrir annan rekstraraðila að veita upplýsingar um að vörur séu gerðar aðgengilegar endanlegum notendum í hlutaðeigandi aðildarríki, að því tilskildu að rekstraraðilinn taki ábyrgð á upplýsingunum sem hann veitti í gagnkvæmu viðurkenningunni og geti veitt nauðsynleg gögn til að sannprófa þessar upplýsingar.

- 19) Yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu ætti alltaf að innihalda nákvæmar og ítarlegar upplýsingar um vörurnar. Uppfæra ætti því yfirlýsinguna til að endurspegla breytingar, t.d. breytingar á viðeigandi landsbundnum tæknireglum.
- 20) Til að tryggja að upplýsingarnar, sem eru veittar í yfirlýsingunni um gagnkvæma viðurkenningu, séu víðtækar ætti að mæla fyrir um samræmt skipulag fyrir slíkar yfirlýsingar til notkunar fyrir rekstraraðila sem óska eftir að gera slíkar yfirlýsingar.
- 21) Mikilvægt er að tryggja að yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu sé útfyllt á heiðarlegan og nákvæman hátt. Því er nauðsynlegt að gera kröfu um að rekstraraðilar beri ábyrgð á þeim upplýsingum sem þeir veita í yfirlýsingunni um gagnkvæma viðurkenningu.
- 22) Til að efla skilvirkni og samkeppnishæfni fyrirtækja, sem starfrækt eru á sviði vara sem falla ekki undir samhæfingarlöggjöf Sambandsins, ætti að vera mögulegt að njóta góðs af nýrri upplýsingatækni til að auðvelda veitingu yfirlýsingar um gagnkvæma viðurkenningu. Því ættu rekstraraðilar að geta gert yfirlýsingar sínar um gagnkvæma viðurkenningu aðgengilegar öllum á Netinu, að því tilskildu að yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu sé auðveldlega aðgengileg og á áreiðanlegu sniðmáti.
- 23) Framkvæmdastjórnin ætti að tryggja að sniðmát fyrir yfirlýsingu um gagnkvæma viðurkenningu og leiðbeiningar til að fylla það út séu gerð aðgengileg á einni stafrænni gátt á öllum opinberu tungumálum í Sambandinu.
- 24) Þessi reglugerð ætti einnig að gilda um þær vörur þar sem aðeins sumir þættir þeirra falla undir samhæfingarlöggjöf Sambandsins. Ef rekstraraðilanum er gert að semja ESB-samræmisyfirlýsingu, samkvæmt samræmingarlöggjöf Sambandsins, til að sýna fram á að farið sé að þeirri löggjöf ætti þeim rekstraraðila að vera heimilt að láta yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, fylgja með ESB-samræmisyfirlýsingunni.
- 25) Ef rekstraraðilar ákveða að nota ekki yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu ættu lögbær yfirvöld viðtökuaðildarríkisins að leggja fram skýrt skilgreindar beiðnir um sértækar upplýsingar sem þeir telja nauðsynlegar til að meta vörurnar að því er varðar meginregluna um meðalhóf.
- 26) Rekstraraðilinn ætti að fá nægjanlegan tíma til að leggja fram skjöl eða aðrar upplýsingar sem lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkis gerir kröfu um eða til að færa fram rök eða leggja fram athugasemdir í tengslum við mat á vörunum sem um er að ræða.
- 27) Samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1535 ⁽⁴⁾ er gerð krafa um að aðildarríki sendi framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum öll drög að tæknireglugerðum varðandi allar afurðir, þ.m.t. allar landbúnaðar- eða fiskafurðir, og yfirlýsingu þess efnis að nauðsynlegt sé að innleiða þá reglugerð. Þó er nauðsynlegt að tryggja að í kjölfar samþykktar slíkrar landsbundinnar tæknireglugerðar sé meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu beitt á réttan hátt að því er varðar sérstakar vörur í einstökum tilvikum. Í þessari reglugerð ætti að mæla fyrir um málsmeðferðarreglur um beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu í einstökum tilvikum, t.d. með því að skylda aðildarríki til að tilgreina landsbundnar tæknireglur sem stjórnvaldsákvæðanirnar byggjast á og grundvöll lögmættra almannahagsmuna sem réttlæta beitingu landsbundnu tæknireglunnar að því er varðar vöru sem hefur verið löglega markaðssett í öðru aðildarríki. Meðalhóf landsbundnu tæknireglunnar er grundvöllur fyrir því að unnt sé að sýna fram á að við stjórnvaldsákvörðunina, sem byggist á þeirri reglu, sé meðalhóf haft að leiðarljósi. Ákvarða ætti aðferðina, sem nota á til að sýna fram á að stjórnvaldsákvörðunin byggist á meðalhófi, í hverju tilviki fyrir sig.
- 28) Þar sem stjórnvaldsákvæðanir, sem takmarka eða synja um markaðsaðgang að vörum sem eru þegar löglega markaðssettar í öðru aðildarríki, ættu að vera undanþegnar grundvallarreglunni um frjálsa vöruflutninga er nauðsynlegt

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1535 frá 9. september 2015 um tilhögun miðlunar upplýsinga um tæknireglugerðir og reglur um þjónustu í upplýsingasamfélaginu (Stjúd. ESB L 241, 17.9.2015, bls. 1).

að tryggja að slíkar ákvarðanir virði núgildandi skuldbindingar sem eiga rætur sínar að rekja til meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu. Því er viðeigandi að koma á skýrri málsmeðferð til að ákvarða hvort vörur séu löglega markaðssettar í því aðildarríki og, ef svo er, hvort lögmætir almannahagsmunir, sem falla undir viðeigandi landsbundna tæknireglu viðtökuaðildarríkisins, séu verndaðir á fullnægjandi hátt í samræmi við 36. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og dómaframkvæmd Dómstóls Evrópusambandsins. Slík málsmeðferð ætti að tryggja að allar stjórnvaldsákvæðanir byggist á meðalhófi, að þær virði meginregluna um gagnkvæma viðurkenningu og samrýmist þessari reglugerð.

- 29) Ef lögbært yfirvald metur vörur áður en það ákveður hvort takmarka skuli markaðsaðgang eða synja um hann ætti það yfirvald ekki að geta tekið ákvarðanir um að fella tímabundið úr gildi markaðsaðgang, nema þörf sé á viðbragðsaðgerðum til að koma í veg fyrir að öryggi eða heilbrigði notenda sé ógnað, til að koma í veg fyrir skaðleg áhrif á umhverfið eða til að koma í veg fyrir að vörurnar séu gerðar aðgengilegar í þeim tilvikum þar sem almennt er bannað að gera slíkar vörur aðgengilegar á grundvelli almenns siðgæðis eða almannaöryggis, t.d. til að koma í veg fyrir glæpi.
- 30) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 ⁽⁵⁾ er komið á faggildingarkerfi sem tryggir gagnkvæma viðurkenningu á hæfnisstigi samræmismatsstofa. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna ættu því hvorki að hafna að samþykkja prófunarskýrslur né vottorð, sem faggiltar samræmismatsstofur gefa út, af ástæðum sem varða hæfni þeirrar stofu. Enn fremur ættu aðildarríki hvorki að hafna að samþykkja prófunarskýrslur né vottorð sem aðrar samræmismatsstofur gefa út í samræmi við lög Sambandsins til að koma í veg fyrir, eftir því sem unnt er, tvíverknað við prófanir og verklag sem þegar hefur verið framkvæmt í öðru aðildarríki. Lögbær yfirvöld ættu að taka tilhlýðilegt tillit til inntaks þeirra prófunarskýrslna eða vottorða sem lögð eru fram.
- 31) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB ⁽⁶⁾ er tilgreint að einungis megi setja öruggar vörur á markað og mælt fyrir um skyldur framleiðenda og dreifingaraðila að því er varðar öryggi vörunnar. Með tilskipuninni er yfirvöldum heimilað að banna hættulegar vörur umsvifalaust eða að banna tímabundið vörur sem gætu verið hættulegar á því tímabili sem nauðsynlegt er að framkvæma ýmiss konar öryggismat, prófanir og eftirlit. Í þeirri tilskipun er einnig lýst málsmeðferðinni fyrir lögbæra yfirvaldið til að beita viðeigandi ráðstöfunum ef vörur hafa í för með sér áhættu, s.s. ráðstafanirnar sem um getur í b- til f-lið 1. mgr. 8. gr. þeirrar tilskipunar og með tilskipuninni er einnig lögð sú skylda á aðildarríki að tilkynna framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum um slíkar ráðstafanir. Lögbær yfirvöld ættu því að geta haldið áfram að beita þeirri tilskipun og einkum b- til f-lið 1. mgr. 8. gr. og 3. mgr. 8. gr. þeirrar tilskipunar.
- 32) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽⁷⁾ er m.a. komið á hraðviðvörunarkerfi til að tilkynna um beina eða óbeina áhættu sem matvæli eða fóður hafa í för með sér fyrir heilbrigði manna. Með reglugerðinni er þess krafist að aðildarríki tilkynni framkvæmdastjórninni þegar í stað, með því að nota hraðviðvörunarkerfið, um hvers konar ráðstafanir sem þau samþykkja og miða að því að takmarka setningu matvæla eða fóðurs á markað eða taka af markaði eða innkalla matvæli eða fóður í því skyni að vernda heilbrigði manna, þar sem nauðsynlegt er að grípa til skjótra aðgerða. Lögbær yfirvöld ættu að geta haldið áfram að beita þeirri reglugerð og einkum 3. mgr. 50. gr. og 54. gr. þeirrar reglugerðar.
- 33) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins 2017/625 (ESB) ⁽⁸⁾ er komið á fót samræmdum ramma Sambandsins um skipulag opinbers eftirlits og opinberrar starfsemi, annarrar en opinbers eftirlits, innan allrar landbúnaðartengdu

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum og um niðurfellingu reglugerðar (EBE) nr. 339/93 (Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30).

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB frá 3. desember 2001 um öryggi vöru (Stjtið. ESB L 11, 15.1.2002, bls. 4).

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla (Stjtið. ESB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 frá 15. mars 2017 um opinbert eftirlit og aðra opinbera starfsemi sem miðar að því að tryggja að lögum um matvæli og fóður og reglum um heilbrigði og velferð dýra, plöntuheilbrigði og plöntuverndarvörur sé beitt og um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001, (EB) nr. 396/2005, (EB) nr. 1069/2009, (EB) nr. 1107/2009, (ESB) nr. 1151/2012, (ESB) nr. 652/2014, (ESB) 2016/429 og (ESB) 2016/2031, reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1/2005 og (EB) nr. 1099/2009 og tilskipunum ráðsins 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB og 2008/120/EB og um niðurfellingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 og (EB) nr. 882/2004, tilskipunum ráðsins 89/608/EBE, 89/662/EBE, 90/425/EBE, 91/496/EBE, 96/23/EB, 96/93/EB og 97/78/EB og ákvörðun ráðsins 92/438/EBE (reglugerð um opinbert eftirlit) (Stjtið. ESB L 95, 7.4.2017, bls. 1).

matvælakeðjunnar, að teknu tilliti til reglna um opinbert eftirlit sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 ⁽⁹⁾ og í viðeigandi sérlögum Sambandsins. Í reglugerð (ESB) 2017/625 er mælt fyrir um sérstaka aðferð til að tryggja að rekstraraðilar ráði bót á aðstæðum þar sem ekki hefur verið farið að lögum um matvæli og fóður og reglum um heilbrigði eða velferð dýra. Lögbær yfirvöld ættu að geta haldið áfram að beita reglugerð (ESB) 2017/625 áfram og einkum 138. gr. hennar.

- 34) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1306/2013 ⁽¹⁰⁾ er komið á fót samræmdum ramma Sambandsins til að annast eftirlit að því er varðar skyldurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 ⁽¹¹⁾ í samræmi við viðmiðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 882/2004, og þar er tilgreint að aðildarríki skulu tryggja að allir rekstraraðilar sem uppfylla þessar skuldbindingar eigi rétt á að tilheyra eftirlitskerfi. Lögbær yfirvöld ættu að geta haldið áfram að beita reglugerð (ESB) 1306/2013, einkum 90. gr. hennar.
- 35) Í sérhverri stjórnvaldsákvörðun, sem lögbær yfirvöld aðildarríkja taka samkvæmt þessari reglugerð, ætti að tilgreina þau úrræði sem tiltæk eru rekstraraðilum í samræmi við landlög, þannig að þeir geti kært ákvörðunina eða hafið málsókn fyrir lögbærum landsdómstóli eða -rétti. Stjórnvaldsákvörðunin ætti einnig að vísa til þess möguleika rekstraraðila að nota net til úrlausnar vandamála á innri markaði (SOLVIT-net) og málsmeðferð til úrlausnar vandamála sem kveðið er á um í þessari reglugerð.
- 36) Skilvirkar lausnir fyrir rekstraraðila, sem óska eftir viðskiptavænum staðgöngukosti þegar þeir draga í efa stjórnvaldsákvörðanir sem takmarka eða synja um markaðsaðgang, eru nauðsynlegar til að tryggja rétta og samfellda beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu. Til að tryggja slíkar lausnir og til að koma í veg fyrir lögfræðikostnað, sér í lagi fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, ætti málsmeðferð til að leysa vanda utan réttar að vera tiltæk fyrir rekstraraðila.
- 37) SOLVIT-netið er þjónusta sem stjórnvöld í hverju aðildarríki veita sem miðar að því að finna lausnir fyrir einstaklinga og fyrirtæki þegar opinber yfirvöld í öðru aðildarríki hafa brotið á rétti þeirra. Meginreglurnar um starfsemi SOLVIT-netsins eru settar fram í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2013/461/ESB ⁽¹²⁾ en samkvæmt því á að vera SOLVIT-stöð í hverju aðildarríki sem hefur yfir að ráða viðunandi mannauði og fjármagni til að tryggja að stöðin sé þátttakandi í SOLVIT-netinu. Framkvæmdastjórnin ætti að auka þekkingu á og ávinning af SOLVIT-netinu, einkum meðal fyrirtækja.
- 38) SOLVIT-netið er skilvirkt kerfi til að leysa vanda utan réttar sem er veitt án endurgjalds. Starfsemi netsins er háð skömmum skilafresti og það veitir einstaklingum og fyrirtækjum hagkvæmar lausnir þegar þeim reynist erfitt að fá opinber yfirvöld til að viðurkenna réttindi þeirra í Sambandinu. Ef rekstraraðilinn, viðeigandi SOLVIT-stöðvar og aðildarríkin sem málið varðar sammælast um viðeigandi lausn ætti ekki að vera þörf á frekari aðgerðum.
- 39) Hins vegar ef óformleg nálgun SOLVIT-netsins bregst og enn leikur vafi á því hvort stjórnvaldsákvörðunin samrýmist meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu ætti framkvæmdastjórnin að fá heimild til að skoða málið að beiðni hlutaðeigandi SOLVIT-stöðva. Að loknu mati sínu ætti framkvæmdastjórnin að gefa út álit sitt, sem tilkynna á hlutaðeigandi rekstraraðila og lögbærum yfirvöldum fyrir milligöngu viðeigandi SOLVIT-stöðvar, og taka ætti tillit til þess við SOLVIT-málsmeðferðina. Frestur til íhlutunar framkvæmdastjórnarinnar ætti að vera 45 virkir dagar að frádregnum þeim tíma sem nauðsynlegur er fyrir framkvæmdastjórnina til að afla nauðsynlegra viðbótarupplýsinga og -skjala. Ef málið leysist innan þessa tímabils ætti ekki að vera þörf á að gefa út álit. Slík SOLVIT-tilvik ættu að vera með fyrirvara um aðskilið verkflæði í SOLVIT-gagnagrunninum og ættu þau ekki að vera hluti af reglubundnum SOLVIT-hagskýrslum.

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fóður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt (Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1).

⁽¹⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1306/2013 frá 17. desember 2013 um fjármögnun, stjórnun og eftirlit með sameiginlegu landbúnaðarstefnunni og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 352/78, (EB) nr. 165/94, (EB) nr. 2799/98, (EB) nr. 814/2000, (EB) nr. 1290/2005 og (EB) nr. 485/2008 (Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 549).

⁽¹¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007 (Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 671).

⁽¹²⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2013/461/ESB frá 17. september 2013 um meginreglur varðandi SOLVIT (Stjtið. ESB L 249, 19.9.2013, bls. 10).

- 40) Álit framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar stjórnvaldsákvörðun sem takmarkar eða synjar um markaðsaðgang ætti aðeins að beinast að því hvort hún samrýmist meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu og kröfum þessarar reglugerðar. Þetta er með fyrirvara um valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar, skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, og skuldbindingu aðildarríkjanna til að fara að lögum Sambandsins þegar fengist er við auðkennd kerfislæg vandamál að því er varðar beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu.
- 41) Mikilvægt er fyrir innri markaðinn með vörur að fyrirtæki, einkum lítil og meðalstór fyrirtæki, geti fengið áreiðanlegar og sértækar upplýsingar um þau lög sem eru í gildi í tilteknu aðildarríki. Vörutengiliðir ættu að gegna mikilvægu hlutverki við að greiða fyrir samskiptum milli landsbundinna yfirvalda og rekstraraðila með því að miðla upplýsingum um sértækar reglur um vörur og hvernig meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu er beitt á yfirráðasvæði aðildarríkja þeirra. Því er nauðsynlegt að efla hlutverk vörutengiliða sem helstu veitendur upplýsinga um allar reglur sem tengjast vörum, þ.m.t. landsbundnar tæknireglur sem gagnkvæm viðurkenning tekur til.
- 42) Til að greiða fyrir frjálsum vöruflutningum ættu vörutengiliðir að veita, án endurgjalds og innan viðunandi marka, upplýsingar um tæknireglur í aðildarríkjum sínum og beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu. Vörutengiliðir ættu að hafa yfir að ráða fullnægjandi búnaði og úrræðum. Í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1724 ⁽¹³⁾ ættu þeir að veita slíkar upplýsingar á vefsetri og ættu að falla undir þá gæðaviðmiðun sem sett er fram í þeirri reglugerð. Verkefni vörutengiliða varðandi veitingu slíkra upplýsinga þ.m.t. rafræn afrit af eða netaðgangur að landsbundnum tæknireglum, ættu að vera framkvæmd með fyrirvara um landsbundnar reglur sem gilda um dreifingu landsbundinna tæknireglna. Enn fremur ættu vörutengiliðir ekki að þurfa að veita afrit af eða netaðgang að stöðlum sem falla undir hugverkaréttindi staðlastofnana eða -samtaka.
- 43) Samstarf milli lögbærra yfirvalda er forsendan fyrir snurðulausri virkni meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu og til að skapa menningu um gagnkvæma viðurkenningu. Vörutengiliðir og lögbær landsyfyrvöld ættu því að starfa saman og skiptast á upplýsingum og sérfræðipækkingu til þess að tryggja rétta og samfellda beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu og þessarar reglugerðar.
- 44) Að því er varðar tilkynningar um stjórnvaldsákvörðanir sem takmarka eða synja um markaðsaðgang, leyfa samskipti á milli vörutengiliða og tryggja samvinnu á sviði stjórnsýslu er nauðsynlegt að veita aðildarríkjum aðgang að upplýsinga- og fjarskiptakerfi.
- 45) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁴⁾.
- 46) Ef nauðsynlegt reynist, að því er varðar þessa reglugerð, að vinna úr persónuupplýsingum ætti slík vinnsla að samrýmast lögum Sambandsins um vernd persónuupplýsinga. Öll vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð ætti að vera í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 ⁽¹⁵⁾ eða reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.
- 47) Koma ætti á áreiðanlegum og skilvirkum eftirlitskerfum til að veita upplýsingar um beitingu þessarar reglugerðar og áhrif hennar á frjálsa vöruflutninga. Slík kerfi ættu ekki að ganga lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.

⁽¹³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1724 frá 2. október 2018 um að koma á einni stafrænni gátt til að veita aðgang að upplýsingum, málsmæðferðarreglum og aðstoð og þjónustu til lausnar á vandamálum og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1024/2012 (Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 1).

⁽¹⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽¹⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

⁽¹⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga með tilliti til vinnslu persónuupplýsinga stofnana, aðila, skrifstofa og sérstofnana Sambandsins og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB (Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39).

- 48) Til að efla þekkingu á meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu og tryggja að þessari reglugerð sé beitt á réttan og samræmdan hátt ætti að setja ákvæði um fjármögnun Sambandsins á upplýsingarherferðum varðandi starfsþjálfun, skipti á embættismönnum og aðra tilheyrandi starfsemi sem miðar að því að efla og styrkja traust og samstarf milli lögbærra yfirvalda, vörutengiliða og rekstraraðila.
- 49) Til þess að ráða bót á skorti á nákvæmum gögnum sem tengjast virkni meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu og áhrifum hennar á innri markaðinn fyrir vörur ætti Sambandið að fjármagna öflun slíkra gagna.
- 50) Vernda ætti fjárhagslega hagsmuni Sambandsins með viðeigandi ráðstöfunum meðan á öllu útgjaldatímabilinu stendur, þ.m.t. með því að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka misfellur, endurheimta fjármuni sem hafa glatast, verið ranglega greiddir eða notaðir á rangan hátt og, eftir því sem við á, með stjórnsýslulegum og fjárhagslegum viðurlögum.
- 51) Rétt þykir að fresta beitingu þessarar reglugerðar til þess að gefa lögbærum yfirvöldum og rekstraraðilum nægan tíma til aðlagast kröfunum sem mælt er fyrir um þar.
- 52) Framkvæmdastjórnin ætti að leggja mat sitt á þessa reglugerð í ljósi þeirra markmiða sem stefnt er að með henni. Framkvæmdastjórnin ætti að nota gögnin, sem aflað er um virkni meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu og áhrif hennar á innri markaðinn fyrir vörur, og fyrirliggjandi upplýsingar í upplýsinga- og fjarskiptakerfinu til að meta þessa reglugerð. Framkvæmdastjórnin ætti að geta farið þess á leit við aðildarríki að þau sendi viðbótarupplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir matið. Samkvæmt 22. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016⁽¹⁷⁾ ætti mat á þessari reglugerð, sem ætti að byggjast á árangri, kostnaðarhagkvæmni, skilvirkni, mikilvægi, samræmi og auknu vægi, að skapa grunn fyrir mat á áhrifum á valkostum varðandi frekari aðgerðir.
- 53) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að tryggja snurðulausa, samræmda og rétta beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná því markmiði.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

1. Markmiðið með þessari reglugerð er að styrkja starfsemi innri markaðarins með því að bæta beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu og með því að fjarlægja óréttmætar viðskiptahindranir.
2. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur og málsmeðferðarreglur varðandi beitingu aðildarríkja á meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu í einstökum tilvikum í tengslum við vörur sem falla undir 34. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki, með tilliti til 36. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og dómaframkvæmd Dómstóls Evrópusambandsins.
3. Í þessari reglugerð er einnig kveðið á um að ráða vörutengiliði og viðhalda starfsemi þeirra í aðildarríkjum og um samstarf og upplýsingaskipti í tengslum við meginregluna um gagnkvæma viðurkenningu.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um vörur af öllum gerðum, þ.m.t. landbúnaðarafurðir í skilningi annarrar undirgreinar 1. mgr. 38. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, og stjórnvaldákvarðanir sem lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkis hefur tekið eða mun taka, og þar sem stjórnvaldsákvörðun uppfyllir eftirfarandi viðmiðanir:

- a) grundvöllurinn fyrir stjórnvaldsákvörðun er landsbundin tækniregla sem gildir í viðtökuaðildarríkinu og
- b) beinu eða óbeinu áhrifin af stjórnvaldsákvörðun eru að takmarka eða synja um markaðsaðgang í viðtökuaðildarríkinu.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

Stjórnvaldsákvörðun tekur til allra stjórnsýslustiga sem byggjast á landsbundinni tæknireglu og sem hefur sömu eða að verulegu leyti sömu réttaráhrif eins og áhrifin sem um getur í b-lið.

2. Í þessari reglugerð telst landsbundin tækniregla vera lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkis með eftirfarandi eiginleikum:

- a) hún tekur til vara eða þátta vara sem falla ekki undir samræmingu á vettvangi Sambandsins,
- b) hún annaðhvort bannar að bjóða fram vörur, eða vörur af tiltekinni tegund, á markaði í því aðildarríki eða gerir skylt að uppfylla ákvæðið, í reynd eða að lögum, hvenær sem vörur, eða vörur af tiltekinni tegund, eru boðnar fram á þeim markaði og
- c) hún gerir a.m.k. eitt af eftirfarandi:
 - i. hún mælir fyrir um eiginleika varanna eða vara af tiltekinni tegund, t.d. gæði, notagildi eða öryggi eða stærð þeirra, þ.m.t. kröfur sem gilda um þær vörur að því er varðar þau heiti sem þær eru seldar undir, hugtök, tákn, prófanir og prófunaraðferðir, umbúðir, merkingar eða áletranir ásamt samræmismatsaðferðum,
 - ii. í þeim tilgangi að vernda neytendur eða umhverfið leggur hún aðrar kröfur á vörur eða vörur af tiltekinni tegund sem hafa áhrif á vistferil varanna eftir að þær hafa verið boðnar fram á markaði í því aðildarríki, s.s. skilyrði fyrir notkun, endurvinnslu, endurnotkun eða förgun, ef slík skilyrði geta haft veruleg áhrif annaðhvort á samsetningu eða eðli þeirra vara eða það að bjóða þær fram á markaði í því aðildarríki.

3. Í i. lið c-liðar 2. mgr. þessarar greinar er einnig fjallað um framleiðsluaðferðir og -ferla sem notuð eru að því er varðar landbúnaðarafurðir, eins og um getur í öðrum undirlíð 1. mgr. 38. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og að því er varðar vörur sem eru ætlaðar til manneldis eða sem dýrafóður, sem og framleiðsluaðferðir og -ferli varðandi aðrar vörur, ef þær hafa áhrif á eiginleika þeirra.

4. Málsmeðferð við fyrirframleyfi telst í sjálfu sér ekki vera landsbundin tækniregla að því er varðar þessa reglugerð en ákvörðun um að hafna að veita fyrirframleyfi sem byggist á landsbundinni tæknireglu telst vera stjórnvaldsákvörðun sem þessi reglugerð gildir um, ef sú ákvörðun uppfyllir hinar kröfur fyrstu undirgreinar 1. mgr.

5. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) dómstólaákvörðanir landsdómstóla eða -réttar,
- b) dómstólaákvörðanir sem löggæslufirvöld taka meðan á rannsókn refsiverðra brota eða saksókn þeirra stendur að því er varðar hugtök, tákn eða hvers konar efnislegar vísanir í samtök sem eru andstæð stjórnarskrá eða glæpasamtök eða brot sem lýsa kynþáttahatri, hafa mismunun í för með sér eða fela í sér útlendingahatur.

6. Ákvæði 5. og 6. gr. skulu ekki hafa áhrifa á beitingu eftirfarandi ákvæða:

- a) b- til f-liðar 1. mgr. 8. gr. og 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 2001/95/EB,
- b) a-liðar 3. mgr. 50. gr. og 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002,
- c) ákvæði 90. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1306/2013 og
- d) ákvæði 138. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/625.

7. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á þá skyldu samkvæmt tilskipun (ESB) 2015/1535 að tilkynna framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum um drög að landsbundnum tæknireglugerðum áður en þær eru samþykktar.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „löglega markaðssett í öðru aðildarríki“: vörur eða vörur af þeirri tegund sem uppfylla gildandi og viðeigandi reglur í því aðildarríki eða falla ekki undir neinar slíkar reglur í því aðildarríki og eru gerðar aðgengilegar endanlegum notendum í því aðildarríki,
- 2) „að bjóða fram á markaði“: öll afhending vöru til dreifingar, neyslu eða notkunar á markaði innan yfirráðasvæðis aðildarríkis sem liður í viðskiptastarfsemi, hvort sem er gegn greiðslu eða án endurgjalds,

- 3) „að takmarka markaðsaðgang“: setja skilyrði sem á að uppfylla áður en hægt er að bjóða fram vörur á markaði í viðtökuaðildarríkinu eða skilyrði fyrir því að halda áfram að bjóða fram vörur á þeim markaði, sem í báðum tilvikum krefst breytinga á einum eða fleiri eiginleikum þeirra vara, eins og um getur í i. lið c-liðar 2. mgr. 2. gr., eða fara fram á frekari prófanir,
- 4) „að synja um markaðsaðgang“: eitthvað af eftirfarandi:
 - a) að banna að vörur séu boðnar fram á markaði í viðtökuaðildarríkinu eða að banna að vörur séu áfram boðnar fram á þeim markaði eða
 - b) að gera kröfu um að þær vörur séu teknar af þeim markaði eða þær innkallaðar,
- 5) „vara tekin af markaði“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að koma í veg fyrir að vörur í aðfangakeðjunni séu boðnar fram á markaði,
- 6) „innköllun“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að vörum, sem þegar hafa verið gerðar aðgengilegar endanlegum notanda, sé skilað til baka,
- 7) „málsmeðferð við fyrirframleyfi“: stjórnsýslumeðferð samkvæmt lögum aðildarríkis þar sem þess er krafist að lögbært yfirvald þess aðildarríkis, á grundvelli umsóknar rekstraraðila, gefi formlegt samþykki sitt áður en vörurnar eru boðnar fram á markaði í því aðildarríki,
- 8) „framleiðandi“:
 - a) einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir vörur eða lætur hanna eða framleiða vörur eða framleiðir vörur sem eru ekki afleiðing af framleiðsluferli, þ.m.t. landbúnaðarafurðir, og markaðssetur þær undir sínu nafni eða vörumerki,
 - b) einstaklingur eða lögaðili sem breytir vörum sem þegar hafa verið löglega markaðssettar í aðildarríki á þann hátt að það gæti haft áhrif á að farið sé að viðeigandi reglum sem gilda í því aðildarríki eða
 - c) einstaklingur eða lögaðili sem, með því að setja nafn sitt, vörumerki eða annað sérkenni á vörur eða í skjólin sem fylgja þessum vörum, kynnir sig sem framleiðandi þessara vara,
- 9) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem hefur fengið skriflegt umboð frá framleiðanda til að koma fram fyrir hans hönd í tengslum við það að bjóða fram vörur á markaðinum sem um er að ræða,
- 10) „innflytjandi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem býður fram vörur frá þriðja landi á markaði í Sambandinu í fyrsta sinn,
- 11) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfangakeðjunni, annar en framleiðandi eða innflytjandi, sem býður fram vörur á markaði í aðildarríki,
- 12) „rekstraraðili“: eitthvað af eftirfarandi í tengslum við vörur: framleiðandinn, viðurkenndi fulltrúinn, innflytjandinn eða dreifingaraðilinn,
- 13) „endanlegur notandi“: einstaklingur eða lögaðili, búsettur eða með staðfestu í Sambandinu, þar sem vörurnar hafa verið gerðar aðgengilegar honum eða eru aðgengilegar honum, annaðhvort sem neytandi utan atvinnugreinar, fyrirtækis, iðn- eða sérgreinar eða sem faglegur endanlegur notandi við iðnaðar- eða atvinnustarfsemi sína,
- 14) „lögmatir almannahagsmunir“: ein af þeim ástæðum sem settar eru fram í 36. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu-sambandsins eða hver konar aðrir brýnir almannahagsmunir,
- 15) „samræmismatsstofa“: samræmismatsstofa, eins og hún er skilgreind í 13. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008.

II. KAFLI

MÁLSMEDFERÐARREGLUR VARÐANDI BEITINGU MEGINREGLUNNAR UM GAGNKVÆMA VIÐURKENNINGU Í EINSTÖKUM TILVIKUM

4. gr.

Yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu

1. Framleiðanda vara, eða vara af tiltekinni tegund, sem boðnar eru fram eða á að bjóða fram á markaði í viðtökuaðildarríkinu er heimilt að semja valfrjálsa yfirlýsingu um löglega markaðssetningu vara að því er varðar gagnkvæma viðurkenningu („yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu“) til þess að sýna lögbærum yfirvöldum viðtökuaðildarríkis fram á að vörurnar, eða vörurnar af þeirri tegund, séu löglega markaðssettar í öðru aðildarríki.

Framleiðandanum er heimilt að veita viðurkennda fulltrúanum sínum umboð til að semja yfirlýsingu um gagnkvæma viðurkenningu fyrir sína hönd.

Yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu skal byggð upp eins og sýnt er í I. og II. hluta viðaukans og skal innihalda allar upplýsingarnar sem eru tilgreindar þar.

Framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans, þar sem hann hefur umboð til þess, er einungis heimilt að færa inn í yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu upplýsingarnar sem settar eru fram í I. hluta viðaukans. Í slíkum tilvikum skal innflytjandinn eða dreifingaraðilinn færa inn upplýsingarnar sem settar eru fram í II. hluta viðaukans.

Að öðrum kosti er innflytjandanum eða dreifingaraðilanum heimilt að semja báða hluta yfirlýsingarinnar um gagnkvæma viðurkenningu, að því tilskildu að undirritunaraðilinn geti veitt þær upplýsingar sem um getur í a-lið 4. mgr. 5. gr.

Yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu skal vera á einu af opinberu tungumálum Sambandsins. Í þeim tilvikum þar sem það tungumál er ekki tungumálið sem viðtökuaðildarríkið fer fram á skal rekstraraðilinn láta þýða yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu yfir á tungumál sem viðtökuaðildarríkið fer fram á.

2. Rekstraraðilar, sem skrifa undir yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu eða hluta hennar, skulu vera ábyrgir fyrir efni og nákvæmni upplýsinganna sem þeir veita í yfirlýsingunni um gagnkvæma viðurkenningu, þ.m.t. réttleika upplýsinganna sem þeir láta þýða. Að því er þessa málsgrein varðar skulu rekstraraðilar vera ábyrgir í samræmi við landslög.

3. Rekstraraðilar skulu tryggja að yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu sé ávallt uppfærð og endurspegli allar breytingar á upplýsingunum sem þeir hafa veitt í yfirlýsingunni um gagnkvæma viðurkenningu.

4. Heimilt er að afhenda lögbærum yfirvöldum viðtökuaðildarríkis yfirlýsingu um gagnkvæma viðurkenningu að því er varðar mat sem á að framkvæma skv. 5. gr. Heimilt er að afhenda hana á pappír eða með rafrænum hætti eða gera hana aðgengilega á Netinu í samræmi við kröfur viðtökuaðildarríkisins.

5. Ef rekstraraðilar gera yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu aðgengilega á Netinu gilda eftirfarandi skilyrði:

- a) tegund eða röð vöru, sem yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu gildir um, skal vera auðveldlega auðgreinanleg og
- b) þau tæknilegu úrræði sem notuð eru skulu tryggja að leiðbeiningar séu auðskildar og skulu vöktuð til að tryggja tiltækileika og aðgengileika að yfirlýsingunni um gagnkvæma viðurkenningu.

6. Ef vörurnar, sem yfirlýsingin um gagnkvæma viðurkenningu er veitt fyrir, falla einnig undir gerð Sambandsins sem krefst ESB-samræmisyfirlýsingar er heimilt að láta yfirlýsingu um gagnkvæma viðurkenningu fylgja með ESB-samræmisyfirlýsingunni.

5. gr.

Mat á vörum

1. Ef lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkis hyggst meta vörur sem falla undir þessa reglugerð til að ákvarða hvort vörurnar, eða vörur þeirrar tegundar, séu löglega markaðssettar í öðru aðildarríki og, ef svo er, hvort lögmætir almannahagsmunir, sem viðeigandi tækniregla aðildarríkisins tekur til, séu verndaðir á fullnægjandi hátt með hliðsjón af eiginleikum umræddra vara, skal það hafa samband við viðkomandi rekstraraðila án tafar.

2. Þegar haft er samband við viðkomandi rekstraraðila skal lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkisins upplýsa rekstraraðilann um matið og tilgreina vörurnar, sem falla undir matið, og tiltaka gildandi landsbundna tæknireglu eða málsmæðferð við fyrirframleyfi. Lögbæra yfirvaldið í viðtökuaðildarríkinu skal einnig upplýsa rekstraraðilann um möguleikann á að gefa út yfirlýsingu um gagnkvæma viðurkenningu í samræmi við 4. gr. að því er varðar það mat.

3. Rekstraraðilanum skal vera heimilt að bjóða vörurnar fram á markaði viðtökuaðildarríkisins á meðan lögbært yfirvald framkvæmir matið, skv. 1. mgr. þessarar greinar, og er heimilt að halda áfram að gera svo nema rekstraraðilanum berist stjórnvaldsákvörðun sem takmarkar eða synjar um markaðsaðgang fyrir þær vörur. Þessi málsgrein skal ekki gilda ef matið er framkvæmt innan ramma málsmæðferðar við fyrirframleyfi eða ef lögbært yfirvald fellir tímabundið úr gildi það að bjóða fram á markaði vörurnar sem falla undir matið í samræmi við 6. gr.

4. Ef yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu er afhent lögbæru yfirvaldi í viðtökuaðildarríkinu, í samræmi við 4. gr., gildir eftirfarandi að því er varðar matið skv. 1. mgr. þessarar greinar:

- a) lögbæra yfirvaldið skal samþykkja yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu ásamt nauðsynlegum stuðningsgögnum, til að sannprófa upplýsingarnar sem hún hefur að geyma og veittar voru skv. beiðni lögbærs yfirvalds, sem fullnægjandi svar til að sýna fram á að vörurnar séu löglega markaðssettar í öðru aðildarríki og
- b) lögbæra yfirvaldið skal hvorki krefjast annarra upplýsinga né gagna frá rekstraraðila til að sýna fram á að vörurnar séu löglega markaðssettar í öðru aðildarríki.

5. Ef yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu er ekki afhent lögbæru yfirvaldi viðtökuaðildarríkisins, í samræmi við 4. gr., er lögbæra yfirvaldinu heimilt, að því er varðar matið skv. 1. mgr. þessarar greinar, að fara þess á leit við hlutaðeigandi rekstraraðila að útvega gögn og upplýsingar sem eru nauðsynleg fyrir matið að því er varðar eftirfarandi:

- a) einkenni varanna eða tegundar varanna, sem um er að ræða, og
- b) löglega markaðssetningu varanna í öðru aðildarríki.

6. Frestur hlutaðeigandi rekstraraðili skal vera a.m.k. 15 virkir dagar eftir að honum berst beiðni frá lögbæru yfirvaldi viðtökuaðildarríkis um að leggja fram skjölin og upplýsingarnar, sem um getur í a-lið 4. mgr. eða í 5. mgr., eða koma á framfæri rökum eða athugasemdum sem hann kann að hafa.

7. Að því er varðar matið, skv. 1. mgr. þessarar greinar, er lögbæra yfirvaldinu heimilt, í samræmi við 3. mgr. 10. gr., að hafa samband við lögbær yfirvöld eða vörutengiliði aðildarríkisins þar sem rekstraraðili fullyrðir að vörur hans séu löglega markaðssettar, ef lögbæra yfirvaldið þarf að sannprófa upplýsingarnar sem rekstraraðilinn veitir.

8. Þegar mat er framkvæmt, skv. 1. mgr., skulu lögbær yfirvöld viðtökuaðildarríkisins taka tilhlýðilegt tillit til inntaks prófunarskýrsla eða vottorða sem samræmismatsstofa gefur út og rekstraraðili hefur lagt fram sem hluta af matinu. Lögbær yfirvöld viðtökuaðildarríkis skulu hvorki hafna prófunarskýrslum né vottorðum sem samræmismatsstofa, sem er faggilt á viðeigandi sviði samræmismats í samræmi við reglugerð (EB) nr. 765/2008, gefur út, af ástæðum sem varða hæfni þeirrar stofu.

9. Ef lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkisins tekur stjórnvaldsákvörðun að mati loknu, skv. 1. mgr. þessarar greinar, að því er varðar vörurnar sem það hefur metið skal það tilkynna rekstraraðilanum, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, þá stjórnvaldsákvörðun án tafar. Lögbæra yfirvaldið skal einnig tilkynna framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum um þá stjórnvaldsákvörðun eigi síðar en 20 virkum dögum eftir að það tók ákvörðunina. Að því er þetta varðar skal það nota kerfið sem um getur í 11. gr.

10. Í stjórnvaldsákvörðuninni, sem um getur í 9. mgr., skal gefa ástæður fyrir ákvörðuninni sem skulu vera ítarlegar og rökstuddar til að auðvelda mat á því hvort hún samrýmist meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu og kröfum þessarar reglugerðar.

11. Eftirfarandi upplýsingar skulu einkum vera hluti af stjórnvaldsákvörðuninni sem um getur í 9. mgr.:

- a) landsbundna tæknireglan sem stjórnvaldsákvörðunin byggist á,
- b) lögmætir almannahagsmunir sem liggja til grundvallar beitingu landsbundnu tæknireglunnar sem stjórnvaldsákvörðunin byggist á,
- c) tæknileg eða vísindaleg gögn sem lögbært yfirvald viðtökuaðildarríkis tók tillit til, þ.m.t., þar sem við á, allar viðeigandi breytingar á nýjustu tækni sem hafa átt sér stað síðan landsbundna tæknireglan öðlaðist gildi,
- d) samantekt á rökum sem hlutaðeigandi rekstraraðili lagði fram sem skipta máli fyrir matið skv. 1. mgr., ef einhver eru,
- e) gögn sem sýna að fyrirhuguð stjórnvaldsákvörðun sé til þess fallin að ná markmiðinu sem stefnt er að og að hún gangi ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná því markmiði.

12. Í stjórnvaldsákvörðuninni, sem um getur í 9. mgr. þessarar greinar, skal tilgreina þau lagalegu úrræði sem standa til boða samkvæmt landslögum viðtökuaðildarríkisins og þau tímamörk sem gilda um þau. Hún skal einnig fela í sér vísun til þess möguleika að rekstraraðilar geti notað SOLVIT-netið og málsmeðferðina skv. 8. gr.

13. Stjórnvaldsákvörðunin, sem um getur í 9. mgr., skal ekki öðlast gildi fyrr en hún hefur verið tilkynnt hlutaðeigandi rekstraraðila samkvæmt þeirri málsgrein.

6. gr.

Tímabundin lokun markaðsaðgangs

1. Þegar lögbært yfirvald aðildarríkis framkvæmir mat á vörum, skv. 5. gr., er því heimilt að fresta því tímabundið að bjóða þessar vörur fram á markaði þess aðildarríkis en einungis ef:
 - a) vörurnar hafa í för með sér, við eðlileg eða sæmilega fyrirsjáanleg notkunarskilyrði, alvarlega áhættu fyrir öryggi eða heilbrigði einstaklinga eða fyrir umhverfið, þ.m.t. áhættu þar sem áhrifin koma ekki strax fram, sem krefst þess að lögbæra yfirvaldið grípi til viðbragðsaðgerða eða
 - b) það að bjóða vöru eða vörur þeirrar tegundar fram á markaði sé almennt bönnuð í því aðildarríki á grundvelli almenns siðgæðis eða almannaoðryggis.
2. Lögbært yfirvald aðildarríkisins skal þegar í stað tilkynna hlutaðeigandi rekstraraðila, framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um allar tímabundnar frestanir skv. 1. mgr. þessarar greinar. Tilkynningin til framkvæmdastjórnarinnar og hinna aðildarríkjanna skal gerð fyrir milligöngu kerfisins sem um getur í 11. gr. Að því er varðar tilvik, sem falla undir a-lið 1. mgr. þessarar greinar, skulu tæknileg eða vísindaleg rök fylgja tilkynningunni sem sýna fram á af hverju tilvikið fellur undir gildissvið þess liðs.

7. gr.

Tilkynning fyrir milligöngu RAPEX- eða RASFF-kerfið

Ef stjórnvaldsákvörðunin, sem um getur í 5. gr., eða tímabundni fresturinn, sem um getur í 6. gr., er einnig ráðstöfun sem á að tilkynna fyrir milligöngu kerfis fyrir skjót skipti á upplýsingum (RAPEX-kerfið), í samræmi við tilskipun 2001/95/EB, eða fyrir milligöngu hraðviðvörðunarkerfisins fyrir matvæli og fóður (RASFF-kerfið), í samræmi við reglugerð (EB) nr. 178/2002, er ekki þörf á sérstökum tilkynningum til framkvæmdastjórnarinnar og hinna aðildarríkjanna, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) að það komi fram í RAPEX- eða RASFF-tilkynningu að tilkynning um ráðstöfunina teljist einnig vera tilkynning samkvæmt þessari reglugerð og
- b) að stuðningsgögnin, sem er krafist fyrir stjórnvaldsákvörðunina skv. 5. gr. eða fyrir tímabundnu frestunina skv. 6. gr., séu hluti af RAPEX- eða RASFF-tilkynningunni.

8. gr.

Málsmeðferð til úrlausnar vandamála

1. Ef rekstraraðili, sem hefur orðið fyrir áhrifum af völdum stjórnvaldsákvörðunar, hefur lagt hana fyrir SOLVIT-netið og ef heimastöðin eða úrlausnarstöðin, við yfirstandandi SOLVIT-málsmeðferð, fer þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún gefi álit sitt til þess að aðstoða við úrlausn mála, skulu heimastöðin og úrlausnarstöðin láta framkvæmdastjórninni í té öll viðeigandi gögn varðandi hlutaðeigandi stjórnvaldsákvörðun.
2. Í kjölfar móttöku beiðinnar, sem um getur í 1. mgr., skal framkvæmdastjórnin meta hvort stjórnvaldsákvörðunin samrýmist meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu og kröfum þessarar reglugerðar.
3. Að því er varðar matið, sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, skal framkvæmdastjórnin taka til greina stjórnvaldsákvörðunina, sem tilkynnt er í samræmi við 9. mgr. 5. gr., og skjölin og upplýsingarnar sem veittar eru innan SOLVIT-málsmeðferðarinnar. Ef þörf er á viðbótarupplýsingum eða -skjölum, að því er varðar matið sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, skal framkvæmdastjórnin, án ótilhlýðlegrar tafar, fara þess á leit við SOLVIT-stöðina að hafa samband við hlutaðeigandi rekstraraðila eða lögbær yfirvöld sem tóku stjórnvaldsákvörðunina að því er varðar slíkar viðbótarupplýsingar eða -skjöl.
4. Framkvæmdastjórnin skal ljúka mati sínu innan 45 virkra daga frá móttöku beiðinnar, sem um getur í 1. mgr., og gefa út álit sitt. Í álit framkvæmdastjórnarinnar skal, eftir því sem við á, auðkenna hvers konar vandamál sem varða SOLVIT-málið eða leggja fram tilmæli til að aðstoða við að leysa málið. Fresturinn sem tekur til 45 virkra daga skal ekki fela í sér þann tíma sem nauðsynlegur er fyrir framkvæmdastjórnina til að fá sendar viðbótarupplýsingarnar og -skjölin eins og kveðið er á um í 3. mgr.
5. Ef framkvæmdastjórnin hefur verið upplýst um að málið hafi verið leyst á matstímabilinu, sem um getur í 2. mgr., skal þess ekki krafist að framkvæmdastjórnin gefi út álit.
6. Álit framkvæmdastjórnarinnar skal tilkynnt hlutaðeigandi rekstraraðila og viðkomandi lögbærum yfirvöldum fyrir milligöngu viðeigandi SOLVIT-stöðvar. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna öllum aðildarríkjunum um álit með því að nota kerfið sem um getur í 11. gr. Taka skal tillit til álitsins við SOLVIT-málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

III. KAFLI

SAMVINNA STJÓRNVALDA, VÖKTUN OG SAMSKIPTI

9. gr.

Verkefni vörutengiliða

1. Aðildarríki skulu tilnefna og hafa vörutengiliði á yfirráðasvæði sínu auk þess að tryggja að þeir hafi nægar valdheimildir á yfirráðasvæði sínu og fullnægjandi úrræði til þess að sinna verkefnum sínum á viðunandi hátt. Þau skulu tryggja að vörutengiliðir veiti þjónustu sína í samræmi við reglugerð (ESB) 2018/1724.
2. Vörutengiliðir skulu veita eftirfarandi upplýsingar á Netinu:
 - a) upplýsingar um meginregluna um gagnkvæma viðurkenningu og beitingu þessarar reglugerðar á yfirráðasvæði aðildarríkis síns, þ.m.t. upplýsingar um málsmeðferðina sem sett er fram í 5. gr.,
 - b) samskiptaupplýsingar, sem hægt er nota, til að komast í beint samband við lögbær yfirvöld innan þess aðildarríkisins, þ.m.t. upplýsingar um yfirvöld sem bera ábyrgð á umsjón með framkvæmd landsbundnu tæknireglanna sem gilda á yfirráðasvæði aðildarríkis þeirra,
 - c) kæruleiðir og málsmeðferðarreglur sem eru tiltækar á yfirráðasvæði aðildarríkis þeirra ef til ágreinings kemur milli lögbærra yfirvalda og rekstraraðila, þ.m.t. málsmeðferðin sem sett er fram í 8. gr.
3. Ef nauðsynlegt er að bæta við þær upplýsingar sem veittar eru á Netinu, skv. 2. mgr., skulu vörutengiliðir veita, að beiðni rekstraraðila eða lögbærs yfirvalds í öðru aðildarríki, allar nýtsamlegar upplýsingar, s.s. rafræn afrit af eða netaðgang að landsbundnu tæknireglunum og landsbundnum málsmeðferðarreglum sem gilda um tiltekna vörur eða vörur af tiltekinni tegund á yfirráðasvæðinu þar sem vörutengiliðurinn hefur staðfestu eða upplýsingar um hvort þessar vörur eða vörur af þeirri tegund séu háðar fyrirframleyfi samkvæmt landslögum.
4. Vörutengiliðir skulu svara innan 15 virkra daga eftir að hafa mótttekið beiðni skv. 3. mgr.
5. Vörutengiliðir skulu ekki krefjast neinnar þóknunar fyrir að veita upplýsingarnar skv. 3. mgr.

10. gr.

Samvinna á sviði stjórnsýslu

1. Framkvæmdastjórnin skal veita og tryggja skilvirka samvinnu milli lögbærra yfirvalda og vörutengiliða ýmissa aðildarríkja með eftirfarandi starfsemi:
 - a) auðvelda og samræma upplýsingaskipti og upplýsingasöfnun og bestu starfsvenjur að því er varðar beitingu meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu,
 - b) styðja starfsemi vörutengiliða og efla samstarf yfir landamæri,
 - c) auðvelda og samræma skipti á embættismönnum milli aðildarríkja og skipulag sameiginlegra þjálfunar- og vitundarvakningaráætlana fyrir yfirvöld og fyrirtæki.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra og vörutengiliðir taki þátt í þeirri starfsemi sem um getur í 1. mgr.
3. Að fenginni beiðni frá lögbæru yfirvaldi viðtökuaðildarríkis, skv. 7. mgr. 5. gr., skal lögbært yfirvald í aðildarríkinu, sem rekstraraðili fullyrðir að hann sé að markaðssetja löglega vörurnar sínar í, láta lögbæru yfirvaldi viðtökuaðildarríkisins, innan 15 virkra daga, í té allar upplýsingar sem skipta máli til að sannprófa gögn og skjöl sem rekstraraðili veitir á matstímabilinu skv. 5. gr. í tengslum við þær vörur. Heimilt er að nota vörutengiliði til að auðvelda samskipti milli viðkomandi lögbærra yfirvalda í samræmi við frestinn til að veita umbeðnu upplýsingarnar sem settar eru fram í 4. mgr. 9. gr.

11. gr.

Upplýsinga- og boðskiptakerfi

1. Að því er varðar 5., 6. og 10. gr. þessarar reglugerðar, skal nota upplýsinga- og fjarskiptakerfið sem sett er fram í 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, nema eins og kveðið er á um í 7. gr. þessarar reglugerðar.
2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir þar sem tilgreindar eru nánari upplýsingar um kerfið og virkni kerfisins sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar að því er varðar þessa reglugerð. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 15. gr.

IV. KAFLI

FJÁRMÖGNUN

12. gr.

Fjármögnun starfsemi til stuðnings þessari reglugerð

1. Sambandið getur fjármagnað eftirfarandi starfsemi til stuðnings þessari reglugerð:
 - a) upplýsingaherferðir,
 - b) menntun og þjálfun,
 - c) skipti á embættismönnum og bestu starfsvenjur,
 - d) samstarf milli vörutengiliða og lögbærra yfirvalda sem og tæknilegan stuðning og stuðning við aðfangastjórnun að því er varðar þetta samstarf,
 - e) öflun gagna um virkni meginreglunnar um gagnkvæma viðurkenningu og áhrif hennar á innri markaðinn fyrir vörur.
2. Fjárhagsaðstoð Sambandsins, að því er varðar starfsemi til stuðnings þessari reglugerð, skal framkvæmd í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) 2018/1046 ⁽¹⁸⁾, annaðhvort beint eða með því að fela aðilum, sem taldir eru upp í c-lið 1. mgr. 62. gr. þeirrar reglugerðar, verkefni er varða framkvæmd fjárhagsáætlana.
3. Fjárframlögin, sem úthlutað er til starfseminnar sem um getur í þessari reglugerð, skal fjárveitingavaldið ákvarða árlega innan marka gildandi fjárhagsramma.

13. gr.

Verndun fjárhagslegra hagsmuna Sambandsins

1. Framkvæmdastjórnin skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja vernd hagsmuna Sambandsins við framkvæmd starfsemi sem fjármögnuð er samkvæmt þessari reglugerð með því að beita forvarnarráðstöfunum gegn svikum, spillingu og öllu öðru ólöglegu athæfi, með því að beita skilvirku eftirliti og ef í ljós koma misfellur, með því að endurheimta fjárhæðir sem hafa verið ranglega greiddar og, eftir því sem við á, með fjárhagslegum og stjórnsýslulegum viðurlögum sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.
2. Framkvæmdastjórnin eða fulltrúar hennar og Endurskoðunarrétturinn skulu hafa heimild til að láta fara fram endurskoðun, á grundvelli skjala og vettvangseftirlits, hjá öllum styrkþegum, verktökum og undirverktökum sem hafa fengið fjárstyrk Sambandsins samkvæmt þessari reglugerð.
3. Evrópuskrifstofan um aðgerðir gegn svikum getur framkvæmt athuganir, þ.m.t. eftirlit og athuganir á vettvangi, í samræmi við ákvæði og verklagsreglur sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) nr. 883/2013 ⁽¹⁹⁾ og reglugerð ráðsins (KBE, EB) nr. 2185/96 ⁽²⁰⁾, til að ganga úr skugga um hvort um svik, spillingu eða annað ólöglegt athæfi hafi verið að ræða sem hefur áhrif á fjárhagslega hagsmuni Sambandsins í tengslum við styrksamning, styrkákvröðun eða samning sem er fjármagnaður samkvæmt þessari reglugerð.
4. Með fyrirvara um 1., 2. og 3. mgr. skulu samstarfssamningar við þriðju lönd og alþjóðastofnanir, samningar, styrksamningar og styrkákvarðanir, sem leiða af framkvæmd þessarar reglugerðar, innihalda ákvæði sem veita framkvæmdastjórninni, Endurskoðunarréttinum og Evrópuskrifstofunni um aðgerðir gegn svikum heimild til að framkvæma slíkar endurskoðanir og athuganir í samræmi við valdheimildir hvers þeirra um sig.

⁽¹⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) 2018/1046 frá 18. júlí 2018 um fjárhagsreglur sem gilda um fjárlög Sambandsins, breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1296/2013, (ESB) nr. 1301/2013, (ESB) nr. 1303/2013, (ESB) nr. 1304/2013, (ESB) nr. 1309/2013, (ESB) nr. 1316/2013, (ESB) nr. 223/2014, (ESB) nr. 283/2014, og ákvörðun nr. 541/2014/ESB og niðurfellingu reglugerðar (ESB, KBE) nr. 966/2012 (Stjtið. ESB L 193, 30.7.2018, bls. 1).

⁽¹⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) nr. 883/2013 frá 11. september 2013 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) og um niðurfellingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 og reglugerð ráðsins (KBE) nr. 1074/1999 (KBE) nr. 1074/1999 (Stjtið. ESB L 248, 18.9.2013, bls. 1).

⁽²⁰⁾ Reglugerð ráðsins (KBE, EB) nr. 2185/96 frá 11. nóvember 1996 um vettvangseftirlit og athuganir sem framkvæmdastjórnin framkvæmir til þess að vernda fjárhagslega hagsmuni Evrópubandalaganna gegn svikum og öðrum brotum (Stjtið. EB L 292, 15.11.1996, bls. 2).

V. KAFLI

MAT OG NEFNDARMEÐFERÐ

14. gr.

Mat

1. Eigi síðar en 20. apríl 2025 og á fjögurra ára fresti eftir það skal framkvæmdastjórnin meta þessa reglugerð í ljósi þeirra markmiða sem hún stefnir að og leggja fram skýrslu um það fyrir Evrópuþingið, ráðið og fyrir efnahags- og félagsmálanefndina.
2. Að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin nota tiltækar upplýsingar í kerfinu, sem um getur í 11. gr., og öll önnur gögn sem aflað er í tengslum við starfsemina sem um getur í e-lið 1. mgr. 12. gr. Framkvæmdastjórninni er einnig heimilt að óska eftir því við aðildarríkin að þau leggja fram allar viðeigandi upplýsingar til að meta frjálsa flutninga á vörum sem eru löglega markaðsettar í öðru aðildarríki eða meta skilvirkni þessarar reglugerðar ásamt því að meta starfsemi vörutengiliða.

15. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar. Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

VI. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

16. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 764/2008 er felld úr gildi frá og með 19. apríl 2020.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð.

17. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 19. apríl 2020.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. mars 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. CIAMBA

forseti.

VIÐAUKI

Yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu að því er varðar 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/515 ⁽¹⁾

I. hluti

1. Einkvæmt auðkenni fyrir vörurnar eða vörutegundina: ... [Athugasemd: tilgreina skal auðkennisnúmer vöru eða annað viðmiðunarmerki sem auðkennir vöruna eða vörutegundina með einkvæmum hætti]
2. Nafn og heimilisfang rekstraraðilans: ... [Athugasemd: tilgreina skal nafn og heimilisfang undirritunaraðila I. hluta yfirlýsingarinnar um gagnkvæma viðurkenningu: framleiðandans og, eftir atvikum, viðurkennds fulltrúa hans eða innflytjandans eða dreifingaraðilans]
3. Lýsing á vörunum eða vörutegundinni sem fellur undir yfirlýsinguna um gagnkvæma viðurkenningu: ... [Athugasemd: lýsingin ætti að vera fullnægjandi svo unnt sé að auðkenna vörurnar með tilliti til rekjanleika; þegar við á má láta ljósmynd fylgja með]
4. Yfirlýsing og upplýsingar um lögmæti markaðssetningar varanna eða vörutegundarinnar
 - 4.1. Vörurnar eða vörutegundin, sem lýst er hér að framan, þ.m.t. eiginleikar þeirra, uppfylla eftirfarandi reglur sem gilda í ... [Athugasemd: auðkenna skal aðildarríkið sem fullyrt er að vörurnar eða vörutegundin sé löglega markaðssett í]: ... [Athugasemd: í hverju tilviki skal færa inn fyrirsögnina og tilvísun í opinbera birtingu viðeigandi reglna sem gilda í því aðildarríki og tilvísun í ákvörðun um veitingu leyfis ef vörurnar voru háðar málsmeðferð við veitingu fyrirframleyfis],

eða

vörur eða vörutegundin, sem lýst er hér að framan, fellur ekki undir viðeigandi reglur í ... [Athugasemd: auðkenna skal aðildarríkið sem fullyrt er að varan eða vörutegundin sé löglega markaðssett í].
 - 4.2. Tilvísun í samræmismatsaðferðina, sem gildir um vörurnar eða vörutegundina, eða tilvísun í prófunarskýrslur um hvers konar prófanir sem samræmismatsaðilar framkvæma, þ.m.t. nafn og heimilisfang þess aðila (ef slík málsmeðferð var framkvæmd eða ef slíkar prófanir voru framkvæmdar): ...
5. Allar viðbótarupplýsingar sem taldar eru skipta máli varðandi það hvort vörurnar eða vörutegundin sé löglega markaðssett í aðildarríkinu sem tilgreint er í lið 4.1: ...
6. Þessi hluti yfirlýsingarinnar um gagnkvæma viðurkenningu hefur alfarið verið samin á ábyrgð rekstraraðilans sem er auðkenndur í 2. lið.

Undirritað af og fyrir hönd:

(staður og dagsetning):

(nafn, stöðuheiti) (undirritun):

II. hluti

7. Yfirlýsing og upplýsingar um markaðssetningu varanna eða vörutegundarinnar
 - 7.1. Vörurnar eða vörutegundin, sem lýst er í I. hluta, eru boðnar fram á markaði fyrir endanlega notendur í aðildarríkinu sem tilgreint er í lið 4.1.
 - 7.2. Upplýsingar um að vörurnar eða vörutegundin sé boðin fram á markaði fyrir endanlega notendur í aðildarríkinu sem tilgreint er í lið 4.1, þ.m.t. upplýsingar um hvenær vörurnar voru fyrst boðnar fram á markaði fyrir endanlega notendur í því aðildarríki: ...
8. Allar viðbótarupplýsingar sem taldar eru skipta máli varðandi það hvort vörurnar eða vörutegundin sé löglega markaðssett í aðildarríkinu sem tilgreint er í lið 4.1: ...

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/515 frá 19. mars 2019 um gagnkvæma viðurkenningu á vörum sem eru löglega markaðssettar í öðru aðildarríki og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 764/2008 (Stjtið. ESB L 91, 29.3.2019, bls. 1).

9. Þessi hluti yfirlýsingarinnar um gagnkvæma viðurkenningu er alfarið samin á ábyrgð ... [Athugasemd: tilgreina skal nafn og heimilisfang undirritunaraðilans í II. hluta yfirlýsingarinnar um gagnkvæma viðurkenningu: framleiðandans og, eftir atvikum, réttbærs fulltrúa hans eða innflytjandans eða dreifingaraðilans]

Undirritað af og fyrir hönd:

(staður og dagsetning):

(nafn, stöðuheiti) (undirritun):

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/2108

2020/EES/54/13

frá 15. nóvember 2017

um breytingu á tilskipun ráðsins 2009/45/EB um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANÐSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins (1),

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (2),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að unnt sé að viðhalda miklu öryggi, og þar með trausti farþega, samkvæmt sameiginlegum öryggisstöðlum, sem skilgreindir eru í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/45/EB (3), og til að skapa jöfn samkeppnisskilyrði, er nauðsynlegt að gera umbætur á beitingu þeirrar tilskipunar. Tilskipun 2009/45/EB ætti aðeins að gilda um þau farþegaskip og -för sem öryggisstaðlar tilskipunarinnar voru ætlaðir fyrir. Því ætti fjöldi tiltekinna tegunda skipa að falla utan gildissviðs tilskipunarinnar og sér í lagi skipsbátar, seglskip og skip sem flytja, t.d. til mannvirkja á hafi úti, þjálfað starfsfólk sem koma ekki að rekstri skipsins.
- 2) Skipsbátar, sem eru um borð í skipi, eru notaðir til að ferja farþega frá farþegaskipi beint til lands og til baka, með því að taka stystu, öruggu sjóleiðina. Þeir eru ekki viðeigandi og ættu ekki að vera notaðir fyrir aðrar tegundir þjónustu svo sem kynnisferðir við strönd. Fyrir slíkar siglingar ætti að nota skip sem mæta kröfum fyrir farþegaskip strandríkisins, eins og nefndar eru, m.a., í leiðbeiningum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (MSC.1/umburðarbr. 1417 um leiðbeiningar fyrir skipsbáta um borð í farþegaskipum). Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin ættu að efna til umræðu innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar með það fyrir augum að endurskoða leiðbeiningarnar í því skyni að auka öryggi. Framkvæmdastjórnin ætti að meta þörfina á því að gera leiðbeiningarnar skyldubundnar.
- 3) Tilskipun 2009/45/EB undanskilur frá gildissviði sínu farþegaskip sem eru ekki knúin áfram með vélrænum hætti. Það ætti ekki að votta seglskip í samræmi við þá tilskipun ef vélrænt knúningsafl þeirra er aðeins ætlað sem auka- og neyðarbúnaður. Framkvæmdastjórnin ætti því að meta þörfina fyrir sameiginlegar evrópskar kröfur fyrir þennan flokk farþegaskipa fyrir 2020.
- 4) Skip sem flytja iðnaðarverkafólk veita stöðvum á hafi úti þjónustu. Þetta starfsfólk verður að ljúka skyldubundnu námskeiði um öryggismál með fullnægjandi árangri og uppfylla tilteknar skyldubundnar heilbrigðisviðmiðanir. Fyrir þetta starfsfólk ættu því að gilda aðrar og sértækar öryggisreglur, sem falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin ættu að styðja með virkum hætti við yfirstandandi vinnu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar á sviði öryggisstaðla fyrir skip á hafi úti, til viðbótar við ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC.418(97).

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 315, 30.11.2017, bls. 40. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 107/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 34, 2.2.2017, bls. 167.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 4. október 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 23. október 2017.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/45/EB frá 6. maí 2009 um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip (Stjtið. ESB L 163, 25.6.2009, bls. 1).

- 5) Áætlunin um markvissa og skilvirka löggjöf (REFIT-áætlunin) hefur leitt í ljós að ekki öll aðildarríki votta álskip samkvæmt tilskipun 2009/45/EB. Þetta myndar ójafna stöðu, sem grefur undan því markmiði að ná sameiginlegu, háu öryggisstigi fyrir farþega sem sigla innanlands í Sambandinu. Til að koma í veg fyrir ósamræmda beitingu, sem stafar af ólíkum túlkunum á skilgreiningunni á áli sem jafngilt efni og notkunarviði samsvarandi brunaöryggisstaðla, sem leiðir til ólíkra túlkana á gildissviði tilskipunarinnar, ætti að skýra nánar skilgreininguna á „jafngildu efni“ í tilskipun 2009/45/EB. Aðildarríkjum ætti að vera heimilt að velja strangari brunavarnir í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar varðandi viðbótaröryggiskröfur.
- 6) Umtalsverður fjöldi farþegaskipa, sem eru byggð úr álblendi, bjóða reglulegar og tíðar sjóferðir á milli mismunandi hafna innan aðildarríkis. Þar sem uppfylling krafna þessarar tilskipunar myndi hafa alvarlegar afleiðingar fyrir slíka flutningastarfsemi og tengd félagsleg og hagræn skilyrði, sem og fjárhagslegar og tæknilegar afleiðingar fyrir núverandi og ný skip, ættu þessi aðildarríki að hafa möguleika á því að beita, í takmarkaðan tíma, landslögum á slík farþegaskip, á sama tíma og fullnægjandi öryggisstig er tryggt
- 7) Með það fyrir augum að auka skýrleika laga og samræmi og auka þar með öryggisstigið, ætti að uppfæra margar skilgreiningar og tilvísanir og laga þær betur tengdum alþjóðlegum reglum eða reglum Sambandsins. Í því sambandi ætti að gæta þess sérstaklega að breyta ekki núverandi gildissviði tilskipunar 2009/45/EB. Einkum ætti að laga skilgreininguna á „skipi af hefðbundinni gerð“ betur að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB ⁽¹⁾, á sama tíma og núverandi viðmiðanir fyrir byggingarár og tegund efnis eru varðveittar. Skilgreiningin á skemmtisnekkju og skemmtibát ætti að laga betur að alþjóðasamningnum um öryggi mannlífa á hafinu, 1974 (SOLAS-samþykktin 1974).
- 8) Með tilliti til meðalhófsreglunnar, hefur reynst erfitt að aðlaga núverandi forskriftir úr SOLAS-samþykktinni frá 1974 að litlum farþegaskipum undir 24 metrum á lengd. Enn fremur eru lítil skip fyrst og fremst smíðuð úr öðrum efnum en stáli. Því hefur aðeins mjög takmarkaður fjöldi slíkra skipa verið vottaður samkvæmt tilskipun 2009/45/EB. Þar sem ekki er um að ræða nein sértæk öryggisvandamál og ekki er kveðið á um fullnægjandi staðla í tilskipun 2009/45/EB ættu skip, sem eru undir 24 metrum að lengd, að falla utan gildissviðs tilskipunarinnar og ættu að falla undir sértæka öryggisstaðla sem aðildarríki, sem eru betur til þess fallin að meta staðbundnar takmarkanir á siglingum fyrir þessi skip með tilliti til fjarlægðar til strandar eða hafnar og veðurskilyrða, hafa ákvarðað. Þegar aðildarríkin ákvarða þessa staðla ættu þau að taka tillit til leiðbeininga sem framkvæmdastjórnin á að birta. Í þessum leiðbeiningum ætti, eins og við á, að taka tillit til hvers kyns alþjóðasamninga og -samþykta alþjóðasiglingamálastofnunarinnar og forðast ætti að innleiða viðbótarkröfur sem ganga lengra en gildandi alþjóðlegar reglur. Framkvæmdastjórnin er hvött til að samþykkja slíkar leiðbeiningar eins fljótt og auðið er.
- 9) Til þess að einfalda enn frekar þær skilgreiningar á hafsvæðum, sem kveðið er á um í tilskipun 2009/45/EB, og til að halda álagi á aðildarríkjum í lágmarki, ætti að fella brott óþarfa eða ófullnægjandi viðmiðanir. Á sama tíma og öryggisstiginu er viðhaldið ætti að einfalda skilgreininguna á hafsvæðum, þar sem skip í flokki C og D mega sigla, með því að fjarlægja viðmiðunina „þar sem skipreika fólk kæmist í land“ og með því að fella brott „fjarlægð að skipaafdrepi“, í þeim tilgangi að skilgreina hafsvæðin. Hvort tiltekin strandlengja sé til þess fallin að vera skipaafdrepi er kvikur mælipáttur sem aðildarríkin geta aðeins metið í hverju tilviki fyrir sig. Ef nauðsyn krefur ætti að tilgreina á öryggisskrteininu fyrir farþegaskip hvers kyns rekstrartakmörkun fyrir tiltekið skip í tengslum við fjarlægð þess frá skipaafdrepi.
- 10) Af ástæðum er varða sértæka landfræðilega og veðurfræðilega eiginleika og þann mikla fjölda eyja sem þarf að þjónusta reglulega og oft í Grikklandi, bæði við meginlandið og á milli eyja, og þann mikla fjölda mögulegra sjóferða sem þetta hefur í för með sér, ætti að veita Grikklandi undanþágu frá kröfunni um að fastsetja hafsvæði. Í staðinn ætti Grikkland að fá að flokka farþegaskip í samræmi við þá sértæku sjóleið, sem þau sigla á, á sama tíma og sömu viðmiðunum fyrir flokkun farþegaskipa og sömu öryggisstöðlum er viðhaldið.
- 11) Til að koma í veg fyrir óviljandi neikvæðar afleiðingar af núverandi ákvæðum, sem kveða á um að breytt flutningaskip megi ekki teljast ný farþegaskip, ætti að gera skýra grein fyrir því að umbreytingarkröfur gilda ekki aðeins um núverandi farþegaskip heldur öll skip.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB frá 27. júní 2002 um stofnun eftirlits- og upplýsingakerfis Bandalagsins fyrir umferð á sjó og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE (Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 10).

- 12) Þar sem hafnarriki má, í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB ⁽¹⁾, skoða farþegaskip eða háhraðafarþegafar, sem siglir undir öðrum fána en fána hafnaríkisins, þegar það er notað í siglingum innanlands, eru sértæku ákvæðin í 3. mgr. 5. gr. 2009/45/EB óþörf og ætti að fella þau brott.
- 13) Í ljósi þess að munur er á kröfum SOLAS-samþykktarinnar frá 1974 um stöðugleika í löskuðu ástandi og sértækum kröfum Sambandsins um stöðugleika í löskuðu ástandi fyrir ekjufarþegaskipa, sem finna má í tilskipun Evrópu-sambandsins og ráðsins 2003/25/EB ⁽²⁾, ætti að meta þörfina fyrir tilskipun 2003/25/EB og aukið vægi hennar á grundvelli þess hvort kröfur SOLAS-samþykktarinnar frá 1974 tryggi sama öryggisstig.
- 14) Til að auka gagnsæi og auðvelda aðildarríkjunum að tilkynna um undanþágur, jafngildar öryggiskröfur og viðbótarör-yggisráðstafanir ætti framkvæmdastjórnin að koma á fót gagnagrunni og halda honum uppfærðum. Gagnagrunnurinn ætti að innihalda tilkynntar ráðstafanir, bæði drög þeirra og samþykktar útgáfur. Samþykktar ráðstafanir ætti að gera aðgengilegar almenningi.
- 15) Í ljósi þeirra breytinga sem sáttmálinn um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU) hefur haft í för með sér ætti að uppfæra þær valdheimildir, sem framkvæmdastjórninni eru veittar til að koma tilskipun 2009/45/EB til framkvæmda, til samræmis við það. Framkvæmdargerðir ætti að samþykkja í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- 16) Til að taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi og fenginnar reynslu og til að auka gagnsæi ætti að veita framkvæmdastjórninni valdheimildir til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins með það fyrir augum að breytingum á alþjóðlegum gerningum verði ekki beitt að því er þessa tilskipun varðar, ef nauðsyn krefur, og til að uppfæra tæknilegu kröfurnar. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin efni til viðeigandi samráðs meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í stofnanasamstarfssamningnum frá 13. apríl 2016 um betri lagasetningu. Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða ættu Evrópuþingið og ráðið m.a. að taka við öllum skjölum á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og sérfræðingar þeirra að hafa kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða.
- 17) Í ljósi þess að þær sértæku tilvísanir í yfirstandandi vinnu innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, sem er að finna í 14. gr., eru orðnar úreltar ætti að fella þá grein brott. Almenn markmið alþjóðlegra aðgerða um að betrumbæta öryggi farþegaskipa og að skapa jöfn samkeppnis skilyrði skipta hins vegar enn máli og þeim ætti að framfylgja í samræmi við sáttmálana. Í þessu skyni ættu aðildarríkin og framkvæmdastjórnin að vinna, innan ramma Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar, að því að endurskoða og bæta reglur SOLAS-samþykktarinnar frá 1974.
- 18) Það er mikilvægt að hvers kyns viðurlög, sem aðildarríkin mæla fyrir um, séu framkvæmd á tilhlýðilegan hátt og séu skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafi varnaðaráhrif.
- 19) Eftir að Siglingaöryggisstofnun Evrópu (EMSA) hefur lokið lotu eftirlitsheimsóknna ætti framkvæmdastjórnin að meta framkvæmd tilskipunar 2009/45/EB fyrir 21. desember 2026 og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar að lútandi. Aðildarríkin ættu að vinna með framkvæmdastjórninni að því að safna saman öllum þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru fyrir þetta mat.
- 20) Í því skyni að leggja ekki óhóflega stjórnsýslubyrði á landlukt aðildarríki, sem hafa engar hafnir við sjó og sem hafa engin skip sem sigla undir þeirra fána og falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, ætti að heimila slíkum aðildarríkjunum að víkja frá ákvæðum þessarar tilskipunar. Þetta þýðir að á meðan þessi skilyrði eru uppfyllt er þeim ekki skylt að lögleiða þessa tilskipun.
- 21) Mannlegi þátturinn er grundvöllurinn fyrir öryggi skipa og tilheyrandi verklagsreglur. Í því skyni að viðhalda háu öryggisstigi er nauðsynlegt að taka tillit til tengingarinnar á milli öryggis, aðbúnaðar um borð, vinnuskilyrða og þjálfunar, þ.m.t. þjálfunar sem tengist neyðar- og björgunarstörfum yfir landamæri í samræmi við alþjóðlegar kröfur. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin ættu því að vera virkari á alþjóðavísu í þeim tilgangi að vakta og bæta félagslegar aðstæður farmanna um borð í skipum.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB frá 23. apríl 2009 um hafnaríkiseftirlit (Stjútíð. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 57).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/25/EB frá 14. apríl 2003 um sérkröfur um stöðugleika ekjufarþegaskipa (Stjútíð. ESB L 123, 17.5.2003, bls. 22).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjana með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjútíð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

- 22) Í því skyni að auðvelda framkvæmdarferlið ætti Siglingaöryggisstofnun Evrópu að styðja framkvæmdastjórnina og aðildarríkin í samræmi við viðeigandi ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1406/2002 ⁽¹⁾.
- 23) Því ætti að breyta tilskipun 2009/45/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2009/45/EB

Tilskipun 2009/45/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) „alþjóðasamningar“: eftirtaldir samningar, ásamt tilheyrandi bókunum og breytingum, í uppfærðri útgáfu:

- i. alþjóðasamningur um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS-samþykktin 1974) og
- ii. alþjóðasamningur um hleðslumerki skipa frá 1966,“

b) í stað b-liðar komi eftirfarandi:

„b) „kóði um stöðugleika í óleku ástandi“: „kóðinn um stöðugleika í óleku ástandi fyrir allar tegundir skipa er heyra undir gerna Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar“, en hann er að finna í ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.749 (18) frá 4. nóvember 1993 eða „alþjóðakóðinn um stöðugleika í óleku ástandi frá 2008“, en hann er að finna í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC.267 (85) frá 4. desember 2008, í uppfærðum útgáfum,“

c) í stað ii. liðar g-liðar komi eftirfarandi:

„ii. hámarkshraði þeirra, eins og hann er skilgreindur í reglu 1.4.30 í kóðanum um háhraðaför frá 1994 og reglu 1.4.38 í kóðanum um háhraðaför frá 2000, er minni en 20 hnútar,“

d) í stað m-liðar komi eftirfarandi:

„m) „bóghæð“: sú bóghæð sem skilgreind er í 39. reglu í alþjóðasamningnum um hleðslumerki skipa frá 1966,“

e) í stað fyrstu undirgreinar í q-lið komi eftirfarandi:

„q) „hafsvæði“: sérhvert hafsvæði eða siglingaleið sem ákveðin er skv. 4. gr.,“

f) í stað r-liðar komi eftirfarandi:

„r) „hafnarsvæði“: svæði, eins og það er skilgreint af því aðildarríki sem hefur lögsögu yfir svæðinu, sem er ekki tilnefnt sem hafsvæði skv. 4. gr., og sem nær til ystu marka varanlegra hafnarmannvirkja, sem eru óaðskiljanlegur hluti hafnarinnar, eða til þeirra marka sem helgast af náttúrulegum landfræðilegum þáttum er skýla vogum og vikum eða svipuðum skýldum svæðum,“

g) ákvæði s-liðar falli brott,

h) í stað u-liðar komi eftirfarandi:

„u) „hafnaríki“: aðildarríki þar sem skip eða far, er siglir undir fána annars ríkis en aðildarríkisins, kemur til hafnar eða hafna og lætur úr höfn eða höfnum í innanlandssiglingum,“

i) í stað v-liðar komi eftirfarandi:

„v) „viðurkennd stofnun“: stofnun sem er viðurkennd í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 391/2009 (*),

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 391/2009 frá 23. apríl 2009 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit (Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 11).“

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1406/2002 frá 27. júní 2002 um stofnun Siglingaöryggisstofnunar Evrópu (Stjtið EB L 208, 5.8.2002, bls. 1).

j) í stað y-liðar komi eftirfarandi:

„y) „hreyfihamlaðir einstaklingar“: allir þeir sem eiga í sérstökum erfiðleikum með að nota almenningssamgöngur, þ.m.t. aldraðir, fatlaðir, fólk með skerta skynjun og fólk sem notar hjólastól, þungaðar konur og fólk með lítil börn,“

k) eftirfarandi liðir bætist við:

„z) „seglskip“: skip sem knúið er áfram með seglum, jafnvel þótt það sé útbúið vélrænu knúningsafl til nota sem aukaafli og í neyðartilvikum,

za) „jafngilt efni“: álblendi eða hvert það eldtrausta efni sem sjálft, eða vegna einangrunar þess, hefur sömu burðarþolseiginleika og þéttleika og stál, við lok viðeigandi staðlaðrar brunaprófunar,

zb) „stöðluð brunaprófun“: prófun þar sem sýnishorn úr viðkomandi þiljum eða þilförum eru hituð upp í prufuofni við hita sem er nokkurn veginn í samræmi við staðlaða tímahitaferilinn í samræmi við prófunaraðferðina sem tilgreind er í alþjóðakóðanum um brunaprófunaraðferðir frá 2010, sem er að finna í ályktun Alþjóðasiglinga-málastofnunarinnar MSC.307(88) frá 3. desember 2010, í uppfærðri útgáfu,

zc) „skip af hefðbundinni gerð“: allar tegundir sögulegra farþegaskipa, sem hönnuð eru fyrir 1965 og eru að mestu leyti smíðuð úr upprunalegum efnivið, og eftirlíkingar þeirra, þ.m.t. skip hönnuð til að hvetja til þess að hefðbundið verklag og sjómennska fari ekki forgörðum, standi sem lifandi menningarverðmæti og sé innt af hendi samkvæmt hefðbundnum grundvallarreglum sjómennsku og tækni,

zd) „skemmtisnekkja eða skemmtibátur“: skip sem ekki er nýtt í atvinnuskyni, óháð knúningsmáta,

ze) „skipsbátur“: bátur sem fluttur er á skipi og notaður til að flytja fleiri en tólf farþega frá kyrrstæðu farþegaskipi að landi og til baka,

zf) „þjónustuskip á hafi úti“: skip sem notað er til að flytja og hýsa iðnverkafólk sem sinnir ekki vinnu um borð sem telst nauðsynleg fyrir rekstur skipsins,

zg) „þjónustufar á hafi úti“: far sem notað er til að flytja og hýsa iðnverkafólk sem ekki sinnir vinnu um borð sem telst nauðsynleg fyrir rekstur skipsins,

zh) „meiri háttar viðgerðir, breytingar og endurbætur“: eitthvert eftirfarandi:

— breytingar sem breyta málum skipsins í veigamiklum atriðum, t.d. lenging þar sem nýjum miðhluta er bætt við,

— breytingar sem fela í sér að hægt er að flytja umtalsvert fleiri farþega með skipi, t.d. ökutækjapílfari breytt í vistarverur fyrir farþega,

— breytingar sem auka endingu skipsins til muna, t.d. endurnýjun á vistarverum fyrir farþega á einu heilu pílfari,

— hvers kyns endurbygging á skipi, óháð tegund, í farþegaskip.“

2) í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun tekur til eftirfarandi farþegaskipa og farþegafara, án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, þegar þau eru í millilanda- eða innanlandssiglingum:

a) ný og gömul farþegaskip sem eru 24 metrar að lengd og lengri,

b) háhraðafarþegaför.

Hvert aðildarríki skal, í hlutverki sínu sem hafnaríki, ganga úr skugga um að farþegaskip og háhraðafarþegaför, sem sigla undir fána annars ríkis en aðildarríkis, fullnægi kröfum þessarar tilskipunar að öllu leyti áður en þau hefja innanlands-siglingar í því aðildarríki.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um:

a) farþegaskip sem eru:

i. herskip og liðsflutningaskip,

ii. seglskip,

- iii. skip sem eru ekki knúin áfram með vélrænum hætti,
- iv. skip, sem eru smíðuð úr öðru efni en stáli eða jafngildu efni, sem falla ekki undir staðla varðandi háhraðaför (ályktun siglingaöryggisnefndarinnar (MSC) 36(63) eða MSC.97(73)) eða hreyfiborin för (ályktun A.373 (X)),
- v. tréskip með frumstæðu byggingarlagi,
- vi. skip af hefðbundinni gerð,
- vii. skemmtisnekkjur,
- viii. skip einungis í siglingum innan hafna;
- ix. þjónustuskip á hafi úti eða
- x. skipsbáta,

b) háhraðafarþegaför sem eru:

- i. herskip eða liðsflutningaskip,
- ii. skemmtibátur,
- iii. far einungis í siglingum innan hafna eða
- iv. þjónustuskip á hafi úti.

3. Aðildarríki, sem hafa ekki hafnir við sjó og sem hafa engin farþegaskip eða -för sem sigla undir þeirra fána og falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, mega víkja frá ákvæðum þessarar tilskipunar að frátalinni þeirri skyldu sem sett er fram í annarri undirgrein.

Þau aðildarríki sem ætla að notfæra sér þessa undanþágu skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær fyrirætlanir sínar eigi síðar en 21. desember 2019 ef skilyrðin eru uppfyllt og upplýsa framkvæmdastjórnina árlega eftir það um allar síðari breytingar. Slík aðildarríki mega ekki leyfa farþegaskipum eða -förum, sem falla innan gildissviðs þessarar tilskipunar, að sigla undir þeirra fána þar til þau hafa lögleitt og tekið upp þessa tilskipun.“,

3) í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

Flokkun hafsvæða og flokkar farþegaskipa

1. Hafsvæðum er skipt upp í eftirfarandi flokka:

„svæði A“:	hafsvæði utan svæða B, C og D.
„svæði B“:	hafsvæði, þar sem landhnitin eru hvergi meiri en 20 sjómílur frá strandlínunni, miðað við meðalflóðhæð, en er utan svæða C og D.
„svæði C“:	hafsvæði, þar sem landhnitin eru hvergi meiri en 5 sjómílur frá strandlínunni, miðað við meðalflóðhæð, en er utan hafsvæðis D. Auk þess skulu líkurnar á að hæð kenniöldu fari yfir 2,5 m vera undir 10% á ársgrundvelli miðað við rekstur allt árið eða þeim hluta ársins sem reksturinn er bundinn við, t.d. rekstur yfir sumartíma.
„svæði D“:	hafsvæði, þar sem landhnitin eru hvergi meiri en 3 sjómílur frá strandlínunni, miðað við meðalflóðhæð. Auk þess skulu líkurnar á að hæð kenniöldu fari yfir 1,5 m vera undir 10% á ársgrundvelli miðað við rekstur allt árið eða þeim hluta ársins sem reksturinn er bundinn við, t.d. rekstur yfir sumartíma.

2. Hvert aðildarríki skal:

- a) taka saman og uppfæra, ef þörf krefur, skrá yfir hafsvæði innan lögsögu sinnar,
- b) ákvarða innri landamæri hafsvæðisins sem er næst strandlengju þess,
- c) birta skrána í opinberum gagnagrunni á vefsetri lögbærra siglingamálayfirvalda,
- d) tilkynna framkvæmdastjórninni hvar þessar upplýsingar er að finna og þegar breytingar eru gerðar á skránni.

3. Grikkland fær undanþágu frá þeirri skyldu að taka saman skrá yfir hafsvæði og má þess í stað taka saman skrá yfir sjóleiðir sem ná yfir sjóleiðir á Grikklandi og uppfæra hana þegar nauðsyn krefur, með því að nota samsvarandi viðmiðanir fyrir flokka, sem settir eru fram í 1. mgr.

4. Farþegaskipum er skipt í eftirfarandi flokka eftir því á hvaða hafsvæðum þau mega sigla:

„flokkur A“:	farþegaskip í innanlandssiglingum á svæðum A, B, C og D.
„flokkur B“:	farþegaskip í innanlandssiglingum á svæðum B, C og D.
„flokkur C“:	farþegaskip í innanlandssiglingum á svæðum C og D.
„flokkur D“:	farþegaskip í innanlandssiglingum á svæði D.

5. Fyrir háhraðafarþegaför gilda þeir flokkar, sem skilgreindir eru í reglu 1.4.10 og 1.4.11 í 1. kafla í kóðanum um háhraðaför frá 1994 eða í reglu 1.4.12 og 1.4.13 í 1. kafla í kóðanum um háhraðaför frá 2000.“

4) ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað annars undirliðar 2. mgr. komi eftirfarandi:

„Hvert aðildarríki skal, í hlutverki sínu sem hafnarriki, viðurkenna öryggisskírteini og starfsleyfi háhraðafars sem annað aðildarríki gefur út fyrir háhraðafarþegafar í innanlandssiglingum og öryggisskírteini farþegaskips, sem um getur í 13. gr., sem annað aðildarríki hefur gefið út fyrir farþegaskip í innanlandssiglingum.“

b) ákvæði 3. mgr. falli brott,

c) í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Búnaður um borð í skipum sem uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/90/ESB (*) skal teljast vera í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/90/ESB frá 23. júlí 2014 um búnað um borð í skipum og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 96/98/EB (Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 146).“

5) ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) smíði og viðhald bols, aðal- og hjálparvéla, rafbúnaðar og sjálfvirks búnaðar skal vera í samræmi við staðla sem eru tilgreindir til flokkunar í reglum viðurkenndrar stofnunar eða jafngildum reglum sem stjórnvald starfar eftir í samræmi við 2. mgr. 11. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/15/EB (*),

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/15/EB frá 23. apríl 2009 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda (Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 47).“

ii. ákvæði c-liðar falli brott,

b) í b-lið 2. mgr. eru gerðar eftirfarandi breytingar:

— ákvæði ii. liðar falla brott,

— í stað iii. liðar komi eftirfarandi:

„iii. þrátt fyrir i. lið eru ný farþegaskip í flokki D undanþegin kröfum um lágmarksbóghæð sem mælt er fyrir um í alþjóðasamþykktinni um hleðslumerki skipa frá 1966,“

c) ákvæðum 3. mgr. er breytt sem hér segir:

i. í stað c- og d-liðar komi eftirfarandi:

„c) gömul skip í flokki C og D skulu uppfylla skilyrði viðeigandi sérkrafna í þessari tilskipun og skulu vera, að því er varðar málefni sem falla ekki undir þær kröfur, í samræmi við reglur stjórnvalds fánaríkisins; í þeim reglum skal kveðið á um jafngilt öryggisstig og í köflum II-1 og II-2 í I. viðauka að teknu tilliti til sérstakra staðbundinna starfsskilyrða á hafsvæðum þar sem skip í þessum flokkum hafa heimild til að starfa og áður en gömul farþegaskip í flokki C og D geta hafið reglubundnar innanlandssiglingar í hafnarríki skal stjórnvald fánaríkisins leita eftir samþykki hafnaríkisins á reglunum,

d) áliti aðildarríki að reglurnar, sem stjórnvald hafnaríkisins setur samkvæmt c-lið þessarar málsgreinar, séu ósanngjarnar skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um það þegar í stað. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir sem innihalda ákvörðun hennar varðandi réttmæti þessara reglna. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 11. gr.“,

ii. e- og f-liðir falli brott,

d) ákvæðum 4. mgr. er breytt sem hér segir:

i. í stað þriðja undirliðar a-liðar komi eftirfarandi:

„— þau fullnægi að öllu leyti kröfum í öryggiskóðanum fyrir hreyfiborin för (DSC-kóðanum) í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.373(10), í uppfærðri útgáfu,“

ii. í stað c-liðar komi eftirfarandi:

„c) smíði og viðhald háhraðafarþegafara og búnaður þeirra skulu vera í samræmi við reglur viðurkenndrar stofnunar um flokkun háhraðafara eða jafngildar reglur sem stjórnvald notar í samræmi við 2. mgr. 11. gr. tilskipunar 2009/15/EB.“,

e) eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„5. Að því er varðar ný og gömul skip skulu meiri háttar viðgerðir, breytingar og endurbætur, sem og búnaður til þeirra verka, vera í samræmi við kröfurnar fyrir ný skip, sem mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr.; endurbætur á skipum, sem eiga einungis að bæta eiginleika þeirra til að þola áraun við notkun, teljast ekki til meiri háttar breytinga.

6. Skip, sem smíðuð eru úr jafngildu efni fyrir 20. desember 2017, skulu fullnægja kröfum þessarar tilskipunar fyrir 22. desember 2025.

7. Þrátt fyrir þessa tilskipun getur aðildarríki með fleiri en 60 farþegaskip, sem smíðuð eru úr álblendi og sigla undir fána þess 20. desember 2017, undanþegið frá ákvæðum þessarar tilskipunar eftirfarandi farþegaskip fyrir eftirfarandi tímabil:

a) farþegaskip í flokki B, C og D, sem smíðuð eru úr álblendi eftir 20. desember 2017, um tíu ára skeið eftir þá dagsetningu og

b) farþegaskip í flokki B, C og D, sem smíðuð eru úr álblendi eftir 20. desember 2017, um tólf ára skeið eftir þá dagsetningu,

að því tilskildu að þessi skip sigli aðeins á milli hafna þess aðildarríkis.

Hvert það aðildarríki sem vill nýta sér þessa undanþágu skal tilkynna framkvæmdastjórninni um þær fyrirætlanir sínar fyrir 21. desember 2019 sem og upplýsa framkvæmdastjórnina um innihaldið. Þau skulu einnig tilkynna framkvæmdastjórninni um allar síðari breytingar. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna þær hinum aðildarríkjunum í samræmi við 4. mgr. 9. gr.“,

6) ákvæðum 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Ekjufarþegaskip í flokki C, þar sem kjölurinn hafði verið lagður eða sem voru á svipuðu smíðastigi 1. október 2004 eða síðar, og öll ekjufarþegaskip í flokki A og B, skulu vera í samræmi við ákvæði 6., 8. og 9. gr. tilskipunar 2003/25/EB.“,

b) ákvæði 2. mgr. falli brott,

7) ákvæðum 8. gr. er breytt sem hér segir:

a) önnur undirgrein 3. mgr. falli brott,

b) ákvæði 4. mgr. falli brott,

8) ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríki er heimilt, með fyrirvara um málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 4. mgr., að samþykkja ráðstafanir sem jafngilda tilteknum sérkröfum þessarar tilskipunar, að því tilskildu að þessar jafngildu kröfur séu í það minnsta eins skilvirkar og slíkar kröfur.“,

b) í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Aðildarríki, sem nýtir sér þau réttindi sem veitt eru skv. 1., 2. eða 3. mgr., skal fara að ákvæðum annarrar til sjöundru undirgreinar þessarar málsgreinar.

Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni um þær ráðstafanir sem það hyggst samþykkja og senda henni nauðsynlegar upplýsingar til að staðfesta að viðeigandi öryggisstigi verði haldið.

Ef framkvæmdastjórnin samþykkir, innan sex mánaða frá því að tilkynningin berst, framkvæmdargerðir sem innihalda ákvörðun hennar um að ekki séu gild rök fyrir fyrirhuguðum ráðstöfunum, skal þess krafist að hlutaðeigandi aðildarríki breyti eða samþykki ekki fyrirhugaðar ráðstafanir. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 11. gr.

Samþykktar ráðstafanir skulu tilgreindar í viðeigandi landslögum og þær tilkynntar framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum.

Allar slíkar ráðstafanir gilda um öll farþegaskip í sama flokki eða um för, sem starfa við sömu tilgreind skilyrði, án mismununar með tilliti til fánaríkis þeirra eða til þjóðernis eða starfsstöðvar rekstraraðila þeirra.

Ráðstafanirnar, sem um getur í 3. mgr., gilda einungis á meðan skipið eða farið er rekið við tilgreind skilyrði.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær ráðstafanir sem um getur í annarri og fjórðu undirgrein með því að nota gagnagrunn, sem framkvæmdastjórnin skal koma á fót og viðhalda í þessum tilgangi, og sem framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu hafa aðgang að. Framkvæmdastjórnin skal gera samþykktar ráðstafanir aðgengilegar á vefsetri sem er aðgengilegt almenningi.“,

c) í stað c-liðar 5. mgr. komi eftirfarandi:

„c) framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir, sem innihalda ákvörðun hennar um það hvort aðildarríkið hafi haft gild rök fyrir tímabundinni rekstrarstöðvun skipsins eða farsins eða fyrir beitingu viðbótarráðstafana á grundvelli þess að mannslífum eða eignum eða umhverfi hafi verið alvarleg hætta búin, og ef tímabundin stöðvun eða beiting viðbótarráðstafana voru ekki réttlætanlegar, er hlutaðeigandi aðildarríki gert að afturkalla tímabundnu rekstrarstöðvunina eða viðbótarráðstafanirnar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 11. gr.“,

9) ákvæðum 10. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað d-liðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„d) sérstakar vísanir í þá „alþjóðasamninga“ og ályktanir Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar sem um getur í 2. gr. (g-, m-, q- og zb-lið), 3. gr. (a-lið 2. mgr.), 6. gr. (b-lið 1. mgr.) og 6. gr. (b-lið 2. mgr.).“,

b) í 2. mgr. eru gerðar eftirfarandi breytingar:

i. í stað b-liðar komi eftirfarandi:

„b) að aðlaga þær tækniforskriftir sem er að finna í þeim breytingum sem gerðar voru við alþjóðasamninga fyrir skip í flokkum B, C og D og för, í ljósi fenginnar reynslu,“

ii. eftirfarandi liðir bætist við:

„c) að einfalda og skýra tæknilega þætti, í ljósi þeirrar reynslu sem fengist hefur af framkvæmd þeirra,

d) að uppfæra tilvísanir í aðra gerninga Sambandsins sem gilda um farþegaskip innanlands.“,

c) í stað 3. og 4. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin hefur vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 10. gr. a til að samþykkja þær breytingar við þessa tilskipun sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

4. Í undantekningartilvikum, sem eru tilhlýðilega rökstudd með viðeigandi greiningu framkvæmdastjórnarinnar, og til að koma í veg fyrir alvarlega og óásættanlega hættu fyrir siglingaöryggi, heilbrigði, aðbúnað eða vinnuskilyrði um borð eða sjávarumhverfið, eða til að koma í veg fyrir ósamræmi við siglingalöggjöf Sambandsins, er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 10. gr. a um breytingu á þessari tilskipun með það fyrir augum að beita ekki, að því er þessa tilskipun varðar, breytingum á alþjóðlegum gerningum sem um getur í 2. gr.

Þessar framseldu gerðir skulu samþykktar að minnsta kosti þremur mánuðum áður en fresturinn, sem ákveðinn var á alþjóðavettvangi fyrir þegjandi samþykki á viðkomandi breytingu, rennur út eða fyrir þann dag sem fyrirhugað er að fyrrnefnd breyting öðlist gildi. Á tímabilinu fyrir gildistöku slíkra framseldra gerða ættu aðildarríkin ekki að hefja neinar aðgerðir sem miða að því að fella breytinguna inn í landslöggjöf eða beita breytingunni gagnvart viðkomandi alþjóðlegum gerningi.“,

10) eftirfarandi grein bætist við:

„10. gr. a

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 3. mgr. 10. gr. og 4. mgr. 10. gr., að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 3. mgr. 10. gr. og 4. mgr. 10. gr., í sjö ár frá 20. desember 2017. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok sjö ára tímabilsins. Valdaframsalið skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 3. mgr. 10. gr. og 4. mgr. 10. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Framkvæmdastjórnin skal, áður en framseld gerð er samþykkt, hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. mgr. 10. gr. eða 4. mgr. 10. gr., skal því aðeins öðlast gildi að hvorki Evrópuþingið né ráðið hafi haft uppi andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa, áður en fresturinn er liðinn, upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“,

11) ákvæðum 11. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (*).

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).“

b) ákvæði 3. mgr. falli brott,

12) ákvæðum 12. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Stjórnvald í fánaríkinu lætur fara fram skoðun á hverju farþegaskipi samkvæmt a-, b- og c-lið:

a) upphafsskoðun á skipinu áður en það er tekið í notkun,

b) reglubundna aðalskoðun á 12 mánaða fresti og

c) viðbótarskoðanir eftir því sem ástæða er til.“

b) ákvæði 2. mgr. falli brott,

13) ákvæðum 13. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Öll ný og gömul farþegaskip, sem uppfylla kröfur þessarar tilskipunar, skulu fá öryggisskírteini farþegaskips í samræmi við þessa tilskipun. Skírteinið skal vera með því sniði sem mælt er fyrir um í II. viðauka. Stjórnvald fánaríkisins skal gefa skírteinið út eftir að upphafsskoðun hefur farið fram eins og lýst er í a-lið 1. mgr. 12. gr.“

b) í stað þriðju undirgreinar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„Stjórnvald í fánaríkinu skal hafa samráð við hafnarrikið um starfsskilyrði er tengjast starfrækslu farsins í því ríki áður en það gefur út starfsleyfi fyrir háhraðafarþegaför í innanlandssiglingum í hafnarriki. Stjórnvald í fánaríkinu skal tilgreina slík skilyrði á starfsleyfinu.“

c) í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Viðbótaröryggisráðstafanir, jafngildar öryggisráðstafanir og undanþágur, sem veittar eru skipi eða fari í samræmi við ákvæði 1., 2. og 3. mgr. 9. gr., skulu tilgreindar á skírteini skipsins eða farsins.“

14) ákvæði 14. gr. falli brott,

15) eftirfarandi grein bætist við:

„16. gr. a

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal meta framkvæmd þessarar tilskipunar og leggja niðurstöður matsins fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 22. desember 2026.“

16) ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í stað fyrsta undirliðar í lið .1 í 13. lið A-hluta í kafla II-2 komi eftirfarandi:

„Í öllum skipum skulu almennar yfirlitsteikningar ætíð vera uppsettar á áberandi stað, til leiðbeiningar fyrir yfirmenn skipsins, þar sem fram koma greinilega stjórnstöðvar á sérhverju þilfari, hinar ýmsu brunasamstæður sem umluktar eru með skilrúmum í flokki A, þær samstæður sem umluktar eru með skilrúmum í flokki B ásamt upplýsingum um eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi, ýringarkerfi, slökkvitæki, aðgönguleiðir að hinum ýmsu hólum, þilförum o.s.frv. og loftræstikerfi, ásamt upplýsingum um stjórnstaði loftblásara, staðsetningu brunaspjalda og kenninúmer loftræstiviftanna sem þjóna hverri samstæðu. Einnig býðst sá valkostur að setja áðurgreindar upplýsingar fram í bæklingi og skal hverjum starfsmanni afhent eintak af honum auk þess sem eitt eintak skal ávallt vera til staðar um borð á aðgengilegum stað. Brunavarnaáætlanir og bæklingar skulu uppfærð og öllum breytingum bætt inn í eins fljótt og kostur er. Lýsingar á slíkum áætlunum eða í slíkum bæklingum skulu vera á opinberu tungumáli fánaríkisins. Ef það tungumál er hvorki enska né franska skal fylgja með þýðing á annað þessara tungumála. Ef skipið er í siglingum innanlands í öðru aðildarríki skal fylgja með þýðing á opinbert tungumál þess hafnaríkis, ef það er hvorki enska né franska.“

b) í stað inngangshlutans í fyrsta lið 1. neðanmálsgreinar við töfluna í 2. lið III. kafla komi eftirfarandi:

„Björgunarför geta verið lífbátar eða björgunarflekar eða sambland af þeim í samræmi við reglu III/2.2. Ef siglt er um skýld hafsvæði og/eða vegna hagstæðs veðurfars farsviðsins, með hliðsjón af tilmælum í IMO MSC/umburðarbr. 1046, er stjórnvöldum fánaríkisins heimilt að samþykkja, ef slíku er ekki hafnað af hafnaríkinu.“.

2. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 21. desember 2019. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 21. desember 2019.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ráðstafana úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 15. nóvember 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. MAASIKAS

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/2109

2020/EES/54/14

frá 15. nóvember 2017

um breytingu á tilskipun ráðsins 98/41/EB um skráningu einstaklinga sem eru um borð í farþegaskipum sem sigla til og frá höfnum aðildarríkja Bandalagsins og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/65/ESB um formsatriði við skýrslugjöf að því er varðar skip sem koma í og/eða láta úr höfn í aðildarríkjum (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nákvæmar og tímanlegar upplýsingar um fjölda einstaklinga um borð í skipi eða deili þeirra eru nauðsynlegar fyrir undirbúning og skilvirkni leitar- og björgunaraðgerða. Eigi slys sér stað á sjó verða aðgerðir lögbærra yfirvalda þess ríkis eða þeirra ríkja sem hlut eiga að máli, rekstraraðila skips og umboðsaðila þeirra mun skilvirkari ef allir vinna saman í einu og öllu. Tilteknir þættir þessarar samvinnu falla undir tilskipun ráðsins 98/41/EB ⁽³⁾.
- 2) Niðurstöður hæfisprófunar innan ramma áætlunarinnar um markvissa og skilvirka löggjöf (REFIT-áætlunin) og fengin reynsla af framkvæmd tilskipunar 98/41/EB hafa leitt í ljós að upplýsingar um einstaklinga um borð eru ekki alltaf greiðlega aðgengilegar lögbærum yfirvöldum þegar þau þurfa á þeim að halda. Í því skyni að takast á við þetta ástand ætti að samræma núverandi kröfur tilskipunar 98/41/EB við kröfurnar um rafræna tilkynningu gagna, sem leiðir til meiri skilvirkni. Stafvæðing mun einnig auðvelda aðgengi að upplýsingum um verulegan fjölda farþega í neyðartilvikum eða í kjölfar slyss á sjó.
- 3) Síðastliðin 17 ár hafa mikilvægar tækniframfarir átt sér stað að því er varðar boðskiptaleiðir og geymslu gagna um ferðir skipa. Nokkur tilkynningarskyldukerfi skipa hafa verið sett upp á strandlengju Evrópu í samræmi við viðeigandi reglur, sem samþykktar eru af Alþjóðasiglingamálastofnuninni (IMO). Lög Sambandsins og landslög tryggja að skip uppfylli gildandi tilkynningakröfur samkvæmt þessum kerfum. Nú er nauðsynlegt að taka framförum á sviði tækninýjunga með því að byggja á þeim árangri sem náðst hefur hingað til, þ.m.t. á alþjóðavettvangi, og tryggja að tæknilegu hlutleysi sé ávallt gætt.
- 4) Söfnun, flutningur og samnýting gagna hafa verið gerð möguleg, einfölduð og samræmd með landsbundnu sameiginlegu gáttinni (e. *National Single Window*) [áður þýtt sem landsbundinn stakur gluggi] sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/65/ESB ⁽⁴⁾ og rafræna tilkynningakerfinu í Sambandinu um skipakomur (SafeSeaNet-kerfið) sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB ⁽⁵⁾. Upplýsingarnar um einstaklinga um borð, sem krafist er með tilskipun 98/41/EB, ætti því að tilkynna í gegnum landsbundnu sameiginlegu gáttina sem veitir

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 315, 30.11.2017, bls. 52. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 107/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 34, 2.2.2017, bls. 172.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 4. október 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 23. október 2017.

(3) Tilskipun ráðsins 98/41/EB frá 18. júní 1998 um skráningu einstaklinga sem sigla með farþegaskipum til og frá höfnum aðildarríkja Bandalagsins (Stjtið. EB L 188, 2.7.1998, bls. 35).

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/65/ESB frá 20. október 2010 um formsatriði við skýrslugjöf að því er varðar skip sem koma í og/eða láta úr höfn í aðildarríkjum og um niðurfellingu á tilskipun 2002/6/EB (Stjtið. ESB L 283, 29.10.2010, bls. 1).

(5) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB frá 27. júní 2002 um stofnun eftirlits- og upplýsingakerfis Bandalagsins fyrir umferð á sjó og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/75/EB (Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 10).

lögbæru yfirvaldi greiðan aðgang að gögnunum í neyðartilviki eða í kjölfar slyss á sjó. Tilkynna skal um fjölda einstaklinga um borð í gegnum landsbundnu sameiginlegu gáttina með því að nota viðeigandi tæknilega þætti, sem aðildarríki ættu að fá að ákveða sjálf. Að öðrum kosti skal tilkynna það tilnefndu yfirvaldi í gegnum sjálfvirka auðkenniskerfið (AIS).

- 5) Til að auðvelda miðlun og skipti á upplýsingum, sem tilkynntar eru samkvæmt þessari tilskipun, og til að draga úr stjórnsýslubyrði ættu aðildarríkin að nota samræmd formsatriði við skýrslugjöf sem komið var á með tilskipun 2010/65/ESB. Verði slys sem hefur áhrif á fleiri en eitt aðildarríki ættu aðildarríkin að gera upplýsingarnar aðgengilegar öðrum aðildarríkjum í gegnum SafeSeaNet-kerfið.
- 6) Til að gefa aðildarríkjunum nægilega langan tíma til að bæta nýrri virkni við landsbundnu sameiginlegu gáttina þykir rétt að kveða á um umbreytingartímabil, en á því tímabili hafa aðildarríkin möguleikann á að viðhalda núverandi kerfi fyrir skráningar á einstaklingum um borð í farþegaskipum.
- 7) Þær framfarir sem hafa orðið í þróun á landsbundnum sameiginlegum gáttum ættu að liggja til grundvallar framtíðar-umhverfi með eina sameiginlega gátt fyrir Evrópu.
- 8) Aðildarríkin ættu að hvetja rekstraraðila, sér í lagi smærri rekstraraðila, til að nota landsbundnu sameiginlegu gáttina. Til að tryggja að farið sé ákvæðum meðalhófsreglunnar ættu aðildarríkin hins vegar, í sérstökum tilvikum, að eiga þess kost að undanþiggja smærri rekstraraðila, sem nota ekki enn landsbundnu sameiginlegu gáttina og sem sigla aðallega innanlands á leiðum sem eru styttri en 60 mínútum, frá skyldunni að tilkynna um fjölda farþega um borð í gegnum landsbundnu sameiginlegu gáttina.
- 9) Til að taka tillit til sértækrar landfræðilegrar staðsetningar Helgolands-eyju og Borgundarhólms og eðli siglinga til og frá þeim til meginlandsins ættu Þýskaland, Danmörk og Svíþjóð að fá viðbótartíma til að taka saman skrána yfir einstaklinga um borð og nota núverandi kerfi til að miðla þessum upplýsingum meðan á umbreytingartímabili stendur.
- 10) Aðildarríkin ættu áfram að hafa möguleikann á að lækka 20 sjómílna þröskuldinn til að skrá og tilkynna skrána yfir einstaklinga um borð. Þessi réttur nær til ferða þar sem farþegaskip með mikinn fjölda farþega sem á lengri ferð hefur viðkomu í mörgum höfnum með fjarlægð minni en 20 sjómíllur á milli hafna. Í slíkum tilvikum ætti að heimila aðildarríkjum að lækka 20 sjómílna þröskuldinn svo mögulegt sé að skrá þær upplýsingar, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, að því er varðar farþega um borð sem komu um borð í fyrstu höfn eða í síðari viðkomuhöfn.
- 11) Þau gögn sem send eru ættu að innihalda upplýsingar um þjóðerni einstaklinga um borð svo hægt sé að veita skyldmönnum tímanlegar og áreiðanlegar upplýsingar ef slys verður, til að draga úr óþarfa töfum í ræðisaðstoð og annarri þjónustu og til að auðvelda ferlið við að bera kennsl á farþega. Skrána yfir þau gögn sem krafist er fyrir ferðir yfir 20 sjómíllur að lengd ætti að einfalda, skýra nánar og, eftir því sem við verður komið, laga að tilkynningarkröfum í landsbundnu sameiginlegu gáttinni.
- 12) Í ljósi þeirra framfara sem orðið hafa á rafrænum aðferðum til að skrá gögn og með tilliti til þeirrar staðreyndar að persónuupplýsingum er safnað fyrir brottför skips skal stytta 30 mínútna tímabilið, sem kveðið er á um í tilskipun 98/41/EB, niður í 15 mínútur.
- 13) Það er mikilvægt að öllum um borð séu látin í té skýr fyrirmæli, sem fylgja ber á neyðarstundum og skulu þau vera í samræmi við alþjóðlegar kröfur.
- 14) Til að auka skýrleika laga og bæta samkvæmni við tengda löggjöf Sambandsins og sér í lagi tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/45/EB ⁽¹⁾, skal uppfæra eða fella brott fjölda tilvísana sem eru úreltar, óskýrar og villandi. Skilgreininguna á hugtakinu „farþegaskip“ ætti að laga að annarri löggjöf Sambandsins þannig að hún fari ekki út fyrir gildissvið þessarar tilskipunar. Í stað skilgreiningarinnar á hugtakinu „skýlt hafsvæði“ ætti að koma hugtak sem er í samræmi við tilskipun 2009/45/EB að því er varðar undanþágur samkvæmt þessari tilskipun, sem tryggir nálægð við leitar- og björgunarþjónustu. Skilgreiningunni á hugtakinu „umsjónarmaður farþegaskráningar“ ætti að breyta þannig að hún endurspegli nýjar skyldur sem fela ekki lengur í sér geymslu á upplýsingum. Skilgreiningin á hugtakinu „tilnefnt yfirvald“ ætti að taka til lögbærra yfirvalda sem hafa beinan eða óbeinan aðgang að þeim upplýsingum sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun. Fella ætti brott samsvarandi kröfur um að fyrirtæki hafi farþegaskráningarkerfi.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/45/EB frá 6. maí 2009 um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip (Stjtið. ESB L 163, 25.6.2009, bls. 1).

- 15) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um skemmtisnekkjur eða skemmtibáta. Hún ætti einkum ekki að gilda um skemmtisnekkjur eða skemmtibáta þegar þau eru leigð sem þurrleiguskip og eru í framhaldinu ekki nýtt til að flytja farþega í atvinnuskyni.
- 16) Aðildarríkin ættu áfram að bera ábyrgð á að tryggja að kröfurnar um gagnaskráningu samkvæmt tilskipun 98/41/EB séu uppfylltar, nánar tiltekið kröfurnar um nákvæma og tímanlega skráningu gagna. Til að tryggja samkvæmni upplýsinga ætti að vera mögulegt að framkvæma úrtakskannanir.
- 17) Að svo miklu leyti sem þær ráðstafanir sem kveðið er á um í tilskipunum 98/41/EB og 2010/65/ESB fela í sér vinnslu persónuupplýsinga ætti að framkvæma þessa vinnslu í samræmi við lög Sambandsins um vernd persónuupplýsinga, einkum reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 ⁽¹⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽²⁾. Einkum ætti ekki að vinna eða nota persónuupplýsingar, sem safnað er í samræmi við tilskipun 98/41/EB, í neinum öðrum tilgangi og þær ætti ekki að geyma lengur en nauðsynlegt er að því er varðar tilskipun 98/41/EB, með fyrirvara um aðrar lagaskyldur í samræmi við persónuverndarlög. Persónuupplýsingum ætti því að eyða sjálfvirk og án ástæðulausrar tafar um leið og sjóferð er lokið örugglega eða, eftir því sem við á, þegar rannsókn eða dómsmeðferð í kjölfar slyss eða neyðarástands er lokið.
- 18) Með tilliti til nýjustu tækni og kostnaðar við framkvæmd ætti hvert fyrirtæki að gera viðeigandi tækni- og skipulagsráðstafanir til að vernda þær persónuupplýsingar sem eru unnar samkvæmt þessari tilskipun gegn óviljandi eða ólögumætri eyðingu á upplýsingunum eða að þær glattist óviljandi, breytist, verði birtar eða aðgangur veittur að þeim, í samræmi við löggjöf Sambandsins og landslöggjöf um persónuvernd.
- 19) Að teknu tilliti til meðalhófsreglunnar og þar sem það er farþeganum í hag að veita réttar upplýsingar eru núverandi leiðir til að afla persónuupplýsinga á grundvelli eigin yfirlýsingar farþegans nægilegar að því er varðar tilskipun 98/41/EB. Á sama tíma ættu rafrænar aðferðir til gagnaskráningar og sannprófunar gagna að tryggja að einkvæmar upplýsingar séu skráðar fyrir hvern einstakling um borð.
- 20) Framkvæmdastjórnin ætti að koma á fót og viðhalda gagnagrunni í því skyni að auka gagnsæi og auðvelda aðildarríkjunum að tilkynna undanþágur og beiðnir um frávík. Gagnagrunnurinn ætti að innihalda tilkynntar ráðstafanir, bæði drög þeirra og samþykktar útgáfur. Samþykktar ráðstafanir ætti að gera aðgengilegar almenningi.
- 21) Gögn er varða tilkynningar aðildarríkjanna um undanþágur og beiðnir um frávík, ætti að samhæfa og samræma eftir þörfum, til að tryggja að notkun slíkra gagna sé eins skilvirk og kostur er.
- 22) Í ljósi þeirra breytinga sem sáttmálinn um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU) hefur haft í för með sér ætti að uppfæra þær valdheimildir, sem framkvæmdastjórninni eru veittar til að koma tilskipun 98/41/EB til framkvæmda, til samræmis við það. Framkvæmdargerðir ætti að samþykkja í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- 23) Í því skyni að taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi og til að auka gagnsæi ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins með það fyrir augum að beita ekki breytingum á alþjóðlegum gerningum að því er þessa tilskipun varðar, ef nauðsyn krefur. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin efni til viðeigandi samráðs meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í stofnanasamstarfs-samningnum frá 13. apríl 2016 um betri lagasetningu. Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða ættu Evrópuþingið og ráðið m.a. að taka við öllum skjölum á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og sérfræðingar þeirra að hafa kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

- 24) Eftir að Siglingaöryggisstofnun Evrópu hefur lokið lotu eftirlitsheimsóknna ætti framkvæmdastjórnin að meta framkvæmd tilskipunar 98/41/EB fyrir 22. desember 2026 og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar að lútandi. Aðildarríkin ættu að starfa með framkvæmdastjórninni til að safna saman öllum þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru fyrir þetta mat.
- 25) Til að endurspegla þær breytingar sem gerðar hafa verið á tilskipun 98/41/EB ættu upplýsingar um einstaklinga um borð að koma fram í skránni yfir formsatriði við skýrslugjöf, sem um getur í A-hluta viðaukans við tilskipun 2010/65/ESB.
- 26) Í því skyni að leggja ekki óhóflega stjórnsýslubyrði á landlukt aðildarríki, sem hafa engar hafnir við sjó og engin skip sem sigla undir þeirra fána, sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, ætti að heimila slíkum aðildarríkjum að víkja frá ákvæðum þessarar tilskipunar. Þetta þýðir að á meðan þetta skilyrði er uppfyllt er þeim ekki skylt að lögleiða þessa tilskipun.
- 27) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún formlegum athugasemdum 9. desember 2016.
- 28) Því ætti að breyta tilskipunum 98/41/EB og 2010/65/ESB til samræmis við það,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 98/41/EB

Tilskipun 98/41/EB er breytt sem hér segir:

1) ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað annars undirliðar komi eftirfarandi:

„— „farþegaskip“: skip eða háhraðafar sem flytur fleiri en tólf farþega,“

b) í stað sjötta undirliðar komi eftirfarandi:

„— „umsjónarmaður farþegaskráningar“: einstaklingur sem fyrirtæki hefur tilnefnt til að sjá um að ákvæðum ISM-kóðans sé fullnægt, eftir atvikum, eða einstaklingur sem félag tilnefnir til að senda upplýsingar um einstaklinga sem stíga um borð í farþegaskip félagsins,“

c) í stað sjöunda undirliðar komi eftirfarandi:

„— „tilnefnt yfirvald“: lögbært yfirvald í því aðildarríki sem ber ábyrgð á leit og björgun eða meðferð á eftirmálum slyss og hefur aðgang að þeim upplýsingum sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun,“

d) níundi undirliður falli brott,

e) í stað inngangsorðanna í tíunda undirlið komi eftirfarandi:

„— „áætlunarferðir“: siglingar skips milli tveggja eða fleiri hafna eða siglingar til og frá einni höfn án viðkomu á öðrum stöðum, annaðhvort,“

f) eftirfarandi undirliður bætist við:

„— „hafnarsvæði“: svæði eins og það er skilgreint í r-lið 2. gr. tilskipunar 2009/45/EB,“

g) eftirfarandi undirliður bætist við:

„— „skemmtisnekkja eða skemmtibátur“: skip sem ekki er nýtt í atvinnuskyni, óháð knúningsmáta,“

2) í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

1. Þessi reglugerð gildir um farþegaskip, að undanskildum:

- herskipum og liðsflutningaskipum,
- skemmtisnekkjum og skemmtibátum,
- skipum sem eru einungis starfrækt innan hafna eða á skipgengum vatnaleiðum.

2. Aðildarríki, sem ekki hafa hafnir við sjó og engin farþegaskip sem sigla undir þeirra fána, sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, mega víkja frá ákvæðum þessarar tilskipunar að frátalinni þeirri skyldu sem sett er fram í annarri undirgrein.

Þau aðildarríki sem ætla að notfæra sér þessa undanþágu skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær fyrirátlanir sínar eigi síðar en 21. desember 2019 ef skilyrðin eru uppfyllt og upplýsa framkvæmdastjórnina árlega eftir það um allar síðari breytingar. Slík aðildarríki mega ekki leyfa farþegaskipum, sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, að sigla undir þeirra fána þar til þau hafa tekið upp og innleitt þessa tilskipun.“

3) í stað 2. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„2. Fyrir brottför farþegaskipsins skal tilkynna skipstjóra skipsins um fjölda einstaklinga um borð og nota viðeigandi tækniaðferð til að tilkynna um fjöldann í gegnum sameiginlegu gáttina, sem stofnuð er skv. 5. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2010/65/ESB (*), eða, ef aðildarríki ákveður svo, tilkynna það tilnefndu yfirvaldi í gegnum sjálfvirka auðkenniskerfið.

Á sex ára umbreytingartímabili frá 20. desember 2017 mega aðildarríkin áfram leyfa að upplýsingar séu tilkynntar umsjónarmanni farþegaskráninga eða kerfi fyrirtækisins í landi, sem gegnir sama hlutverki, í staðinn fyrir að krefjast þess að þær séu tilkynntar í gegnum sameiginlegu gáttina eða tilnefndu yfirvaldi í gegnum sjálfvirka auðkenniskerfið.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/65/ESB frá 20. október 2010 um formsatriði við skýrslugjöf að því er varðar skip sem koma í og/eða láta úr höfn í aðildarríkjum og um niðurfellingu á tilskipun 2002/6/EB (Stjtið. ESB L 283, 29.10.2010, bls. 1).“

4) í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

1. Þegar farþegaskip siglir úr höfn sem staðsett er í aðildarríki, í þeim tilgangi að hefja sjóferð þar sem vegalengdin frá brottfararhöfn að næstu viðkomuhöfn er meiri en 20 sjómílar, skal skrá eftirfarandi upplýsingar:

- kenninöfn, eiginnöfn, kyn, þjóðerni og fæðingardag allra einstaklinga um borð,
- upplýsingar um hvort viðkomandi þurfi á sérstakri umönnun eða aðstoð að halda í neyðartilviki, ef farþegi býður þær sjálfviljugur,
- símanúmer tengiliðs í neyðartilviki, kjósi aðildarríkið það og ef farþegi býður þær upplýsingar sjálfviljugur.

2. Safna skal þeim upplýsingum sem skráðar eru í 1. mgr. fyrir brottför farþegaskipsins og tilkynna þær í gegnum sameiginlegu gáttina, sem komið er á fót skv. 5. gr. tilskipunar 2010/65/ESB, við brottför farþegaskipsins en eigi síðar en 15 mínútum eftir brottför þess.

3. Á sex ára umbreytingartímabilinu frá 20. desember 2017 mega aðildarríkin áfram heimila að upplýsingar séu tilkynntar umsjónarmanni farþegaskráninga eða kerfi fyrirtækisins í landi, sem gegnir sama hlutverki, í staðinn fyrir að krefjast þess að þær séu gefnar í gegnum sameiginlegu gáttina.

4. Án þess að hafa áhrif á aðrar lagaskyldur, sem samræmast löggjöf Sambandsins og landslöggjöf um persónuvernd, skulu persónuupplýsingar, sem safnað er í samræmi við þessa tilskipun, ekki unnar eða notaðar í neinum öðrum tilgangi. Slíkar persónuupplýsingar skulu ávallt meðhöndlaðar í samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd og friðhelgi einkalífs og skal þeim eytt sjálfvirk og án ástæðulausrar tafar um leið og þeirra er ekki lengur þörf.“

5) í stað 2. mgr. 6. gr. komi eftirfarandi:

„2. Hvert aðildarríki skal, að því er varðar sérhvert farþegaskip sem siglir undir fána þriðja lands og lætur úr höfn utan Sambandsins og stefnir til hafnar sem staðsett er í því aðildarríki, krefjast þess af fyrirtækinu að það sjái til þess að upplýsingarnar, sem tilgreindar eru í 1. mgr. 4. gr. og 1. mgr. 5. gr. séu veittar í samræmi við 2. mgr. 4. gr. og 2. mgr. 5. gr.“,

6) í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

1. Hvert það félag sem axlar þá ábyrgð að reka farþegaskip skal, þegar þess er krafist skv. 4. og 5. gr. þessarar tilskipunar, skipa umsjónarmann farþegaskráninga, sem ber ábyrgð á að tilkynna þær upplýsingar sem um getur í þeim ákvæðum, í gegnum sameiginlegu gáttina sem komið er á fót skv. 5. gr. tilskipunar 2010/65/ESB eða til tilnefnds yfirvalds í gegnum sjálfvirka auðkenniskerfið.

2. Félagið skal ekki geyma persónuupplýsingar, sem safnað er í samræmi við 5. gr. þessarar tilskipunar, lengur en þörf krefur að því er varðar þessa tilskipun og í öllum tilvikum aðeins fram að þeirri stundu sem viðkomandi sjóferð hefur verið lokið örugglega og gögnin hafa verið tilkynnt í gegnum sameiginlegu gáttina, sem komið er á fót skv. 5. gr. tilskipunar 2010/65/ESB. Án þess að hafa áhrif á aðrar sértækar lagaskyldur samkvæmt löggjöf Sambandsins og landslöggjöf, þ.m.t. í tölfraðilegum tilgangi, skal upplýsingunum, þegar ekki er lengur þörf á þeim í þessum tilgangi, eytt sjálfvirkt og án ástæðulausrar tafar.

3. Sérhvert félag skal tryggja að upplýsingar um farþega, sem látið hafa í ljós að þeir þurfi á sérstakri umönnun eða aðstoð að halda í neyðartilviki, séu skráðar með tilhlýðilegum hætti og tilkynntar skipstjóra fyrir brottför farþegaskipsins.“,

7) ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) ákvæðum 2. mgr. er breytt sem hér segir:

— ákvæði a-liðar falli brott,

— eftirfarandi komi í stað b- og c-liðar:

„2. Aðildarríki, þaðan sem farþegaskip lætur úr höfn, er heimilt að veita skipinu undanþágu frá skyldunni til að tilkynna um fjölda einstaklinga um borð í gegnum sameiginlegu gáttina, sem komið er á fót skv. 5. gr. tilskipunar 2010/65/ESB, að því tilskildu að skipið sem um er að ræða sé ekki háhraðafar, það sigli áætluðarferðir sem taka innan við klukkustund milli hafna og einungis á hafsvæði D, sem komið er á fót skv. 4. gr. tilskipunar 2009/45/EB, og að nálægð við leitar- og björgunarþjónustu sé tryggð á þessu hafsvæði.

Aðildarríki er heimilt að veita farþegaskipum, sem sigla milli tveggja hafna eða til og frá sömu höfnum án viðkomu á öðrum stöðum, undanþágu frá þeim skyldum, sem mælt er fyrir um í 5. gr. þessarar tilskipunar, að því tilskildu að skipið sem um er að ræða sigli einungis á hafsvæði D, sem komið er á fót skv. 4. gr. tilskipunar 2009/45/EB, og að nálægð við leitar- og björgunarþjónustu er tryggð á þessu hafsvæði.“,

— eftirfarandi undirgrein bætist við:

„þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 5. gr. og án þess að hafa áhrif á umbreytingartímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 5. gr., skulu eftirfarandi aðildarríki hafa rétt á að beita eftirfarandi undanþágum:

- i. Þýskaland má lengja tímabilin fyrir söfnun og tilkynningu upplýsinga, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., í eina klukkustund eftir brottför ef um er að ræða farþegaskip sem siglir til og frá Helgoland-eyju og
- ii. Danmörk og Svíþjóð mega lengja tímabilin fyrir söfnun og tilkynningu upplýsinga, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., í eina klukkustund eftir brottför ef um er að ræða farþegaskip sem siglir til og frá Borgundarhólmi.“,

b) í stað a- og b-liðar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„a) aðildarríkið skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni um þá ákvörðun sína að veita undanþágu frá þeim skyldum sem mælt er fyrir um í 5. gr. og leggja fram rökstuddar ástæður fyrir þeirri ákvörðun. Þessi tilkynning skal gefin í gegnum gagnagrunn sem framkvæmdastjórnin kemur á fót og viðheldur í þeim tilgangi og sem framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu hafa aðgang að. Framkvæmdastjórnin skal gera samþykktar ráðstafanir aðgengilegar á vefsetri sem er aðgengilegt almenningi,

- b) telji framkvæmdastjórnin innan sex mánaða frá slíkri tilkynningu að undanþágan sé ekki réttlætanleg eða að hún geti haft neikvæð áhrif á samkeppni er henni heimilt að samþykkja framkvæmdargerðir, sem krefjast þess að aðildarríkið breyti ákvörðun sinni eða afturkalli hana. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 13. gr.“,

- c) í stað þriðju undirgreinar 4. mgr. komi eftirfarandi:

„Beiðnin skal lögð fyrir framkvæmdastjórnina í gegnum gagnagrunninn sem um getur í 3. mgr. Telji framkvæmdastjórnin innan sex mánaða frá slíkri beiðni að undanþágan sé ekki réttlætanleg eða að hún geti haft neikvæð áhrif á samkeppni er henni heimilt að samþykkja framkvæmdargerðir, sem krefjast þess að aðildarríkið breyti eða samþykki ekki fyrirhugaða ákvörðun. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 13. gr.“,

- 8) í stað 10. gr. komi eftirfarandi:

„10. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að fyrirtækin hafi yfir að ráða málsmeðferð við gagnaskráningu sem tryggir að upplýsingar, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, séu tilkynntar á nákvæman og tímanlegan hátt.
2. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna það yfirvald sem mun hafa aðgang að þeim upplýsingum sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun. Aðildarríkin skulu tryggja að tilnefnt yfirvald hafi tafarlausan aðgang að þeim upplýsingum sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun í neyðartilvikum eða vegna eftirmála slyss.
3. Aðildarríkin skulu ekki geyma persónuupplýsingar, sem aflað er í samræmi við 5. gr., lengur en nauðsynlegt er að því er varðar þessa tilskipun og í öllum tilvikum eigi lengur en:
 - a) þar til viðkomandi sjóferð hefur verið örugglega lokið, en undir öllum kringumstæðum eigi lengur en 60 dögum eftir brottför skipsins eða
 - b) í neyðartilviki eða vegna eftirmála slyss, þar til rannsókn eða dómsmálum er lokið.
4. Með fyrirvara um aðrar sértækar lagaskyldur samkvæmt lögum Sambandsins eða landslögum, þ.m.t. skyldur í tölfraðilegum tilgangi, skal upplýsingunum, þegar ekki er lengur þörf á þeim að því er varðar þessa tilskipun, eytt sjálfvirk og án ástæðulausrar tafar.“,

- 9) í stað 11. gr. komi eftirfarandi:

„11. gr.

1. Að því er þessa tilskipun varðar skal safna þeim gögnum sem krafist er og skrá þau þannig að það valdi farþegum, sem stíga um borð eða frá borði, ekki ónauðsynlegum töfum.
2. Forðast skal að gagnaöflun fari fram mörgum sinnum á sömu eða svipuðum leiðum.“,

- 10) eftirfarandi grein bætist við:

„11. gr. a

1. Vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari tilskipun skal fara fram í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 (*).
2. Vinnsla persónuupplýsinga af hálfu stofnana og aðila Sambandsins samkvæmt þessari tilskipun, svo sem í sameiginlegu gáttinni og SafeSeaNet-kerfinu, skal fara fram í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 (**).

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

(**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).“,

11) í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

1. Í undantekningartilvikum, sem eru tilhlýðilega rökstudd með viðeigandi greiningu framkvæmdastjórnarinnar, og til að koma í veg fyrir alvarlega og óásættanlega hættu fyrir siglingaöryggi eða ósamræmi við siglingalöggjöf Sambandsins, er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 12. gr. a um breytingu á þessari tilskipun með það fyrir augum að beita ekki, að því er þessa tilskipun varðar, breytingum á alþjóðlegum gerningum, sem um getur í 2. gr.

2. Þessar framseldu gerðir skulu samþykktar að minnsta kosti þremur mánuðum áður en fresturinn, sem ákveðinn var á alþjóðavettvangi fyrir þegjandi samþykki á viðkomandi breytingu, rennur út eða fyrir þann dag sem fyrirhugað er að fyrirnefnd breyting öðlist gildi. Á tímabilinu fyrir gildistöku slíkra framseldra gerða ættu aðildarríkin ekki að hefja neinar aðgerðir sem miða að því að fella breytinguna inn í landslöggjöf eða beita breytingunni gagnvart viðkomandi alþjóðlegum gerningi.“,

12) eftirfarandi grein bætist við:

„12. gr. a

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 12. gr., að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 12. gr., yfir sjö ára tímabil sem hefst 20. desember 2017. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valds eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok sjö ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 12. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Framkvæmdastjórnin skal, áður en framseld gerð er samþykkt, hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 12. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“,

13) ákvæðum 13. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (*).

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).“,

b) ákvæði 3. mgr. falli brott,

14) eftirfarandi grein bætist við:

„14. gr. a

Framkvæmdastjórnin skal meta framkvæmd þessarar tilskipunar og leggja niðurstöður matsins fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 22. desember 2026.

Eigi síðar en 22. desember 2022 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið bráðabirgðaskýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar.“

2. gr.

Breytingar á viðaukanum við tilskipun 2010/65/ESB

Eftirfarandi liður bætist við í A-hluta viðaukans við tilskipun 2010/65/ESB:

„7. Upplýsingar um einstaklinga um borð

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. og 2. mgr. 5. gr. tilskipunar ráðsins 98/41/EB frá 18. júní 1998 um skráningu einstaklinga sem sigla með farþegaskipum til og frá höfnum aðildarríkja Bandalagsins (Stjtið. EB L 188, 2.7.1998, bls. 35).“

3. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 21. desember 2019. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 21. desember 2019.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ráðstafana úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 15. nóvember 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. MAASIKAS

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/2110

2020/EES/54/15

frá 15. nóvember 2017

um skoðunarkerfi fyrir öruggan rekstur ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum og um breytingu á tilskipun 2009/16/EB og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 1999/35/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Löggjöf Sambandsins um lögboðið eftirlitskerfi til að stuðla að öruggum rekstri ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum er frá árinu 1999. Nú er nauðsynlegt að uppfæra þessa löggjöf til að taka tillit til þess árangurs sem náðst hefur í tengslum við framkvæmd hafnaríkiseftirlitskerfisins, sem komið var á með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB ⁽³⁾, sem og þeirrar reynslu sem fengist hefur í kjölfar beitingar Parísarsamkomulagsins um hafnaríkiseftirlit sem var undirritað í París 26. janúar 1982.
- 2) Gæðaeftirlit innan ramma áætlunarinnar um markvissa og skilvirka löggjöf (REFIT-gæðaeftirlit) sýnir að lagarammi Sambandsins fyrir öryggi farþegaskipa hefur leitt til sameiginlegs öryggisstigs fyrir farþegaskip í Sambandinu. Gæðaeftirlitið sýnir einnig, vegna þróunar löggjafar Sambandsins um öryggi farþega þegar til lengri tíma er litið, í því skyni að bregðast við mismunandi kröfum og aðstæðum, að um tiltekna skörun og tvítekningu sé að ræða og að gera ætti ferlið skilvirkara og einfaldara til að draga úr stjórnsýslubyrði á skipaeigendur sem og til að réttlæta það vinnuframlag sem krafist er af siglingamálayfirvöldum aðildarríkja.
- 3) Flest aðildarríki hafa nú þegar, þegar því hefur verið við komið, sameinað lögboðið eftirlit, í tengslum við öruggan rekstur ekjufarþegaskipa í áætlunarferðum, öðrum tegundum eftirlits og skoðana, þ.e. eftirliti fánaríkis og hafnaríkis-eftirlitsskoðunum. Til að draga enn frekar úr skoðanaálagi og hámarka þann tíma sem nýta má skipið eða farið í ábataskyni, á sama tíma og ströngum öryggisstöðlum er viðhaldið, ætti að færa skip, sem sæta hafnaríkis-eftirlitsskoðunum, undir gildissvið tilskipunar 2009/16/EB. Gildissvið þessarar tilskipunar ætti að takmarkast við ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í áætlunarferðum milli hafna innan aðildarríkis eða milli hafnar í aðildarríki og hafnar í þriðja landi ef skipið siglir undir sama fána og viðkomandi aðildarríki. Að því er varðar ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í áætlunarferðum milli aðildarríkis og þriðja lands ætti tilskipun 2009/16/EB að gilda ef skipið siglir ekki undir sama fána og viðkomandi aðildarríki.
- 4) Hugtakið „gistiríki“ var innleitt með tilskipun ráðsins 1999/35/EB ⁽⁴⁾ til að greiða fyrir samvinnu við þriðju lönd áður en hafist var handa við stækkun Sambandsins árið 2004. Þetta hugtak á ekki lengur við og ætti því að fella það brott.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 315, 30.11.2017, bls. 61. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 107/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 34, 2.2.2017, bls. 176.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 4. október 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 23. október 2017.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB frá 23. apríl 2009 um hafnaríkiseftirlit (Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 57).

(4) Tilskipun ráðsins 1999/35/EB frá 29. apríl 1999 um kerfi lögboðinna skoðana til að stuðla að öruggum rekstri ekjuferja og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum (Stjtið. ESB L 138, 1.6.1999, bls. 1).

- 5) Í tilskipun 1999/35/EB er kveðið á um að á 12 mánaða tímabili eigi gistiríki að framkvæma sértækt eftirlit og eftirlit í áætlunarferðum. Jafnvel þótt markmiðið með þessari kröfu hafi verið að tryggja að þessar tvær skoðanir væru framkvæmdar með nægilegu millibili hafa niðurstöður REFIT-gæðaeftirlitsins sýnt að það sé ekki alltaf reyndin. Til að gera skoðunarkerfið skýrara og til að tryggja að til staðar sé samræmdur skoðunarrámmi sem tryggir öflugt öryggisstig, á sama tíma og sameiginlegar þarfir farþegaflutninga eru teknar til greina, ætti að gera skýra grein fyrir því að framkvæma eigi þessar tvær árlegu skoðanir með reglulegu millibili, á u.þ.b. sex mánaða fresti. Ef skipið er í notkun ættu að framkvæma þessar samfelldu skoðanir með minnst fjögurra mánaða og mest átta mánaða millibili.
- 6) Í tilskipun 1999/35/EB er oftast vísað til „eftirlits“ (e. *survey*) en til „skoðana“ (e. *inspections*). Hugtakið „eftirlit“ er notað í alþjóðasamningum til að benda á skyldu fánaríkja til að vakta að skip fari að alþjóðlegum reglum og gefi út eða, ef við á, endurnýi skírteini. Hins vegar getur sértæka skoðunarkerfið fyrir ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í áætlunarferðum ekki talist vera eftirlit og viðeigandi skoðunarskýrsluform eru ekki og geta ekki talist haffærisskírteini. Því ætti hugtakið „skoðun“ að koma í stað hugtaksins „eftirlit“ þegar vísað er til sértæks eftirlits, eins og nú er kveðið á um í tilskipun 1999/35/EB.
- 7) Að teknu tilliti til sérstaks áhættusniðs fyrir ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför ætti regluleg skoðun skipa að vera í forgangi. Sérhver skoðun ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara, sem falla undir gildissvið tilskipunar 2009/16/EB, ætti að teljast með í heildarfjölda árlegra skoðana sem hvert aðildarríki framkvæmir.
- 8) Félagið ætti að greiða allan kostnað í tengslum við skoðanir sem leiða til farbanns skipa.
- 9) Til að taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi og fenginnar reynslu ætti að veita framkvæmdastjórninni valdheimildir til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins með það fyrir augum að beita ekki breytingum á alþjóðlegum gæðingum að því er þessa tilskipun varðar, ef nauðsyn krefur, og til að uppfæra tækniforskriftirnar. Einkum er mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana frá 13. apríl 2016 um betri lagasetningu ⁽¹⁾ Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða, fá Evrópuþingið og ráðið í hendur öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.
- 10) Breyta ætti tilskipun 2009/16/EB til að tryggja að tíðni og fyrirkomulag skoðana á ekjufarþegaskipum og háhraðafarþegaförum verði óbreytt. Því ætti að innleiða sértæk ákvæði um skoðanir og sannprófanir, að því er varðar ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í áætlunarferðum sem gætu þurft að sæta hafnaríkiseftirliti, í tilskipun 2009/16/EB.
- 11) Þegar skoðun fer fram samkvæmt tilskipun 2009/16/EB ætti að gera allt sem hægt er til að forðast að farbann sé lagt á skipið eða það tafið á ótilhlýðilegan hátt.
- 12) Mikilvægt er að taka tillit til vinnuskilyrða og aðbúnaðar áhafnarinnar um borð sem og til menntunar og hæfis skipverja, að því gefnu að sterk tengsl séu á milli heilsufarslegra, öryggistengdra og félagslegra sjónarmiða.
- 13) Að teknu tilliti til heillar lotu eftirlitsheimsóka á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu ætti framkvæmdastjórnin að meta framkvæmd þessarar tilskipunar eigi síðar en sjö árum eftir lögleiðingarfreist hennar og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar að lútandi. Aðildarríki ættu að starfa með framkvæmdastjórninni til að safna saman öllum þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru fyrir þetta mat.
- 14) Í því skyni að leggja ekki óhóflega stjórnsýslubyrði á landlukt aðildarríki ætti minniháttarregla að heimila slíkum aðildarríkjum að víkja frá ákvæðum þessarar tilskipunar sem þýðir að slíkum aðildarríkum, uppfylli þau tilteknar viðmiðanir, ber ekki skylda til að lögleiða þessa tilskipun.
- 15) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að tryggja öruggan rekstur ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum, með tilliti til þess að farþegaflutningar á sjó eru hluti af innri markaðinum og í ljósi þess að rekstur slíkra skipa og fara í Sambandinu og á alþjóðavettvangi nær yfir landamæri, og

(1) Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, með því að koma á almennum lágmarksöryggi og koma í veg fyrir röskun á samkeppni, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.

- 16) Til að auka skýrleika og samkvæmni laga og í ljósi þeirra mörgu breytinga sem um er að ræða ætti að fella tilskipun 1999/35/EB úr gildi og breyta tilskipun 2009/16/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför sem eru í:
 - a) áætlunarferðum milli hafnar í aðildarríki til hafnar í þriðja landi, ef skipið siglir undir sama fána og viðkomandi aðildarríki eða
 - b) áætlunarferðum innanlands á hafsvæðum þar sem skipum í flokki A er heimilt að sigla í samræmi við 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/45/EB ⁽¹⁾.
2. Þessi tilskipun gildir ekki um ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför sem falla undir tilskipun 2009/16/EB.
3. Aðildarríkjunum er heimilt að beita þessari tilskipun í tengslum við ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför sem eru í áætlunarferðum innanlands á öðrum hafsvæðum en þeim sem um getur í b-lið 1. mgr.
4. Aðildarríki, sem hafa ekki hafnir við sjó og geta staðfest að af þeim heildarfjölda skipa sem hafa haft árlega viðkomu í höfnum þeirra við ár, á næstliðnu þriggja ára tímabili, séu færri en 5% þeirra ekjufarþegaskipa eða háhraðafarþegaföra sem falla undir þessa tilskipun, mega víkja frá ákvæðum þessarar tilskipunar að undanskilinni þeirri skyldu sem sett er fram í annarri undirgrein.

Þau aðildarríki, sem hafa ekki hafnir við sjó, skulu senda upplýsingar til framkvæmdastjórnarinnar, eigi síðar en 21. desember 2019, um fjölda ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara sem hafa viðkomu í höfnum þeirra, á þriggja ára tímabilinu, sem um getur í fyrstu undirgrein, og skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni árlega upp frá því um allar síðari breytingar á framangreindum tölum.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „ekjufarþegaskip“: skip sem er útbúið þannig að hægt er að aka ökutækjum eða járnbrautarvögnum beint um borð og frá borði og getur flutt fleiri en tólf farþega,
- 2) „háhraðafarþegafar“: far eins og það er skilgreint í reglu 1 í X. kafla SOLAS 74 og getur flutt fleiri en tólf farþega,
- 3) „SOLAS 74“: alþjóðasamningur um öryggi mannslífa á hafinu frá 1974 ásamt tilheyrandi bókunum og breytingum, í uppfærðri útgáfu,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/45/EB frá 6. maí 2009 um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip (Stjtið. ESB L 163, 25.6.2009, bls. 1).

- 4) „kóði um háhraðaför“: alþjóðakóðinn um öryggi háhraðafara, sem er að finna í ályktun siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC.36(63) frá 20. maí 1994, eða alþjóðakóðinn um öryggi háhraðafara frá 2000 (HSC-kóðinn frá 2000), sem er að finna í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC.97(73) frá desember 2000, í uppfærðum útgáfum,
- 5) „HSSC“: viðmiðunarreglur Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um samhæft kerfi fyrir skoðanir og útgáfu skirteina, í uppfærðri útgáfu,
- 6) „áætlunarferðir“: siglingar ekjufarþegaskipa eða háhraðafarþegafara milli sömu tveggja eða fleiri hafna eða siglingar frá og til sömu hafnar án viðkomu á öðrum stöðum, annaðhvort:
 - a) samkvæmt birtri áætlun, eða
 - b) með svo reglulegum eða tíðum ferðum að telja má að um reglubundnar ferðir sé að ræða,
- 7) „hafsvæði“: sérhvert hafsvæði eða siglingaleið sem ákveðin er skv. 4. gr. tilskipunar 2009/45/EB,
- 8) „skirteini“:
 - a) að því er varðar ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í millilandasiglingum, öryggisskirteini gefin út samkvæmt SOLAS 74 annars vegar eða kóðanum um háhraðaför hins vegar, ásamt viðeigandi, meðfylgjandi skráum yfir búnað,
 - b) að því er varðar ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í innanlandssiglingum, öryggisskirteini gefin út í samræmi við tilskipun 2009/45/EB, ásamt viðeigandi, meðfylgjandi skráum yfir búnað,
- 9) „stjórnvald fánaríkis“: lögbær yfirvöld ríkis sem ekjufarþegaskipinu eða háhraðafarþegafarinu er heimilt að sigla undir fána hjá,
- 10) „innanlandssiglingar“: siglingar á hafsvæðum frá höfn aðildarríkis til sömu eða annarrar hafnar í því aðildarríki,
- 11) „félag“: sú stofnun eða sá einstaklingur sem hefur gengist við öllum þeim skyldum og þeirri ábyrgð sem felast í alþjóðakóðanum um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðinn), í uppfærðri útgáfu, eða í þeim tilvikum þar sem IX. kafli SOLAS 74 á ekki við, eigandi ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars eða sérhver önnur stofnun eða einstaklingur, t.d. framkvæmdastjóri eða skipamiðlari þurrleiguskipa, sem hefur tekið á sig ábyrgð á rekstri ekjufarþegaskipsins eða háhraðafarþegafarsins fyrir hönd eiganda þess,
- 12) „skoðunarmaður“: opinber starfsmaður eða annar einstaklingur sem hlotið hefur viðurkenningu lögbærs yfirvalds í aðildarríki til þess að annast þær skoðanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun, sem heyrir undir þetta yfirvald og uppfyllir lágmarkskröfurnar sem tilgreindar eru í XI. viðauka við tilskipun 2009/16/EB,
- 13) „lögbært yfirvald í aðildarríki“: það yfirvald sem aðildarríki tilnefnir, samkvæmt þessari tilskipun, og ber ábyrgð á að framkvæma þau verkefni sem því er falið samkvæmt þessari tilskipun.

3. gr.

Forskoðanir (e. *pre-commencement inspections*)

1. Áður en áætlunarferðir ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars, sem falla undir þessa tilskipun, hefjast skulu lögbær yfirvöld í aðildarríki framkvæma forskoðun sem felur í sér:
 - a) staðfestingu á því að farið sé að kröfunum sem mælt er fyrir um í I. viðauka og
 - b) skoðun, í samræmi við II. viðauka, til að ganga úr skugga um að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarið uppfylli nauðsynlegar kröfur um öruggan rekstur í áætlunarferðum.
2. Skoðunarmaður skal sjá um að framkvæma forskoðun.
3. Þegar aðildarríki óskar eftir því skulu félög leggja fram gögn um að farið sé að kröfum I. viðauka, en þó ekki fyrr en einum mánuði áður en forskoðun fer fram.

4. gr.

Undanþágur frá þeirri skyldu að framkvæma forskoðun

1. Ef um er að ræða forskoðanir getur aðildarríki ákveðið að beita ekki tilteknum kröfum eða verklagsreglum í I. og II. viðauka, sem gilda um árlegt eftirlit fánaríkis eða skoðanir sem framkvæmdar eru á næstliðnum sex mánuðum, að því tilskildu að farið sé að viðeigandi verklags- og viðmiðunarreglum um eftirlit sem tilgreindar eru í HSSC, eða verklagsreglum sem stefna að sama marki. Aðildarríki skulu framsenda viðeigandi upplýsingar í skoðunargagnagrunninn í samræmi við 10. gr.
2. Þegar til stendur að áætlunarferðir ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars hefjist er aðildarríki heimilt að taka tillit til skoðana og eftirlits sem þegar hafa farið fram á hlutaðeigandi ekjufarþegaskipi eða háhraðafarþegafari í tengslum við aðrar áætlunarferðir sem falla undir þessa tilskipun. Að því tilskildu að aðildarríkið telji þessar fyrri skoðanir og eftirlit fullnægjandi og að þau eigi við um ný rekstrarskilyrði þarf ekki að framkvæma skoðanirnar, sem kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr., áður en áætlunarferðir ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars hefjast á ný. hefur
3. Að beiðni félags geta aðildarríki staðfest fyrir fram að þau séu sammála því að fyrri skoðanir og eftirlit séu viðeigandi fyrir nýju rekstrarskilyrðin.
4. Ef nauðsynlegt er, af ófyrirsjáanlegum ástæðum, að skipta út í skyndi ekjufarþegaskipi eða háhraðafarþegafari til að tryggja áframhaldandi þjónustu, og 2. mgr. á ekki við, getur aðildarríki heimilað að áætlunarferðir ekjufarþegaskipsins eða háhraðafarþegafarsins hefjist á ný, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- a) sjónræn skoðun og athugun skjala gefi ekki tilefni til að ætla að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið uppfylli ekki nauðsynlegar kröfur um öruggan rekstur og
- b) aðildarríkið framkvæmi forskoðunina sem kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr. innan eins mánaðar.

5. gr.

Reglubundnar skoðanir

1. Á tólf mánaða fresti skulu aðildarríkin framkvæma:
 - a) skoðun í samræmi við II. viðauka og
 - b) skoðun meðan á áætlunarferð stendur, sem skal fara fram í fyrsta lagi fjórum mánuðum fyrir en eigi síðar en átta mánuðum eftir skoðunina sem um getur í a-lið og sem tekur til þeirra atriða sem talin eru upp í III. viðauka sem og til nægilegs fjölda atriða sem talin eru upp í I. og II. viðauka, að mati skoðunarmanns, til að tryggja að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið haldi áfram að uppfylla allar nauðsynlegar kröfur um öruggan rekstur.

Forskoðun, sem er framkvæmd í samræmi við 3. gr., skal teljast skoðun að því er a-lið varðar.

2. Ef aðildarríki ákveður svo er heimilt að framkvæma skoðunina, sem um getur í a-lið 1. mgr., á sama tíma eða í tengslum við árlegt eftirlit fánaríkisins, að því tilskildu að farið sé að viðeigandi verklags- og viðmiðunarreglum um eftirlit, sem tilgreindar eru í HSSC, eða verklagsreglum sem stefna að sama marki.
3. Aðildarríki skal láta fara fram skoðun í samræmi við II. viðauka í hvert sinn sem meiri háttar viðgerðir, breytingar og endurbætur eru gerðar á ekjufarþegaskipinu eða háhraðafarþegafarinu eða þegar breyting verður á stjórnun eða tilfærsla verður milli flokka. Þó er aðildarríki heimilt að veita skipinu eða farinu undanþágu frá þeirri skoðun sem krafist er samkvæmt fyrsta málslíð þessarar málsgreinar þegar stjórnun eða flokkun er breytt, að teknu tilliti til fyrri skoðana á skipinu eða farinu, að því tilskildu að breytingin eða tilfærslan hafi ekki áhrif á öryggi skipsins eða farsins.

6. gr.

Skoðunarskýrsla

1. Að lokinni skoðun, sem framkvæmd er í samræmi við þessa tilskipun, skal skoðunarmaður taka saman skýrslu í samræmi við IX. viðauka við tilskipun 2009/16/EB.
2. Upplýsingarnar í skýrslunni skulu skráðar í skoðunargagnagrunninum sem kveðið er á um í 10. gr. Skipstjóri skal einnig fá afrit af skoðunarskýrslunni.

7. gr.

Úrbætur á annmörkum, farbann og stöðvun skoðunar

1. Aðildarríkin skulu tryggja að ráðin verði bót á hvers konar staðfestum annmörkum eða annmörkum sem komu í ljós við skoðun sem framkvæmd er í samræmi við þessa tilskipun.
2. Ef um er að ræða annmarka, sem sannarlega stofna öryggi eða heilbrigði manna í hættu eða sem fela í sér bráða hættu fyrir heilbrigði eða líf manna, fyrir ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið, fyrir skipverja þess og farþega, skal lögbært yfirvald í aðildarríkinu tryggja að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið verði látið sæta farbanni. Skipstjóri skal fá afrit af þessu farbanni.
3. Farbanninu skal ekki aflétt fyrr en ráðin hefur verið bót á annmarkanum og hættan er liðin hjá, þannig að lögbært yfirvald í aðildarríkinu telji það fullnægjandi eða þar til lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu hefur gengið úr skugga um að skipið eða farið geti, að teknu tilliti til nauðsynlegra skilyrða sem kunna að verða sett, haldið til hafs á ný eða unnt sé að halda rekstrinum áfram án þess að öryggi og heilbrigði farþega eða áhafnar sé stefnt í hættu eða ekjufarþegaskipinu eða háhraðafarþegafarinu eða öðrum skipum sé stefnt í hættu.
4. Ef ekki er hægt að ráða auðveldlega bót á annmarkanum, sem um getur í 2. mgr., í þeirri höfn þar sem annmarkinn var staðfestur eða kom í ljós, getur lögbært yfirvald í aðildarríkinu samþykkt að leyfa skipinu eða farinu að fara til viðeigandi skipaviðgerðarstöðvar þar sem auðvelt er að ráða bót á annmarkanum.
5. Við sérstakar aðstæður, ef greinilegt er að almennt ástand ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars uppfyllir ekki tilskildar kröfur, má lögbært yfirvald í aðildarríkinu stöðva skoðun skipsins eða farsins þar til félagið gerir viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið stofni öryggi eða heilbrigði manna sannarlega ekki lengur í hættu eða felur ekki lengur í sér bráða lífshættu fyrir skipverja og farþega eða til að tryggja að það uppfylli viðeigandi kröfur gildandi alþjóðasamninga.
6. Ef lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu stöðvar skoðunina, í samræmi við 5. mgr., skal farbann sjálfkrafa lagt á ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið. Aflétta skal farbanninu þegar skoðun hefst aftur og henni hefur verið lokið með fullnægjandi hætti og þegar skilyrðin, sem sett eru fram í 3. mgr. þessarar greinar og 2. mgr. 9. gr., hafa verið uppfyllt.
7. Í því skyni að komast hjá þrengslum í höfn má lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu heimila að ekjufarþegaskip eða háhraðafarþegafar, sem farbann hefur verið lagt á, verði fært til annars hluta hafnar, sé það öruggt. Þó skal hætta á þrengslum í höfn ekki vera til fyrirstöðu þegar ákvörðun um farbann eða um niðurfellingu farbanns er tekin. Hafnaryfirvöld eða aðilar skulu greiða fyrir móttöku slíkra skipa.

8. gr.

Réttur til áfrýjunar

1. Félagið skal hafa rétt til að áfrýja farbanni sem lögbært yfirvald í aðildarríkinu hefur gefið út. Áfrýjun skal ekki fella farbannið tímabundið úr gildi nema tímabundnar ráðstafanir hafi verið leyfðar í samræmi við landslög. Aðildarríkin skulu koma á og viðhafa viðeigandi málsmeðferð, í þessu skyni, í samræmi við eigin lög.
2. Lögbært yfirvald í aðildarríkinu skal upplýsa skipstjóra ekjufarþegaskipsins eða háhraðafarþegafarsins, sem sætir farbanni, um áfrýjunarrétt hans og viðeigandi málsmeðferð. Þegar farbanni er aflétt eða breytt í kjölfar áfrýjunar skal aðildarríkið tryggja að skoðunargagnagrunnurinn, sem kveðið er á um í 10. gr., sé tafarlaust uppfærður í samræmi við það.

*9. gr.***Kostnaður**

1. Ef skoðanirnar, sem um getur í 3. og 5. gr., staðfesta eða leiða í ljós annmarka sem réttlæta farbann skal allur kostnaður í tengslum við skoðanirnar falla á félagið.
2. Farbanni skal ekki aflétt fyrr en full greiðsla hefur borist eða tryggt hafi verið með fullnægjandi hætti að kostnaður verði endurgreiddur.

*10. gr.***Skoðunargagnagrunnur**

1. Framkvæmdastjórnin skal byggja upp, viðhalda og uppfæra skoðunargagnagrunninn, sem öll aðildarríkin skulu vera tengd við og sem skal innihalda allar þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir framkvæmd skoðunarkerfisins sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Þessi gagnagrunnur mun byggjast á skoðunargagnagrunninum, sem um getur í 24. gr. tilskipunar 2009/16/EB, og skal hafa svipaða virkni og sá gagnagrunnur.
2. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar, sem tengjast skoðunum sem hafa verið framkvæmdar í samræmi við þessa tilskipun, þ.m.t. upplýsingar um annmarka og farbönn, séu færðar án tafar inn í skoðunargagnagrunninn, um leið og skoðunarskýrslan er tilbúin eða farbanni hefur verið aflétt. Hvað varðar einstök atriði upplýsinganna gilda ákvæði XIII. viðauka við tilskipun 2009/16/EB að breyttu breytanda.
3. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar, sem færðar eru í skoðunargagnagrunninn, séu fullgiltar til birtingar innan 72 klukkustunda.
4. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að með skoðunargagnagrunninum sé mögulegt að sækja öll viðeigandi gögn um framkvæmd þessarar tilskipunar á grundvelli skoðunargagna sem aðildarríkin leggja fram.
5. Aðildarríkin skulu hafa aðgang að öllum upplýsingum sem skráðar eru í skoðunargagnagrunninn og hafa þýðingu fyrir framkvæmd skoðunarkerfisins sem kveðið er á um í þessari tilskipun og tilskipun 2009/16/EB.

*11. gr.***Viðurlög**

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög vegna brota á þeim ákvæðum landslaga sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að slíkum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

*12. gr.***Málsmeðferð vegna breytinga**

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 13. gr., um breytingar á viðaukunum við þessa tilskipun til að taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi, einkum innan Alþjóðasiglinga-málastofnunarinnar, og til að bæta tækniforskriftirnar í ljósi fenginnar reynslu.
2. Í undantekningartilvikum, sem eru tilhlýðilega rökstudd með viðeigandi greiningu framkvæmdastjórnarinnar, og til að koma í veg fyrir alvarlega og óásættanlega hættu fyrir siglingaöryggi, heilbrigði, aðbúnað eða vinnuskilyrði um borð eða sjávarumhverfið, eða til að koma í veg fyrir ósamræmi við siglingalöggjöf Sambandsins, er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 13. gr. um breytingu á þessari tilskipun með það fyrir augum að beita ekki, að því er þessa tilskipun varðar, breytingum á alþjóðlegum gerningum sem um getur í 2. gr.

Þessar framseldu gerðir skulu samþykktar a.m.k. þremur mánuðum áður en fresturinn, sem ákveðinn var á alþjóðavettvangi fyrir þegjandi samþykki á viðkomandi breytingu, rennur út eða fyrir þann dag sem fyrirhugað er að fyrirnefnd breyting öðlist gildi. Á tímabilinu fyrir gildistöku slíkra framseldra gerða ættu aðildarríkin hvorki að hefja aðgerðir sem miða að því að fella breytinguna inn í eigin löggjöf né beita breytingunni gagnvart viðkomandi alþjóðlegum gerningi.

13. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 12. gr., að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 12. gr., yfir sjö ára tímabil sem hefst 20. desember 2017. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valds eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok sjö ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 12. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Framkvæmdastjórnin skal, áður en framseld gerð er samþykkt, hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.
5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 12. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

14. gr.

Breytingar á tilskipun 2009/16/EB

Tilskipun 2009/16/EB er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi liðir bætist við 2. gr.:

- „25. „ekjufarþegaskip“: skip sem er útbúið þannig að hægt er að aka ökutækjum eða járnbrautarvögnum beint um borð og frá borði og getur flutt fleiri en tólf farþega,
26. „háhraðafarþegafar“: far eins og það er skilgreint í reglu 1 í X. kafla SOLAS 74 og getur flutt fleiri en tólf farþega,
27. „áætlunarferðir“: siglingar ekjufarþegaskipa eða háhraðafarþegafara milli tveggja eða fleiri hafna eða siglingar til og frá sömu höfn án viðkomu á öðrum stöðum, annaðhvort:
 - i. samkvæmt birtri áætlun, eða
 - ii. með svo reglulegum eða tíðum ferðum að telja má að um reglubundnar ferðir sé að ræða.“

2) Eftirfarandi undirgrein bætist við 1. mgr. 3. gr.:

„Þessi tilskipun gildir einnig um skoðanir á ekjufarþegaskipum og háhraðafarþegaförum sem framkvæmdar eru utan hafnar eða akkerislægis meðan á áætlunarferð stendur, í samræmi við 14. gr. a.“

3) Í stað inngangsorðanna í 13. gr. komi eftirfarandi:

„Aðildarríkin skulu tryggja að skip, sem eru valin til skoðunar, í samræmi við 12. gr. eða 14. gr. a, sæti upphafsskoðun eða nákvæmari skoðun sem hér segir:“

4) Eftirfarandi grein bætist við:

„14. gr. a

Skoðun ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum

1. Ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í áætlunarferðum gætu þurft að sæta skoðunum í samræmi við tímarammann og aðrar kröfur sem settar eru fram í XVII. viðauka.
 2. Þegar aðildarríki skipuleggja skoðanir á ekjufarþegaskipi eða háhraðafarþegafari skulu þau taka tilhlýðilegt tillit til rekstrar- og viðhaldsáætlunar þeirra.
 3. Þegar ekjufarþegaskip eða háhraðafarþegafar hefur verið skoðað í samræmi við XVII. viðauka skal skrá slíka skoðun í skoðunargagnagrunninn og hafa hana til hliðsjónar í tengslum við 10., 11. og 12. gr. og við útreikning á efndum hvers aðildarríkis fyrir sig á skoðunarskyldum sínum. Skoðunin skal talin með í heildarfjölda árlegra skoðana sem hvert aðildarríki framkvæmir, eins og kveðið er á um í 5. gr.
 4. Ákvæði 9. gr. (1. mgr.), 11. gr. (a-liðar) og 14. gr. gilda ekki um ekjufarþegaskip og háhraðafarþegaför í áætlunarferðum sem skoðuð eru samkvæmt þessari grein.
 5. Lögbært yfirvald skal sjá til þess að þau ekjufarþegaskip eða háhraðafarþegaför sem þurfa að sæta viðbótarskoðun, í samræmi við b-lið 11. gr., séu valin í samræmi við c-lið liðar 3A og c-lið liðar 3B í II. hluta I. viðauka. Skoðanir, sem framkvæmdar eru samkvæmt þessari málsgrein, skulu ekki hafa áhrif á bilið milli skoðana sem kveðið er á um í 2. lið XVII. viðauka.
 6. Við skoðun á ekjufarþegaskipi eða háhraðafarþegafari getur skoðunarmaður lögbærs yfirvalds í hafnaríkinu samþykkt að skoðunarmaður hafnaríkis frá öðru aðildarríki fylgi honum eftir sem eftirlitsmaður. Ef skipið ber fána aðildarríkis skal hafnaríkið, ef óskað er eftir því, bjóða fulltrúa frá fánaríkinu að vera viðstaddur skoðunina sem eftirlitsmaður.“
- 5) Í 15. gr. falli 3. mgr. brott.
- 6) Í stað 1. mgr. 16. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríki skal banna aðgang skipa að höfnum sínum og akkerislægjum sem:

- sökum hárrar farbannstíðni, sigla undir fána ríkis sem er á svarta listanum, sem samþykktur er í samræmi við Parísarsamkomulagið um hafnaríkiseftirlit, á grundvelli upplýsinga sem skráðar eru í skoðunargrunninum og framkvæmdastjórnin birtir árlega, og sem farbann hefur verið lagt á oftast en tvisvar á síðastliðnum 36 mánuðum í höfn eða akkerislægi aðildarríkis eða í ríki, sem er undirritunaraðili að Parísarsamkomulaginu um hafnaríkiseftirlit, eða
- sökum hárrar farbannstíðni, sigla undir fána ríkis sem er á gráa listanum, sem samþykktur er í samræmi við Parísarsamkomulagið um hafnaríkiseftirlit, á grundvelli upplýsinga sem skráðar eru í skoðunargrunninum og framkvæmdastjórnin birtir árlega, og sem farbann hefur verið lagt á oftast en tvisvar á síðastliðnum 24 mánuðum í höfn eða akkerislægi aðildarríkis eða í ríki, sem er undirritunaraðili að Parísarsamkomulaginu um hafnaríkiseftirlit.

Fyrsta undirgreinin gildir ekki um tilvikin sem um getur í 6. mgr. 21. gr.

Aðgangsbannið skal öðlast gildi um leið og skip siglir úr höfn eða frá akkerislægi þar sem farbann hefur verið lagt á það í þriðja sinn og þar sem úrskurður um aðgangsbann hefur verið gefinn út.“

7) Eftirfarandi viðauki bætist við:

„XVII. VIÐAUKI

Skoðun ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum

- 1.1. Áður en áætlunarferðir ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars, sem falla undir þessa tilskipun, hefjast skulu aðildarríkin framkvæma skoðun, í samræmi við 1. mgr. 3. gr. tilskipunar (ESB) 2017/2110 (*), til að tryggja að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið uppfylli nauðsynlegar kröfur um öruggan rekstur í áætlunarferðum.

- 1.2. Þegar til stendur að áætlunarferðir ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars hefjist má hlutaðeigandi aðildarríki taka tillit til skoðana, sem annað aðildarríki hefur þegar framkvæmt á þessu ekjufarþegaskipi eða háhraðafarþegafari á undangengnum átta mánuðum í tengslum aðrar áætlunarferðir, sem falla undir þessa tilskipun, að því tilskildu að aðildarríkið hafi, í hverju tilviki fyrir sig, fullvissað sig um að þessar fyrri skoðanir eigi við um nýju rekstrarskilyrðin og að nauðsynlegar kröfur um öruggan rekstur í áætlunarferðum hafi verið uppfylltar meðan á þessum skoðunum stóð. Ekki er nauðsynlegt að framkvæma skoðanirnar, sem um getur í lið 1.1, áður en áætlunarferðir ekjufarþegaskipsins eða háhraðafarþegafarsins hefjast á ný.
- 1.3. Ef nauðsynlegt er, af ófyrirsjáanlegum ástæðum, að skipta út í skyndi ekjufarþegaskipi eða háhraðafarþegafari til að tryggja áframhaldandi þjónustu, og liður 1.2 á ekki við, getur aðildarríki heimilað að áætlunarferðir ekjufarþegaskipsins eða háhraðafarþegafarsins hefjist á ný, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- a) sjónræn skoðun og athugun skjala gefi ekki tilefni til að ætla að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið uppfylli ekki nauðsynlegar kröfur um öruggan rekstur og
 - b) aðildarríkið lýkur við framkvæmd skoðunarinnar, sem kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr. tilskipunar (ESB) 2017/2110 innan eins mánaðar.
2. Aðildarríkin skulu framkvæma neðangreindar skoðanir einu sinni á ári, þó ekki fyrir en fjórum mánuðum fyrir og eigi síðar en átta mánuðum eftir fyrri skoðun:
- a) skoðun, sem tekur til krafna II. viðauka við tilskipun (ESB) 2017/2110 og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 428/2010 (**), eftir því sem við á, og
 - b) skoðun meðan á áætlunarferð stendur. Þessi skoðun skal taka til þeirra atriða sem talin eru upp í III. viðauka við tilskipun (ESB) 2017/2110 sem og til nægilegs fjölda atriða sem talin eru upp í I. og II. viðauka, að mati skoðunarmanns, til að tryggja að ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið haldi áfram að uppfylla allar nauðsynlegar kröfur um öruggan rekstur.
3. Ef ekjufarþegaskip eða háhraðafarþegafar hefur ekki verið skoðað í samræmi við 2. lið telst ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið vera í I. forgangshópi.
4. Skoðun, sem er framkvæmd í samræmi við lið 1.1, skal teljast skoðun að því er varðar a-lið 2. liðar þessa viðauka.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2110 frá 15. nóvember 2017 um skoðunarkerfi fyrir öruggan rekstur ekjufarþegaskipa og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum og um breytingu á tilskipun 2009/16/EB og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 1999/35/EB (Stjtið. ESB L 315, 30.11.2017, bls. 61).

(**) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 428/2010 frá 20. maí 2010 um framkvæmd 14. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB að því er varðar víðtækar skoðanir á skipum (Stjtið. ESB L 125, 21.5.2010, bls. 2).“

15. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 1999/35/EB er felld úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í IV. viðauka.

16. gr.

Mat

Framkvæmdastjórnin skal meta framkvæmd þessarar tilskipunar og leggja niðurstöður matsins fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 21. desember 2026.

17. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 21. desember 2019. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 21. desember 2019.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

18. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

19. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 15. nóvember 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. MAASIKAS

forseti.

I. VIÐAUKI

SÉRKRÖFUR FYRIR SKIP Í ÁÆTLUNARFERÐUM

(sem um getur í 3. og 5. gr.)

Eftirfarandi skal sannreynt:

1. að skipstjórinn hafi viðeigandi upplýsingar um tilvist siglingaleiðsögukerfa í landi og annarra upplýsingakerfa, sem auðvelda honum að tryggja öruggar siglingar, áður en siglingar ekjufarþegaskipsins eða háhraðafarþegafarsins hefjast og að hann nýti sér þau siglingaleiðsögu- og upplýsingakerfi sem aðildarríkin hafa sett upp,
2. að beitt sé viðeigandi ákvæðum í 2.-6. mgr. í umburðarbréfi MSC 699 frá 17. júlí 1995, um endurskoðaðar viðmiðunarreglur um öryggisleiðbeiningar fyrir farþega,
3. að tafla með vinnutilhögun um borð sé sett upp á aðgengilegum stað, þar sem tilgreind er:
 - a) vinnuáætlun á sjó og í höfn og
 - b) leyfilegur hámarksvinnustundafjöldi eða lágmarkshvildartími þeirra sem standa vaktir um borð,
4. að vald skipstjóra til þess að taka hverja þá ákvörðun sem að faglegu mati hans er nauðsynleg í þágu siglinga- og rekstraröryggis, einkum í vondum veðrum og þungum sjó, sé ekki skert á neinn hátt,
5. að skipstjóri haldi skrá yfir athafnir og atvik sem eru mikilvæg siglingaöryggi,
6. að hvers konar skemmdir eða varanleg aflögun á dyrum á byrðingi eða aðliggjandi plötum, sem kynnu að hafa áhrif á þéttleika ekjufarþegaskipsins eða háhraðafarþegafarsins, og hvers konar vanbúnaður í lokunarþúnaði slíkra hurða, séu tafarlaust tilkynnt til stjórnvalds í fánaríki og til hafnaríkis og þegar gert er við slíkar skemmdir svo fullnægjandi teljist að þeirra mati,
7. að fyrir hendi sé uppfærð sjóferðaáætlun fyrir brottför ekjufarþegaskips eða háhraðafarþegafars og að við undirbúning sjóferðaáætlunarinnar sé tekið fullt tillit til viðmiðunarreglna sem settar eru fram í ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.893(21) frá 25. nóvember 1999 um viðmiðunarreglur um gerð sjóferðaáætlana,
8. að almennar upplýsingar um þjónustu og aðstoð við eldra fólk og fatlaða séu kynntar farþegum og auk þess gerðar aðgengilegar sjónskertu fólki.

II. VIÐAUKI

VERKLAGSREGLUR VIÐ SKOÐANIR

(sem um getur í 3. og 5. gr.)

1. Skoðanirnar skulu tryggja að farið sé að lagaákvæðum, sem fánaríkið gefur út, eða sem gefin eru út fyrir hönd þess, einkum þau sem varða smíði, niðurhólfun og stöðugleika, vélbúnað og rafbúnað, lestun og stöðugleika, brunavarnir, hámarksfjölda farþega, björgunarbúnað og flutning hættulegs varnings, fjarskipti og leiðsögu. Að því er þetta varðar skulu skoðanirnar taka til eftirfarandi:

- ræsingar neyðarrafala,
- skoðunar á neyðarlýsingu,
- skoðunar á neyðaraflgjafa fyrir fjarskiptabúnað,
- prófunar kallkerfis,
- brunaæfingar, þ.m.t. að sýnt sé fram á kunnáttu í notkun slökkvibúninga,
- virkni neyðarslökkvidælu með tveimur brunaslöngum tengdum aðalbrunalögn í notkun,
- prófunar fjarstýrðra neyðarstöðvunarstýritækja fyrir eldsneytissskömmun til katla, aðal- og hjálparvéla og loftræstivifta,
- prófunar fjarstýrðs og handstýrðs stjórnbúnaðar til að loka brunaspjöldum,
- prófunar eldskynjunar- og viðvörunarkerfa,
- prófunar á því hvort eldvarnarhurðir lokist á réttan hátt,
- virkni austurdæla,
- lokunar vatnspéttra hurða á þiljum, bæði með handstýringu og fjarstýringu,
- sönnunar þess að lykilmenn í áhöfn kunni skil á áætlun til að bregðast við tjóni sem veldur leka,
- sjósetningar a.m.k. eins léttbáts og eins björgunarbáts, gangsetningar og prófunar á framdrifskerfi og stýrisbúnaði þeirra, endurheimtar þeirra úr sjó og í sjóbúna stöðu þeirra um borð,
- athugunar á því að allir björgunarbátar og léttbátar samrýmist birgðaskrá, og
- prófunar á stýrisbúnaði og varastýrisbúnaði skipsins eða farsins.

2. Skoðanir skulu beinast að því hvort skipverjar hafi næga þekkingu á og hafi hlotið þjálfun á sviði öryggismála og verklagsreglna í neyðartilvikum, viðhalds, vinnuaðferða, öryggis farþega, starfsreglna í brú, sem og varðandi störf sem tengjast meðferð farms og ökutækja. Kanna skal hæfni áhafnar til þess að skilja og, þar sem við á, gefa skipanir og fyrirmæli og skila skýrslu á sameiginlegu vinnutungumáli eins og það er skráð í skipsdagbók. Kanna skal skjalfestar sannanir fyrir því að skipverjar hafi lokið sérstakri þjálfun, einkum að því er varðar:

- þjálfun í stjórn stórra hópa fólks,
- kynningarþjálfun,
- þjálfun í öryggismálum fyrir starfsmenn sem veita farþegum í farþegarýmum beina öryggisaðstoð, einkum öldruðum og fötluðum, þegar neyðarástand skapast og
- þjálfun í neyðarstjórnun og til að bregðast við mannlegu atferli.

Skoðunin skal fela í sér mat á því hvort vaktaskipan valdi óhöflegri þreytu, einkum hjá starfsmönnum sem standa vaktir um borð.

3. Atvinnuskírteini skipverja, sem starfa um borð í skipum sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, skulu uppfylla ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarksþjálfun sjómanna (Stjút. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33).

III. VIÐAUKI

VERKLAGSREGLUR FYRIR FRAMKVÆMD SKOÐANA MEÐAN Á ÁÆTLUNARFERÐ STENDUR

(eins og um getur í 5. gr.)

Við framkvæmd skoðana meðan á áætlunarferð stendur skal eftirfarandi athugað:

1. Upplýsingar um farþega

Að ekki sé farið yfir þann fjölda farþega sem ekjufarþegaskipið eða háhraðafarþegafarið („skipið“) hefur heimild fyrir og að skráning upplýsinga um farþega sé í samræmi við tilskipun ráðsins 98/41/EB ⁽¹⁾. Hvernig upplýsingum um heildarfjölda farþega er komið til skipstjóra og, ef við á, hvernig farþegar sem sigla báðar leiðir, án þess að fara í land, eru taldir með í ferðinni til baka.

2. Upplýsingar um lestun og stöðugleika

Að áreiðanlegir djúpristumælar séu til staðar og notaðir, þar sem við á. Að gerðar séu ráðstafanir til þess að tryggja að skipið sé ekki ofhlaðið og að viðeigandi hleðslumerki niðurrólfunar séu ekki neðan sjávarborðs. Að lestunar- og stöðugleikamat sé framkvæmt samkvæmt kröfum. Að flutningabílar og annar farmur sé vigtaður, þar sem þess er krafist, og upplýsingunum komið áleiðis til skipsins svo hægt sé að nota þær við mat á lestun og stöðugleika. Að áætlanir til að bregðast við tjóni sem veldur leka séu jafnan sýnilegar og að yfirmenn skipsins hafi fengið í hendur upplýsingabæklinga um þær.

3. Öryggi við brottför

Að farið sé að verklagsreglu, þ.m.t. tilkynningarreglu um að allar vatns- og veðurheldar dyr á ytri byrðingi séu lokaðar, til að skipið sé örugglega sjóbúið áður en það leggur úr höfn. Að allar dyr á ökutækjapílari séu lokaðar áður en skipið lætur úr höfn, eða séu aðeins opnar þann tíma sem þarf til þess að loka stefnisloka, aðferðir við lokun á stafnhurðum, hurðum í skuti og hliðarhurðum, og að viðvörunarljós og eftirlitsmyndavélar séu til staðar og sýni stöðu þeirra í brúnni. Kanna skal og tilkynna hvort einhver vandkvæði séu varðandi virkni viðvörunarljósa, einkum rofanna við hurðirnar.

4. Tilkynningar um öryggismál

Að reglubundnar öryggistilkynningar og uppsetning veggspjalda með upplýsingum og leiðbeiningum um verklagsreglur í neyðartilvikum séu á viðeigandi tungumáli eða tungumálum. Að reglubundnar öryggistilkynningar séu lesnar við upphaf ferðar og að hægt sé að heyra þær upplesnar í öllum almennum rýmum sem farþegar hafa aðgang að, þ.m.t. úti á opnum þilföllum

5. Færslur í skipsdagbók

Að skipsdagbók sé skoðuð til þess að tryggja að færðar séu inn athugasemdir vegna lokunar á stafn-, skut- og öðrum vatns- og veðurheldum hurðum, æfinga í tengslum við lokun vatnspéttra hurða milli hólfa, prófunar á stýrisbúnaði o.s.frv. Einnig að djúprista, fríborð og stöðugleiki sé skráður, sem og sameiginlegt vinnutungumál áhafnar.

6. Hættulegur varningur

Að allur farmur sem telst hættulegur eða mengandi sé fluttur í samræmi við viðeigandi reglur og, einkum og sér í lagi, að yfirlýsing fylgi hættulegum og mengandi varningi ásamt farmskrá eða hleðsluáætlun til þess að sýna staðsetningu þeirra um borð, að leyfi sé fyrir flutningi á viðkomandi farmi með farþegaskipi, að hinn hættulegi og mengandi varningur sé merktur, gengið frá honum, hann festur og aðgreindur á viðeigandi hátt.

Að ökutæki sem flytja hættulegan og mengandi varning séu tryggilega merkt með viðvörunum og sjóbúin. Að eintak af viðkomandi farmskrá eða hleðsluáætlun sé til staðar í landi þegar hættulegur og mengandi varningur er fluttur. Að

(1) Tilskipun ráðsins 98/41/EB frá 18. júní 1998 um skráningu einstaklinga sem sigla með farþegaskipum til og frá höfnum aðildarríkja Bandalagsins (Stjtið. EB L 188, 2.7.1998, bls. 35).

skipstjóra sé kunnugt um tilkynningarskyldu, samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB⁽¹⁾, um leiðbeiningar um verklagsreglur í neyðartilvikum og veitingu skyndihjálpar verði óhapp í tengslum við hættulega varninginn eða sjávarmengunarvalda. Að loftræsting á ökutækjapílari sé ávallt í notkun, að hún sé augin þegar vélar ökutækja eru í gangi og að einhvers konar búnaður sé fyrir hendi í brú skipsins sem sýnir að loftræsting á ökutækjapílari sé í gangi.

7. Sjóbúnaður ökutækja til farmflutninga

Hvernig ökutæki til farmflutninga eru sjóbúin, t.d. hvort þau séu skorðuð með blokkum eða með stökum festingum. Hvort nægilega margir tryggir festipunktur séu fyrir hendi. Ráðstafanir til þess að sjóbúa ökutæki til farmflutninga í slæmu veðri eða þegar von er á slíku veðri. Aðferð við að sjóbúa langferðabifreiðar og mótörhjól, ef einhver eru. Að um borð í skipinu sé handbók um sjóbúnað farms.

8. Ökutækjapílfor

Hvort farnar séu reglulegar eftirlitsferðir um sérstök rými eða ekjufarmrými, eða hvort þau séu undir stöðugu eftirliti sjónvarpsmyndavéla þannig að hægt sé að fylgjast með hreyfingum ökutækja í slæmu veðri og óheimilum ferðum farþega. Að eldvarnar- og inngöngudyr séu ávallt lokaðar og að tilkynningarspjöld séu hengd upp til þess að koma í veg fyrir að farþegar séu á ökutækjapílari meðan skipið er á sjó.

9. Lokun vatnsþéttra dyra

Að stefnunni, sem mælt er fyrir um í verklagsreglum skipsins vegna vatnsþéttra hurða milli hólfa, sé fylgt eftir. Að skylduæfingar eigi sér stað. Að stjórnubúnaður á stjórnþalli fyrir vatnsþéttar hurðir sé stilltur yfir á stjórnubúnaðinn á staðnum, þegar mögulegt er. Að dyr séu hafðar lokaðar þegar skyggni er takmarkað og við allar aðstæður sem teljast hættulegar. Að áhöfn sé kennd rétt aðferð við stjórnun hurða og skipverjum sé gerð grein fyrir þeim hættum sem fylgja misnotkun þeirra.

10. Brunavarsla

Að virk brunavarsla sé fyrir hendi þannig að þegar í stað verði vart við eld sem kann að kvikna. Þetta ætti einnig ná til sérstakra rýma sem ekki eru búin föstu eldskynjunar- og viðvörðunarkerfi. Eftirlit með slíkum rýmum má vera með þeim hætti sem lýst er í 8. lið.

11. Boðskipti í neyðartilvikum

Að nægilegur fjöldi skipverja sé til reiðu samkvæmt neyðaráætluninni (e. *muster list*) til þess að aðstoða farþega í neyðartilvikum, að auðvelt sé að bera kennsl á þá og þeir geti tjáð sig við farþega í neyðartilviki, að teknu tilliti til viðeigandi samsetningar eftirfarandi þátta:

- a) hvaða þjóðtöngu flestir farþegar, sem fluttir eru á tiltekinni leið, tala,
- b) líkinda á því að geta til að beita undirstöðuorðaförða á ensku til að gefa einfaldar leiðbeiningar geti gagnast til samskipta við farþega sem er hjálparþurfi, ef farþeginn og skipverjinn tala ekki sama tungumál,
- c) hugsanlegrar þarfar til að eiga samskipti með öðrum hætti þegar neyðarástand ríkir (t.d. með sýnikennslu, bendingum eða með því að beina athygli þangað sem leiðbeiningar er að fá, að söfnunarstöðvum, björgunarbúnaði eða rýmingarleiðum þegar munnleg samskipti koma að litlu gagni),
- d) hvort farþegar hafi fengið alhliða tilsögn í öryggismálum á móðurmáli eða -málum sínum,
- e) þeirra tungumála sem heimilt er að nota til að senda út tilkynningar um neyðarástand, þegar slíkt ástand ríkir eða við æfingar, í þeim tilgangi að koma lífsnauðsynlegum leiðbeiningum til farþega og auðvelda skipverjum að aðstoða þá.

12. Sameiginlegt vinnutungumál skipverja

Sannreyna að vinnutungumál hafi verið ákveðið til þess að tryggja fullnægjandi frammistöðu skipverja í öryggismálum og að vinnutungumálið sé skráð í dagbók skipsins.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB frá 27. júní 2002 um stofnun eftirlits- og upplýsingakerfis Bandalagsins fyrir umferð á sjó og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE (Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 10).

13. Öryggisbúnaður

Að björgunar- og eldvarnatækjum, þ.m.t. eldvarnarhurðum og öðrum þáttum byggingartæknilegra brunavarna skipsins þar sem auðvelt er að koma við eftirliti, sé viðhaldið. Að brunavarnaráætlanir séu ávallt sýnilegar eða að bæklingum með samsvarandi upplýsingum sé dreift til yfirmanna skipsins. Að geymsla og frágangur björgunarvesta sé viðunandi og að auðvelt sé að bera kennsl á geymslurými björgunarvesta barna. Að lestun ökutækja hindri ekki notkun brunavarnatækja, neyðarstöðvunarbúnaðar, stjórnækja stormloka o.s.frv., sem kunna að vera staðsett á ökutækjapílörum.

14. Siglingatæki og fjarskiptabúnaður

Að siglingatæki og fjarskiptabúnaður, þ.m.t. gervihnattaneyðarbaujur (EPIRB), séu virk.

15. Viðbótarneyðarlýsing

Að viðbótarneyðarlýsing sé fyrir hendi, þegar reglur krefjast slíks, og að vanbúnaður og bilanir í tengslum við neyðarlýsingu séu skráð.

16. Neyðarútgangar

Að neyðarútgangar, þ.m.t. undankomuleiðir, séu merktir í samræmi við gildandi kröfur og að neyðarútgangar séu upplýstir bæði með aðal- og neyðaraflgjöfum. Að ráðstafanir séu gerðar til þess að tryggja að ökutæki teppi ekki flóttaleiðir þar sem þær liggja yfir eða um ökutækjapílör. Að útgönguleiðum sé haldið opnum, einkum útgönguleiðum verslana sem selja tollfrjálsan varning og hafa reynst tepptar af söluvörum.

17. Hreinlæti í vélarúmi

Að vélarúmi sé haldið hreinu í samræmi við viðhaldsreglur.

18. Losun sorps

Að ráðstafanir varðandi meðhöndlun og losun sorps séu viðunandi.

19. Viðhaldsáætlun

Öll félög skulu hafa tiltekin föst fyrirmæli, sem og viðhaldsáætlunarkerfi, um öll öryggissvæði, þ.m.t. stafnhurðir og hurðir í skuti og byrðingsop, svo og um fyrirkomulag varðandi lokun þeirra, sem skulu einnig taka til viðhalds í vélarúmi og öryggisbúnaðar. Áætlanir skulu vera fyrir hendi um reglubundna skoðun á öllum atriðum þannig að hámarksöryggis sé gætt. Vinnureglur skulu settar um að skrá annmarka og staðfesta að ráðin hafi verið bót á þeim með viðeigandi hætti þannig að skipstjóri og tilnefndur yfirmaður fyrirtækisins í landi hafi vitneskju um annmarkana og að þeim sé tilkynnt, innan tiltekins frests, þegar úrbætur hafa verið gerðar. Reglubundin athugun á lokunarfyrirkomulagi innri og ytri stafnhurða skal ná til viðvörunar- og vöktunarbúnaðar og allra austuropa á milli ytri stafnhurðar og innri hurðar og þá sérstaklega lokunarbúnaðar og vökvakerfis hans.

20. Lagt upp í sjóferð

Þegar lagt er upp í sjóferð ætti að hafa eftirlit með því að farþegar um borð séu ekki of margir, að framboð á sætum sé nægilegt og að aðgangur að göngum, stigum og neyðarútgöngum sé hvorki tepptur af farangri né farþegum sem ekki finna sæti. Nauðsynlegt er að hafa eftirlit með því að farþegar yfirgefi ökutækjapílarið áður en skipið lætur úr höfn og að þeir hafi ekki aðgang að því aftur fyrr en rétt áður en skipið leggst að bryggju.

IV. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 1999/35/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	—
a-, b-, d-, e-, f-, g-, h-, j-, m-, o- og r-liður 2. gr.	1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9., 10., 11. og 12. mgr. 2. gr.
c-, i-, k-, l-, n-, p-, q- og s-liður 2. gr.	—
3. gr.	1. gr.
4. gr.	—
a-liður 1. mgr. 5. gr.	3. gr.
b-liður 1. mgr. og 2. mgr. 5. gr.	—
6. gr.	3. gr.
7. gr.	4. gr.
1. mgr. 8. gr.	1. mgr. 5. gr.
2. mgr. 8. gr.	3. mgr. 5. gr.
3. mgr. 8. gr.	1. mgr. 9. gr.
9. gr.	6. gr.
a-, b- og c-liður 1. mgr. 10. gr.	7. gr.
d-liður 1. mgr. 10. gr.	—
2. mgr. 10. gr.	7. gr.
3. mgr. 10. gr.	8. gr.
4. mgr. 10. gr.	—
1., 2., 3., 4., 5., 7. og 8. mgr. 11. gr.	—
6. mgr. 11. gr.	1. mgr. 6. gr.
1., 2., 4. og 5. mgr. 13. gr.	—
3. mgr. 13. gr.	2. mgr. 6. gr. og 10. gr.
14. gr.	—
15. gr.	—
16. gr.	—
17. gr.	12. gr.
18. gr.	11. gr.
19. gr.	17. gr.
20. gr.	16. gr.
21. gr.	18. gr.
22. gr.	19. gr.
I. viðauki	I. viðauki

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2020/697

2020/EES/54/16

frá 25. maí 2020

um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/352 um að heimila hafnarstjórn eða lögbæru yfirvaldi möguleika á sveigjanleika að því er varðar álagningu hafnargrunnvirkjagjalda í tengslum við útbreiðslu COVID-19 faraldursins

(Texti sem varðar EES) (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

að höfðu samráði við efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Útbreiðsla COVID-19 faraldursins hefur alvarleg og neikvæð áhrif á sjóflutninga. Hinar alvarlegu afleiðingar fyrir sjóflutningaþjónustu og notkun hafnargrunnvirkja hafa verið allsráðandi frá byrjun mars 2020 og munu líklega vara út árið 2020. Undanþága frá, tímabundin niðurfelling, lækkun eða frestun á greiðslu hafnargrunnvirkjagjalda gæti stuðlað að fjárhagslegri sjálfbærni rekstraraðila skipa við þessar sérstöku aðstæður.
- 2) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/352 ⁽²⁾ er þess krafist að aðildarríkin tryggja að hafnargrunnvirkjagjöld séu lögð á. Í reglugerð (ESB) 2017/352 er ekki kveðið á um undanþágur frá skyldunni að leggja á gjöld.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 165, 27.5.2020, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 108/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 15. maí 2020 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 20. maí 2020.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/352 frá 15. febrúar 2017 um að setja ramma um veitingu hafnarþjónustu og um sameiginlegar reglur um gagnsæi í fjármálum fyrir hafnir (Stjtið. ESB L 57, 3.3.2017, bls. 1).

- 3) Í ljósi þess hve afleiðingar COVID-19 faraldursins eru alvarlegar þykir rétt að heimila hafnarstjórninni eða lögbæra yfirvaldinu að ákveða að veita undanþágu frá, að fella niður tímabundið, lækka eða fresta greiðslu hafnargrunnvirkjagjalda, sem eru fallin í gjalddaga, fyrir tímabilið frá 1. mars 2020 til 31. október 2020. Þessi reglugerð ætti hins vegar ekki að raska skipulagi hafna í aðildarríkjunum. Því ættu aðildarríki að geta haldið rétti sínum til að setja reglur um slíkar ákvarðanir hafnarstjórnar eða lögbærs yfirvalds. Veita ætti slíka undanþágu frá, tímabundna niðurfellingu, lækkun eða frestun á greiðslu hafnargrunnvirkjagjalda á gagnsæjan, hlutlægan hátt og án mismununar.
- 4) Í ljósi þess hversu málefnið er brýnt er einnig rétt að heimila hafnarstjórninni eða lögbæra yfirvaldinu að víkja frá skyldunni, sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) 2017/352, um að notendur hafnargrunnvirkis séu upplýstir um hvers konar breytingar á eðli eða fjárhæð hafnargrunnvirkjagjalda a.m.k. tveimur mánuður áður en breytingarnar taka gildi.
- 5) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að breyta reglugerð (ESB) 2017/352 til að bregðast við þeim brýnu aðstæðum sem skapast hafa við útbreiðslu COVID-19 faraldursins, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.
- 6) Í ljósi hinna brýnu, sérstöku aðstæðna sem hafa skapast af völdum útbreiðslu COVID-19 faraldursins, sem réttlætir fyrirhugaðar ráðstafanir, einkum í því skyni að samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir hraðar en ella til að stuðla að fjárhagslegri sjálfbærni rekstraraðila skipa var talið viðeigandi að veita undanþágu frá átta vikna frestinum, sem um getur í 4. gr. bókunar 1, um hlutverk þjóðþinga í Evrópusambandinu sem fylgir sáttmálanum um Evrópusambandið, sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu.
- 7) Hin ófyrirsjáanlega og skyndilega útbreiðsla COVID-19 faraldursins og lagasetningarmeðferðin, sem krafist er til að samþykkja viðeigandi ráðstafanir, gerði það að verkum að ógerlegt var að samþykkja slíkar ráðstafanir í tæka tíð. Af þessum sökum ættu ákvæði þessarar reglugerðar einnig að gilda um hafnargrunnvirkjagjöld sem eru fallin í gjalddaga áður en reglugerðin öðlast gildi. Í ljósi þess hvers eðlis þessi ákvæði eru ætti slík nálgun ekki að leiða til brots á lögmætum væntingum viðkomandi aðila.
- 8) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) 2017/352 til samræmis við það.
- 9) Þessi reglugerð ætti að öðlast gildi sem fyrst eða daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi málsgrein er bætt við 21. gr. reglugerðar (ESB) 2017/352:

„3. Þrátt fyrir 1., 3. og 4. mgr. 13. gr. er hafnarstjórninni eða lögbæra yfirvaldinu heimilt að ákveða að veita undanþágu frá, fella niður tímabundið, lækka eða fresta greiðslu hafnargrunnvirkjagjalda, sem eru fallin í gjalddaga, fyrir tímabilið frá 1. mars 2020 til 31. október 2020. Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða að slíkar ákvarðanir skuli uppfylla kröfurnar sem settar eru í því skyni í landslögum. Veita skal undanþágu frá, tímabundna niðurfellingu, lækkun eða frestun á greiðslu hafnargrunnvirkjagjalda á gagnsæjan, hlutlægan hátt og án mismununar.

Hafnarstjórnin eða lögbæra yfirvaldið skal tryggja að notendur hafna sem og fulltrúar eða fulltrúasamtök notenda hafna séu upplýst til samræmis við það. Tveggja mánaða tímafresturinn, sem um getur í 5. mgr. 13. gr., skal ekki gilda.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. maí 2020.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

D. M. SASSOLI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. METELKO-ZGOMBIĆ

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2020/436

2020/EES/54/17

frá 24. mars 2020

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 906/2009 að því er varðar gildistíma hennar (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 246/2009 frá 26. febrúar 2009 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða milli áætlunarskipafélaga (skipafélagasamtaka) ⁽¹⁾, einkum 1. gr.,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og markaðsráðandi stöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 906/2009 ⁽²⁾ er áætlunarskipafélögum veitt hópundanþága frá banninu sem felst í 1. mgr. 101. gr. sáttmálans, með fyrirvara um tiltekin skilyrði. Sú reglugerð gildir til 25. apríl 2020.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur aflað upplýsinga og gagna, á grundvelli mats framkvæmdastjórnarinnar á reglugerð (EB) nr. 906/2009, eftir samráð við almenning, sem sýna fram á með fullnægjandi hætti að skipafélagasamtök sem uppfylla skilyrði reglugerðar (EB) nr. 906/2009, uppfylli enn öll fjögur skilyrði 3. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Við ríkjandi og væntar markaðsaðstæður draga skipafélagasamtök úr kostnaði með stærðarhagkvæmni, hagræðingu í þjónustu og betri nýtingu skipa. Að því er varðar samninga um skipafélagasamtök sem uppfylla skilyrði reglugerðar (EB) nr. 906/2009 má búast við að viðskiptavinir njóti sanngjarnrar hlutdeildar í þessum kostnaðarlækkunum vegna samkeppni milli aðila að sömu skipafélagasamtökum (innri samkeppni), að viðbættum 30% viðmiðunarmörkum fyrir markaðshlutdeild, sem tryggir nægjanlega samkeppni frá aðilum utan hverra skipafélagasamtaka (ytri samkeppni). Samningar um skipafélagasamtök sem uppfylla skilyrði reglugerðar (EB) nr. 906/2009 eru nauðsynlegir til að ná fram þeirri hagkvæmni. Ekki er fyrir hendi önnur tegund samvinnu milli rekstraraðila gámaflutninga með áætlunarskipum sem hefur minni takmarkanir í för með sér og myndi ná fram sama hagræði. Að lokum veita samningar um skipafélagasamtök, sem uppfylla skilyrði reglugerðar (EB) nr. 906/2009, aðilum að samningunum ekki færi á að útiloka samkeppni að því er varðar verulegan hluta þjónustu áætlunarskipafélaga á viðkomandi mörkuðum vegna bæði innri og ytri samkeppni. Því halda þær ástæður sem réttlæta hópundanþágu fyrir skipafélagasamtök, sem einnig greiða fyrir stofnun viðeigandi skipafélagasamtaka, enn gildi sínu.
- 3) Þau skilyrði, sem lágu til grundvallar ákvörðun um gildissvið og efni reglugerðar (EB) nr. 906/2009, hafa reynst nægilega lík til að framlengja megi beitingu þeirrar reglugerðar.
- 4) Til að gera framkvæmdastjórninni kleift að taka tillit til mögulegra breytinga á markaðsaðstæðum og í samræmi við valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar skv. 1. og 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 246/2009 ætti að framlengja gildistíma reglugerðar (EB) nr. 906/2009 um fjögur ár.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 90, 25.3.2020, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 109/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(¹) Stjtið. ESB L 79, 25.3.2009, bls. 1. Frá og með 1. desember 2009 urðu 81. og 82. gr. EB-sáttmálans að 101. og 102. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

(²) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 906/2009 frá 28. september 2009 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða milli áætlunarskipafélaga (skipafélagasamtaka) (Stjtið. ESB L 256, 29.9.2009, bls. 31).

- 5) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 906/2009 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað annarrar málsgreinar 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 906/2009 kemur eftirfarandi:

„Hún gildir til 25. apríl 2024.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. mars 2020.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/130

2020/EES/54/18

frá 16. janúar 2019

um breytingu á tilskipun 2004/37/EB um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum eða stökkbreytivöldum á vinnustað (*)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum b-lið 2. mgr. 153. gr. í tengslum við a-lið 1. mgr. 153. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/37/EB ⁽³⁾ miðar að því að vernda starfsmenn gegn hættu sem ógnað getur heilsu þeirra og öryggi vegna váhrifa af völdum krabbameinsvalda eða stökkbreytivalda á vinnustöðum. Í þeirri tilskipun er kveðið á um samræmda vernd gegn áhættu vegna krabbameinsvalda og stökkbreytivalda með ramma almennra meginreglna til að gera aðildarríkjum kleift að tryggja að lágmarkskröfunum sé beitt á samræmdan hátt. Bindandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi sem ákvörðuð eru á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísindagögn, tæknigögn, efnahagsleg hagkvæmni, ítarlegt mat á félagslegum og hagrænum áhrifum og aðferðarlýsingar og tækni við mælingar á váhrifum sem eru fyrir hendi á vinnustað, er mikilvægur þáttur í almennu fyrirkomulagi til að vernda starfsmenn, sem komið var á fót með þeirri tilskipun. Í því samhengi er mjög mikilvægt að taka tillit til varúðarreglunnar þar sem óvissa ríkir. Lágmarkskröfunar sem kveðið er á um í þeirri tilskipun miða að því að vernda starfsmenn á vettvangi Sambandsins. Aðildarríki geta sett strangari bindandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi eða aðrar verndarráðstafanir.
- 2) Viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi eru hluti af ráðstöfunum vegna áhættustýringar skv. tilskipun 2004/37/EB. Fylgni við þau viðmiðunarmörk er með fyrirvara um skuldbindingar annarra vinnuveitenda samkvæmt þeirri tilskipun, einkum að draga úr notkun á krabbameins- og stökkbreytivöldum á vinnustöðum, að koma í veg fyrir eða draga úr því að starfsmenn verði fyrir váhrifum krabbameins- og stökkbreytivalda og ráðstafanir sem skal gera í því skyni. Þessar ráðstafanir ættu að fela í sér, svo fremi að það sé tæknilega mögulegt, að í stað krabbameins- eða stökkbreytivalda séu notuð efni, blöndur eða vinnsluferli sem eru ekki hættuleg eða síður hættuleg heilbrigði starfsfólks ásamt notkun á lokuðu kerfi eða öðrum ráðstöfunum sem miða að því að draga eins mikið og mögulegt er úr váhrifum sem starfsmenn verða fyrir og stuðla þannig að nýsköpun.
- 3) Fyrir flesta krabbameins- og stökkbreytivalda er ekki vísindalega mögulegt að greina undir hvaða mörkum váhrif myndu ekki hafa í för með sér skaðleg áhrif. Þó það að setja viðmiðunarmörk á vinnustöðum í tengslum við krabbameins- eða stökkbreytivalda skv. þessari tilskipun útiloki ekki þá áhættu sem öryggi og heilbrigði starfsmanna stafar af váhrifum á vinnustað (eftirstæðir áhættuþættir) þá stuðlar það engu að síður að því að draga umtalsvert úr áhættu sem stafar af slíkum váhrifum með þrepkiptri og markmiðasettri aðferð skv. tilskipun 2004/37/EB. Fyrir aðra krabbameins- og stökkbreytivalda er vísindalega mögulegt að greina undir hvaða gildum ekki er búist við að váhrif hafi í för með sér skaðleg áhrif.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 30, 31.1.2019, bls. 112. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 110/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 288, 31.8.2017, bls. 56.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 11. desember 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. desember 2018.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/37/EB frá 29. apríl 2004 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum eða stökkbreytivöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EEB) (Stjtið. EB L 158, 30.4.2004, bls. 50).

- 4) Hámarksgildi váhrifa krabbameins- eða stökkbreytivalda á starfsmenn eru ákvörðuð með viðmiðunarmörkum sem ekki má fara yfir samkvæmt tilskipun 2004/37/EB. Endurskoða ætti þessi viðmiðunarmörk og setja viðmiðunarmörk fyrir aðra krabbameins- og stökkbreytivalda.
- 5) Viðmiðunarmörkin sem sett eru með þessari tilskipun ætti að endurskoða þegar nauðsyn krefur í ljósi fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. nýjustu vísinda- og tæknigagna og gagnreyndra bestu starfsvenja, tækni við váhrifastigsmælingar á vinnustað og aðferðalýsinga fyrir þær. Ef mögulegt er ættu þessar upplýsingar að ná yfir gögn um eftirstæða áhættuþætti vegna heilsu starfsmanna og álitsgerðir vísindanefndar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla (SCOEL) og ráðgjafarnefndar um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum (ACSH). Upplýsingar sem tengjast eftirstæðum áhættuþáttum og gerðar eru öllum aðgengilegar á vettvangi Sambandsins koma að miklu gagni í framtíðarstarfi við að draga úr áhættu af váhrifum krabbameins- og stökkbreytivalda í starfi, þ.m.t. við síðari endurskoðun á viðmiðunarmörkum sem sett eru með þessari tilskipun.
- 6) Eigi síðar en á fyrsta ársfjórðungi ársins 2019 ætti framkvæmdastjórnin, að teknu tilliti til nýjustu þróunar á sviði vísinda, að meta þann kost að breyta gildissviði tilskipunar 2004/37/EB svo hún taki til efna sem hafa eituráhrif á æxlun. Á grundvelli þess ætti framkvæmdastjórnin að gera tillögu að nýrri löggjöf, ef við á, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins.
- 7) Að því er varðar efni sem eru krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka er ekki gerlegt að ákvarða viðmiðunarmörk váhrifa sem byggja á heilbrigðiskröfum, en hins vegar er hægt að setja viðmiðunarmörk fyrir þá krabbameinsvalda, sem byggja á fyrirbyggjandi upplýsingum, þ.m.t. á vísinda- og tæknigögnum.
- 8) Í þeim tilgangi að tryggja ýtrustu mögulegu vernd gegn sumum krabbameins- og stökkbreytivöldum er nauðsynlegt að taka tillit til annarra upptökuleiða, þ.m.t. möguleika á upptöku í gegnum húð.
- 9) Framkvæmdastjórnin nýtur aðstoðar vísindanefndar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla, einkum við mat á nýjustu vísindagögnum sem tiltæk eru og við tillögur um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi til að vernda starfsmenn gegn áhættu vegna efna, sem sett skulu á vettvangi Sambandsins skv. tilskipun ráðsins 98/24/EB ⁽⁴⁾ og tilskipun 2004/37/EB. Ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum er þríhliða aðili sem aðstoðar framkvæmdastjórnina við undirbúning, framkvæmd og mat á starfsemi á sviði öryggis og heilsuverndar. Ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum samþykkir einkum þríhliða álit um framtaksverkefni til að ákvarða viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi á vettvangi Sambandsins, sem byggja á fyrirbyggjandi upplýsingum, þ.m.t. á vísinda- og tæknigögnum sem og á gögnum um félagslega þætti og efnahagslega hagkvæmni þessara framtaksverkefna. Einnig var tekið tillit til annarra vísindalegra upplýsinga sem eru nægilega traustar og í almenningseign, einkum frá Alþjóðakrabbameinsrannsóknastofnuninni (IARC), Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni og landsbundnum stofnunum.
- 10) Starf vísindanefndar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla og gagnsæi í því starfi er óaðskiljanlegur hluti ábyrgðar stefnumótunar. Ef á að endurskipuleggja starf vísindanefndarinnar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla ætti að tryggja að sérstök tilföng séu fyrir hendi og að sértæk sérþekking á faraldsfræði, eiturefnafræði, atvinnusjúkdómafræði og hollustuháttum á vinnustað tapist ekki.
- 11) Breytingar á I. og III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru frekara skref í langtíma ferli við uppfærslu á tilskipun 2004/37/EB. Næsta skref í því ferli er að framkvæmdastjórnin hefur lagt fram tillögu um að komið verði á viðmiðunarmörkum og táknum fyrir upptöku um húð að því er varðar fimm krabbameinsvalda til viðbótar. Framkvæmdastjórnin lýsti því enn fremur yfir í orðsendingu sinni frá 10. janúar 2017 undir heitinu „Öruggari og heilsusamlegri vinna fyrir alla — nútímavæðing löggjafar og stefnu ESB um öryggi og heilbrigði á vinnustað“, að gera ætti frekari breytingar á tilskipun 2004/37/EB. Framkvæmdastjórnin ætti stöðugt að halda áfram að uppfæra I. og III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB í samræmi við 16. gr. hennar og viðteknar venjur og breyta þeim þegar nauðsyn krefur í ljósi fyrirbyggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigögn sem aflað er í áföngum, svo sem upplýsingar um eftirstæða áhættuþætti. Niðurstaða þeirrar vinnu ætti, eftir því sem við á, að skila tillögum um framtíðarendurskoðun á viðmiðunarmörkunum, sem sett eru fram í tilskipun 2004/37/EB og í þessari tilskipun, sem og tillögum um viðbótaefni, blöndur og vinnsluferli í I. viðauka og viðbótarviðmiðunarmörkum í III. viðauka.
- 12) Brýnt er að verja starfsmenn fyrir váhrifum krabbameinsvaldandi eða stökkbreytandi efna af völdum tilreiðslu, umsjónar með eða förgunar hættulegra lyfja, þ.m.t. frumhemjandi eða frumueitrandi lyfja og vegna starfa sem fela í sér váhrif krabbameinsvaldandi eða stökkbreytandi efna við hreinsun, flutninga, þvott og förgun úrgangs hættulegra lyfja eða efna sem menguð eru af hættulegum lyfjum, sem og við umönnun sjúklinga sem njóta meðferðar með hættulegum lyfjum.

⁽⁴⁾ Tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11).

Fyrsti liður í því eru leiðbeiningar sem framkvæmdastjórnin hefur gefið út til að draga úr áhættu fyrir heilbrigði og öryggi starfsmanna í heilbrigðisþjónustu, þ.m.t. um áhættu sem tengist váhriðum frumuhemjandi eða frumueitrandi lyfja, í sérstökum leiðbeiningum um forvarnir og góðar starfsvenjur. Þessar leiðbeiningar eru með fyrirvara um hugsanlegar frekari tillögur að nýrri löggjöf eða önnur framtaksverkefni.

- 13) Í samræmi við tilmæli vísindanefndarinnar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla og ráðgjafarnefndarinnar um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum eru viðmiðunarmörk sett fyrir váhrifaleið við innöndun miðað við viðmiðunartímabil sem er átta stunda tímavegið meðaltal (viðmiðunarmörk langtímaváhrifa) og, vegna tiltekinna krabbameins- eða stökkbreytivalda, skemmri viðmiðunartímabil, yfirleitt 15 mínútna tímavegið meðaltal (viðmiðunarmörk skammtímaváhrifa), til að takmarka, að því marki sem unnt er, áhrif af völdum skammtímaváhrifa, þar sem við á. Táknanir fyrir húð eru einnig settar í samræmi við tilmæli vísindanefndar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla og ráðgjafarnefndar um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum. Einnig ætti að taka tillit til nægilega traustra, vísindalegra viðbótarupplýsinga í almenningseign.
- 14) Einnig ætti að stuðla að því að meginreglan sé forvarnir á vinnustað í tengslum við áhrif krabbameins- og stökkbreytivalda á komandi kynslóðir, s.s. neikvæð áhrif á æxlunargetu bæði karla og kvenna sem og á fósturþroska. Aðildarríkin ættu í þessu skyni að skiptast á upplýsingum um bestu starfsvenjur á þessu sviði.
- 15) Nægjanlegar vísbendingar liggja fyrir um krabbameinsvaldandi áhrif jarðolía sem hafa verið notaðar í brunahreyflum til að smyrja og kæla vélarhluta sem hreyfast innan hreyfilsins. Þessar notuðu jarðefnasmurólur verða til við vinnsluferli og þær falla því ekki undir flokkun í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 ⁽⁵⁾. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla greindi möguleika á umtalsverðri upptöku á þessum olíum í gegnum húð og komst að þeirri niðurstöðu að váhrif í starfi eigi sér stað við upptöku í gegnum húð og mælti eindregið með að komið yrði á tákun fyrir húð. Ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum var sammála um að bæta ætti notuðum jarðefnasmurólum við krabbameinsvaldandi efni, blöndur og vinnsluferli sem talin eru upp í I. viðauka við tilskipun 2004/37/EB og um möguleikann á umtalsverðri upptöku í gegnum húð. Nota má margs konar bestu starfsvenjur til að takmarka váhrif í gegnum húð, þ.m.t. er notkun persónuhlífa svo sem hanska og að fjarlægja og hreinsa mengaðan fatnað. Fullt samræmi við þessar starfsvenjur sem og við nýtilkomnar bestu starfsvenjur gæti dregið úr þeim váhrifum. Því er rétt að færa störf þar sem menn verða fyrir váhrifum af jarðolíum sem hafa verið notaðar í brunahreyflum til að smyrja og kæla vélarhluta sem hreyfast innan hreyfilsins á skrá í I. viðauka við tilskipun 2004/37/EB og setja við það tákun fyrir húð í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem gefur til kynna möguleikann á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 16) Nægjanlegar vísbendingar liggja fyrir um krabbameinsvaldandi áhrif losunar með útblæstri frá dísilhreyflum sem verður til vegna brennslu dísileldsneytis í þjökkveikjuhreyflum. Losun með útblæstri frá dísilhreyflum verður til við vinnsluferli og fellur því ekki undir flokkun í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008. Ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum var sammála um að bæta ætti hefðbundinni losun með útblæstri frá dísilhreyflum við krabbameinsvaldandi efni, blöndur og vinnsluferli sem talin eru upp í I. viðauka við tilskipun 2004/37/EB og hefur farið fram á frekari rannsóknir á vísindalegum og tæknilegum atriðum nýrra hreyflategunda. Alþjóðakrabbameinsrannsóknastofnunin (IARC) hefur skilgreint losun með útblæstri úr dísilhreyflum sem krabbameinsvaldandi fyrir menn (IARC flokkur 1) og einnig tiltekið að þrátt fyrir að dregið sé úr magni agna og efna í nýjum tegundum dísilhreyfla er enn ekki ljóst hvernig yfirfæra megi meginreglur og eigindlegar breytingar á breytt áhrif á heilbrigði. Alþjóðakrabbameinsrannsóknastofnunin hefur einnig tilgreint að viðtekið sé að nota frumefniskolefni, sem eru verulegt hlutfall af þessum útblæstri, sem merkiefni fyrir váhrif. Í ljósi þess sem fram kemur hér að framan og fjölda þeirra starfsmanna sem verða fyrir váhrifum er rétt að færa störf þar sem menn verða fyrir váhrifum af losun með útblæstri frá dísilhreyflum á skrá í I. viðauka við tilskipun 2004/37/EB og koma í III. viðauka við hana á viðmiðunarmörkum fyrir losun með útblæstri frá dísilhreyflum sem reiknuð eru út frá frumefniskolefnum. Færslurnar í I. og III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB ættu að ná yfir losun með útblæstri frá öllum tegundum dísilhreyfla.
- 17) Að því er varðar losun með útblæstri frá dísilhreyflum kann að vera erfitt, í sumum geirum, að ná viðmiðunarmörkum, sem mæld eru sem frumefniskolefni sem nema 0,05 mg/m³, til skamms tíma. Til viðbótar við lögleiðingartímabilið ætti því að innleiða tveggja ára umbreytingartímabil áður en viðmiðunarmörkin taka gildi. Hins vegar ætti að innleiða fimm ára umbreytingartímabil, á sviði námuvinnslu neðanjarðar og gangagerðar til viðbótar við umbreytingartímabilið, áður en viðmiðunarmörkin taka gildi.
- 18) Tilteknar fjölhringa, arómatískar vetniskolefnablöndur, einkum þær sem innihalda bensó[a]pýren, uppfylla flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (í undirflokki 1A eða 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og eru því krabbameinsvaldandi eins og það er skilgreint í tilskipun 2004/37/EB. Váhrif af slíkum blöndum

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 frá 16. desember 2008 um flokkun, merkingu og þökkun efna og blandna, um breytingu og niðurfellingu á tilskipunum 67/548/EBE og 1999/45/EB og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1907/2006 (Stjtið. ESB L 353, 31.12.2008, bls. 1).

geta átt sér stað við vinnu sem felur í sér brennsluferli, svo sem eins og m.a. frá útblæstri frá brunahreyfli og frá brennsluferli við hátt hitastig. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla greindi möguleika á umtalsverðri upptöku á þessum blöndum í gegnum húð og ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum var sammála um mikilvægi þess að innleiða viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi fyrir fjöhlringa, arómatískar vetniskolefnablöndur og hefur mælt til að unnið verði að úttekt á vísindalegu þáttunum með það fyrir augum að leggja til viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi í framtíðinni. Því er rétt að setja við þær tákun fyrir húð í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku í gegnum húð. Einnig ætti að vinna frekari rannsóknir til að meta hvort nauðsynlegt sé að setja viðmiðunarmörk fyrir fjöhlringa, arómatískar vetniskolefnablöndur til að vernda starfsmenn gegn áhættu af völdum þessara blanda.

- 19) Tríklóróetýlen uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (undirflokkur 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur eins og skilgreint er í tilskipun 2004/37/EB. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla tilgreindi tríklóróetýlen sem krabbameinsvaldandi erfðaeitur. Mögulegt er, á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir tríklóróetýlen miðað við átta stunda viðmiðunartíma (viðmiðunarmörk langtímaváhrifa) og miðað við skemmri viðmiðunartímabil sem nemur fimmtán mínútna tímavegnu meðaltali (viðmiðunarmörk fyrir skammtíma váhrif). Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla greindi möguleika á umtalsverðri upptöku á þessum krabbameinsvaldi í gegnum húð og ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum var sammála um hagnýt viðmiðunarmörk sem byggja á fyrirliggjandi upplýsingum, þ.m.t. á vísinda- og tæknigögnum. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir langtímaváhrif og skammtímaváhrif fyrir tríklóróetýlen og setja við það tákun fyrir húð í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð. Í ljósi þróunar vísindaþekkingar og tækniframfara ættu viðmiðunarmörk fyrir það efni að sæta sérstaklega strangri endurskoðun.
- 20) 4,4'-metýlendíanilín (MDA) uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (undirflokkur 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur eins og skilgreint er í tilskipun 2004/37/EB. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla komst að þeirri niðurstöðu að ekki væri hægt að ákvarða viðmiðunarmörk váhrifa fyrir það efni sem er krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka. Þó er mögulegt, á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir 4,4'-metýlendíanilín. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla greindi möguleika á umtalsverðri upptöku á þessum krabbameinsvaldi í gegnum húð og ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum var sammála um hagnýt viðmiðunarmörk sem byggja á fyrirliggjandi upplýsingum, þ.m.t. á vísinda- og tæknigögnum. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir 4,4'-metýlendíanilín og setja við það tákun fyrir húð í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 21) Epíklóróhýdrín (1-klóró-2,3-epoxýprópan) uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (undirflokkur 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur eins og skilgreint er í tilskipun 2004/37/EB. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla komst að þeirri niðurstöðu að ekki væri hægt að ákvarða viðmiðunarmörk váhrifa fyrir það efni sem er krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka og hefur mælt til þess að forðast skuli váhrif í starfi. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla greindi möguleika á umtalsverðri upptöku á epíklóróhýdríni í gegnum húð og ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum hefur samþykkt hagnýt viðmiðunarmörk sem byggja á fyrirliggjandi upplýsingum, þ.m.t. á vísinda- og tæknigögnum. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir epíklóróhýdrín og setja við það tákun fyrir húð í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 22) Etýlendíbrómíð (1,2-díbrómóetan, EDB) uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (undirflokkur 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur eins og skilgreint er í tilskipun 2004/37/EB. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla komst að þeirri niðurstöðu að ekki væri hægt að ákvarða viðmiðunarmörk váhrifa fyrir það efni sem er krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka og hefur mælt til þess að forðast skuli váhrif í starfi. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla greindi möguleika á umtalsverðri upptöku á etýlendíbrómíði í gegnum húð og ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum hefur samþykkt hagnýt viðmiðunarmörk sem byggja á fyrirliggjandi upplýsingum, þ.m.t. á vísinda- og tæknigögnum. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir etýlendíbrómíð og setja við það tákun fyrir húð í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.
- 23) Etýlendíklóríð (1,2-díklóróetan, EDC) uppfyllir flokkunarviðmiðanir fyrir krabbameinsvaldandi efni (undirflokkur 1B) í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1272/2008 og er því krabbameinsvaldur eins og skilgreint er í tilskipun 2004/37/EB. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla komst að þeirri niðurstöðu að ekki væri hægt að ákvarða viðmiðunarmörk váhrifa fyrir það efni sem er krabbameinsvaldandi án viðmiðunarmarka. Þó er mögulegt, á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga, þ.m.t. vísinda- og tæknigagna, að setja viðmiðunarmörk fyrir etýlendíklóríð. Vísindanefnd um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum hvarfmiðla greindi möguleika á umtalsverðri upptöku á etýlendíklóríði í gegnum húð og ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum

samþykkti hagnýt viðmiðunarmörk sem byggja á fyrirbyggjandi upplýsingum, þ.m.t. á vísinda- og tæknigögnum á meðan hún lagði áherslu á að traust og uppfærð vísindagögn vanti, sérstaklega varðandi verkunarháttinn. Því er rétt að setja viðmiðunarmörk fyrir etýlendíklóríð og setja við það tákun fyrir húð í III. viðauka við tilskipun 2004/37/EB sem gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku efnisins í gegnum húð.

- 24) Samkomulag aðila vinnumarkaðarins um heilsuvernd starfsmanna með rétttri meðhöndlun og notkun á kristallaðri kísil og vörum sem innihalda hana, sem undirritað er af samböndum sem mynda Evrópunet fyrir kísil (NEPSI) og aðrir samningar aðila vinnumarkaðarins sem, ásamt stjórnvaldsráðstöfunum, veita leiðbeiningar og hjálpargögn til að styðja við skilvirka framkvæmd á skuldbindingum vinnuveitenda sem mælt er fyrir um í tilskipun 2004/37/EB, eru verðmætir gerningar til viðbótar við stjórnvaldsráðstafanir. Framkvæmdastjórnin ætti að hvetja aðila vinnumarkaðarins til að gera slíka samninga, án þess að skerða ákvörðunarrétt þeirra. Það að farið sé að ákvæðum slíks samnings ætti hins vegar ekki að gefa tilefni til ætla að fyrirframætlað samræmi sé við skuldbindingar vinnuveitanda sem mælt er fyrir um í tilskipun 2004/37/EB. Birta ætti reglulega uppfærða skrá yfir slíka samninga á vefsetri Evrópsku vinnuverndarstofnunarinnar (EU-OSHA).
- 25) Framkvæmdastjórnin hafði samráð við ráðgjafarnefnd um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum og lét fara fram tveggja þrepa samráð milli aðila vinnumarkaðarins í Evrópu í samræmi við 154. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu-sambandsins.
- 26) Í þessari tilskipun eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópu-sambandsins um grundvallarréttindi, einkum 1. mgr. 31. gr.
- 27) Þau viðmiðunarmörk sem komið er á fót með þessari tilskipun verða endurskoðuð í ljósi framkvæmdar á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006⁽⁶⁾ og álitsgerða tveggja nefnda Efnastofnunar Evrópu, þ.e. áhættumats-nefndar Efnastofnunar Evrópu (RAC) og nefndar Efnastofnunarinnar um félagsdagfræðilega greiningu, einkum með hliðsjón af víxlverkun milli viðmiðunarmarkna sem komið var á fót með tilskipun 2004/37/EB og tengslanna milli skammts og svörunar, upplýsinga um raunveruleg váhrif og, ef tiltæk eru, DNEL-gilda (gildi fyrir afleidd áhrifaleysismörk) fyrir hættuleg iðefni í samræmi við þá reglugerð, með það að markmiði að vernda starfsmenn með skilvirkum hætti.
- 28) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, sem er að bæta lífskjör og vinnuskilyrði og vernda heilsu starfsmanna fyrir sértækri áhættu sem stafar af váhrifum krabbameins- og stökkbreytivalda, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 29) Þar eð þessi tilskipun varðar verndun heilbrigðis og öryggis starfsmanna á vinnustað þeirra ætti að leiða hana í lög innan tveggja ára frá gildistökudegi hennar.
- 30) Því ætti að breyta tilskipun 2004/37/EB til samræmis við það.
- 31) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl⁽⁷⁾ hafa aðildarríkin skuldbundið sig til að láta, í rökstuddum tilvikum, eitt eða fleiri skjöl fylgja tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar til að útskýra sambandið milli efnispáttu tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerninga. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé réttmæt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2004/37/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi grein bætist við:

„13. gr. a

Samningar aðila vinnumarkaðarins

Þeir samningar aðila vinnumarkaðarins sem eru mögulega gerðir á sama sviði og þessi tilskipun skulu skráðir á vefsetri Evrópsku vinnuverndarstofnunarinnar (EU-OSHA). Sú skrá skal uppfærð reglulega.“

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 frá 18. desember 2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir, að því er varðar efni (efnareglugerðin (REACH)), um stofnun Efnastofnunar Evrópu, um breytingu á tilskipun 1999/45/EB og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94, sem og tilskipun ráðsins 76/769/EEB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB og 2000/21/EB (Stjtið. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1).

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

2) Eftirfarandi liðir bætast við í I. viðauka:

„7. Störf þar sem menn verða fyrir váhrifum í gegnum húð af jarðolíum sem hafa verið notaðar í brunahreyflum til að smyrja og kæla vélarhluta sem hreyfast innan hreyfilsins.

8. Störf þar sem menn verða fyrir váhrifum af losun með útblæstri frá dísilhreyflum.“

3) Í stað III. viðauka kemur textinn í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en tveimur árum eftir að hún öðlast gildi. Þau skulu þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina um texta þessara ráðstafana. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 16. janúar 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. CIAMBA

forseti.

VIÐAUKI

„III. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARMÖRK OG ÖNNUR ÁKVÆÐI SEM TENGJAST ÞEIM BEINT (16. gr.)

A. VIÐMIÐUNARMÖRK FYRIR VÁHRIF Í STARFI

Heiti áhrifavalds	EB-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Viðmiðunarmörk						Táknun	Umbreytingarráðstafanir
			8 klst. ⁽³⁾			Skammtíma- ⁽⁴⁾				
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	trefjar/ml ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	trefjar/ml ⁽⁷⁾		
Harðviðarryk	—	—	2 ⁽⁸⁾	—	—	—	—	—	—	Viðmiðunarmörk 3 mg/m ³ til 17. janúar 2023
Sexgild krómsambönd sem eru krabba-meinsvaldar í skilningi i. liðar í a-lið 2. gr. (sem króm)	—	—	0,005	—	—	—	—	—	—	Viðmiðunarmörk 0.010 mg/m ³ til 17. janúar 2025 Viðmiðunarmörk: 0,025 mg/m ³ fyrir logsuðu eða rafgasskurð eða áþekk vinnsluferli sem mynda reyk, til 17. janúar 2025
Eldfastar keramíktrefjar sem eru krabba-meinsvaldar í skilningi i. liðar í a-lið 2. gr.	—	—	—	—	0,3	—	—	—	—	
Kristallað kísilryk sem hægt er að anda að sér	—	—	0,1 ⁽⁹⁾	—	—	—	—	—	—	
Bensen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
Vínýlklóríðeinliða	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	—	—	—	
Etýlenoxíð	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
1,2-epoxýprópan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	—	—	—	
Tríklóróetýlen	201-167-4	79-01-6	54,7	10	—	164,1	30	—	húð ⁽¹⁰⁾	

Heiti áhrifavalds	EB-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Viðmiðunarmörk						Táknun	Umbreytingarráðstafanir
			8 klst. ⁽³⁾			Skammtíma- ⁽⁴⁾				
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	trefjar/ml ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	trefjar/ml ⁽⁷⁾		
Akrýlamíð	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
2-nítróprópan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	—	—	—	
o-tólúídín	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
4,4'-metýlendíanilín	202-974-4	101-77-9	0,08	—	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
Epíklóróhýdrín	203-439-8	106-89-8	1,9	—	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
Etýlendíbrómíð	203-444-5	106-93-4	0,8	0,1	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
1,3-bútadíen	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	—	—	—	
Etýlendíklóríð	203-458-1	107-06-2	8,2	2	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
Hýdrasín	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	—	—	—	húð ⁽¹⁰⁾	
Brómetýlen	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	—	—	—	
Losun með útblæstri frá dísilhreyfli			0,05 (*)							Viðmiðunarmörkin skulu koma til framkvæmda frá og með 21. febrúar 2023. Viðmiðunarmörk að því er varðar námuvinnslu neðanjarðar og gangagerð skulu koma til framkvæmda frá og með 21. febrúar 2026.
Fjölhringa, arómatískar vetniskol-efnablöndur, einkum þær sem innihalda bensó[a]pýren, sem eru krabbameinsvaldar í skilningi þessarar tilskipunar									húð ⁽¹⁰⁾	

Heiti áhrifavalds	EB-nr. ⁽¹⁾	CAS-nr. ⁽²⁾	Viðmiðunarmörk						Táknun	Umbreytingarráðstafanir
			8 klst. ⁽³⁾			Skammtíma- ⁽⁴⁾				
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	trefjar/ml ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	trefjar/ml ⁽⁷⁾		
Jarðolíur sem hafa verið notaðar í brunahreyflum til að smyrja og kæla vélarhluta sem hreyfast innan hreyfilsins									húð ⁽¹⁰⁾	

⁽¹⁾ EB-númer, þ.e. EINECS-, ELINCS- eða NLP-númer, er opinbert númer efnisins innan Evrópusambandsins, sbr. skilgreiningu í lið 1.1.1.2 í 1. hluta VI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1272/2008.

⁽²⁾ CAS-nr.: Skráningarnúmer hjá Upplýsingaþjónustu um iðefni.

⁽³⁾ Mæld eða reiknuð miðað við viðmiðunartímabil sem er átta stunda tímavegið meðaltal (TWA).

⁽⁴⁾ Viðmiðunarmörk fyrir skammtímaváhrif (STEL). Óheimilt er að fara yfir þessi viðmiðunarmörk sem miðast við 15 mínútna váhrif nema annað sé tekið fram.

⁽⁵⁾ mg/m³ = milligrömm á rúmmetra lofti við 20 °C og 101,3 kPa (760 mm kvikasilfursþrýstingur).

⁽⁶⁾ ppm = hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

⁽⁷⁾ trefjar/ml = trefjar á millilítra.

⁽⁸⁾ Innöndunarhluti: ef harðviðarryk blandast saman við annað viðarryk gildir viðmiðunarmarkið fyrir allar tegundir viðarryks sem viðkomandi blanda felur í sér.

⁽⁹⁾ Lungnablöðruhluti.

⁽¹⁰⁾ Umtalsverður hluti af heildarálagi á líkamann getur stafað af váhrifum á húð.

^(*) Mælt sem frumefniskolefni.

B. ÖNNUR ÁKVÆÐI SEM TENGJAST BEINT

p.m.“.

TILSKIPUN RÁÐSINS (ESB) 2018/131

2020/EES/54/19

frá 23. janúar 2018

um framkvæmd samningsins sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) hafa gert með sér um breytingar á tilskipun 2009/13/EB í samræmi við breytingarnar frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna, 2006, eins og þær voru samþykktar á Alþjóðavinnnumálaþinginu þann 11. júní 2014 (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 155. gr. í tengslum við a-, b- og c-lið 1. mgr. 153. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 2. mgr. 155. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins geta aðilar vinnumarkaðarins farið sameiginlega fram á það að samningum, sem þeir gera á vettvangi Sambandsins, sé komið til framkvæmda með ákvörðun ráðsins, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.
- 2) Með tilskipun ráðsins 2009/13/EB ⁽¹⁾ var komið til framkvæmda samningi Samtaka skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ESCA) og Sambands félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) frá 19. maí 2008 um að fella lögboðin ákvæði samþykktar Alþjóðavinnnumálastofnunarinnar um vinnuskilyrði farmanna, 2006 („samþykktin um vinnuskilyrði farmanna“) inn í lög Sambandsins, í því skyni að uppfæra gildandi löggjöf Sambandsins til samræmis við þær viðmiðanir samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna sem voru hagstæðari fyrir farmenn. Hún miðaði að því að bæta vinnuskilyrði farmanna, einkum að því er varðar ráðningarsamninga, vinnutíma, heimsendingu, starfsframa og bætta fagkunnáttu, vistarverur og tómstundaaðstöðu, fæði og þjónustu áhafna, heilsuvernd og öryggi, læknishjálp og málsmeðferð um kvartanir.
- 3) Eftir fundi alþjóðlegra sérfræðinga hóf Alþjóðavinnnumálastofnunin það ferli að breyta samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna í því skyni að taka á áhyggjuefnum varðandi það að farmenn séu skildir eftir og fjárhagslega tryggingu annars vegar og varðandi kröfur sem tengjast andláti eða langtímafötlun farmanna hins vegar. Sérstaka þríhliða nefndin, sem komið var á fót samkvæmt samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna, samþykkti tvær breytingar varðandi þessi mál á fundi sínum 7.–11. apríl 2014. Hluti af reglunum sem breytingarnar náðu til féllu undir valdsvið Sambandsins og vörðugu atriði sem Sambandið hafði samþykkt reglur um, einkum á sviði félagsmálastefnu og flutninga. Hinn 26. maí 2014 samþykkti ráðið því ákvörðun 2014/346/ESB ⁽²⁾, sem setti fram þá afstöðu sem taka skyldi fyrir hönd Sambandsins á 103. fundi Alþjóðavinnnumálaþingsins (ILC). Afstaða Sambandsins var sú að styðja að breytingarnar á kóða samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna („breytingarnar frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna“) yrðu samþykktar.
- 4) Alþjóðavinnnumálaþingið samþykkti breytingarnar frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna á 103. fundi sínum í Genf þann 11. júní 2014 og þær öðluðust gildi 18. janúar 2017. Þær snúast um að koma á skilvirku kerfi um fjárhagslega tryggingu til verndar réttindum farmanna ef þeir eru skildir eftir og til að tryggja bætur á grundvelli samningskrafna vegna andláts eða langtímafötlunar farmanna vegna vinnuslysa, veikinda eða hættu. Þær bæta og besta núverandi kerfi til verndar farmönnum, þ.m.t. þá skyldu skipa að hafa gögn um kerfi um fjárhagslega tryggingu um borð og að útvíkka kerfið svo það nái yfir tvenns konar nýjar aðstæður þar sem farmenn eru skildir eftir.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 22, 26.1.2018, bls. 28. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 111/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Tilskipun ráðsins 2009/13/EB frá 16. febrúar 2009 um framkvæmd samnings sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) hafa gert með sér um samþykktina um vinnuskilyrði farmanna, 2006, og um breytingu á tilskipun 1999/63/EB (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2009, bls. 30).

(2) Ákvörðun ráðsins 2014/346/ESB frá 26. maí 2014 um þá afstöðu sem taka skal fyrir hönd Evrópusambandsins á 103. fundi Alþjóðavinnnumálaþingsins varðandi breytingar á kóða samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna (Stjtið. ESB. L 172, 12.6.2014, bls. 28).

Slíkar aðstæður tengjast tilvikum þar sem farmenn hafa verið skildir eftir án nauðsynlegrar framfærslu og stuðnings eða tilvikum þar sem skipseigandi hefur einhliða slitið tengsl við farmanninn, þ.m.t. með því að greiða honum ekki umsamin laun í a.m.k. 2 mánuði.

- 5) Hinn 5. desember 2016 gerðu aðilar vinnumarkaðarins í sjóflutningageiranum — Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu — með sér samning („samning aðila vinnumarkaðarins“) um að breyta tilskipun 2009/13/EB í samræmi við breytingarnar frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna. Hinn 12. desember 2016 óskuðu þeir eftir að framkvæmdastjórnin legði fram tillögu um tilskipun ráðsins, skv. 2. mgr. 155. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, til að koma þessum samningi til framkvæmda.
- 6) Samningur aðila vinnumarkaðarins endurspeglar innihald lögboðinna ákvæða breytinganna frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna. Fyrri breytingin, um kerfi um fjárhagslega tryggingu ef til þess kemur að farmaður er skilinn eftir, tengist bæði heilbrigði og öryggi og vinnuskilyrðum og fellur því undir a- og b-lið 1. mgr. 153. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Seinni breytingin, sem varðar kröfur um að kerfið um fjárhagslega tryggingu tryggi bætur vegna andláts eða langtímafötlunar farmanna vegna vinnuslysa, veikinda eða hættu, fellur undir c-lið 1. mgr. 153. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins um félagslegt öryggi og félagslega vernd launafólks. Samningur aðila vinnumarkaðarins tengist því málefnum sem falla undir 153. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og honum má koma til framkvæmda með ákvörðun ráðsins að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við 2. mgr. 155. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Að því er varðar 288. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins er tilskipun viðeigandi gerningur til að hrinta samningi aðila vinnumarkaðarins í framkvæmd.
- 7) Í samræmi við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 20. maí 1998 um aðlögun og eflingu skoðanaskipta milli aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Bandalagsins hefur framkvæmdastjórnin metið stöðu undirritunaraðila og lögmæti hvers ákvæðis samnings aðila vinnumarkaðarins.
- 8) Samningur aðila vinnumarkaðarins breytir samningnum frá 19. maí 2008, sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu gerðu með sér um samþykktina um vinnuskilyrði farmanna og fylgir með í viðauka við tilskipun 2009/13/EB, og fellir inn í þá tilskipun breytingarnar frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna í því skyni að bæta vinnuskilyrði, heilbrigði og öryggi og félagslega vernd farmanna um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis.
- 9) Með breytingunum á tilskipun 2009/13/EB mun samningur aðila vinnumarkaðarins færa lögboðin ákvæði breytinganna frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna, sem þegar falla undir eftirlitskerfi samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna, undir gildissvið tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/54/ESB⁽¹⁾ og eftirlits- og vöktunarkerfisins með lögum Sambandsins, þ.m.t. undir lögsögu Evrópudómstólsins. Líklegt er að þetta leiði til þess að aðildarríkin og skipaeigendur fylgi betur tilskildum ákvæðum.
- 10) Með fyrirvara um ákvæði samnings aðila vinnumarkaðarins um eftirfylgni og endurskoðun af hálfu aðila vinnu-markaðarins á vettvangi Sambandsins mun framkvæmdastjórnin hafa eftirlit með framkvæmd þessarar tilskipunar og samnings aðila vinnumarkaðarins.
- 11) Aðildarríkin geta falið aðilum vinnumarkaðarins að koma þessari tilskipun til framkvæmda, hafi þeir síðarnefndu farið sameiginlega fram á það og svo fremi að þau geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að geta ætíð tryggt að þeim árangri, sem þessi tilskipun leitast eftir að ná, verði náð.
- 12) Framkvæmdastjórnin hefur upplýst Evrópuþingið, í samræmi við 2. mgr. 155. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu-sambandsins, með því að senda því tillögu sína að þessari tilskipun.
- 13) Í þessari tilskipun eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópu-sambandsins um grundvallarréttindi, einkum 31. gr.
- 14) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að bæta vinnuskilyrði, heilbrigði, öryggi og félagslega vernd starfsmanna í sjóflutningum, sem er geiri sem nær yfir landamæri þar sem starfað er undir fána mismunandi aðildarríkja, og þeim verður frekar betur náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/54/ESB frá 20. nóvember 2013 um tiltekna skyldur fánaaðildarríkis til að fara að og framfylgja samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna, 2006 (Stjtið. ESB L 329, 10.12.2013, bls. 1).

15) Því ætti að breyta tilskipun 2009/13/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun þessi kemur til framkvæmda samningnum sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) gerðu með sér 5. desember 2016 um breytingar á tilskipun 2009/13/EB í samræmi við breytingarnar frá 2014 á samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna.

2. gr.

Í samræmi við samning aðila vinnumarkaðarins er samningnum sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu gerðu með sér um samþykktina um vinnuskilyrði farmanna, 2006, og sem fram kemur í viðaukanum við tilskipun 2009/13/EB, breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 16. febrúar 2020. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríki geta falið aðilum vinnumarkaðarins að koma þessari tilskipun til framkvæmda, hafi þeir farið sameiginlega fram á það, og svo fremi að aðildarríkin geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að geta ætíð tryggt að þeim árangri, sem þessi tilskipun leitast eftir að ná, verði náð.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. janúar 2018.

Fyrir hönd ráðsins,

V. GORANOV

forseti.

VIÐAUKI

Í viðaukanum við tilskipun 2009/13/EB er samningnum sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu hafa gert með sér um samþykktina um vinnuskilyrði farmanna, 2006 breytt sem hér segir:

1) Í fyrirsögninni „Viðmiðun A2.5 — Heimsending“ komi „A2.5.1“ í stað „A2.5.“

2) Eftirfarandi viðmiðun bætist við:

„Viðmiðun A2.5.2. — Fjárhagsleg trygging

1. Til framkvæmdar 2. mgr. í reglu 2.5 eru í þessari viðmiðun ákvarðaðar kröfur til að tryggja að fyrir hendi sé skjótvirkt og skilvirkt kerfi um fjárhagslega tryggingu til að aðstoða farmenn í þeim tilvikum þegar þeir eru skildir eftir.
2. Að því er varðar þessa viðmiðun skal farmaður teljast hafa verið skilinn eftir ef brotið er í bága við kröfur þessa samnings eða skilmála ráðningarsamnings farmanns og skipseigandi:
 - a) vanrækir að bera kostnað af heimsendingu farmannsins eða
 - b) lætur farmanninn standa uppi án nauðsynlegrar framfærslu og stuðnings eða
 - c) hefur á annan hátt einhliða slitið tengsl sín við farmanninn, þ.m.t. með því að greiða honum ekki umsamin laun í a.m.k. 2 mánuði.
3. Hvert aðildarríki skal tryggja að kerfi um fjárhagslega tryggingu, sem fullnægir kröfum þessarar viðmiðunar, sé til staðar fyrir skip sem sigla undir fána þess. Kerfið um fjárhagslega tryggingu getur verið í formi almannatryggingakerfis, tryggingar, sjóðs á landsvísu eða annars ámóta fyrirkomulags. Aðildarríki skal ákvarða form þess að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök skipseigenda og farmanna.
4. Kerfið um fjárhagslega tryggingu skal veita farmanni, sem starfar á skipi sem siglir undir fána aðildarríkisins og er skilinn eftir, beinan og skjótan aðgang að fullnægjandi fjárhagslegum stuðningi í samræmi við þessa viðmiðun.
5. Að því er varðar b-lið 2. mgr. þessarar viðmiðunar skal nauðsynleg framfærsla og stuðningur við farmenn fela í sér fullnægjandi fæði, húsnæði, birgðir af drykkjarvatni, nauðsynlegt eldsneyti til að lifa af um borð í skipi og nauðsynlega læknishjálp.
6. Hvert aðildarríki skal krefjast þess að skip, sem sigla undir fána þess, og sem krafist er samkvæmt landslögum að séu með skírteini um vinnuskilyrði farmanna eða gera slíkt að beiðni skipseigenda, hafi um borð skírteini eða önnur gögn um fjárhagslega tryggingu sem sá sem veitir fjárhagslega tryggingu hefur gefið út. Afrit skal fest upp á áberandi stað um borð þar sem farmenn hafa aðgang að því. Ef um er að ræða fleiri en einn, sem veitir fjárhagslega tryggingu, skal vera um borð skjal sem hver þeirra lætur í té.
7. Skírteini eða önnur gögn um fjárhagslega tryggingu skulu vera á ensku eða ensk þýðing fylgja með og innihalda eftirfarandi upplýsingar:
 - a) heiti skips,
 - b) skráningarhöfn skips,
 - c) kallmerki skips,
 - d) IMO-númer skips,
 - e) nafn og heimilisfang þess eða þeirra sem veita fjárhagslega tryggingu,
 - f) samskiptaupplýsingar einstaklinga eða aðila sem bera ábyrgð á meðhöndlun á beiðnum farmanna um aðstoð,
 - g) nafn skipseigenda,
 - h) gildistíma fjárhagslegrar tryggingar og
 - i) staðfestingu frá þeim sem veitir fjárhagslegu trygginguna um að hún uppfylli kröfur þessarar viðmiðunar A2.5.2.
8. Aðstoð samkvæmt kerfinu um fjárhagslega tryggingu skal veitt þegar í stað, að beiðni farmanns eða tilnefnds fulltrúa hans sem studd skal nauðsynlegum rökum varðandi rétt farmanns til stuðnings í samræmi við 2. mgr. þessarar viðmiðunar.

9. Með hliðsjón af reglu 2.5 skal aðstoð frá kerfinu um fjárhagslega tryggingu vera fullnægjandi svo hún taki til eftirfarandi:
- a) útistandandi launa og annarra réttinda sem skipseiganda ber að veita farmönnum samkvæmt ráðningarsamningi þeirra, viðkomandi almennum kjarasamningi eða landslögum í fánaríki, sem takmarkast við 4 mánuði af slíkum útistandandi launum og 4 mánuði af slíkum útistandandi réttindum,
 - b) allra eðlilegra útgjalda, sem farmaður stofnar til, þ.m.t. kostnaðar við heimsendingu sem um getur í 10. mgr. þessarar viðmiðunar og
 - c) nauðsynlegra þarfa farmannsins, þ.m.t. atriða eins og fullnægjandi fæðis, fatnaðar ef þörf krefur, húsnæðis, birgða af drykkjarvatni, nauðsynlegs eldsneytis til að lifa af um borð í skipi, nauðsynlegrar læknishjálpar og hvers kyns annars sanngjarns kostnaðar eða greiðslna frá því að sú athöfn eða athafnaleysi, sem leiddi til þess að farmaðurinn var skilinn eftir, átti sér stað og þar til hann kemst til síns heima.
10. Kostnaður við heimsendingu skal taka til ferðalags á viðeigandi og skjótan hátt, yfirleitt með flugi, og felur í sér að sjá farmanni fyrir fæði og húsnæði frá því farið er frá borði þar til farmaður kemst heim til sín, nauðsynlega læknishjálpar, gegnumferð og flutning persónulegra eigna og annan sanngjarnan kostnað eða greiðslur sem orsökuðust af því að hann var skilinn eftir.
11. Fjárhagsleg trygging skal ekki falla niður fyrir lok gildistíma hennar nema sá sem veitir fjárhagslega tryggingu hafi tilkynnt það lögbæru yfirvaldi fánaríkisins með a.m.k. 30 daga fyrirvara.
12. Ef sá sem veitir váttryggingu eða aðra fjárhagslega tryggingu hefur innt af hendi einhverja greiðslu til farmanns í samræmi við þessa viðmiðun skal hann, upp að þeirri fjárhæð sem hann hefur greitt og í samræmi við gildandi lög, afla með kröfuhafaskiptum, framsali eða á einhvern annan hátt, réttinda sem farmaður hefði notið.
13. Ekkert í þessari viðmiðun skal hafa áhrif á endurkröfurétt váttryggjanda eða þess sem veitir fjárhagslega tryggingu gegn þriðju aðilum.
14. Ákvæðum þessarar viðmiðunar er hvorki ætlað að vera tæmandi né hafa áhrif á önnur réttindi, kröfur eða úrræði, sem kunna einnig að standa farmönnum til boða til að bæta þeim það upp þegar þeir eru skildir eftir. Í landslögum og reglugerðum er heimilt að kveða á um að fjárhæðir sem greiða ber samkvæmt þessari viðmiðun, megi jafna á móti fjárhæðum frá öðrum aðilum vegna réttinda, krafna eða úrræða sem kunna að vera tilefni til bóta samkvæmt þessari viðmiðun.“
- 3) „Viðmiðun A4.2 — Ábyrgð skipaeigenda“ er breytt sem hér segir:
- a) Í fyrirsögninni komi „A4.2.1“ í stað „A4.2.“
 - b) Eftirfarandi málsgreinar bættist við:
 - „8. Í landslögum og reglugerðum skal kveðið á um að kerfi um fjárhagslegar tryggingar, sem tryggir bætur eins og kveðið er á um í b-lið 1. mgr. þessarar viðmiðunar á grundvelli samningskrafna, eins og skilgreint er í viðmiðun A4.2.2, uppfylli eftirfarandi lágmarkskröfur:
 - a) samningsbundnar bætur, sem settar eru fram í ráðningarsamningi farmanns, skulu, með fyrirvara um c-lið þessarar málsgreinar, greiddar að fullu og án tafar,
 - b) ekki skal vera neinn þrýstingur á að samþykkja greiðslu sem er lægri en samningsbundna fjárhæðin,
 - c) þar sem eðli langtímafötlunar farmanns torveldar að meta fullar bætur, sem farmaður kann að eiga rétt á, skal farmaður fá áfangagreiðslu eða -greiðslur til að forðast óþarfa þrengingar,
 - d) í samræmi við 2. mgr. í reglu 4.2 skal farmaðurinn fá greiðslu, án þess að það hafi áhrif á annan lagalegan rétt, en skipseigandi getur jafnað slíka greiðslu á móti hvers konar skaðabótum á grundvelli annarrar kröfu sem farmaður hefur gert á hendur skipseiganda og á rætur að rekja til sama atviks og
 - e) krafa um samningsbundnar bætur má koma beint frá viðkomandi farmanni eða nánasta aðstandanda hans eða frá fulltrúa farmanns eða tilnefndum móttakanda.

9. Í landslögum og reglugerðum skal séð til þess að farmenn fái tilkynningu fyrirfram ef fyrirhugað er að afturkalla fjárhagslega tryggingu skipseiganda eða fella hana úr gildi.
 10. Í landslögum og reglugerðum skal séð til þess að sá sem veitir fjárhagslega tryggingu tilkynni lögbæru yfirvaldi fánaríkis ef fjárhagsleg trygging skipseiganda er afturkölluð eða hún felld úr gildi.
 11. Hvert aðildarríki skal krefjast þess að skip, sem sigla undir fána þess, hafi um borð skírteini eða önnur gögn um fjárhagslega tryggingu sem sá sem veitir fjárhagslega tryggingu hefur gefið út. Afrit skal fest upp á áberandi stað um borð þar sem farmenn hafa aðgang að því. Ef um er að ræða fleiri en einn, sem veitir fjárhagslega tryggingu, skal vera um borð skjal sem hver þeirra lætur í té.
 12. Fjárhagsleg trygging skal ekki falla niður fyrir lok gildistíma hennar nema sá sem veitir fjárhagslega tryggingu hafi tilkynnt það lögbæru yfirvaldi fánaríkisins með a.m.k. 30 daga fyrirvara.
 13. Fjárhagslega tryggingin skal tryggja greiðslu allra samningskrafna sem falla undir hana og koma upp á því tímabili sem skjalið er í gildi.
 14. Skírteini eða önnur gögn um fjárhagslega tryggingu skulu vera á ensku eða ensk þýðing fylgja með og innihalda eftirfarandi upplýsingar:
 - a) heiti skips,
 - b) skráningarhöfn skips,
 - c) kallmerki skips,
 - d) IMO-númer skips,
 - e) nafn og heimilisfang þess eða þeirra sem veita fjárhagslega tryggingu,
 - f) samskiptaupplýsingar einstaklinga eða aðila sem bera ábyrgð á meðhöndlun á samningskröfum farmanna,
 - g) nafn skipseiganda,
 - h) gildistíma fjárhagslegrar tryggingar og
 - i) staðfestingu frá þeim sem veitir fjárhagslegu trygginguna um að hún uppfylli kröfur viðmiðunar A4.2.1.“
- 4) Eftirfarandi viðmiðun bætist við:
- „Viðmiðun A4.2.2 — Meðferð samningskrafna
1. Að því er varðar 8. mgr. í viðmiðun A4.2.1 og þessa viðmiðun merkir hugtakið „samningskrafa“ hvers konar kröfu sem tengist andláti eða langtímafötlun farmanns vegna vinnuslysa, veikinda eða hættu, eins og kveðið er á um í landslögum, ráðningarsamningi farmanna eða í kjarasamningi.
 2. Kerfi um fjárhagslega tryggingu, eins og kveðið er á um í b-lið 1. mgr. í viðmiðun A4.2.1, kann að vera í formi almannatryggingakerfis, tryggingar, sjóðs eða annars svipaðs fyrirkomulags. Aðildarríkið skal ákvarða form þess að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök skipseigenda og farmanna.
 3. Í landslögum og reglugerðum skal séð til þess að til staðar séu skilvirkar ráðstafanir til að taka á móti, meðhöndla og semja af óhlutdrægni um samningskröfur tengdar bótunum, sem um getur í 8. mgr. í viðmiðun A4.2.1, með skjótri og sanngjarnri málsmeðferð.“
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/410

2020/EES/54/20

frá 14. mars 2018

um breytingu á tilskipun 2003/87/EB til að efla kostnaðarhagkvæmar losunarskerðingar og fjárfestingar sem fela í sér litla losun kolefna og á ákvörðun (ESB) 2015/1814 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 192. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB ⁽⁴⁾ var komið á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Sambandsins til að stuðla að því að dregið verði úr losun þeirra á kostnaðarhagkvæman og efnahagslega skilvirkan hátt.
- 2) Í október 2014 skuldbatt leiðtogaráðið sig til að draga, eigi síðar en 2030, úr heildarlosun gróðurhúsalofttegunda í Sambandinu um a.m.k. 40% niður fyrir gildi ársins 1990. Allar greinar atvinnulífsins ættu að stuðla að því að ná þessum losunarskerðingum og markmiðinu á að ná á eins kostnaðarhagkvæman hátt og unnt er, með skerðingum í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem nemur 43% niður fyrir gildi ársins 2005, eigi síðar en 2030. Þetta var staðfest í fyrirhugaðri landsákvæðaðri skerðingarskuldbindingu Sambandsins og aðildarríkja þess, sem var lögð fyrir skrifstofu rammasamnings Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar 6. mars 2015.
- 3) Parísarsamningurinn, sem var samþykktur 12. desember 2015 samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar, öðlaðist gildi 4. nóvember 2016. Aðilar að honum hafa samþykkt að halda hækkun á hitastigi á heimsvísu vel undir 2 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu og að fylgja eftir viðleitni til að takmarka hækkun hitastigs við 1,5 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu. Aðilarnir hafa einnig samþykkt að taka stöðuna á framkvæmd Parísarsamningsins með reglulegu millibili til að meta sameiginlega framvindu við að ná markmiði Parísarsamningsins og langtíma-markmiðum hans.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 76, 19.3.2018, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 71, 24.2.2016, bls. 57.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 240, 1.7.2006, bls. 62.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 6. febrúar 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 27. febrúar 2018.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB (Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32).

- 4) Í samræmi við skuldbindingu aðila sem eru samábyrgir um löggjöfina sem kom fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/29/EB ⁽¹⁾ og ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 406/2009/EB ⁽²⁾ ættu allar greinar atvinnulífsins að stuðla að því að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda. Samkvæmt Parísarsamningnum hafa Sambandið og aðildarríki þess tekist á hendur losunarskerðingarmarkmið sem hefur áhrif á allt hagkerfið. Átak um að takmarka losun frá alþjóðasjóflutningum gegnum Alþjóðasiglingamálastofnunina stendur yfir og ætti að stuðla að því. Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur komið á ferli til að samþykkja upphafsáætlun um skerðingu á losun á árinu 2018 til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda frá alþjóðasjóflutningum Samþykkt á metnaðarfullu markmiði um losunarskerðingu, sem hluta af þessari upphafsáætlun, er orðin brýn og er hún mikilvæg til að tryggja að alþjóðasjóflutningar leggi sitt af mörkum til þeirrar viðleitni sem þarf til að ná markmiðinu um að halda hækkan á hitastigi vel undir 2 °C sem var samþykkt samkvæmt Parísarsamningnum. Framkvæmdastjórnin ætti að endurskoða þetta reglulega og ætti að gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu, a.m.k. árlega, um þann árangur sem náðst hefur hjá Alþjóðasiglingamálastofnuninni varðandi metnaðarfullt markmið um losunarskerðingu og um hliðarráðstafanir til að tryggja að geirinn leggi sitt af mörkum, eins og vera ber, til þeirrar viðleitni sem þarf til að ná markmiðunum sem samþykkt voru samkvæmt Parísarsamningnum. Aðgerðir af hálfu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar eða Sambandsins ættu að hefjast frá og með árinu 2023, þ.m.t. undirbúningsvinna við samþykkt og framkvæmd, með tilhlýðilegu tilliti til allra hagsmunaaðila.
- 5) Leiðtogaráðið staðfesti í niðurstöðum sínum í október 2014 að vel starfhæft, endurskoðað viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, með gerningi til að koma á stöðugleika á markaði, verði helsti evrópski gerningurinn til að ná markmiðinu um a.m.k. 40% skerðingu, með árlegum skerðingarstuðli sem nemur 2,2% frá 2021 og áfram. Leiðtogaráðið staðfesti einnig að úthlutanir án endurgjalds falli ekki úr gildi og að gildandi ráðstafanir muni halda áfram eftir 2020 til að koma í veg fyrir áhættu á kolefnisleka vegna loftslagsstefnu svo fremi að ekki sé sýnd sambærileg viðleitni í öðrum helstu hagkerfunum án þess að hlutdeild losunarheimilda, sem verða boðnar upp, sé minnkuð. Gefa ætti uppboðshlutdeildina upp sem hundradshlutatölu í tilskipun 2003/87/EB til að auka vissu í áætlanagerð að því er varðar ákvarðanir um fjárfestingar, til að auka gagnsæi og til að gera kerfið í heild sinni einfaldara og auðskiljanlegra.
- 6) Eitt helsta forgangsverkefni Sambandsins er að koma á fót öflugu orkusambandi til að veita borgurum sínum og iðnaði örugga, sjálfbæra og samkeppnishæfa orku á viðráðanlegu verði. Til að ná þessu þarf að halda áfram með metnaðarfullar loftslagsaðgerðir, með viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir sem hornstein í loftslagsstefnu Sambandsins, og einnig þarf framfarir á öðrum sviðum orkusambandsins. Það að koma takmarkinu, sem er ákveðið í ramma Sambandsins fyrir loftslags- og orkustefnu fyrir 2030, í framkvæmd stuðlar að myndun viðeigandi kolefnaverðs og heldur áfram að hvetja til kostnaðarhagkvæmra skerðinga á losun gróðurhúsalofttegunda.
- 7) Í 2. mgr. 191. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins er þess krafist að stefna Sambandsins grundvallist á mengunarbótareglunni og á grundvelli þess er í tilskipun 2003/87/EB kveðið á um að smám saman verði skipt yfir í uppboð á öllum losunarheimildum. Tímabundin frestun uppboðs á öllum losunarheimildum til að koma í veg fyrir kolefnisleka er réttlætun og markviss úthlutun losunarheimilda án endurgjalds til iðnaðarins er réttlætun til að bregðast við raunverulegri áhættu á aukningu í losun gróðurhúsalofttegunda í þriðju löndum þar sem iðnaðurinn er ekki bundinn af sambærilegum takmörkunum á losun kolefnis, svo fremi að önnur helstu hagkerfi geri ekki sambærilegar loftslagsstefnuráðstafanir.
- 8) Uppboð losunarheimilda verður áfram almenn regla og úthlutun án endurgjalds undantekning. Í mati framkvæmdastjórnarinnar á áhrifum er tilgreint að hlutdeild losunarheimilda, sem verða boðnar upp, sé 57% á tímabilinu frá 2013 til 2020. Að meginreglu til ætti þessi hlutdeild áfram að vera 57%. Hún samanstendur af losunarheimildum sem boðnar eru upp fyrir hönd aðildarríkja, þ.m.t. losunarheimildir sem eru lagðar til hliðar fyrir nýja aðila en ekki úthlutað, losunarheimildir til að nútímavæða raforkuframleiðslu í sumum aðildarríkjum og losunarheimildir sem bjóða á upp síðar vegna færslu þeirra í markaðsstöðugleikavarsjóðinn sem komið var á fót með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1814 ⁽³⁾. Þessi hlutdeild ætti að ná yfir 75 milljónir losunarheimilda sem eru notaðar til að styðja við nýsköpun. Ef eftirspurn eftir losunarheimildum án endurgjalds virkjar þörf á að beita samræmdum leiðréttingarstuðli, sem liggur þvert á atvinnugreinar, fyrir árið 2030 ætti að minnka hlutdeild losunarheimilda, sem verða boðnar upp á tíu ára tímabili sem hefst 1. janúar 2021, um allt að 3% af heildarfjölda losunarheimildanna. Í því skyni að efla samstöðu, vöxt og gagnkvæm tengsl ætti að skipta 10% af losunarheimildunum, sem aðildarríkin eiga að bjóða upp, á milli þeirra aðildarríkja þar sem verg landsframleiðsla á mann á markaðsverði fór ekki yfir 90% af meðaltali Sambandsins á árinu

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/29/EB frá 23. apríl 2009 um breytingu á tilskipun 2003/87/EB til að bæta og víkka út kerfi Bandalagsins fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 63).

(2) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 406/2009/EB frá 23. apríl 2009 um átak aðildarríkjanna til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda til að uppfylla skuldbindingar Bandalagsins um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda fram til ársins 2020 (Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 136).

(3) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1814 frá 6. október 2015 um að koma á fót og starfrækja markaðsstöðugleikavarsjóð fyrir kerfi Sambandsins fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda og um breytingu á tilskipun 2003/87/EB (Stjtið. ESB L 264, 9.10.2015, bls. 1).

2013 og úthluta ætti því sem eftir stendur af losunarheimildunum milli allra aðildarríkjanna á grundvelli sannprófaðrar losunar. Undanþága fyrir tiltekin aðildarríki, þar sem meðaltekjur á mann eru meira en 20% yfir meðaltalinu í Sambandinu í tengslum við þá dreifingu á tímabilinu frá 2013 til 2020, ætti að falla úr gildi.

- 9) Með hliðsjón af samspili milli loftslagsstefna á vettvangi Sambandsins og á landsvísu ættu aðildarríkin að eiga möguleika á að ógilda losunarheimildir úr fjölda losunarheimilda þeirra á uppboði ef til þess kemur að það lokast fyrir framleiðslugetu raforku á yfirráðasvæði þeirra. Til að tryggja fyrirsjáanleika fyrir rekstraraðila og markaðsaðila, að því er varðar fjölda uppboðslosunarheimilda sem eru til ráðstöfunar, ætti að takmarka möguleikann á að ógilda losunarheimildir í slíkum tilvikum við fjölda sem samsvarar meðaltali sannprófaðrar losunar úr viðkomandi stöð á fimm ára tímabili á undan lokuninni.
- 10) Til að viðhalda umhverfislegum ávinningi af losunarskerðingum í Sambandinu meðan aðgerðir af hálfu þriðju landa veita iðnaðinum ekki sambærilega hvatningu til að draga úr losun ætti úthlutun án endurgjalds á umbreytingartímabili að halda áfram til stöðva í geirum og undirgeirum sem eru í verulegri áhættu á kolefnisleka. Sú reynsla sem fengist hefur af starfsemi viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir hefur staðfest að geirar og undirgeirar eru í mismikilli áhættu á kolefnisleka og að úthlutun án endurgjalds hafi komið í veg fyrir kolefnisleka. Þó að sumir geirar og undirgeirar geti talist vera í meiri áhættu á kolefnisleka geta aðrir velt talsverðum hluta kostnaðar af losunarheimildum vegna losunar sinnar út í vöruverð án þess að tapa markaðshlutdeild og bera einungis eftirstandandi hluta kostnaðarins þannig að þeir eru í lítilli áhættu á kolefnisleka. Framkvæmdastjórnin ætti að ákvarða og aðgreina viðkomandi geira, á grundvelli umfangs viðskipta þeirra og losunar, til að geta greint betur geira sem eru í raunverulegri áhættu á kolefnisleka.

Þó að mat á geirum og undirgeirum ætti að fara fram út frá fjögurra tölustafa þrepi (NACE-4-kóði) ætti þó einnig að gera ráð fyrir sérstökum aðstæðum þar sem það kann að vera við hæfi að hafa möguleika á að fara fram á mat út frá sex eða átta tölustafa þrepi (vöruskrá ESB). Slíkur möguleiki ætti að vera fyrir hendi ef geirar og undirgeirar hafa áður talist vera berskjaldaðir fyrir kolefnisleka út frá sex eða átta tölustafa þrepi (vöruskrá ESB), að því gefnu að tilteknir kóðar atvinnugreinaflokkunar Evrópusambandsins, einkum þeir sem enda á .99, nái yfir misleita starfsemi sem er „ótalín annars staðar“ („ót. a.“). Ef geiri eða undirgeiri fellur undir viðmiðun hreinsunarstöðva og aðra vöruviðmiðun ætti að taka tillit til þessara aðstæðna þannig að, ef við á, unnt sé að gera eiginlega greiningu á áhættu á kolefnisleka til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði fyrir vörur sem eru framleiddar bæði í hreinsunarstöðvum og í efnaverksmiðjum. Ef farið er yfir viðmiðunarmörk, sem eru ákveðin með því að taka tillit til möguleika viðkomandi geira og undirgeira til að velta kostnaði út í vöruverð, á grundvelli viðmiðana um umfang viðskipta og losunar, ætti viðkomandi geiri eða undirgeiri að teljast vera í áhættu á kolefnisleka. Aðrir geirar og undirgeirar ættu að teljast vera í lítilli eða engri áhættu á kolefnisleka. Þegar tekið er tillit til möguleika geira og undirgeira utan raforkuframleiðslu til að velta kostnaði út í vöruverð ætti það einnig að draga úr óvenjulega miklum hagnaði. Úthlutunum án endurgjalds til geira og undirgeira sem teljast vera í lítilli eða engri áhættu á kolefnisleka, að undanskilinni fjarhitun, ætti að fækka jafnt og þétt eftir árið 2026 þannig að á árinu 2030 verði engar úthlutanir án endurgjalds nema annað sé ákveðið í endurskoðun skv. 30. gr. tilskipunar 2003/87/EB.

- 11) Endurskoða ætti viðmiðunargildi fyrir úthlutanir án endurgjalds, sem gilda frá og með árinu 2013, til að koma í veg fyrir óvenjulega mikinn hagnað og til að endurspegla tækniframfarir í viðkomandi geirum á tímabilinu 2007–2008 og á öllum síðari tímabilum sem úthlutanir án endurgjalds hafa verið ákvarðaðar fyrir í samræmi við 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2003/87/EB. Í því skyni að endurspegla tækniframfarir í viðkomandi geirum og laga viðmiðunargildin að viðkomandi tímabili úthlutunar ætti að kveða á um uppfærslu viðmiðunargilda fyrir úthlutanir án endurgjalds, sem hafa verið ákvarðaðar á grundvelli gagna frá árunum 2007–2008, til stöðva í samræmi við merkanlegar úrbætur. Með skírskotun til fyrirsjáanleika ætti að gera þetta með því að nota stuðul, sem stendur fyrir besta mat á framförum þvert á geira, sem ætti þar á eftir að taka tillit til traustra, hlutlægra og sannprófaðra gagna frá stöðvum, að teknu tilliti til meðalframleiðni hjá 10% af afkastamestu stöðvunum, þannig að viðmiðunargildin endurspegli raunverulegan hraða úrbóta. Ef gögnin sýna árlega skerðingu, sem nemur minna en 0,2% eða meira en 1,6% af gildinu fyrir 2007–2008 yfir viðkomandi tímabil, ætti að aðlagja tengt viðmiðunargildi með öðrum hlutföllum en raunverulegum hraða umbóta til að viðhalda hvata til losunarskerðingar og til að verðlauna nýsköpun með réttum hætti. Að því er varðar tímabilið frá 2021 til 2025 ætti að aðlagja þessi viðmiðunargildi fyrir hvert ár á milli ársins 2008 og miðbiks tímabilsins frá 2021 til 2025, annaðhvort með 0,2% eða 1,6%, sem leiðir til úrbóta sem nema 3% eða 24%, eftir því sem við á, samanborið við gildandi gildi á tímabilinu frá 2013 til 2020. Að því er varðar tímabilið frá 2026 til 2030 ætti að aðlagja þessi

viðmiðunargildi á sama hátt, sem leiðir til úrbóta sem nema 4% eða 32%, eftir því sem við á, samanborið við gildandi gildi á tímabilinu frá 2013 til 2020. Til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði fyrir framleiðslu á arómötum, vetni og tilbúnu gasi í hreinsunarstöðvum og efnaverksmiðjum ættu viðmiðunargildin fyrir arómöt, vetni og tilbúið gas áfram að vera samræmd við viðmiðunargildi hreinsunarstöðva.

- 12) Umfang úthlutana án endurgjalds fyrir stöðvar ætti að vera betur lagað að raunframleiðslu þeirra. Í þessu skyni ætti að aðlagða úthlutanir með reglulegu millibili á samræmdan hátt til að taka tillit til viðeigandi aukningar og minnkunar í framleiðslu. Gögn, sem eru notuð í þessu samhengi, ættu að vera heil, samræmd, sannprófuð af óháðum aðila og ættu að vera af sama nákvæmnis- og gæðastigi og gögnin sem eru notuð til að ákvarða úthlutun án endurgjalds. Í því skyni að koma í veg fyrir að átt sé við kerfið til að aðlagða úthlutanir eða að það sé misnotað og til að komast hjá allri óþarfa stjórnsýslubyrði, að teknu tilliti til frests sem gildir um tilkynningar varðandi breytingar á framleiðslu og með það í huga að þörf er á að tryggja að breytingar á úthlutunum séu gerðar á skilvirkan og samræmdan hátt sem er án mismununar, ætti að fastsetja viðkomandi viðmiðunarmörk við 15% og meta þau samkvæmt hlaupandi meðaltali yfir tvö ár. Framkvæmdastjórnin ætti að geta íhugað að koma á frekari ráðstöfunum, s.s. notkun á algildum viðmiðunarmörkum varðandi breytingar á úthlutun eða að því er varðar frestinn sem gildir um tilkynningar varðandi breytingar á framleiðslu.
- 13) Það væri æskilegt að aðildarríkin bæti tilteknum stöðvum að hluta til, í samræmi við reglur um ríkisaðstoð, í geirum eða undirgeirum sem ákvarðað hefur verið að séu í umtalsverðri áhættu á að verða fyrir kolefnisleka, upp kostnað sem tengist losun gróðurhúsalofttegunda og hefur verið velt út í rafmagnsverð, þar með talið m.a. fyrir notkun stöðvanna sjálfa á rafmagni sem er framleitt með brennslu á úrgangslófti. Með því að leitast við að nota ekki meira en 25% af tekjum, sem eru tilkomnar vegna uppboðs á losunarheimildum, til að bæta upp óbeinan kostnað er líklegt að aðildarríkin stuðli bæði að því að ná markmiðum viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir og því að verja heildarvirkni innri markaðarins og samkeppnisskilyrði. Til að auka gagnsæi með tilliti til þess að hvaða marki slík uppbot er látin í té ættu aðildarríkin að gera almenningi reglulega grein fyrir þeim ráðstöfunum sem þau eru með fyrir hendi og varðandi þá sem þiggja uppbotina en tryggja um leið að tekið sé tilhlýðilegt tillit til trúnaðareðlis tiltekinna upplýsinga og tengdra gagnaverndarhagsmuna. Ef aðildarríki notar umtalsverða upphæð af uppboðstekjum sínum til að bæta upp óbeinan kostnað eru auknir hagsmunir af því að birta ástæðurnar fyrir þessu vali opinberlega. Þegar framkvæmdastjórnin endurskoðar reglur sínar um ríkisaðstoð, sem varða uppbot fyrir óbeinan kostnað við losun, ætti hún m.a. að íhuga notagildi efri marka fyrir uppbotina sem aðildarríkin láta í té. Við endurskoðun á tilskipun 2003/87/EB ætti að íhuga að hvaða marki þessar fjárhagsráðstafanir hafa verið skilvirkar til að komast hjá umtalsverðri áhættu á kolefnisleka vegna óbeins kostnaðar og íhuga þann möguleika að samræma ráðstafanir enn frekar, þ.m.t. samræmt kerfi. Loftslagsfjármögnun hins opinbera mun halda áfram að gegna mikilvægu hlutverki við virkjun úrræða eftir 2020.

Því ætti einnig að nota uppboðstekjur til að fjármagna loftslagsaðgerðir í þriðju löndum sem eru viðkvæm, einkum löndum sem eru skemmst á veg komin í þróun, þ.m.t. aðlögun að áhrifum loftslagsbreytinga, m.a. með milligöngu Græns loftslagssjóðs rammasamnings Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar. Upphæð loftslagsfjármögnunar, sem á að virkja, mun einnig velta á metnaði og gæðum landsákvæðraðra framlaga, síðari fjárfestingaáætlunum og landsbundnum skipulagsáætlunum varðandi aðlögun. Að því er varðar hugsanleg félagsleg áhrif af stefnu og fjárfestingum sem þörf er á ættu aðildarríkin einnig að nota uppboðstekjur til að stuðla að réttlátri umbreytingu yfir í lágkolefnishagkerfi með því að efla nýja færni og endurskipulagningu vinnuafis í skoðanaskiptum milli aðila vinnumarkaðarins, samfélaga og svæða sem verða fyrir áhrifum af umbreytingu starfa.

- 14) Helsti langtímahvatinn, sem stafar af tilskipun 2003/87/EB, í tengslum við föngun koltvísýrings og geymslu hans í jörðu, nýja tækni á sviði endurnýjanlegrar orku og tímamótanýsköpun í lágkolefnistækni og -ferlum, þ.m.t. umhverfisvæn föngun kolefnis og nýting, er kolefnisverðteiknið sem tilskipunin skapar og sú staðreynd að ekki þarf að skila inn losunarheimildum fyrir koltvísýring sem er ekki losaður eða sem er geymdur varanlega. Í því skyni að bæta við það fjármagn sem er þegar notað til að flýta fyrir kynningu á viðskiptalegum stöðvum fyrir föngun koltvísýrings og geymslu hans í jörðu og nýskapandi tækni á sviði endurnýjanlegrar orku ætti þar að auki að nota losunarheimildir til að tryggja að einhver umbun sé í boði fyrir nýtingu stöðva fyrir föngun koltvísýrings og geymslu hans í jörðu eða stöðva fyrir föngun kolefnis og nýtingu, nýja tækni á sviði endurnýjanlegrar orku og atvinnunýjunga í lágkolefnistækni og -ferlum í Sambandinu fyrir þann koltvísýring sem er geymdur eða sem er ekki losaður í nægjanlegu magni, að því gefnu að gengið hafi verið frá samkomulagi um miðlun þekkingar.

Til viðbótar við þær 400 milljónir losunarheimilda, sem voru upphaflega til ráðstöfunar fyrir tímabilið frá og með árinu 2021, ætti að bæta 50 milljónum óúthlutaðra losunarheimilda úr markaðsstöðugleikavarsjóðnum við tekjur, sem hefur enn ekki verið ráðstafað til nýsköpunarstarfsemi, af þeim 300 milljónum losunarheimilda sem voru til ráðstöfunar á tímabilinu frá 2013 til 2020 og nota þær tímanlega til að styðja við nýsköpun. Með hliðsjón af því að hvaða marki hlutdeild losunarheimilda, sem verða boðnar upp, er minnkuð til að komast hjá því að þurfa að beita samræmdum leiðréttingarstuðli, sem liggur þvert á atvinnugreinar, ætti að auka fjölda losunarheimilda, sem eru til ráðstöfunar samkvæmt þessum sjóði, um allt að 50 milljónir losunarheimilda. Meirihluti þessa stuðnings ætti að vera háður þeirri losun gróðurhúsalofttegunda sem staðfest hefur verið að komist hafi verið hjá en þó ætti að vera unnt að veita einhvern stuðning þegar fyrirframákveðnum áföngum er náð, að teknu tilliti til tækni sem er notuð og sérstakra aðstæðna geirans þar sem hún er notuð. Skilgreina ætti áfangana til að fullnægjandi fjármagn verði til ráðstöfunar fyrir verkefnið. Hámarkshundraðshluti kostnaðar við verkefni sem á að styðja getur verið breytilegur eftir verkefnisflokki. Taka ætti tilhlýðilegt tillit til verkefna sem koma til með að hafa umtalsverð nýsköpunaráhrif í öllu Sambandinu.

- 15) Verg landsframleiðsla á mann á markaðsvirði í Grikklandi var undir 60% af meðaltali Sambandsins á árinu 2014 en landið þiggur ekki aðstoð frá nútímavæðingarsjóðnum (e. *Modernisation Fund*) og ætti því að geta gert kröfu um losunarheimildir til að taka þátt í fjármögnun til að minnka kolefnislosun hjá rafveitu eyjanna innan yfirráðasvæðis þess. Þessar losunarheimildir ættu að koma úr þeim hámarksfjölda losunarheimilda sem um getur í 5. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB, sem er ekki úthlutað án endurgjalds fyrir 31. desember 2020, og þær ætti að bjóða upp í samræmi við fyrirkomulagið sem gildir um nútímavæðingarsjóðinn.
- 16) Koma ætti á fót nútímavæðingarsjóði með 2% af heildarfjölda losunarheimilda og bjóða þær upp í samræmi við reglur og fyrirkomulag um uppboð sem fara fram á sameiginlega uppboðsvettvanginum sem settur er fram í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1031/2010 ⁽¹⁾. Með hliðsjón af því að hvaða marki hlutdeild losunarheimilda, sem verða boðnar upp, er minnkuð til að komast hjá því að þurfa að beita samræmdum leiðréttingarstuðli, sem liggur þvert á atvinnugreinar, ætti að auka þann fjölda losunarheimilda, sem eru til ráðstöfunar innan ramma nútímavæðingarsjóðsins, um allt að 0,5% af heildarfjölda losunarheimilda. Aðildarríki þar sem verg landsframleiðsla á mann á markaðsvirði var undir 60% af meðaltali Sambandsins á árinu 2013 ættu að fullnægja tilteknum skilyrðum fyrir fjármögnun úr nútímavæðingarsjóðnum og ættu að geta vikið frá meginreglunni um uppboð á öllum losunarheimildum til ársins 2030 með því að nota möguleikann á úthlutun án endurgjalds til þess að stuðla á gagnsæjan hátt að raunverulegum fjárfestingum við nútímavæðingu á orkugeira sínum en komast um leið hjá röskun á innri orkumarkaðinum. Fjárfestingar innan ramma nútímavæðingarsjóðsins, sem miða að því að bæta orkunýtni, gætu tekið til fjárfestinga í rafvæðingu samgangna, einkum flutninga á vegum. Reglur sem gilda um nútímavæðingarsjóðinn ættu að mynda samræmdan, víðtækan og gagnsæjan ramma til að tryggja eins skilvirka framkvæmd og við verður komið, að teknu tilliti til þess að nauðsynlegt er að allir þátttakendur eigi greiðan aðgang og til möguleikans á því að virkja fjárfestingar í aðildarríkjunum. Eftirlits- og stjórnunarkerfið ætti að vera í réttu samræmi við þann tilgang að tryggja viðeigandi notkun fjármagnsins.

Þetta eftirlits- og stjórnunarkerfi ætti að fela í sér fjárfestinganefnd og taka ætti tilhlýðilegt tillit til reynslu Fjárfestingarbanka Evrópu í ákvarðanatökuferlinu nema minni háttar verkefni séu studd með lánum frá landsbundnum stuðningsbanka eða með styrkjum fyrir milligöngu landsáætlunar sem hefur sömu markmið og nútímavæðingarsjóðurinn. Í því skyni að greina og veita upplýsingar um sérhvern hugsanlegan hagsmunaáreksstur ætti að birta og uppfæra reglulega samsetningu fjárfestingarnefndarinnar og ferilskrá meðlima hennar sem og hagsmunayfirlýsingar þeirra. Í því skyni tryggja að tekið sé á fullnægjandi hátt á fjárfestingarþörfum í tekjulágum aðildarríkjum ætti að skipta fjármagninu fyrir nútímavæðingarsjóðinn milli aðildarríkjanna á grundvelli samsettra viðmiðana um 50% hlutdeild sannprófaðrar losunar og 50% hlutdeild vergrar landsframleiðslu. Fjárhagsaðstoð frá nútímavæðingarsjóðnum getur verið veitt í mismunandi formi. Til að virkja fjármagn og tryggja að viðeigandi fjárfestingar hafi aukin áhrif ætti fjármagn frá einkareknum lögaðilum, sem getur tekið til aðskilins fjármagns frá einkareknum lögaðilum sem eru að öllu leyti eða að hluta til í eigu opinberra yfirvalda, að koma til viðbótar við losunarheimildir án endurgjalds til að nútímavæða raforkuframleiðslu í einhverjum aðildarríkjum og fjármagn sem er til ráðstöfunar frá nútímavæðingarsjóðnum til fjárfestinga sem eru fyrir utan skrána yfir forgangssvið.

- 17) Í því skyni að einfalda fjármögnunarkerfið og lágmarka stjórnsýslubyrði sem tengist framkvæmdinni ættu hlutaðeigandi aðildarríki að hafa þann möguleika að nota sína hlutdeild af 10% endurúthlutaðu losunarheimildunum og af úthlutun án endurgjalds á umbreytingartímabili til að nútímavæða orkugeirann samkvæmt ákvæðum nútímavæðingarsjóðsins. Til að tryggja fyrirsjáanleika og gagnsæi með tilliti til fjölda losunarheimilda, sem eru annaðhvort til ráðstöfunar til uppboðs eða til úthlutunar án endurgjalds á umbreytingartímabili, og með tilliti til þeirra eigna sem nútímavæðingarsjóðurinn stýrir ættu aðildarríkin að upplýsa framkvæmdastjórnina um þá ætlun sína að auka fjármagn sitt innan ramma nútímavæðingarsjóðsins fyrir 2021.

⁽¹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1031/2010 frá 12. nóvember 2010 um tímasetningu, stjórnun og aðra þætti í tengslum við uppboð á heimildum til losunar gróðurhúsalofttegunda samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins (Stjtið. ESB L 302, 18.11.2010, bls. 1).

- 18) Í október 2014 staðfesti leiðtoga ráðið að sá möguleiki að orkugeirinn fengi úthlutun án endurgjalds ætti að halda áfram til 2030 og að bæta ætti fyrirkomulagið, þ.m.t. gagnsæi, varðandi valkvæða úthlutun án endurgjalds til að nútímavæða orkugeirann í tilteknum aðildarríkjum. Hlutaðeigandi aðildarríki ætti að velja fjárfestingar, sem eru 12,5 milljóna evra virði eða meira, með útboðsferli á samkeppnisgrundvelli á grundvelli skýrra og gagnsærra reglna til að tryggja að úthlutun án endurgjalds sé notuð til að stuðla að raunverulegum fjárfestingum sem nútímavæða eða auka fjölbreytni í orkugeiranum í samræmi við markmið orkusambandsins. Fjárfestingar, sem eru minna virði en 12,5 milljónir evra, ættu einnig að fullnægja tilteknum skilyrðum fyrir fjármögnun gegnum úthlutun án endurgjalds. Hlutaðeigandi aðildarríki ætti að velja slíkar fjárfestingar á grundvelli skýrra og gagnsærra viðmiðana. Niðurstöður úr þessu valferli ættu að falla undir samráð við almenning. Halda ætti almenningi tilhlýðilega upplýstum á því stigi þegar fjárfestingarverkefni eru valin sem og um framkvæmd þeirra. Til viðbótar við fjárfestingar ætti að koma fjármagn frá einkareknum lögaðilum sem getur tekið til aðskilins fjármagns frá einkareknum lögaðilum sem eru að öllu leyti eða að hluta til í eigu opinberra yfirvalda.
- 19) Fjármögnun viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir ætti að vera í samræmi við markmið ramma Sambandsins fyrir loftslags- og orkustefnuna fyrir 2030 og langtíamarkmiðin sem koma fram í Parísarsamningnum, sem og við aðrar fjármögnunaráætlanir Sambandsins, til að tryggja skilvirkni við nýtingu opinbers fjármagns.
- 20) Gildandi ákvæði, sem eru fyrir hendi um að litlar stöðvar séu undanskildar viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, heimila að stöðvar, sem eru undanskildar, verði það áfram og það ætti að gera aðildarríkjum kleift að uppfæra skrá sína yfir undanskildar stöðvar og gera aðildarríkjum, sem nota ekki þennan möguleika sem stendur, kleift að gera slíkt við upphaf hvers úthlutunartímabils. Til að komast hjá óþarfa stjórnsýslubyrði ætti um leið einnig að vera mögulegt fyrir aðildarríkin að undanskilja frá viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir stöðvar, sem losa minna en 2500 tonn af koltvísýringsjafngildi á hverju ári í þau þrjú ár sem eru næst á undan upphafi hvers úthlutunartímabils, og vara- eða neyðareiningar sem starfa skemur en 300 klukkustundir á hverju ári innan þessa þriggja ára tímabils. Sá möguleiki að taka aðra starfsemi og lofttegundir með í kerfið ætti að halda áfram án þess að þetta teljist vera nýir aðilar. Þessi möguleiki að taka aðra starfsemi og lofttegundir með eftir 2020 ætti að vera með fyrirvara um fjölda losunarheimilda í Sambandinu samkvæmt viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir og upphæðir sem af því leiða.
- 21) Í tilskipun 2003/87/EB er gerð sú krafa að aðildarríkin leggi fram skýrslu um framkvæmd tilskipunarinnar á grundvelli spurningalista eða eyðublaðs sem framkvæmdastjórnin útbýr í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í tilskipun ráðsins 91/692/EBE⁽¹⁾. Framkvæmdastjórnin hefur lagt það til að fella skýrslugjafarkröfurnar samkvæmt tilskipun 91/692/EBE úr gildi. Því er rétt að skipta tilvísuninni í tilskipun 91/692/EBE út fyrir tilvísun í málsmæðferðina sem um getur í tilskipun 2003/87/EB.
- 22) Með ákvörðun (ESB) 2015/1814 er komið á fót markaðsstöðugleikavarsjóði fyrir viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir til að gera framboð á uppboðum sveigjanlegra og gera kerfið álagsþolnara. Í þeirri ákvörðun er einnig kveðið á um losunarheimildir, sem er ekki úthlutað til nýrra aðila fyrir 2020 og ekki úthlutað vegna þess að rekstur er stöðvaður eða stöðvaður að hluta til, sem skal setja í markaðsstöðugleikavarsjóðinn.
- 23) Vel starfhæft, endurskoðað viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, með gerningi til að koma á stöðugleika á markaði, er lykilatriði fyrir Sambandið til að ná umsömdu markmiði fyrir 2030 og skuldbindingunum samkvæmt Parísarsamningnum. Til að bregðast við núverandi ójafnvægi milli framboðs og eftirspurnar eftir losunarheimildum á markaði verður markaðsstöðugleikavarsjóði komið á fót samkvæmt ákvörðun (ESB) 2015/1814 á árinu 2018 og hann verður starfhæfur á árinu 2019. Að teknu tilliti til þess að þörf er á að senda trúverðuga fjárfestingarvísbendingu um að minnka koltvísýringslosun á kostnaðarhagkvæman hátt og með það í huga að styrkja viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir ætti að breyta ákvörðun (ESB) 2015/1814 til þess að hækka, til 31. desember 2023, hlutföllin til að ákvarða fjölda losunarheimilda sem á að setja í varasjóðinn á hverju ári. Enn fremur, sem langtímaráðstöfun til að bæta starfsemi viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir, ættu losunarheimildir sem eru varðveittar í varasjóðnum, sem eru umfram þann heildarfjölda losunarheimilda sem var boðinn upp á næstliðnu ári, ekki að vera lengur í gildi frá og með árinu 2023 nema annað sé ákveðið í fyrstu endurskoðun í samræmi við 3. gr. ákvörðunar (ESB) 2015/1814. Við reglulega endurskoðun á starfsemi varasjóðsins ætti einnig að íhuga hvort viðhalda eigi þessu hækkaða hlutfalli.
- 24) Endurskoða ætti tilskipun 2003/87/EB reglulega í ljósi alþjóðlegrar þróunar og viðleitni sem sýnd er við að ná langtíamarkmiðum Parísarsamningsins. Einnig ætti að endurskoða reglulega þær ráðstafanir sem gerðar eru til að styðja tiltekinn orkufrekan iðnað þar sem kolefnisleiki er líklegur, eins og um getur í 10. gr. a og 10. gr. b í tilskipun 2003/87/EB, í ljósi loftslagsstefnuráðstafana í öðrum helstu hagkerfum. Í því samhengi væri unnt, við endurskoðun á tilskipun 2003/87/EB, að íhuga hvort það sé við hæfi að skipta út, aðlaga eða bæta við sérhverjar fyrirbyggjandi

(¹) Tilskipun ráðsins 91/692/EBE frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfismál (Stjúd. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48).

ráðstafanir til að koma í veg fyrir kolefnisleka með aðlögun kolefnislandamæra (e. *carbon border*) eða öðrum ráðstöfunum, svo fremi að slíkar ráðstafanir séu að fullu samrýmanlegar við reglur Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, til þess að viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir nái yfir innflytjendur vara sem eru framleiddar í geirum eða undirgeirum sem eru ákvarðaðir í samræmi við 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB. Framkvæmdastjórnin ætti að gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu í tengslum við hverja hnattræna athugun sem er samþykkt samkvæmt Parísarsamningnum, einkum að því er varðar þörf fyrir aukinn strangleika í stefnum og ráðstöfunum Sambandsins, þ.m.t. viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, í ljósi nauðsynlegrar skerðingar á losun gróðurhúsalofttegunda í Sambandinu og aðildarríkjum þess. Framkvæmdastjórnin ætti að geta lagt tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið til að breyta tilskipun 2003/87/EB eftir því sem við á. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að meta afrakstur Hvetjandi samskipta 2018 samkvæmt rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar (Talanoa-samskiptin) sem hluta af reglulegri skýrslugjöf sinni samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 ⁽¹⁾.

- 25) Í því skyni að samþykkja gerðir, sem eru ekki lagagerðir, sem hafa almennt gildi til að bæta við eða breyta tilteknum atriðum lagagerðar, sem ekki teljast grundvallaratriði, ætti að veita framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að því er varðar 3. gr. d (3. mgr.), 10. gr. (4. mgr.), 10. gr. a (1. og 8. mgr.), 10. gr. b (5. mgr.), 19. gr. (3. mgr.), 22. gr., 24. gr. (3. mgr.), 24. gr. a (1. mgr.), 25. gr. a (1. mgr.) og 28. gr. c í tilskipun 2003/87/EB. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin efni til viðeigandi samráðs meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í stofnanasamstarfssamningnum frá 13. apríl 2016 um betri lagasetningu ⁽²⁾. Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða ættu Evrópuþingið og ráðið m.a. að taka við öllum skjölum á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og sérfræðingar þeirra að hafa kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða. Að því er framsal varðar, að því er varðar 4. mgr. 10. gr. tilskipunar 2003/87/EB, ættu þau aðildarríki sem nota ekki sameiginlegan vettvang fyrir uppboð að geta haldið því áfram. Þar að auki ætti þetta framsal ekki að hafa áhrif á rétt aðildarríkjanna til að ákvarða hvernig uppboðstekjur þeirra skuli notaðar.
- 26) Í því skyni að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd 10. gr. a (þriðja til sjötta undirgrein 2. mgr.), 10. gr. a (21. mgr.), 10. gr. d, 14. gr. (1. og 2. mgr.), 15. gr., 16. gr. og 21. gr. (1. mgr.) í tilskipun 2003/87/EB og IV. og V. viðauka við þá tilskipun ætti að fela framkvæmdastjórnin framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- 27) Í því skyni að halda valdheimildum framkvæmdastjórnarinnar í lágmarki ætti að afnema gildandi valdheimildir, að því er varðar samþykkt gerða sem varða eftirfarandi: starfsemi sérstaka varasjóðsins í 9. mgr. 3. gr. f í tilskipun 2003/87/EB, nánari skilgreiningu á fjölda alþjóðlegra inneigna til að skiptast á og úthlutun á þeim fjölda alþjóðlegra inneigna sem má skiptast á í 8. mgr. 11. gr. a í þeirri tilskipun, að mæla fyrir um frekari kröfur um það hverju má skiptast á í 9. mgr. 11. gr. a í þeirri tilskipun og að mæla fyrir um frekari reglur um tvítalningu í 7. mgr. 11. gr. b í þeirri tilskipun. Gerðir, sem eru samþykktar samkvæmt þeim ákvæðum, gilda áfram.
- 28) Gerðir sem eru samþykktar samkvæmt tilskipun 2003/87/EB, sem varða málefni sem þessi tilskipun veitir framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir eða framkvæmdagerðir fyrir, gilda áfram þangað til þær eru felldar úr gildi eða þeim er breytt. Ef um er að ræða ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/278/ESB ⁽⁴⁾ verður síðasti dalkur I. viðauka við hana felldur úr gildi ef og þegar framkvæmdastjórnin samþykkir framkvæmdagerð til þess að ákvarða endurskoðuð viðmiðunargildi fyrir úthlutun án endurgjalds. Í því skyni að auka fyrirsjáanleika og einfalda stjórnábyrgð ætti ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/746/ESB ⁽⁵⁾ að gilda áfram til loka ársins 2020.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 frá 21. maí 2013 um fyrirkomulag við vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf að því er varðar aðrar upplýsingar á landsvísi og á vettvangi Sambandsins sem varða loftslagsbreytingar og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 280/2004/EB (Stjtið. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 13).

(2) Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

(4) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/278/ESB frá 27. apríl 2011 um umbreytingarreglur á vettvangi Sambandsins um samræmda úthlutun losunarheimilda án endurgjalds skv. 10. gr. a í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB (Stjtið. ESB L 130, 17.5.2011, bls. 1).

(5) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/746/ESB frá 27. október 2014 um samantekt skrár samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB yfir geira og undirgeira sem teljast vera í umtalsverðri áhættu á kolefnisleka á tímabilinu 2015 til 2019 (Stjtið. ESB L 308, 29.10.2014, bls. 114).

- 29) Framseldu gerðirnar og framkvæmdargerðirnar sem um getur í þessari tilskipun, einkum að því er varðar ákvæði um vöktun, skýrslugjöf og sannpröfun og um skrá Sambandsins, ættu að miða að því að einfalda reglur og draga úr allri stjórnsýslubyrði að því marki sem mögulegt er án þess að grafa undan umhverfislegum heilleika, öryggi eða áreiðanleika viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir. Þegar framkvæmdastjórnin undirbýr þessar gerðir ætti hún einkum að meta skilvirkni einfaldaðra vöktunarreglna, þ.m.t. fyrir neyðar- og varaæiningar til raforkuframleiðslu, að teknu tilliti til rekstrarstunda á ári, og fyrir aðra smálosendur og hún ætti einnig að meta möguleikana á að þróa slíkar reglur enn frekar.
- 30) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl⁽¹⁾ hafa aðildarríkin skuldbundið sig til að láta, í rökstuddum tilvikum, eitt eða fleiri skjöl fylgja tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar til að útskýra sambandið milli efnisþátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargæringa. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.
- 31) Með þessari tilskipun er leitast við að stuðla að markmiðinu um öfluga umhverfisvernd, í samræmi við meginregluna um sjálfbæra þróun, á eins kostnaðarhagkvæman hátt og unnt er en veita stöðvum um leið nægan tíma til að aðlagast og veita einstaklingum, sem verða einkum fyrir áhrifum, hagstæðari meðferð á hóflegan hátt, að því marki sem mögulegt er, sem samrýmist öðrum markmiðum í þessari tilskipun.
- 32) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 33) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs hennar og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, gengur þessi tilskipun ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2003/87/EB

Tilskipun 2003/87/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað hugtaksins „kerfi Bandalagsins“ í allri tilskipuninni komi „viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir“ og allar nauðsynlegar málfræðilegar breytingar eru gerðar.
- 2) Í stað orðsins „kerfi“ (e. *scheme*) í allri tilskipuninni komi „kerfi“ (e. *system*), nema í þeim tilvikum sem um getur í 1. lið þessarar greinar, í 26. gr. tilskipunarinnar og í 5. lið A-hluta V. viðauka við tilskipunina, og allar nauðsynlegar málfræðilegar breytingar eru gerðar.
- 3) Í stað orðsins „Bandalagið“ í allri tilskipuninni komi „Sambandið“, nema í þeim tilvikum sem um getur í 1. lið þessarar greinar og í 26. gr. tilskipunarinnar, og allar nauðsynlegar málfræðilegar breytingar eru gerðar.
- 4) Í stað orðanna „málsmeðferð í stjórnsýslunni sem um getur í 2. mgr. 23. gr.“ komi „rannsóknarmálsmeðferð sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a“.
- 5) Í fyrstu undirgrein 2. mgr. 3. gr. c og í 1. mgr. a í 10. gr. komi tilvísun í „13. gr.“ í stað tilvísunar í „1. mgr. 13. gr.“
- 6) Í stað orðsins „reglugerð“ í 3. gr. g, 5. gr. (d-liður fyrstu málsgreinar), 6. gr. (c-liður 2. mgr.), 10. gr. a (önnur undirgrein 2. mgr.), 14. gr. (2., 3. og 4. mgr.), 19. gr. (1. og 4. mgr.), 24. gr. (fyrsta undirgrein 3. mgr.) og 29. gr. a (4. mgr.) komi „gerðir“ og allar nauðsynlegar málfræðilegar breytingar eru gerðar.
- 7) Í stað h-liðar 3. gr. komi eftirfarandi:

„h) „nýr þátttakandi“: stöð þar sem fram fer ein eða fleiri tegundir þeirrar starfsemi sem er tilgreind í I. viðauka, sem hefur fengið leyfi til losunar gróðurhúsalofttegunda í fyrsta skipti á tímabili sem hefst þremur mánuðum fyrir framlagningu skrárinnar skv. 1. mgr. 11. gr. og lýkur þremur mánuðum fyrir þann dag sem síðari skrá er lögð fram samkvæmt þeirri grein“.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

8) Í stað 3. mgr. í 3. gr. d komi eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun að því er varðar nákvæma tilhögun við uppboð aðildarríkjanna á losunarheimildum vegna flugs í samræmi við 1. og 2. mgr. þessarar greinar eða 8. mgr. 3. gr. f. Fjöldi losunarheimilda, sem hvert aðildarríki býður upp á hverju tímabili, skal vera í réttu hlutfalli við hlutdeild aðildarríkisins í heildarlosun sem rakin er til flugsamgangna fyrir öll aðildarríkin fyrir viðmiðunarárið sem kemur fram í skýrslu skv. 3. mgr. 14. gr. og er sannprófuð skv. 15. gr. Fyrir tímabilið, sem um getur í 1. mgr. 3. gr. c, skal viðmiðunarárið vera 2010 og fyrir hvert síðara tímabil, sem um getur í 3. gr. c, skal viðmiðunarárið vera almanaksárið sem lýkur 24 mánuðum áður en tímabilið hefst sem tengist uppboðinu. Framseldar gerðir skulu tryggja að meginreglurnar, sem settar eru fram í fyrstu undirgrein 4. mgr. 10. gr., séu virtar.“

9) Í 3. gr. f falli 9. mgr. brott.

10) Í 1. mgr. 6. gr. falli þriðja undirgrein brott.

11) Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

Samræming við tilskipun 2010/75/ESB

Ef starfsemi stöðva fellur undir I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB (*) skulu aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skilyrði og verklagsreglur fyrir útgáfu leyfis til losunar gróðurhúsalofttegunda séu í samræmi við þau sem gilda um útgáfu leyfis sem kveðið er á um í þeirri tilskipun. Heimilt er að fella kröfur, sem mælt er fyrir um í 5., 6. og 7. gr. þessarar tilskipunar, inn í málsmæðferðarreglurnar sem kveðið er á um í tilskipun 2010/75/ESB.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB frá 24. nóvember 2010 um losun í iðnaði (samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun) (Stjtið. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 17).“

12) Í stað annarrar og þriðju málsgreinar 9. gr. komi eftirfarandi:

„Frá og með 2021 skal línulegi stuðullinn vera 2,2%.“

13) Ákvæðum 10. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Frá og með árinu 2019 skulu aðildarríkin bjóða upp allar losunarheimildir sem ekki er úthlutað án endurgjalds í samræmi við 10. gr. a og 10. gr. c í þessari tilskipun og eru ekki færðar í markaðsstöðugleikavarsjóðinn sem komið var á fót með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1814 (*) eða gerðar ógildar í samræmi við 4. mgr. 12. gr. þessarar tilskipunar.

Frá og með árinu 2021 og með fyrirvara um hugsanlega skerðingu skv. 5. mgr. a í 10. gr. a, skal hlutdeild losunarheimilda sem verða boðnar upp vera 57%.

Bjóða skal upp 2% af heildarfjölda losunarheimilda á árunum 2021–2030 til að koma á fót sjóði til að bæta orkunýtni og nútímavæða orkukerfin í tilteknum aðildarríkjum, eins og sett er fram í 10. gr. d (nútímavæðingarsjóðurinn).

Heildarfjölda eftirstandandi losunarheimilda, sem aðildarríkin eiga að bjóða upp, skal úthlutað í samræmi við 2. mgr.

(*) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1814 frá 6. október 2015 um að koma á fót og starfrækja markaðsstöðugleikavarsjóð fyrir kerfi Sambandsins fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda og um breytingu á tilskipun 2003/87/EB (Stjtið. ESB L 264, 9.10.2015, bls. 1).“

b) Ákvæðum 2. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað „88%“ í a-lið komi „90%“.

ii. Í stað b-liðar komi eftirfarandi:

„b) 10% af heildarfjölda þeirra losunarheimilda, sem verða boðnar upp, skal skipt milli tiltekinna aðildarríkja í því skyni að efla samstöðu, vöxt og gagnkvæm tengsl innan Sambandsins og auka með því fjölda losunarheimilda sem þau aðildarríki bjóða upp skv. a-lið um þá hundraðshluta sem eru tilgreindir í II. viðauka a.“

iii. Ákvæði c-liðar falli brott.

iv. Í stað þriðju undirgreinar komi eftirfarandi:

„Ef nauðsyn krefur skulu hundraðshlutarnir, sem um getur í b-lið, aðlagðir hlutfallslega til þess að tryggja að skiptingin sé 10%.“

c) Ákvæðum 3. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað b-liðar komi eftirfarandi:

„b) að þróa endurnýjanlega orku til að geta staðið við þá skuldbindingu Sambandsins sem varðar endurnýjanlega orku sem og að þróa aðra tækni sem stuðlar að umbreytingu til öruggs og sjálfbærs lágkol-efnishagkerfis og til að stuðla að því að uppfylla skuldbindingar Sambandsins um að auka orkunýtni um þau gildi sem samþykkt eru í viðeigandi lagagerðum“.

ii. Í stað h-liðar komi eftirfarandi:

„h) ráðstafanir, sem ætlað er að bæta orkunýtni, fjarhitunarkerfi og einangrun eða veita fjárstuðning til að fást við félagslega þætti hjá heimilum sem eru með tekjur sem eru lágar eða í meðallagi“.

iii. Eftirfarandi liðir bætist við:

„j) að fjármagna loftslagsaðgerðir í þriðju löndum sem eru viðkvæm, þ.m.t. aðlögun að áhrifum loftslagsbreytinga,

k) að efla nýja færni og endurskipulagningu vinnuafls í því skyni að stuðla að réttlátri umbreytingu yfir í lágkolefnishagkerfi, einkum á svæðum sem verða fyrir mestu áhrifunum af umbreytingu starfa, með náinni samræmingu við aðila vinnumarkaðarins.“

d) Í stað fyrstu, annarrar og þriðju undirgreinar 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun að því er varðar tímasetningu, stjórnun og aðra þætti uppboða til að tryggja að þau fari fram með opnum, gagnsæjum og samræmdum hætti og án mismununar. Í þessu skyni skal ferlið vera áreiðanlegt, einkum að því er varðar tímasetningu og röðun uppboða og áætlaðan fjölda losunarheimilda sem verða til ráðstöfunar.

Með þessum framseldu gerðum skal tryggja að uppboð séu hönnuð til að tryggja að:

a) rekstraraðilar, einkum lítil og meðalstór fyrirtæki sem falla undir viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, hafi óhindraðan, sanngjarnan og jafnan aðgang,

b) allir þátttakendur hafi aðgang að sömu upplýsingum á sama tíma og að þátttakendur grafi ekki undan framvindu uppboðanna,

c) skipulagning á og þátttaka í uppboðum sé kostnaðarhagkvæm og að komið sé í veg fyrir óþarfa umsýslukostnað og

d) smálosendum sé veittur aðgangur að losunarheimildum.“

e) Í stað annars málsliðar 5. mgr. komi eftirfarandi:

„Hún skal árlega leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um starfsemi kolefnismarkaðarins og um aðrar viðeigandi loftslags- og orkustefnur, þ.m.t. um framkvæmd uppboða, seljanleika og umfang viðskiptanna, og samantekt um þær upplýsingar sem aðildarrikin leggja fram um fjárhagsráðstafanirnar sem um getur í 6. mgr. 10. gr. a.“

14) Ákvæðum 10. gr. a er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun að því er varðar reglur, sem eru að öllu leyti samræmdar og gilda í öllu Sambandinu, um úthlutun losunarheimilda sem um getur í 4., 5., 7. og 19. mgr. þessarar greinar.“

b) Eftirfarandi undirgreinar bætist við í 2. mgr.:

„Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir í því skyni að ákvarða endurskoðuð viðmiðunargildi fyrir úthlutun án endurgjalds. Þessar gerðir skulu vera í samræmi við framseldar gerðir sem eru samþykktar skv. 1. mgr. þessarar greinar og skulu uppfylla eftirfarandi:

- a) Fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 skal ákvarða viðmiðunargildin á grundvelli upplýsinga sem lagðar eru fram skv. 11. gr. fyrir árin 2016 og 2017. Framkvæmdastjórnin skal ákvarða árlegt skerðingarhlutfall fyrir hvert viðmiðunargildi, á grundvelli samanburðar á þessum viðmiðunargildum og viðmiðunargildunum í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/278/ESB (*), eins og hún var samþykkt 27. apríl 2011, og skal beita því á viðmiðunargildin, sem gilda á tímabilinu frá 2013 til 2020, fyrir hvert ár milli ársins 2008 og ársins 2023 til að ákvarða viðmiðunargildin fyrir tímabilið frá 2021 til 2025.
- b) Ef árlegt skerðingarhlutfall fer yfir 1,6% eða er undir 0,2% skulu viðmiðunargildin fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 vera viðmiðunargildin sem gilda á tímabilinu frá 2013 til 2020, að frádregnum þeim hundradshluta af þessum tveimur sem við á, fyrir hvert ár milli ársins 2008 og ársins 2023.
- c) Fyrir tímabilið frá 2026 til 2030 skal ákvarða viðmiðunargildin á sama hátt og sett er fram í a- og b-lið á grundvelli upplýsinga sem lagðar eru fram skv. 11. gr. fyrir árin 2021 og 2022 og á grundvelli beitingar á árlega skerðingarhlutfallinu fyrir hvert ár á milli ársins 2008 og ársins 2028.

Þrátt fyrir það, að því er varðar viðmiðunargildin fyrir arómöt, vetni og tilbúið gas, skal aðlaga þessi viðmiðunargildi með sama hundradshluta og viðmiðanir hreinsunarstöðva til að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum fyrir framleiðendur þessara vara.

Framkvæmdargerðirnar, sem um getur í þriðju undirgrein, skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmáls-meðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a.

Í því skyni að efla orkunýtna endurnýtingu úrgangslöfts á tímabilinu sem um getur í b-lið þriðju undirgreinar skal uppfæra viðmiðunargildið fyrir heitan mál, sem tengist aðallega úrgangslöftinu, með árlegu skerðingarhlutfalli sem nemur 0,2%.

(*) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/278/ESB frá 27. apríl 2011 um umbreytingarreglur á vettvangi Sambandsins um samræmda úthlutun losunarheimilda án endurgjalds skv. 10. gr. a í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB (Stjtið. ESB L 130, 17.5.2011, bls. 1).“

c) Í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Úthlutun án endurgjalds skal veitt til fjarhitunar sem og til samvinnslu með góða orkunýtni, eins og hún er skilgreind í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB (*), til þess að mæta efnahagstengdri eftirspurn að því er varðar framleiðslu á varma eða kælingu. Á hverju ári eftir 2013 skal heildarúthlutun til slíkra stöðva, að því er varðar framleiðslu á þessum varma, aðlöguð með línulega stuðlinum sem um getur í 9. gr. þessarar tilskipunar, að undanskildu sérhverju ári þar sem þessi úthlutun er aðlöguð á samræmdan hátt skv. 5. mgr. þessarar greinar.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB frá 25. október 2012 um orkunýtni, breytingu á tilskipunum 2009/125/EB og 2010/30/ESB og um niðurfellingu á tilskipunum 2004/8/EB og 2006/32/EB (Stjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1).“

d) Í stað 5. mgr. komi eftirfarandi:

„5. Í því skyni að standa við uppboðshlutdeildina, sem sett er fram í 10. gr., fyrir hvert ár þar sem summa úthlutunar án endurgjalds nær ekki þeim hámarksfjölda sem svarar til uppboðshlutdeildarinnar skal nota eftirstandandi losunarheimildir upp í þann fjölda til að koma í veg fyrir eða takmarka skerðingu úthlutunar án endurgjalds til að standa við uppboðshlutdeildina á síðari árum. Ef hámarksfjöldanum er samt sem áður náð skal aðlaga úthlutun án endurgjalds til samræmis við það. Sérhver aðlögun af þessum toga skal gerð á samræmdan hátt.“

e) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„5a. Þrátt fyrir 5. mgr. skal nota viðbótarfjölda, sem nemur allt að 3% af heildarfjölda losunarheimilda, að því marki sem nauðsynlegt er, til að auka þann hámarksfjölda sem er til ráðstöfunar skv. 5. mgr.

5b. Ef þörf er fyrir minna en 3% af heildarfjölda losunarheimilda til að auka þann hámarksfjölda sem er til ráðstöfunar skv. 5. mgr.:

- skal nota að hámarki 50 milljónir losunarheimilda til að auka þann fjölda losunarheimilda sem er til ráðstöfunar til að styðja við nýsköpun í samræmi við 8. mgr. 10. gr. a og
- skal nota að hámarki 0,5% af heildarfjölda losunarheimilda til að auka þann fjölda losunarheimilda sem er til ráðstöfunar til að nútímavæða orkukerfin í tilteknum aðildarríkjum í samræmi við 10. gr. d.“

f) Í stað 6. mgr. komi eftirfarandi:

„6. Aðildarríkin skulu samþykkja fjárhagsráðstafanir, í samræmi við aðra og fjórðu undirgrein, í þágu geira eða undirgeira sem eru í raunverulegri áhættu á kolefnisleka vegna umtalsverðs óbeins kostnaðar sem er í raun stofnað til vegna kostnaðar við losun gróðurhúsalofttegunda, sem er velt út í rafmagnsverð, svo fremi að slíkar fjárhagsráðstafanir séu í samræmi við reglur um ríkisaðstoð og einkum að þær valdi ekki óþarfa röskun á samkeppni á innri markaði. Ef upphæðin, sem er til ráðstöfunar vegna slíkra fjárhagsráðstafana, fer yfir 25% af þeim tekjum sem eru tilkomnar vegna uppboða á losunarheimildum skal hlutaðeigandi aðildarríki setja fram ástæður fyrir því að farið er yfir þá upphæð.

Aðildarríkin skulu einnig leitast við að nota ekki meira en 25% af tekjum, sem eru tilkomnar vegna uppboða á losunarheimildum, í þær fjárhagsráðstafanir sem um getur í fyrstu undirgrein. Innan þriggja mánaða við lok hvers ár skulu aðildarríki, sem eru með slíkar fjárhagsráðstafanir fyrir hendi, gera heildarupphæð uppþótar, sem er látin í té eftir hverjum geira og undirgeira sem njóta ávinnings af þeim, aðgengilega fyrir almenning á aðgengilegu formi. Ef aðildarríki notar meira en 25% af tekjum, sem eru tilkomnar vegna uppboða á losunarheimildum, í slíkum tilgangi á einhverju ári frá og með árinu 2018 skal það birta skýrslu þar sem settar eru fram ástæður fyrir því að farið er yfir þessa upphæð. Skýrslan skal innihalda viðeigandi upplýsingar um rafmagnsverð fyrir stórnotendur í iðnaði, sem njóta ávinnings af slíkum fjárhagsráðstöfunum, með fyrirvara um kröfur sem varða vernd trúnaðarupplýsinga. Skýrslan skal einnig innihalda upplýsingar um það hvort tilhlýðilegt tillit hafi verið tekið til annarra ráðstafana til að lækka óbeinan kolefniskostnað verulega til meðallangs tíma og langs tíma.

Framkvæmdastjórnin skal m.a. láta koma fram í skýrslunni, sem kveðið er á um í 5. mgr. 10. gr., mat á áhrifunum af slíkum fjárhagsráðstöfunum á innri markaðinn og, eftir því sem við á, mæla með hverjum þeim ráðstöfunum sem kunna að vera nauðsynlegar samkvæmt því mati.

Þessar ráðstafanir skulu vera þannig að þær tryggi að fyrir hendi sé fullnægjandi vernd gegn áhættu á kolefnisleka, á grundvelli fyrirframákveðinna viðmiðana fyrir óbeina losun koltvísýrings á hverja framleiðslueiningu. Þessar fyrirframákveðnu viðmiðanir skulu reiknast fyrir tiltekinn geira eða undirgeira sem margfeldið af raforkunotkuninni fyrir hverja framleiðslueiningu, sem svarar til skilvirkustu tækni sem völ er á, og af koltvísýringslosuninni frá þeirri blöndu af rafmagnsframleiðslu í Evrópu sem máli skiptir í þessu samhengi.“

g) Ákvæðum 7. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Losunarheimildir úr þeim hámarksfjölda sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, sem var ekki úthlutað án endurgjalds fyrir 2020, skulu lagðar til hliðar fyrir nýja aðila ásamt 200 milljónum losunarheimilda sem voru settar í markaðsstöðugleikavarsjóðinn skv. 3. mgr. 1. gr. ákvörðunar (ESB) 2015/1814. Af þeim losunarheimildum sem eru lagðar til hliðar skal skila aftur allt að 200 milljónum í markaðsstöðugleikavarsjóðinn við lok tímabilsins frá 2021 til 2030 ef þeim hefur ekki verið úthlutað á tímabilinu.

Frá 2021 skal bæta losunarheimildum, sem er ekki úthlutað til stöðva skv. 19. og 20. mgr., við þann fjölda losunarheimilda sem er lagður til hliðar í samræmi við fyrsta málslíð fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar.“

ii. Fjórða og fimmta undirgrein falli brott.

h) Í stað fyrstu, annarrar og þriðju undirgreinar 8. mgr. komi eftirfarandi:

„325 milljónir losunarheimilda af þeim fjölda sem að öðrum kosti væri hægt að úthluta án endurgjalds samkvæmt þessari grein og 75 milljónir losunarheimilda af þeim fjölda sem að öðrum kosti væri hægt að bjóða upp skv. 10. gr. skulu vera til ráðstöfunar til að styðja við nýsköpun í lágkolefnistækni og -ferlum í geirum, sem eru tilgreindir í I. viðauka, þ.m.t. umhverfisvæn föngun kolefnis og nýting, sem stuðla verulega að því að milda loftslagsbreytingar, sem og vörur sem koma í staðinn fyrir kolefnisfrekar vörur sem eru framleiddar í geirum sem eru tilgreindir í I. viðauka og til að stuðla að gangsetningu og rekstri verkefna sem miða að umhverfisvænni föngun koltvísýrings og geymslu hans í jörðu, sem og nýskapandi tækni á sviði endurnýjanlegrar orku og orkugeymslutækni, á stöðum, sem eru landfræðilega jafndreifðir innan yfirráðasvæðis Sambandsins (nýsköpunarsjóðurinn). Verkefni í öllum aðildarríkjum, þ.m.t. minni háttar verkefni, skulu vera aðstoðarhæf.

Að auki skulu 50 milljónir óúthlutaðra losunarheimilda úr markaðsstöðugleikavarsjóðnum bætast við allar tekjur sem eftir eru af þeim 300 milljónum losunarheimilda sem eru til ráðstöfunar á tímabilinu frá 2013 til 2020 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/670/ESB (*) og skulu notaðar tímanlega til stuðnings við nýsköpun eins og um getur í fyrstu undirgrein.

Verkefni skulu valin á grundvelli hlutlægra og gagnsærra viðmiðana að teknu tilliti til þess, ef við á, að hvaða marki verkefni stuðla að því að ná losunarskerðingum vel niður fyrir viðmiðanirnar sem um getur í 2. mgr. Verkefni skulu hafa möguleika til viðtækrar notkunar eða geta lækkað verulega kostnað við umbreytingu yfir í lágkolefnishagkerfi í viðkomandi geirum. Verkefni sem fela í sér umhverfisvæna föngun kolefnis og nýtingu skulu leiða til hreinnar skerðingar á losun og tryggja að koltvísýringur sé ekki losaður eða að hann sé geymdur varanlega. Tækni sem hlýtur stuðning skal enn ekki fást á almennum markaði en skal fela í sér tímamótalausnir eða vera nægilega langt komin til að vera tilbúin til sýningar fyrir markaðssetningu. Heimilt er að veita stuðning sem nemur allt að 60% af viðkomandi kostnaði við verkefni og þar af þurfa allt að 40% ekki að vera háð þeirri losun gróðurhúsalofttegunda sem staðfest hefur verið að komist hafi verið hjá, svo fremi að fyrirframákveðnum áföngum, að teknu tilliti til tækni sem er notuð, sé náð.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun að því er varðar reglur um starfsemi nýsköpunarsjóðsins, þ.m.t. valferli og viðmiðanir.

(*) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/670/ESB frá 3. nóvember 2010 um viðmiðanir og ráðstafanir vegna fjármögnunar sýniverkefna í viðskiptaskyni, sem miða að umhverfisvænni föngun og geymslu CO₂ í jörðu, og sýniverkefna er varða nýskapandi tækni á sviði endurnýjanlegrar orku innan kerfisins fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins sem komið var á með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB (Stjtið. ESB L 290, 6.11.2010, bls. 39).“

i) Í stað 9. mgr. komi eftirfarandi:

„9. Grikkland, þar sem verg landsframleiðsla á mann á markaðsverði var undir 60% af meðaltali Sambandsins á árinu 2014, getur, fyrir beitingu 7. mgr. þessarar greinar, gert kröfu um allt að 25 milljónir losunarheimilda úr hámarksfjöldanum, sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, sem er ekki úthlutað án endurgjalds fyrir 31. desember 2020, til að taka þátt í fjármögnun allt að 60% af minnkun kolefnislosunar hjá rafveitu eyjanna innan yfirráðasvæðis þess. Ákvæði 3. mgr. 10. gr. d gildir, að breyttu breytanda, um slíkar losunarheimildir. Gera má kröfu um losunarheimildir ef ekki er unnt að ljúka verkefni, sem miðar að því að minnka kolefnislosun hjá rafveitu grísku eyjanna, á annan hátt vegna takmarkaðs aðgangs að alþjóðlegum skuldabréfamörkuðum og ef Fjárfestingarbanki Evrópu staðfestir fjárhagslegan lífvænleika og félagslegan og hagrænan ávinning af verkefninu.“

j) Ákvæði 10. mgr. falli brott.

k) Í 11. mgr. falli textinn „með það í huga að árið 2027 verði engar úthlutanir án endurgjalds“ brott.

l) Ákvæði 12. til 18. mgr. falli brott.

m) Í stað 20. mgr. komi eftirfarandi:

„20. Aðlaga skal, eins og við á, fjölda endurgjaldslausra losunarheimilda sem er úthlutað til stöðva sem hafa, eins og metið er samkvæmt hlaupandi meðaltali yfir tvö ár, aukið við eða dregið úr rekstri um meira en 15%, samanborið við þann fjölda sem var upphaflega notaður til að ákvarða úthlutun án endurgjalds fyrir viðkomandi tímabil sem um getur í 1. mgr. 11. gr. Slík aðlögun skal framkvæmd með losunarheimildum úr þeim fjölda losunarheimilda sem eru lagðar til hliðar, í samræmi við 7. mgr. þessarar greinar, eða með því að bæta losunarheimildum við þær.“

n) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„21. Í því skyni að tryggja skilvirka og samræmda beitingu án mismununar á aðlögunum og viðmiðunarmörkum, sem um getur í 20. mgr. þessarar greinar, til að komast hjá allri óþarfa stjórnsýslubyrði og til að koma í veg fyrir að átt sé við kerfið til að aðlaga úthlutanir eða að það sé misnotað er framkvæmdastjórninni heimilt að samþykkja framkvæmdargerðir þar sem frekari ráðstafanir vegna aðlagananna eru skilgreindar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a.“

15) Í stað 10. gr. b og 10. gr. c komi eftirfarandi:

„10. gr. b

Umbreytingarráðstafanir til að styðja tiltekna, orkufreka iðnaðargeira ef um kolefnisleka er að ræða

1. Litið skal svo á að geirar og undirgeirar þar sem vara, sem verður til við að margfalda umfang viðskipta þeirra við þriðju lönd, skilgreint sem hlutfallið milli heildarverðmætis útflutnings til þriðju landa, að viðbættu verðmæti innflutnings frá þriðju löndum, og heildarstærðar markaðarins á Evrópska efnahagssvæðinu (árleg velta að viðbættum heildarinnflutningi frá þriðju löndum), með losunarumfangi þeirra, mælt í kg koltvísýrings, deilt með vergu vinnsluvirði (í evrum), er yfir 0,2, séu í áhættu á kolefnisleka. Úthluta skal slíkum geirum og undirgeirum losunarheimildum án endurgjalds á tímabilinu til 2030 sem nema 100% af þeim fjölda sem er ákvarðaður í samræmi við 10. gr. a.

2. Taka má geira og undirgeira, þar sem vara sem verður til við að margfalda umfang viðskipta þeirra við þriðju lönd með losunarumfangi þeirra er yfir 0,15, með í hópinn, sem um getur í 1. mgr., með því að nota gögn fyrir árin frá 2014 til 2016, á grundvelli eiginlegs mats og eftirfarandi viðmiðana:

- a) að hve miklu leyti einstakar stöðvar í viðkomandi geira eða undirgeira geta dregið úr losun eða raforkunotkun,
- b) núverandi og áætluð markaðseinkenni, þ.m.t. þar sem við á, sameiginlegt viðmiðunarverð,
- c) hagnaðarhlutfall sem hugsanlegur vísir um langtímafjárfestingu eða ákvarðanir um flutning, að teknu tilliti til breytinga á kostnaði við framleiðslu sem varðar losunarskerðingu.

3. Geirar og undirgeirar sem fara ekki yfir viðmiðunarmörkin, sem um getur í 1. mgr., en eru með losunarumfang sem er mælt í kg koltvísýrings, deilt með vergu vinnsluvirði þeirra (í evrum), sem er yfir 1,5 skulu einnig metnir út frá fjögurra tölustafa þrepi (NACE-4-kóði). Framkvæmdastjórnin skal birta niðurstöður þessa mats opinberlega.

Innan þriggja mánaða frá birtingunni, sem um getur í fyrstu undirgrein, geta þeir geirar og undirgeirar, sem um getur í þeirri undirgrein, sótt um til framkvæmdastjórnarinnar að fá annaðhvort eiginlegt mat á váhrifum vegna kolefnisleka þeirra út frá fjögurra tölustafa þrepi (NACE-4-kóði) eða mat á grundvelli flokkunar á vörum, sem eru notaðar við hagskýrslugerð um iðnaðarframleiðslu í Sambandinu, út frá átta tölustafa þrepi (vöruskrá ESB). Í þessu skyni skulu geirarnir og undirgeirarnir leggja fram ásamt umsókninni vel rökstudd og heil gögn, sannpröfuð af óháðum aðila, til að gera framkvæmdastjórninni kleift að annast matið.

Ef geiri eða undirgeiri velur að vera metinn út frá fjögurra tölustafa þrepi (NACE-4-kóði) má taka hann með í hópinn sem um getur í 1. mgr. á grundvelli viðmiðananna sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. Ef geiri eða undirgeiri velur að vera metinn út frá átta tölustafa þrepi (vöruskrá ESB) skal hann tekinn með í hópinn sem um getur í 1. mgr., svo fremi að á þessu stigi sé farið yfir viðmiðunarmörkin 0,2 sem um getur í 1. mgr.

Geirar og undirgeirar, sem úthlutun án endurgjalds fyrir er reiknuð út á grundvelli viðmiðunargilda sem um getur í fjórðu undirgrein 2. mgr. 10. gr. a, geta einnig farið fram á að vera metnir í samræmi við þriðju undirgrein þessarar málsgreinar.

Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. getur aðildarríki, eigi síðar en 30. júní 2018, farið fram á að geiri eða undirgeiri, sem er tilgreindur í viðaukanum við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/746/ESB (*), að því er varðar mat út frá sex eða átta tölustafa þrepi (vöruskrá ESB), teljist vera tekinn með í hópinn sem um getur í 1. mgr. Einungis skal taka tillit til slíkrar beiðni ef aðildarríkið, sem leggur beiðnina fram, færir sönnur á að beiting þessarar undanþágu sé rökstudd á grundvelli vel rökstuddra, heilla, sannprófaðra og endurskoðaðra gagna fyrir næstliðin fimm ár, sem viðkomandi geiri eða undirgeiri hefur látið í té, og lætur allar viðeigandi upplýsingar fylgja með beiðni sinni. Á grundvelli þessara gagna skal viðkomandi geiri eða undirgeiri tekinn með, að því er varðar þessar flokkanir, ef sýnt er fram á, innan misleits fjögurra tölustafa þreps (NACE-4-kóði), að hann sé með umtalsvert meiri viðskipti og losunarumfang út frá sex eða átta tölustafa þrepi (vöruskrá ESB) sem fer yfir viðmiðunarmörkin sem sett eru fram í 1. mgr.

4. Litið er svo á að aðrir geirar og undirgeirar geti velt meira af kostnaði við losunarheimildir út í vöruverð og þeir skulu fá úthlutað losunarheimildum án endurgjalds sem nema 30% af þeim fjölda sem er ákvarðaður skv. 10. gr. a. Úthlutun án endurgjalds til annarra geira og undirgeira, að undanskilinni fjarhitun, skal minnka jafnt og þétt eftir árið 2026 þannig að á árinu 2030 verði engar úthlutanir án endurgjalds, nema annað sé ákveðið í endurskoðun skv. 30. gr.

5. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, eigi síðar en 31. desember 2019, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun að því er varðar ákvörðun á því hvaða geirar og undirgeirar teljast vera í áhættu á kolefnisleika, eins og um getur í 1., 2. og 3. mgr. þessarar greinar, vegna starfsemi á fjögurra tölustafa þrepi (NACE-4-kóði) að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar, á grundvelli gagna sem liggja fyrir frá næstliðnum þremur almanaksárum.

10. gr. c

Möguleiki á úthlutun án endurgjalds á umbreytingartímabili til að nútímavæða orkugeirann

1. Þrátt fyrir 1. til 5. mgr. 10. gr. a er aðildarríkjum, þar sem verg landsframleiðsla á mann á markaðsvirði (í evrum) var undir 60% af meðaltali Sambandsins á árinu 2013, heimilt að standa fyrir úthlutun án endurgjalds á umbreytingartímabili til stöðva til raforkuframleiðslu til nútímavæðingar, aukinnar fjölbreytni og sjálfbærrar umbreytingar á orkugeiranum. Þær fjárfestingar sem njóta stuðnings skulu vera í samræmi við umbreytingu yfir í öruggt og sjálfbært lágkolefnishagkerfi og markmiðin innan ramma Sambandsins fyrir loftslags- og orkustefnuna fyrir 2030 og ná þeim langtíamarkmiðum sem koma fram í Parísarsamningnum. Undanþágan, sem kveðið er á um í þessari málsgrein, fellur úr gildi 31. desember 2030.

2. Hlutaðeigandi aðildarríki skal skipuleggja útboðsferli á samkeppnisgrundvelli, sem skal fara fram í einni eða fleiri lotum milli árana 2021 og 2030, vegna verkefna þar sem heildarfjárhæð fjárfestinga fer yfir 12,5 milljónir evra, í því skyni að velja þær fjárfestingar sem á að fjármagna með úthlutun án endurgjalds. Þetta útboð á samkeppnisgrundvelli skal:

- a) fylgja meginreglum um gagnsæi, bann við mismunun, jafna meðferð og trausta fjármálastjórnun,
- b) tryggja að einungis verkefni, sem stuðla að aukinni fjölbreytni í orkublöndu og orkubirgðum, nauðsynlegri endurskipulagningu, umhverfislegri uppfærslu og ísetningu endurbótarhluta í grunnvirki, hreinni tækni, s.s. tækni á sviði endurnýjanlegrar orku, eða nútímavæðingu orkuframleiðslugeirans, s.s. skilvirkri og sjálfbærri fjarhitun, og flutnings- og dreifingargeirans, séu hæf til að taka þátt,
- c) skilgreina skýrar, hlutlægar og gagnsæjar valviðmiðanir án mismununar til að raða niður verkefnum til þess að tryggja að einungis séu valin verkefni sem:
 - i. tryggja, á grundvelli kostnaðar- og ábatagreiningar, hreinan jákvæðan hagnað með tilliti til losunarskerðingar og framkvæmd fyrirframákveðinnar, umtalsverðrar koltvísýringslosunarskerðingar, að teknu tilliti til stærðar verkefnisins,
 - ii. eru til viðbótar, eru skýrt svar við þörf til útskiptingar og nútímavæðingar og leiða ekki til markaðsdrifinnar aukningar á eftirspurn eftir orku,
 - iii. fela í sér besta hlutfallið á milli gæða og verðs og
 - iv. stuðla hvorki að né bæta fjárhagslegan lífvænleika mjög losunarfekrar raforkuframleiðslu eða auka hæði á losunarflek jarðefnaeldsneyti.

Þrátt fyrir 1. mgr. 10. gr. og með fyrirvara um síðasta málslíð 1. mgr. þessarar greinar, ef til þess kemur að hætt er við fjárfestingu sem er valin með útboðsferli á samkeppnisgrundvelli eða ef fyrirhugað nothæfi næst ekki, er heimilt að nota eynamerktar losunarheimildir í einni viðbótarlotu af útboðsferli á samkeppnisgrundvelli, í fyrsta lagi einu ári síðar, til að fjármagna aðrar fjárfestingar.

Eigi síðar en 30. júní 2019 skal sérhvert aðildarríki, sem fyrirhugar að nýta sér valkvæða úthlutun án endurgjalds á umbreytingartímabili til að nútímavæða orkugeirann, birta ítarlegan landsbundinn ramma þar sem útboðsferli á samkeppnisgrundvelli, þ.m.t. fyrirhugaður fjöldi lota sem um getur í fyrstu undirgrein, og valviðmiðanir eru sett fram til að almenningur geti komið á framfæri athugasemdum.

Ef fjárfestingar, sem eru minna virði en 12,5 milljónir evra, eiga að hljóta stuðning með úthlutun án endurgjalds og eru ekki valdar með útboðsferli á samkeppnisgrundvelli, sem um getur í þessari málsgrein, skal aðildarríkið velja verkefni á grundvelli hlutlægra og gagnsærra viðmiðana. Niðurstöður úr þessu valferli skulu birtar til að almenningur geti komið á framfæri athugasemdum. Á þessum grundvelli skal hlutaðeigandi aðildarríki, eigi síðar en 30. júní 2019, koma á fót skrá yfir fjárfestingar, birta hana og leggja hana fyrir framkvæmdastjórnina. Ef fleiri en ein fjárfesting er framkvæmd innan sömu stöðvar skulu þær metnar sem heild til að ákvarða hvort farið er yfir verðgildisviðmiðunarmörkin 12,5 milljónir evra, nema þessar fjárfestingar séu sjálfstætt, tæknilega eða fjárhagslega framkvæmanlegar.

3. Verðgildi fyrirhugaðra fjárfestinga skal a.m.k. jafngilda markaðsvirði úthlutunarinnar án endurgjalds jafnframt því sem tekið er tillit til þarfar til að takmarka beintengdar verðhækkanir. Markaðsvirðið skal vera meðaltal verðsins fyrir losunarheimildir á sameiginlega uppboðsvettvanginum á næstliðnu almanaksári. Veita má stuðning fyrir allt að 70% af viðkomandi kostnaði fjárfestingar með því að nota úthlutun án endurgjalds svo fremi að einkareknir lögaðilar fjármagni eftirstandandi kostnað.

4. Draga skal úthlutun án endurgjalds á umbreytingartímabili frá þeim fjölda losunarheimilda sem aðildarríkið hefði að öðrum kosti boðið upp. Úthlutun án endurgjalds skal samtals ekki vera meiri en 40% af þeim losunarheimildum sem hlutaðeigandi aðildarríki fær til ráðstöfunar skv. a-lið 2. mgr. 10. gr. á tímabilinu frá 2021 til 2030, dreift í jöfnu magni árlega yfir tímabilið.

5. Ef aðildarríki, skv. 4. mgr. 10. gr. d, notar losunarheimildir sem er úthlutað í því skyni að efla samstöðu, vöxt og gagnkvæm tengsl innan Sambandsins í samræmi við b-lið 2. mgr. 10. gr. er umræddu aðildarríki heimilt, þrátt fyrir 4. mgr. þessarar greinar, að nota heildarfjölda sem nemur allt að 60% af þeim losunarheimildum sem það hefur mótttekið á tímabilinu frá 2021 til 2030 skv. a-lið 2. mgr. 10. gr. til úthlutunar án endurgjalds á umbreytingatímabili með því að nota samsvarandi fjölda losunarheimilda sem er úthlutað í samræmi við b-lið 2. mgr. 10. gr.

Heimilt er að úthluta öllum losunarheimildum, sem ekki hefur verið úthlutað samkvæmt þessari grein fyrir 2020, á tímabilinu frá 2021 til 2030 til fjárfestinga sem eru valdar með útboðsferli á samkeppnisgrundvelli, sem um getur í 2. mgr., nema hlutaðeigandi aðildarríki upplýsi framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 30. september 2019, um þá fyrirætlun sína að úthluta ekki losunarheimildunum, öllum eða hluta þeirra, á tímabilinu frá 2021 til 2030 og um fjölda losunarheimilda sem þess í stað á að bjóða upp á árinu 2020. Ef slíkum losunarheimildum er úthlutað á tímabilinu frá 2021 til 2030 skal taka samsvarandi fjölda losunarheimilda með í reikninginn við beitingu 60% viðmiðunarmarkanna sem sett eru fram í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar.

6. Úthluta skal til rekstraraðila þegar sýnt hefur verið fram á að fjárfesting, sem er valin í samræmi við reglur um útboðsferli á samkeppnisgrundvelli, hafi verið framkvæmd. Ef fjárfesting leiðir til viðbótarraforkuframleiðslugetu skal viðkomandi rekstraraðili einnig sýna fram á að hann eða annar tengdur rekstraraðili hafi tekið samsvarandi raforkuframleiðslugetu með meira losunarumfangi úr notkun þegar viðbótargetan var tekin í notkun.

7. Aðildarríkin skulu krefjast þess að raforkuframleiðendur og rekstraraðilar netkerfa, sem njóta ávinnings, gefi skýrslu, eigi síðar en 28. febrúar á hverju ári, um framkvæmd valinna fjárfestinga sinna, þ.m.t. staða á úthlutun án endurgjalds og fjárfestingarkostnaður sem stofnað er til og tegundir fjárfestinga sem eru studdar. Aðildarríki skulu leggja skýrslu um þetta fyrir framkvæmdastjórnina sem skal birta skýrslurnar opinberlega.

(*) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2014/746/ESB frá 27. október 2014 um samantekt skrár samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB yfir geira og undirgeira sem teljast vera í umtalsverðri áhættu á kolefnisleka á tímabilinu 2015 til 2019 (Stjtið. ESB L 308, 29.10.2014, bls. 114).“

16) Eftirfarandi grein bætist við:

„10. gr. d

Nútímavæðingarsjóðurinn

1. Sjóði til að styðja fjárfestingar sem aðildarríki, sem eru aðstoðarþegar, leggja til, þ.m.t. fjármögnun minni háttar fjárfestingarverkefna, til að nútímavæða orkukerfi og bæta orkunýtni í aðildarríkjum þar sem verg landsframleiðsla á mann á markaðsvirði var undir 60% af meðaltali Sambandsins á árinu 2013 (nútímavæðingarsjóðurinn), skal komið á fót fyrir tímabilið frá 2021 til 2030. Nútímavæðingarsjóðurinn skal fjármagnaður með uppboðum á losunarheimildum eins og sett er fram í 10. gr.

Þær fjárfestingar sem njóta stuðnings skulu vera í samræmi við markmið þessarar tilskipunar sem og við markmiðin innan ramma Sambandsins fyrir loftslags- og orkustefnuna fyrir 2030 og langtíamarkmiðin sem koma fram í Parísar-samningnum. Ekki skal veita orkuframleiðslustöðvum sem nota jarðefnaeldsneyti í föstu formi, öðrum en skilvirkum og sjálfbærum fjarhitunum í aðildarríkjum þar sem verg landsframleiðsla á mann á markaðsvirði var undir 30% af meðaltali Sambandsins á árinu 2013, neinn stuðning frá nútímavæðingarsjóðnum svo fremi að fjöldi losunarheimilda að a.m.k. jafnvirði sé notaður til fjárfestinga skv. 10. gr. c. sem taka ekki til jarðefnaeldsneytis í föstu formi.

2. Nota skal a.m.k. 70% af fjármagninu úr nútímavæðingarsjóðnum til að styðja fjárfestingar í framleiðslu og notkun raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum, umbætur í orkunýtni, að undanskilinni orkunýtni sem tengist orkuframleiðslu með notkun á jarðefnaeldsneyti í föstu formi, orkugeymslu og nútímavæðingu orkuneta, þ.m.t. fjarhitunarleiðslur, kerfi til raforkudreifingar og fjölgun samtenginga milli aðildarríkjanna, sem og til að styðja réttláta umbreytingu á kolefnaháðum svæðum í aðildarríkjum, sem eru aðstoðarþegar, til þess að styðja tilfærslu, endurþjálfun og viðbótarþjálfun starfsfólks, menntun, framtaksverkefni fyrir atvinnuleitendur og nýstofnuð fyrirtæki, í skoðanaskiptum við aðila vinnu-markaðarins. Fjárfestingar í orkunýtni í flutningum, byggingum, landbúnaði og úrgangi skulu einnig vera aðstoðarhæfar.

3. Nútímavæðingarsjóðurinn skal starfa á ábyrgð aðildarríkja sem eru aðstoðarþegar. Fjárfestingarbanki Evrópu skal tryggja að losunarheimildir séu boðnar upp í samræmi við meginreglur og fyrirkomulag sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 10. gr. og skal bera ábyrgð á meðferð tekna. Fjárfestingarbanki Evrópu skal koma tekjunum áleiðis til aðildarríkjanna eftir að framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun um greiðslu ef þessi greiðsla til fjárfestinga er í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar eða, ef fjárfestingin fellur ekki undir þau svið sem eru tilgreind í 2. mgr. þessarar greinar, er í samræmi við tilmæli fjárfestingarnefndarinnar. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ákvörðun sína tímanlega. Tekjunum skal skipt jafnt milli aðildarríkjanna og í samræmi við hlutdeildina, sem sett er fram í II. viðauka b, í samræmi við 6. til 12. mgr. þessarar greinar.

4. Sérhverju hlutaðeigandi aðildarríki er heimilt að nota alla úthlutun án endurgjalds sem veitt er skv. 4. mgr. 10. gr. c, eða hluta af þeirri úthlutun, og þann fjölda losunarheimilda sem er úthlutað í því skyni að efla samstöðu, vöxt og gagnkvæm tengsl innan Sambandsins í samræmi við b-lið 2. mgr. 10. gr., eða hluta af þeim fjölda í samræmi við 10. gr. d., til að styðja fjárfestingar innan ramma nútímavæðingarsjóðsins og auka þannig fjármagnið sem því aðildarríki er úthlutað. Eigi síðar en 30. september 2019 skal hlutaðeigandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um þann fjölda losunarheimilda sem á að nota skv. 10. gr. (b-liður 2. mgr.), 10. gr. c og 10. gr. d., eftir því sem við á.

5. Fjárfestingarnefnd fyrir nútímavæðingarsjóðinn er hér með komið á fót. Fjárfestingarnefndin skal skipuð einum fulltrúa frá hverju aðildarríki, sem er aðstoðarþegi, framkvæmdastjórninni og Fjárfestingarbanka Evrópu og þremur fulltrúum sem önnur aðildarríki kjósa til fimm ára. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar fer með formennsku í henni. Einum fulltrúa hvers aðildarríkis, sem er ekki meðlimur í fjárfestingarnefndinni, er heimilt að sitja fundi nefndarinnar sem áheyrnarfulltrúi.

Fjárfestingarnefndin skal starfa á gagnsæjan hátt. Samsetning fjárfestingarnefndarinnar og ferilskrár og hagsmunayfirlýsingar meðlima hennar skulu gerðar aðgengilegar fyrir almenning og uppfærðar, ef nauðsyn krefur.

6. Áður en aðildarríki, sem er aðstoðarþegi, ákveður að fjármagna fjárfestingu úr sinni hlutdeild í nútímavæðingarsjóðnum skal það leggja fjárfestingarverkefnið fyrir fjárfestingarnefndina og Fjárfestingarbanka Evrópu. Ef Fjárfestingarbanki Evrópu staðfestir að fjárfestingin falli undir þau svið sem eru tilgreind í 2. mgr. er aðildarríkinu heimilt að fjármagna fjárfestingarverkefnið úr sinni hlutdeild.

Ef fjárfesting í nútímavæðingu orkukerfa, sem lagt er til að verði fjármögnuð úr nútímavæðingarsjóðnum, fellur ekki undir þau svið sem eru tilgreind í 2. mgr. skal fjárfestingarnefndin meta tæknilegan og fjárhagslegan lífvænleika þessarar fjárfestingar, þ.m.t. sú losunarskerðing sem náð er með henni, og gefa út tilmæli um að fjármagna fjárfestinguna úr nútímavæðingarsjóðnum. Fjárfestingarnefndin skal tryggja að með sérhverri fjárfestingu sem tengist fjarhitun náist fram verulegar úrbætur á orkunýtni og losunarskerðingum. Þessi tilmæli geta innihaldið tillögur varðandi viðeigandi fjármögnunarleiðir. Heimilt er að styðja allt að 70% af viðkomandi kostnaði við fjárfestingu, sem fellur ekki undir þau svið sem eru tilgreind í 2. mgr., með fjármagni úr nútímavæðingarsjóðnum svo fremi að einkareknir lögaðilar fjármagni eftirstandandi kostnað.

7. Fjárfestingarnefndin skal kappkosta að samþykkja tilmæli sín með samhljóða samþykki. Ef fjárfestingarnefndin getur ekki tekið ákvörðun með samhljóða samþykki innan frests sem formaðurinn setur skal hún taka ákvörðun með einföldum meirihluta.

Ef fulltrúi Fjárfestingarbanka Evrópu styður ekki fjármögnun fjárfestingar skal einungis samþykkja tilmæli ef tveir þriðju hlutar allra meðlimanna greiða atkvæði með samþykki þeirra. Fulltrúi aðildarríkisins þar sem fjárfestingin á að eiga sér stað og fulltrúi Fjárfestingarbanka Evrópu skulu ekki eiga rétt á að greiða atkvæði í þessu tilviki. Þessi undirgrein gildir ekki um minni háttar verkefni, sem eru fjármögnuð með lánum sem landsbundinn stuðningsbanki veitir eða með styrkjum sem stuðla að framkvæmd landsáætlunar sem þjónar tilteknum markmiðum sem eru í samræmi við markmið nútímavæðingarsjóðsins, svo fremi að ekki meira en 10% af hlutdeild aðildarríkjanna, sem sett er fram í II. viðauka b, sé notuð samkvæmt áætluninni.

8. Sérhverjar gerðir eða tilmæli frá Fjárfestingarbanka Evrópu eða fjárfestingarnefndinni skv. 6. og 7. mgr. skulu gerð tímanlega og tilgreina skal ástæðurnar sem þau byggjast á. Slíkar gerðir og tilmæli skulu birt opinberlega.

9. Að því er varðar valin verkefni skulu aðildarríki, sem eru aðstoðarþegar, bera ábyrgð á að fylgja framkvæmdinni eftir.
10. Aðildarríki, sem eru aðstoðarþegar, skulu gefa framkvæmdastjórninni skýrslu árlega um fjárfestingar sem nútímavæðingarsjóðurinn fjármagnar. Skýrslan skal birt opinberlega og innihalda:
- a) upplýsingar um fjárfestingar sem aðildarríki, sem er aðstoðarþegi, fjármagnar,
 - b) mat á virðisauka, með tilliti til orkunýtni eða nútímavæðingar orkukerfisins, sem næst með fjárfestingunni.
11. Fjárfestingarnefndin skal gefa framkvæmdastjórninni skýrslu árlega um reynslu af mati á fjárfestingum. Eigi síðar en 31. desember 2024 skal framkvæmdastjórnin, að teknu tilliti til niðurstaðna fjárfestingarnefndarinnar, yfirfara svið verkefnanna, sem um getur í 2. mgr., og þann grundvöll sem fjárfestingarnefndin byggir tilmæli sín á.
12. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir sem varða ítarlegar reglur um starfsemi nútímavæðingarsjóðsins. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a.“
- 17) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr. 11. gr.:
- „Skrá yfir stöðvar, sem falla undir þessa tilskipun, fyrir fimm ára tímabil sem hefst 1. janúar 2021, skal lögð fram eigi síðar en 30. september 2019 og skrá fyrir hvert síðara fimm ára tímabil skal lögð fram á fimm ára fresti eftir það. Hver skrá skal innihalda upplýsingar um framleiðslustarfsemi, flutning varma og lofttegunda, raforkuframleiðslu og losun í undirstöðvum á næstliðnum fimm almanaksárum fyrir framlagningu hennar. Einungis stöðvar, sem slíkar upplýsingar eru lagðar fram fyrir, skulu fá úthlutun án endurgjalds.“
- 18) Í 11. gr. a falli 8. og 9. mgr. brott.
- 19) Í 11. gr. b falli 7. mgr. brott.
- 20) Eftirfarandi málslíðir bætist við í 4. mgr. 12. gr.:
- „Ef til þess kemur að það lokast fyrir raforkuframleiðslugetu á yfirráðasvæði aðildarríkja vegna landsbundinna viðbótarráðstafana er aðildarríkjunum heimilt að ógilda losunarheimildir úr heildarfjölda losunarheimilda sem þau bjóða upp, sem um getur í 2. mgr. 10. gr., sem nemur allt að þeim fjölda sem samsvarar meðaltali sannprófaðrar losunar úr viðkomandi stöð á fimm ára tímabili á undan lokuninni. Hlutaðeigandi aðildarríki skal upplýsa framkvæmdastjórnina um slíka fyrirhugaða ógildingu í samræmi við framseldar gerðir sem eru samþykktar skv. 4. mgr. 10. gr.“
- 21) Í stað 13. gr. komi eftirfarandi:
- „13. gr.
- Gildi losunarheimilda**
- Losunarheimildir, sem eru gefnar út frá og með 1. janúar 2013, gilda í ótakmarkaðan tíma. Losunarheimildir, sem eru gefnar út frá og með 1. janúar 2021, skulu innihalda upplýsingar sem sýna á hvaða tíu ára tímabili, sem hefst frá og með 1. janúar 2021, þær voru gefnar út og þær skulu gilda fyrir losun frá og með fyrsta ári tímabilsins.“
- 22) Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:
- „1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir sem varða nákvæmar ráðstafanir varðandi vöktun á losun og skýrslugjöf vegna hennar og, ef við á, gögnum um starfsemi í tengslum við starfsemina sem er tilgreind í I. viðauka að því er varðar vöktun og skýrslugjöf á gögnum um tonnkilómetra vegna umsóknar skv. 3. gr. e eða 3. gr. f, sem skal byggð á meginreglunum um vöktun og skýrslugjöf, sem settar eru fram í IV. viðauka, og kröfunum sem settar eru fram í 2. mgr. þessarar greinar. Í þessum framkvæmdargerðum skal einnig tilgreina hnatthlúnunarmátt hverrar gróðurhúsalofttegundar um sig í tengslum við kröfunar um vöktun og skýrslugjöf vegna losunar fyrir viðkomandi lofttegund.
- Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a.“
- 23) Í stað þriðju, fjórðu og fimmtu málsgreinar 15. gr. komi eftirfarandi:
- „Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir sem varða sannprófun losunarskýrslna á grundvelli meginreglnanna sem settar eru fram í V. viðauka og um faggildingu sannprófenda og eftirlit með þeim. Framkvæmdastjórnin getur einnig samþykkt framkvæmdargerðir um sannprófun skýrslna sem umráðendur loftfara leggja fram skv. 3. mgr. 14. gr. og umsókna skv. 3. gr. e og 3. gr. f, þ.m.t. sannprófunaraðferðir sem sannprófundum ber að nota. Í henni skulu tilgreind skilyrði fyrir faggildingu og afturköllun faggildingar, fyrir gagnkvæmri viðurkenningu og jafningjamati á faggildingarstofnunum, ef við á.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a.“

24) Í stað 12. mgr. 16. gr. komi eftirfarandi:

„12. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir sem varða ítarlegar reglur um málsmeðferðina sem um getur í þessari grein. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a.“

25) Í stað 3. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun með því að mæla fyrir um allar nauðsynlegar kröfur sem varða skrá Sambandsins fyrir viðskiptatímabilið sem hófst 1. janúar 2013 og síðari tímabil, í formi staðlaðra rafrænna gagnasafna sem geyma sameiginleg gagnastök til að rekja útgáfu, handhöfn, millifærslu og ógildingu losunarheimilda, eftir því sem við á, og til að veita almennan aðgang og að trúnaðarkvöð sé virt, eins og við á. Þessar framseldu gerðir skulu einnig innihalda ákvæði til að koma til framkvæmda reglum um gagnkvæma viðurkenningu losunarheimilda í samningum um að tengja viðskiptakerfi fyrir losunarheimildir.“

26) Ákvæðum 21. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fjórða málslíðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„Skýrslan skal samin á grundvelli spurningalista eða eyðublaðs sem framkvæmdastjórnin samþykkir í formi framkvæmdargerða. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr. a.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4. Á þriggja ára fresti, í skýrslunni sem um getur í 1. mgr., skal einnig gefa sambærilegum ráðstöfunum, sem eru samþykktar fyrir litlar stöðvar sem eru undanskildar viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sérstakan gaum. Í upplýsingaskiptunum, sem um getur í 3. mgr., skal einnig taka tillit til jafngildra ráðstafana sem eru samþykktar fyrir litlar stöðvar.“

27) Í stað 22. gr. komi eftirfarandi:

„22. gr.

Breytingar á viðaukunum

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að breyta, eftir því sem við á, viðaukunum við þessa tilskipun, að frátöldum I. viðauka, II. viðauka a og II. viðauka b, í ljósi skýrslanna sem kveðið er á um í 21. gr. og reynslunnar af beitingu þessarar tilskipunar. Heimilt er að breyta IV. og V. viðauka til að bæta vöktun, skýrslugjöf og sannprófun losunar.“

28) Eftirfarandi grein bætist við:

„22. gr. a

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um loftslagsbreytingar sem komið var á fót með 26. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 (*). Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (**).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

Skili nefndin ekki álitni skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skal gilda.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 frá 21. maí 2013 um fyrirkomulag við vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf að því er varðar aðrar upplýsingar á landsvísi og á vettvangi Sambandsins sem varða loftslagsbreytingar og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 280/2004/EB (Stjtið. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 13).

(**) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).“

29) Í stað 23. gr. komi eftirfarandi:

„23. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 3. gr. d (3. mgr.), 10. gr. (4. mgr.), 10. gr. a (1. og 8. mgr.), 10. gr. b (5. mgr.), 19. gr. (3. mgr.), 22. gr., 24. gr. (3. mgr.), 24. gr. a (1. mgr.), 25. gr. a (1. mgr.) og 28. gr. c, um óákveðinn tíma frá 8. apríl 2018.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 3. gr. d (3. mgr.), 10. gr. (4. mgr.), 10. gr. a (1. og 8. mgr.), 10. gr. b (5. mgr.), 19. gr. (3. mgr.), 22. gr., 24. gr. (3. mgr.), 24. gr. a (1. mgr.), 25. gr. a (1. mgr.) og 28. gr. c. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 (*).
5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. gr. d (3. mgr.), 10. gr. (4. mgr.), 10. gr. a (1. og 8. mgr.), 10. gr. b (5. mgr.), 19. gr. (3. mgr.), 22. gr., 24. gr. (3. mgr.), 24. gr. a (1. mgr.), 25. gr. a (1. mgr.) og 28. gr. c., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

(*) Stjúið. ESB. L 123, 12.5.2016, bls. 1.“

30) Ákvæðum 24. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Frá og með 2008 er aðildarríkjum heimilt, í samræmi við þessa tilskipun, að láta viðskipti með losunarheimildir ná til starfsemi og gróðurhúsalofttegunda sem ekki eru tilgreindar í I. viðauka, að teknu tilliti til allra viðkomandi viðmiðana, einkum áhrifa á innri markaðinn, hugsanlegrar röskunar á samkeppni, heilleika viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir í umhverfislegu tilliti og áreiðanleika fyrirhugaðs vöktunar- og skýrslugjafarkerfis, svo fremi að framkvæmdastjórnin samþykki að bæta við þessari starfsemi og gróðurhúsalofttegundum í samræmi við framseldar gerðir sem framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja í samræmi við 23. gr.“

b) Í stað annarrar undirgreinar 3. mgr. komi eftirfarandi:

„Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun í þessu skyni.“

31) Ákvæðum 24. gr. a er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Auk viðbótanna, sem kveðið er á um í 24. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að samþykkja ráðstafanir vegna útgáfu losunarheimilda eða inneigna í tengslum við verkefni sem eru undir stjórn aðildarríkjanna og draga úr losun gróðurhúsalofttegunda en falla ekki undir viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir.

Slíkar ráðstafanir skulu vera í samræmi við gerðir sem eru samþykktar skv. 7. mgr. 11. gr. b eins og hún var í gildi fyrir 8. apríl 2018. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun með því að setja fram þær verklagsreglur sem á að fylgja.“

b) Ákvæði 2. mgr. falli brott.

32) Ákvæði 2. mgr. 25. gr. falli brott.

33) Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar 1. mgr. í 25. gr. a komi eftirfarandi:

„Ef þriðja land samþykkir ráðstafanir til að draga úr loftslagsbreytingum vegna flugferða sem hefjast í því þriðja landi og lýkur í Sambandinu skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við þriðja landið og aðildarríkin í nefndinni, sem um getur í 1. mgr. 23. gr. a, vega og meta þá valkosti sem eru tiltækir til að stuðla að sem bestu samspili milli viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir og ráðstafana þriðja landsins.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að breyta I. viðauka við þessa tilskipun til að kveða á um að flugferðir frá þriðja landinu, sem um ræðir, séu undanskildar þeirri flugstarfsemi sem er tilgreind í I. viðauka eða til að kveða á um aðrar breytingar á flugstarfseminni sem er tilgreind í I. viðauka, nema í tengslum við gildissvið, sem krafist er samkvæmt samningi sem er gerður skv. 218. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.“

34) Í stað annarrar undirgreinar 3. mgr. 27. gr. komi eftirfarandi:

„Þessi stöð skal vera í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir til loka tímabilsins, sem um getur í 1. mgr. 11. gr., þegar hún var tekin inn aftur.“

35) Eftirfarandi grein bætist við:

„27. gr. a

Valkvæð útilokun stöðva sem losa minna en 2500 tonn

1. Aðildarríkjum er heimilt að útiloka stöðvar frá viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem hafa gefið lögbæru yfirvaldi hlutaðeigandi aðildarríkis skýrslu um losun koltvísýringsjafngildis sem er undir 2500 tonnum, án tillits til losunar frá lífmassa, á hverju ári í þau þrjú ár sem eru næst á undan tilkynningunni skv. a-lið, svo fremi að hlutaðeigandi aðildarríki:

- a) tilkynni framkvæmdastjórninni um hverja slíka stöð áður en skráin yfir stöðvar skv. 1. mgr. 11. gr. skal lögð fram eða í síðasta lagi þegar skráin er lögð fyrir framkvæmdastjórnina,
- b) staðfesti að einfaldað vöktunarfyrirkomulag sé fyrir hendi til að meta hvort einhver stöð losi 2500 tonn eða meira af koltvísýringsgildi, án tillits til losunar frá lífmassa, á einu almanaksári,
- c) staðfesti að ef einhver stöð losar 2500 tonn af koltvísýringsjafngildi eða meira, án tillits til losunar frá lífmassa, á einu almanaksársári, verði stöðin tekin aftur inn í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir og
- d) geri upplýsingarnar, sem um getur í a-, b- og c-lið, aðgengilegar almenningi.

2. Þegar stöð er tekin inn í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir á ný skv. c-lið 1. mgr. þessarar greinar skulu allar losunarheimildir, sem er úthlutað skv. 10. gr a, veittar frá og með því ári þegar hún er tekin inn aftur. Draga skal losunarheimildir, sem er úthlutað til slíkrar stöðvar, frá fjöldanum sem aðildarríkinu, þar sem stöðin er, ber að bjóða upp skv. 2. mgr. 10. gr.

3. Aðildarríkjum er einnig heimilt að undanskilja frá viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir vara- eða neyðareiningar, sem voru ekki starfræktar í meira en 300 klukkustundir á hverju ári í þau þrjú ár sem eru næst á undan tilkynningunni skv. a-lið 1. mgr., samkvæmt sömu skilyrðum og sett eru fram í 1. og 2. mgr.“

36) Í stað 28. gr. c komi eftirfarandi:

„28. gr. c

Ákvæði um vöktun, skýrslugjöf og sannprófun að því er varðar hnattrænu markaðstengdu ráðstöfunina

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 23. gr., til að bæta við þessa tilskipun varðandi viðeigandi vöktun losunar, skýrslugjöf um hana og sannprófun á henni í þeim tilgangi að innleiða hnattræna markaðstengda ráðstöfun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar á öllum leiðum sem falla undir hana. Þessar framseldu gerðir skulu byggjast á viðeigandi gerningum sem eru samþykktir hjá Alþjóðaflugmálastofnuninni, í þeim skal komist hjá allri röskun á samkeppni og þær skulu vera í samræmi við meginreglurnar í gerðunum sem um getur í 1. mgr. 14. gr. og með þeim skal tryggt að losunarskýrslur, sem lagðar eru fram, séu sannprófaðar í samræmi við meginreglur um sannprófanir og viðmiðanir sem mælt er fyrir um í 15. gr.“

37) Í stað 30. gr. komi eftirfarandi:

„30. gr.

Endurskoðun í ljósi framkvæmdar Parísarsamningsins og þróun kolefnismarkaða í öðrum helstu hagkerfum

1. Endurskoða skal þessa tilskipun reglulega í ljósi alþjóðlegrar þróunar og viðleitni sem sýnd er við að ná langtíamarkmiðum Parísarsamningsins.

2. Einnig skal endurskoða reglulega þær ráðstafanir sem gerðar eru til að styðja tiltekinn orkufrekan iðnað þar sem kolefnisleiki er líklegur, eins og um getur í 10. gr. a og 10. gr. b, í ljósi loftslagsstefnuráðstafana í öðrum helstu hagkerfunum. Í þessu samhengi skal framkvæmdastjórnin einnig íhuga hvort samræma eigi enn frekar ráðstafanir í tengslum við uppbót fyrir óbeinan kostnað.

3. Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu í tengslum við hverja hnattræna athugun sem er samþykkt samkvæmt Parísarsamningnum, einkum að því er varðar þörf fyrir viðbótarstefnur og -ráðstafanir Sambandsins í ljósi nauðsynlegrar skerðingar gróðurhúsalofttegunda í Sambandinu og aðildarríkjum þess, þ.m.t. í tengslum við línulega stuðulinn sem um getur í 9. gr. Framkvæmdastjórninni er heimilt að leggja tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið til að breyta þessari tilskipun eftir því sem við á.

4. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 1. janúar 2020, leggja fram uppfærða greiningu á öðrum áhrifum á flugsamgöngur en frá koltvísýringi og henni skal fylgja, eftir því sem við á, tillaga um hvernig best sé að taka á þessum áhrifum.“

38) Í II. viðauka a við tilskipun 2003/87/EB falli færslurnar fyrir Belgíu, Ítalíu, Lúxemborg og Svíþjóð brott.

39) Í stað II. viðauka b við tilskipun 2003/87/EB komi textinn í I. viðauka við þessa tilskipun.

40) Ákvæðum IV. viðauka við tilskipun 2003/87/EB er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

Breytingar á ákvörðun (ESB) 2015/1814

Ákvæðum 1. gr. ákvörðunar (ESB) 2015/1814 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi málslíður bætist við í fyrstu undirgrein 5. mgr.:

„Þrátt fyrir fyrsta og annan málslíð skal tvöfalda hlutföllin og þær 100 milljónir losunarheimilda sem um getur í þessum málslíðum til 31. desember 2023.“

2) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5a. Frá og með árinu 2023 skulu losunarheimildir, sem eru varðveittar í varasjóðnum, sem eru umfram þann heildarfjölda losunarheimilda sem var boðinn upp á næstliðnu ári, ekki vera lengur í gildi nema annað sé ákveðið í fyrstu endurskoðun sem fram fer í samræmi við 3. gr.“

3. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 9. október 2019. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skulu aðildarríkin samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að birtingar- og skýrslugjafarkröfunum í f-lið 14. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, að því er varðar 6. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB, eigi síðar en 31. desember 2018.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Umbreytingarákvæði

Þegar aðildarríkin fara að skuldbindingum sínum, sem settar eru fram í fyrstu undirgrein 1. mgr. 3. gr. þessarar tilskipunar, skulu þau tryggja að landslöggjöf þeirra til lögleiðingar á 10. gr., 10. gr. a (4. til 7. mgr.), 10. gr. a (fyrsta og önnur undirgrein 8. mgr.), 10. gr. a (12. til 18. mgr.), 10. gr. c og 11. gr. a (8. og 9. mgr.) í tilskipun 2003/87/EB og II. viðauka a og II. viðauka b við þá tilskipun, í þeirri útgáfu sem var í gildi 19. mars 2018, gildi áfram til 31. desember 2020. Skráin í viðaukanum við ákvörðun 2014/746/ESB gildir áfram til 31. desember 2020.

5. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 14. mars 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins

L. PAVLOVA

forseti.

I. VIÐAUKI

Í stað II. viðauka b við tilskipun 2003/87/EB komi eftirfarandi:

*„II. VIÐAUKI b***ÚTHLUTUN FJÁRMAGNS ÚR NÚTÍMAVÆÐINGARSJÓÐNUM TIL 31. DESEMBER 2030**

Hlutdeild nútímavæðingarsjóðsins

Búlgaría	5,84%
Tékkland	15,59%
Eistland	2,78%
Króatía	3,14%
Lettland	1,44%
Litáen (Lietuva)	2,57%
Ungverjaland	7,12%
Pólland	43,41%
Rúmenía	11,98%
Slóvakía	6,13% ⁴ .

II. VIÐAUKI

Í stað liðarins undir fjórðu fyrir sögn í A-hluta IV. viðauka við tilskipun 2003/87/EB, sem ber yfirskriftina „Vöktun á losun annarra gróðurhúsalofttegunda“, komi eftirfarandi:

„Nota skal staðlaðar eða viðurkenndar aðferðir sem framkvæmdastjórnin hefur þróað í samstarfi við alla viðkomandi hagsmunaaðila og samþykkt skv. 1. mgr. 14. gr.“

REGLUGERÐ RÁÐSINS (ESB) 2020/699

2020/EES/54/21

frá 25. maí 2020

um tímabundnar ráðstafanir varðandi hluthafafundi Evrópufélaga (SE) og félagsfundi evrópskra samvinnufélaga (SCE)

(Texti sem varðar EES) (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 352. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af samþykki Evrópuþingsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

í samræmi við sérstaka lagasetningarmeðferð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til þess að hefta útbreiðslu COVID-19, en Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin (WHO) lýsti yfir heimsfaraldi vegna veirunnar 11. mars 2020, hafa aðildarríkin gert margvíslegar ráðstafanir sem eiga sér engin fordæmi, einkum ráðstafanir varðandi einangrun og samskiptafjarlægð milli fólks.
- 2) Slíkar ráðstafanir geta komið í veg fyrir að félög og samvinnufélög geti staðið við lagalegar skuldbindingar sínar samkvæmt félagarétti einstakra ríkja og Sambandsins, einkum vegna þess að þær gera þeim verulega erfitt um vik að halda hluthafa- eða félagsfundi sína (e. general meetings).
- 3) Á landsbundnum vettvangi hafa aðildarríkin gripið til neyðarráðstafana til að styðja við félög og samvinnufélög og séð þeim fyrir nauðsynlegum leiðum og sveigjanleika í þeim sérstöku aðstæðum sem skapast hafa af völdum COVID-19 heimsfaraldursins. Einkum hafa mörg aðildarríki gert það kleift að nota stafrænar leiðir og ferla til að halda hluthafa- eða félagsfundi og framlengt fresti til að halda slíka fundi á árinu 2020.
- 4) Á vettvangi Sambandsins eru í reglugerð ráðsins (EB) nr. 2157/2001 ⁽¹⁾ settar reglur um Evrópufélög (SE) og í reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 ⁽²⁾ reglur um evrópsk samvinnufélög (SCE). Í báðum reglugerðum er þess krafist að hluthafa- eða félagsfundur sé haldinn innan sex mánaða frá lokum fjárhagsársins. Með hliðsjón af þeim sérstöku aðstæðum sem skapast hafa af völdum COVID-19 heimsfaraldursins ætti að veita tímabundna undanþágu frá þessari kröfu. Í ljósi þess að nauðsynlegt er að halda hluthafa- eða félagsfundi til þess að tryggja að ákvarðanir, sem lög mæla fyrir um eða sem eru efnahagslega nauðsynlegar, séu teknar tímanlega ætti að heimila Evrópufélögum að halda hluthafafundi sína og evrópskum samvinnufélögum félagsfundi sína innan 12 mánaða frá lokum fjárhagsársins, þó að því tilskildu að þeir séu haldnir eigi síðar en 31. desember 2020. Þar sem um er að ræða tímabundna ráðstöfun vegna sérstakra aðstæðna af völdum COVID-19 heimsfaraldursins ætti þessi undanþága einungis að eiga við um hluthafa- eða félagsfundi sem halda verður á árinu 2020.
- 5) Sáttmálinn um starfshætti Evrópusambandsins inniheldur ekki aðrar heimildir til samþykktar þessari reglugerð en þær sem um getur í 352. gr.
- 6) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að setja fram tímabundna neyðarlausn fyrir Evrópufélög og evrópsk samvinnufélög sem gerir þeim kleift að víkja frá ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 2157/2001 og reglugerðar (EB) nr. 1435/2003 varðandi það hvenær halda skuli hluthafa- eða félagsfundi, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 165, 27.5.2020, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2020 frá 14. Júlí 2020 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2157/2001 frá 8. október 2001 um samþykktir fyrir Evrópufélög (SE) (Stjtið. EB L 294, 10.11.2001, bls. 1).

(2) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 frá 22. júlí 2003 um samþykktir fyrir evrópsk samvinnufélög (SCE) (Stjtið. ESB L 207, 18.8.2003, bls. 1).

- 7) Með hliðsjón af því að sex mánaða tímabilið, sem um getur í reglugerðum (EB) nr. 2157/2001 og (EB) nr. 1435/2003, rennur út í maí eða júní 2020 og að taka verður tillit til boðunartíma er brýnt að þessi reglugerð öðlist gildi sem fyrst.
- 8) Í ljósi þess hversu brýnt málið er var álitid viðeigandi að veita undanþágu frá átta vikna frestinum sem um getur í 4. gr. bókunar 1 um hlutverk þjóðþinga í Evrópusambandinu sem fylgir sáttmálanum um Evrópusambandið, sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Tímabundin ráðstöfun varðandi hluthafafundi Evrópufélaga (SE)

Þegar halda á hluthafafund Evrópufélags á árinu 2020 í samræmi við 1. mgr. 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 2157/2001 getur félagið, þrátt fyrir ákvæðið, haldið fundinn innan 12 mánaða frá lokum fjárhagsársins, að því tilskildu að fundurinn verði haldinn eigi síðar en 31. desember 2020.

2. gr.

Tímabundin ráðstöfun varðandi félagsfundi evrópskra samvinnufélaga (SCE)

Þegar halda á félagsfund evrópsks samvinnufélags á árinu 2020 í samræmi við 1. mgr. 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 1435/2003 getur samvinnufélagið, þrátt fyrir ákvæðið, haldið fundinn innan 12 mánaða frá lokum fjárhagsársins, að því tilskildu að fundurinn verði haldinn eigi síðar en 31. desember 2020.

3. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. maí 2020.

Fyrir hönd ráðsins,

G. GRILIĆ RADMAN

forseti.
